

അമരകശതകം

പരിഭാഷ
ഉമേഷ് നരേന്ദ്രൻ

അമരുകശതകം

പരിഭാഷ, വ്യാഖ്യാനം, പഠനം
ഉമേഷ് നരേന്ദ്രൻ

Amarukaśathakam of Amaruka
A romantic Sanskrit poem in 101 verses

Translation, commentary & studies
Umesh Narendran

Cover
Rajeev Sakshi

Creative crew
Athmaraman
Haridas Mangalappilly
Kavitha Raja
Prajesh Panicker
Prasanth Narayanan
Resmi Vava
Sajith Yousuf
Santhosh Pillai
Sarija N.S.
Syam Kumar R.
Vasudevan Ilayath

Language
Malayalam

First published
2020

ചെറുപ്പകാലത്തു് ധാരാളം സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ അർത്ഥത്തോടെ പറഞ്ഞു
തരുകയും സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ എനിക്കു താല്പര്യം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു

കമലാസനൻ സാറിൻ്

ആമുഖം

ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം ഏഴാമത്തെയോ എട്ടാമത്തെയോ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന അമരുകൻ എന്ന കവി എഴുതിയ ശൃംഗാരകാവ്യമാണ് അമരുകശതകം. ഈ വിശിഷ്ടകൃതിയ്ക്ക് മലയാളത്തിൽ ലളിതവും വിശദവുമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനവും സരളമായ ഒരു പദ്യപരിഭാഷയും തയ്യാറാക്കണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിന്റെ പരിണതഫലമാണ് ഈ പുസ്തകം.

അലങ്കാരജടിലമല്ലാത്തതും രസസമ്പുഷ്ടവും ധ്വനിസാന്ദ്രവുമായ മനോഹരശ്ലോകങ്ങളിലൂടെ കാളിദാസനു സമശീർഷനായ കവി എന്നു നിരൂപകർ പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ള അമരുകൻ കാലത്തിനു മുമ്പേ നടന്ന സംസ്കൃതകവിയാണ്. ആനന്ദവർദ്ധനൻ തുടങ്ങിയവരുടെ മുക്തകണ്ഠപ്രശംസ നേടിയ കവി.

മലയാളത്തിൽ ഇതിന് കൈക്കുളങ്ങര രാമവാര്യരുടെ ഒരു വ്യാഖ്യാനവും കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെയും (ശ്ലോകം) പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകത്തു് മാനവിക്രമൻ ചെറിയനന്ദൻ രാജയുടെയും (ശ്ലോകം) സുന്ദരം ധനുവച്ചപ്പുരത്തിന്റെയും (ഭാഷാവൃത്തം) പരിഭാഷകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ കേരളവർമ്മയുടെ പരിഭാഷ ഈ പുസ്തകത്തിൽ “കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലും (പേജ് 165) മാനവിക്രമന്റെ പരിഭാഷ “മാനവിക്രമൻ ചെറിയനന്ദൻ രാജാ” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലും (പേജ് 190) ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഒരുപാടു സുഹൃത്തുക്കൾ ഈ പുസ്തകം എഴുതുവാൻ എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ ശ്ലോകവും എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അതു വായിക്കുകയും തിരുത്തുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രശാന്ത് നാരായണൻ, ശ്യാം കമാർ ആർ., സജിത്ത് യൂസഫ്, സന്തോഷ് പിള്ള, സരിജ എൻ. എസ്., ഹരിദാസ് മംഗലപ്പിള്ളി എന്നിവരുടെ സഹായമാണ് ഏറ്റവും എടുത്തു പറയേണ്ടത്. ഇവരുടെ സഹായമില്ലാതെ ഇത് ഒരിക്കലും പൂർത്തിയാവില്ലായിരുന്നു.

പൂർത്തിയായ ശ്ലോകങ്ങൾ വായിച്ച് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞ ആത്മാരാമൻ, പ്രജേഷ് പണിക്കർ, വാസുദേവൻ ഇളയത്ത് എന്നിവരോടും, പരിഭാഷകളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയുന്നതു കൂടാതെ ഇതിന്റെ പഠനം തയ്യാറാക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത കവിതാ രാജാ, രശ്മി വാവ എന്നിവരോടും, മറ്റു പരിഭാഷകൾ കണ്ടെടുക്കാൻ സഹായിച്ച ആർ. പി. ശിവകുമാർ, അരിയന്നൂർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ എന്നിവരോടും ഉള്ള കൃതജ്ഞത അറിയിക്കട്ടേ.

ഇതിനു കവർ ചിത്രം വരച്ച രാജീവ് സാക്ഷിയ്ക്ക് പ്രത്യേകം നന്ദി.

ഉമേഷ് പി. നരേന്ദ്രൻ
umesh.p.narendran@gmail.com

ഉള്ളടക്കം

1 ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി	7
1.1 ഉദ്ദേശ്യം	7
1.2 ഉപയോഗിച്ച പാഠം	7
1.3 ക്രമീകരണം	7
1.4 ഭാഷാശൈലി	7
1.5 വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ശൈലി	8
1.6 പരിഭാഷയുടെ ശൈലി	8
1.7 പഠനം, ഗവേഷണം	9
2 അമരകശതകം	10
2.1 കവിയും കാലവും	10
2.2 ഐതിഹ്യങ്ങൾ	10
2.3 ഒരാൾ എഴുതിയതോ സമാഹാരമോ?	11
2.4 കാവ്യമഹത്ത്വം	11
2.5 വിഷയങ്ങൾ	12
2.6 സാമൂഹികവിശകലനം	21
2.7 മനശ്ശാസ്ത്രവിശകലനം	22
3 പരിഭാഷ	25
3.1 ജ്യാകൃഷ്ടിബദ്ധം.../ഞാനേറ്റി നിന്നു...	26
3.2 ക്ഷിപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ.../കേരിക്കയ്യിൽ പിടിക്കേ...	27
3.3 ആലോലാമളകാവലീം.../ചഞ്ചലങ്ങളളകങ്ങൾ ചിന്നി...	29
3.4 സന്ദഷ്ടാധരപല്ലവാ.../ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റ്...	30
3.5 അലസവലിതൈഃ.../ചേണാർന്നിട്ടിളകീട്ടു...	31
3.6 അംഗുല്യഗ്രന്തവൈന.../കണ്ണീർ കൈവിരലാൽ...	33
3.7 ദന്തോഽസ്യഃ പ്രണയഃ.../നീ താൻ പ്രേമമിവൾക്കു...	34
3.8 ലിഖന്നാസ്തേ ഭ്രമിം.../പുറത്തെങ്ങോ മുറ്റത്തെഴുതി...	35
3.9 നാര്യോ മുശാശഠാ.../പാവം പോലെ, യകത്തു...	36
3.10 കോപാത് കോമളലോല.../കോപത്താൽ കരവല്ലിയാം...	37
3.11 യാതാഃ കിം ന മിലന്തി.../പോവുന്നോർ വരമെപ്പൊഴും...	38

3.12 തദ്ദേശഭരണമുഖം മുഖം.../നേരേ നിന്ന മുഖം... 39

3.13 പ്രഹരവിരതം മദ്ധ്യം.../ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊൾ... 41

3.14 കഥമപി സഖി ക്രീഡാ.../നീയിപ്പോഴിവിടുന്നിറങ്ങു... 42

3.15 ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ.../പെണ്ണും മാതന്മാരൊത്തു... 43

3.16 അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖം.../നിന്നോടി മുഖം... 45

3.17 ഏകത്രാസനസംഗതിഃ.../നേരത്തെയെഴുന്നേറ്റൊരേ... 46

3.18 ദൃഷ്ടിയാസനസംഗതേ.../ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെ... 47

3.19 ചരണപതനപ്രത്യാഖ്യാനാത്.../കനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ... 48

3.20 കാഞ്ചി ഗാഢരതാവബദ്ധം.../ഇന്നീപ്പെണ്ണുരണാണ കൊണ്ടു... 49

3.21 ഏകസ്തിഷ്ഠയനേ പരാന്മുഖം.../തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ... 51

3.22 പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത.../എന്നോടിന്നിവളെത്തു... 53

3.23 ഏകസ്തിഷ്ഠയനേ വിപക്ഷം.../വേദേ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേരു... 54

3.24 തസ്യസ്താഭ്രവിലേപനം.../നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ... 55

3.25 ത്വം മുഖാക്ഷി വിനൈവ.../നിന്നെക്കണ്ടുകൊന്നൊഴിച്ചു... 57

3.26 ഭൃംഗേ രചിതേപി.../തണ്ടാർന്നീപ്പുരികം... 58

3.27 പ്രാണേശപ്രണയാപരാധം.../പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടവേ... 59

3.28 ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥം.../അറിയുമഖിലം, ചുമ്മാതൊന്നും... 60

3.29 ഉരസി നിഹിതസ്താരോ.../മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും... 61

3.30 പ്രാതഃപ്രാതരപാഗതേന.../എന്നും രാവിലെയെത്തി... 62

3.31 പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം.../പോയി കൈകളിൽ നിന്നും... 63

3.32 സുപ്ലോഽയം സഖി സുപ്യതാം.../ദേ, നിൻ കാന്തന്മാരങ്ങി... 64

3.33 കോപോ യത്ര ഭൂകിരചനാ.../കോപം വന്നാൽ... 65

3.34 സുതന്ദ്ര ജഹിഹി മൗനം.../അടിമലർ പണിയുന്നോരെന്നെ... 66

3.35 ഗാഢാലിംഗനവാമനീകൃതം.../ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം... 67

3.36 പടാലഗേ പത്യം.../വിടിക്കുവോൾ കാന്തൻ... 68

3.37 നാപേതോരനയേന യഃ.../ബന്ധുക്കൾ പറയും... 69

3.38 ഗതേ പ്രേമാവേശേ.../കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ... 70

3.39 ചിരവിരഹിണോരുത്കണ്ഠ.../ഇതുവരെയെകണ്... 72

3.40 ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ.../തൂക്കി നിങ്ങളൊരു തോരണം... 74

3.41 കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ.../ലോലൻ, ദൂരെയകറ്റിയോൻ,... 76

3.42 ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത.../കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ... 77

3.43 സാ യാവന്തി പദാന്യളീക.../കന്നത്തം കലരം പ്രിയനൊടു... 78

3.44 ദൂരാദൃസുകമാഹതേ.../ദൂരത്തുത്ക്കണ്ഠ... 79

3.45 അംഗാനാമതിതാനവം.../എന്തേ നിന്റെ ശരീരം... 80

3.46 രാത്രൗ വാരിഭരോലസാംബുദ.../ഏറെക്കാറ്റു നിറഞ്ഞ... 81

3.47 സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം.../എന്മേൽ സ്വന്തനഖക്ഷതം... 82

3.48 ചപലഹൃദയേ കിം.../ചേതസ്സിൽ പ്രണയം... 83

3.49 നഭസി ജലദലക്ഷ്മീം.../മുകിലുകളുയരുമ്പോൾ... 84

3.50 ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച.../പൊന്നേ, നാഥ, പിണഞ്ഞാലാ... 86

3.51 ശ്ലീഷുഃ കണ്ഠേ കിമിതി.../എന്തേ മൗഢ്യം പെരുകും... 88

3.52 വാത്തെർല്ലോചനവാരിഭിഃ.../തൃകം നേത്രജം... 89

3.53 ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ.../പുണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു... 90

3.54 വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം.../മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക്... 91

3.55 പരിമൂലനേ മാനേ.../തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം... 92

3.56 കൃതോ ദൂരാദേവ.../ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ്... 93

3.57 ആസ്താം വിശ്വസനം.../മാനിക്കാ സഖിമാരെ... 94

3.58 ശ്രുത്യാ നാമാപി.../രോമാഞ്ചം വന്നു മുടും... 95

3.59 സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ.../പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടിൽ... 96

3.60 സ്മരരസനദീപുരേണോഽശഃ.../കൂലം കുത്തിയൊലിച്ചു... 97

3.61 നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം.../തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ... 98

3.62 മ്ലാനം പാണ്ഡു കൃശം.../മങ്ങീട്ടും വിളറി... 99

3.63 ആയസ്താ കലഹം.../പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല... 100

3.64 ചിന്താമോഹനിബദ്ധമാന.../വീണ്ടു കാൽക്കലവൻ... 101

3.65 ക്വചിത്താംബുലാകതഃ.../മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട്... 102

3.66 അഹം തേനാഹൂതാ കിമപി.../നിന്നോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം... 103

3.67 പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ.../പൂന്തേൻ വാണി തൊടായ്മ... 104

3.68 ക്വ പ്രസ്മിതാസി കരഭോരു.../ഈ രാവിലീയിരുളിലെങ്ങു... 105

3.69 ലോലഭ്രൂലതയാ വിപക്ഷദി.../വേറേ പെണ്ണിനു കാട്ടുവേ... 106

3.70 ദൃഷ്ടുഃ കാതരനേത്രയാ.../കത്തും ഹൃത്തൊടു നോക്കി... 107

3.71 ലാക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാട.../മെയൊകെപ്പടരും മുഖം... 108

3.72 അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ.../ഇന്നോടേ പ്രിയനോടു... 109

3.73 ശാന്തസ്യഃ കാഞ്ചീ.../നാണം കെട്ടവനേ... 110

3.74 ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ.../കാണില്ലാരുമിതെന്നൊച്ച... 111

3.75 പാദാസക്തേസുചിരമിഹതേ.../എന്നും നിൻ കാൽ തടവി... 113

3.76 കഥമപി കൃതപ്രത്യാപത്തഃ.../തിരികെയണയും കാന്തൻ... 114

3.77 പശ്യാശ്ലേഷവിശീർണ്ണ.../നോക്കൂ സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി... 115

3.78 അച്ഛിനം നയനാംബു.../രൂകം തന്നുടെ കണ്ണനീർ... 116

3.79 സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം.../പൂവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ... 118

3.80 ലീലാതാമരസാഹതോന്യ.../ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ചു... 119

3.81 പുരാഭൂദസ്താകം.../ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ്... 121

3.82 മുഖോ മുഖാതയൈവ.../നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ്... 122

3.83 ആലംബ്യാംഗണവാപികാ.../അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ... 123

3.84 അനാലോച്യപ്രേമ്നേ.../നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിന്റെ... 124

3.85 കപോലേ പത്രാജീ.../കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ... 125

3.86 ആയാതേ ദധിതേ മനോരഥ.../വന്നപ്പോൾ ദധിതൻ... 127

3.87 രോഹന്തഃ പ്രഥമം മമോരസി.../എൻ മാറത്തു കരുത്ത... 128

3.88 ചക്ഷുഃപ്രീത്യാ നിഷ്ണേ.../കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്ഫുരിച്ചു... 129

3.89 കരകിസലയം ധൃത്യാ.../അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കു... 131

3.90 പരാചി കോപേന.../കടുക്കും കോപത്താൽ... 132

3.91 ആദൃഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ.../എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ... 133

3.92 ദേശൈരന്തരിതാ ശതൈശ്ച.../ഉണ്ടാം നൂറു വനങ്ങളും... 134

3.93 സ്വീനം കേന മുഖം.../ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു... 135

3.94 കഠിനഹൃദയേ മുഖേ ഭ്രാന്തി.../കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ... 137

3.95 ഭൂദേദോ ഗണിതശിരം.../സാധിച്ചു പുരികം... 138

3.96 ചരണപതനം സാന്ദ്രാലാപാ.../വീഴും കാൽക്കലവൻ... 140

3.97 കാനേ തല്ലമുപാഗതേ.../മാരൻ വന്നു കിടക്കവേ... 141

3.98 നിശ്യാസാ വദനം ദഹന്തി.../പൊള്ളന്നു നെടുവീർപ്പിനാൽ... 142

3.99 നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ.../വീട്ടിൽ കടപ്പതു... 143

3.100 പ്രിയകൃതപടസ്തേയ.../രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം... 144

3.101 സാലകതകേന നവപല്ലവ.../ചെമ്പഞ്ഞി തന്റെ രസമിട്ടു... 145

4 മറ്റു പാഠങ്ങളിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ 146

4.1 ധീരം വാരിധരസ്യ... 147

4.2 മലയമരതാം പ്രാതാ... 147

4.3 സാ ബാലാ വയം... 147

4.4 പുരസ്കന്യാ ഗോത്ര... 147

4.5 തതശ്ചാഭിജ്ഞായ... 148

4.6 ന ജാനേ സമ്മുഖായാതേ... 148

4.7 അനല്പചിന്താഭര... 148

4.8 ഇതി പ്രിയേ പൃച്ഛതി... 149

4.9 യാസ്യാമീതി സമുദ്യതസ്യ... 149

4.10 ജാതാ നോത്കലികാ... 149

4.11 തപ്തേ മഹാവിരഹ... 149

4.12 സൈവാഹം പ്രഥദാ... 150

4.13 ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം... 150

4.14 തന്വംഗ്യാ ഗുരസന്നിധൗ... 150

4.15 പ്രാസാദേ സാ ദിശി... 150

4.16 പ്രയച്ഛാകാരം മേ... 151

4.17 കിഞ്ചിന്മുദ്രിതപാംസവഃ... 151

4.18 നിത്യോച്ചൈരിക്ഷിപന്തഃ... 151

4.19 പീതസ്തുഷാരകിരണോ... 152

4.20 ലലനാലോലധമ്മില്ല... 152

4.21 വാന്തി കല്ഹാരസുഭോഗഃ... 152

4.22 രാമാണാം രമണീയ... 152

4.23 അംഗം ചന്ദനപാഞ്ചു... 153

4.24 വരമസൗ ദിവസോ ന... 153

4.25 മന്ദം മുദ്രിതപാംസവഃ... 153

4.26 ഇയമസൗ തരളായത... 153

4.27 സാലകതകം ശതദളാ... 154

4.28 ശ്രുത്യാകസ്താനിശീഥേ... 154

4.29 പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി... 154

4.30 കോപസ്ത്രയാ ഹൃദി...	155
4.31 ഊതദ്വയം മൃഗദൃശഃ...	155
4.32 ഹാരോ ജലാർദ്രവസനം...	155
4.33 തന്വി ശരത്ത്രിപഥഗാ...	155
4.34 ഹാരോഽയം ഹരിണാക്ഷീണാം...	156
4.35 കാനേ കത്യപി...	156
5 ചില ശ്ലോകങ്ങളുടെ വിശദമായ വ്യാഖ്യാനം	157
6 മറ്റു പരിഭാഷകൾ	165
6.1 കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ	165
6.2 മാനവിക്രമൻ ചെറിയനജൻ രാജാ	190
7 മൂലകൃതിയുടെ വിവിധപാഠങ്ങൾ	216
8 വൃത്തങ്ങൾ	220
9 സൂചിക: വിശദീകരണം	222
സൂചിക	239

1 ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി

1.1 ഉദ്ദേശ്യം

സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങൾക്കു വ്യാഖ്യാനവും പരിഭാഷയും മലയാളത്തിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതിന്റെയും മാതൃക അവലംബിച്ചാണ് ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും ആധുനിക ടൈപ്പ്സെറ്റിംഗ് സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് കമ്പ്യൂട്ടർ പോലെയുള്ള ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങളിലും വായിക്കാൻ തക്കവണ്ണമാണ് ഇതു രൂപകല്പന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

1.2 ഉപയോഗിച്ച പാഠം

വേമദ്രുപാലന്റെ ശൃംഗാരദീപിക എന്ന സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനവും രാമചന്ദ്ര ദേവധരിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് മോത്തിലാൽ ബനാർസീദാസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകത്തിലെ [2] പാഠമാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരളവർമ്മ ഉപയോഗിച്ച പാഠം അല്പം വ്യത്യസ്തമാണ്. അർജ്ജുനവർമ്മദേവന്റെ വ്യാഖ്യാനവും [3] (ഇതിലുള്ള പല ശ്ലോകങ്ങളും അതിലില്ല. ഇതിലില്ലാത്ത പലതും അതിൽ ഉണ്ട്. ഉള്ളതിനു തന്നെ പാഠഭേദവും ഉണ്ട്.) ഇടയ്ക്കു പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രവിചന്ദ്രന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു സ്കാൻഡ് കോപ്പി [1] കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാര്യമായി നോക്കാൻ പറ്റിയിട്ടില്ല.

പല തരം പാഠങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു താരതമ്യം “പലതരം പാഠങ്ങൾ” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ (പേജ് 216) ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

1.3 ക്രമീകരണം

ഒരു ശ്ലോകവും പരിഭാഷയും അർത്ഥവിവരണവും കൂടി ഒരു പേജിൽ കൊള്ളത്തക്കവിധമാണ് ലേയൗട്ടും ഫോണ്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തത്. മൂലശ്ലോകവും പരിഭാഷയും വ്യത്യസ്തനിറങ്ങളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പദച്ഛേദം, അർത്ഥവിവരണം എന്നിവ പ്രത്യേകം ചെറിയ ഫോണ്ടുകളിലാണു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. വലത്തേ മാർജിനിൽ വൃത്തവും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂലത്തിലും രണ്ടു പരിഭാഷയിലുമുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ “വൃത്തങ്ങൾ” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ (പേജ് 220) ഉണ്ട്.

വിശദമായ ഉള്ളടക്കവും (Table of contents) സൂചികയും (Index) ശ്ലോകങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സൗകര്യമാകുന്ന വിധത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

1.4 ഭാഷാശൈലി

വ്യാഖ്യാനത്തിലും പരിഭാഷയിലും മറ്റു വ്യാഖ്യാന-വിവർത്തന-കൃതികളുടെ ശൈലിയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി സമീപകാലത്തു പ്രചാരത്തിലുള്ള ധാരാളം വാക്കുകളും പ്രയോഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ദേ, നിൻ കാന്തനുറങ്ങി”, “ഇല്ലെടാ കോന്താ”, “തോന്നു വാസം”, “കന്നം തിരിവ്”, “കൊഞ്ചിക്കുക”, “പിന്നോം”, “എന്തോന്നു”, “പൊന്നോ”, “കട

ന്നു പോ”, “വർത്താനം” തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ ധാരാളമായി കാണാം. അമരകന്റെ കാലത്തെ ശൈലിയിലല്ല, ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശൈലിയിലാണു പരിഭാഷ എന്നു ചുരുക്കം.

കർമ്മണിപ്രയോഗവും സംസ്കൃതകൃതികളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവർത്തനത്തിലും സാധാരണ കാണുന്നതും സംസ്കൃതത്തിൽ ഭംഗിയാണെങ്കിലും ഭാഷയിൽ അരോചകമായ പല പ്രയോഗങ്ങളും (യഃ/യാ/യത് ഉപയോഗങ്ങൾ ഉദാഹരണം) ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പരിഭാഷ (പദ്യവും വ്യാഖ്യാനത്തിലെ ഗദ്യവും) പലപ്പോഴും നേർതർജ്ജമയല്ല.

1.5 വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ശൈലി

കാളിദാസകൃതികൾക്കു കട്ടിക്കണ്ണുമാരാർ ചെയ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, പലരും ഭഗവദ് ഗീതയ്ക്കു എഴുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുതലായവയിൽ ഉപയോഗിച്ച രീതിയാണ് മൂലശ്ലോകങ്ങളുടെ അർത്ഥം വിശദമാക്കാൻ ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശ്ലോകങ്ങളിലെ വാക്കുകൾ അന്വയക്രമത്തിൽ ഇടത്തുവശത്തും അവയുടെ മലയാളം അർത്ഥത്തിന്റെ വലത്തു വശത്തും കൊടുക്കുന്ന രീതി. എങ്കിലും ഇതിൽ കുറേ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. മൂലപദങ്ങളുടെ നേർതർജ്ജമയല്ല മറ്റു വശത്തു്. സംസ്കൃതം തീരെ അറിയാത്തവർക്ക് വലത്തു വശത്തെ മലയാളഭാഗം വായിച്ച് അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണമാണ് ഇതു തയ്യാറാക്കിയത്. അതിനാൽ മൂലപദങ്ങളുടെ വിഭക്തിയും ശൈലിയും അതു പോലെ പരിഭാഷയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടാവില്ല.¹ സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല അറിവുള്ളവർക്ക് ശ്ലോകങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും ഇതുപകരിക്കും. എങ്കിലും സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആ ഭാഷയിലെ പദഘടനയും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റില്ല.

1.6 പരിഭാഷയുടെ ശൈലി

ഇത് കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെയും മാനവിക്രമന്റെയും പരിഭാഷകൾ പോലെ ഒരു നേർതർജ്ജമയല്ല. കേരളവർമ്മ മൂലത്തിലെ ഒരു പദമോ ആശയമോ വിടാതെ യഥാതഥമായി തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (കേരളവർമ്മയുടെ തർജ്ജമ പേജ് 165 മുതൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മാനവിക്രമന്റേതു് പേജ് 190 മുതലും.) ഈ പരിഭാഷയിൽ മൂലശ്ലോകത്തിന്റെ “ഫീൽ” ഭാഷയിൽ കൊണ്ടു വരാനാണു പ്രധാനമായും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരിഭാഷ വായിച്ചാൽ അതിന്റെ മൂലശ്ലോകം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ തോന്നണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയാണ് ഓരോ ശ്ലോകവും എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽത്തന്നെ പരമ്പരാഗതരീതിയിൽ നോക്കിയാൽ പല വൈകല്യങ്ങളും ഉള്ള ഒരു പരിഭാഷയാണ് ഇതു്.

1. കർമ്മണിപ്രയോഗം ഒഴിവാക്കി.
2. മലയാളികൾക്കു പരിചിതമല്ലാത്ത സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയതു മൂലം മൂലപദങ്ങൾക്കുള്ള അർത്ഥം പലപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ച ഭാഷാപദങ്ങൾക്കു തരാൻ

¹ നാപേതോരനയേന യഃ/ബന്ധുക്കൾ പറയും... (ശ്ലോകം 37) എന്നതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഉദാഹരണം.

പറ്റിയിട്ടില്ല. “നിയന്ത്രണ സർഭാവേ” എന്നതിനു “കൊഴിഞ്ഞു ചങ്ങാത്തം” എന്ന തർജ്ജമ² ഉദാഹരണം.

- 3. പദ്യങ്ങളുടെ ഘടന തന്നെ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. “പോകുന്നവർ തിരിച്ചു വരാറില്ലേ? സുന്ദരി, എന്നെപ്പറ്റി ഓർത്തു നീ പിന്നെയും ആധി പിടിക്കുന്നതിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല” എന്ന് അർത്ഥമുള്ള “യാതാഃ കിം ന മിലന്തി? സുന്ദരി! പുനശ്ചിന്താ ത്വയാ മതക്തതേ നോ കാര്യം” എന്നതിന് പ്രസ്താവനയും ചോദ്യവും മറിച്ച് “പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും, വെറുതെ നീയെന്നെക്കുറിച്ചെന്തിനായ് നോവേത്തുന്നു?” എന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്³ ഒരുദാഹരണം.
- 4. മൂലകൃതിയിലെ പല വിശദാംശങ്ങളും പരിഭാഷയിൽ വിട്ടിട്ടുണ്ട്. “നക്തം ദിവം രുദ്യതേ” (രാത്രിയും പകലും കരയുന്നു) എന്നതിനെ “കേഴുന്നു ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും” എന്നു⁴ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത് ഉദാഹരണം. (മൂലശ്ലോകത്തിലെ പ്രഥമപുരുഷൻ ഭാഷയിൽ ഉത്തമപുരുഷനായതും ശ്രദ്ധിക്കുക.)
ഇതു ഉദ്ദേശിക്കാത്ത വൈകല്യമാണ്. ഇതു കഴിയുന്നത്ര ഒഴിവാക്കാൻ ഇനിയുള്ള പതിപ്പുകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാം.
- 5. വളരെ ചുരുക്കമായി, മൂലകൃതിയിൽ പറയാത്തതു പരിഭാഷയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “സഖ്യം കം ഗുണമാകലയ്യ?” എന്നതിനു “ഓതുകയെന്നൊടൻ സഖികളേ! എന്തേ ഗുണം കിട്ടുവാൻ?” എന്ന പരിഭാഷ⁵ ഉദാഹരണം.

കഴിയുന്നത്ര ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസം കൊണ്ടുവരാൻ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അതു നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടില്ല. രണ്ടു ലഘുക്കളിൽ തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾക്കു പ്രാസം ദീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ആദ്യാക്ഷരം ലഘുവും രണ്ടാം അക്ഷരം ഗുരുവുമായ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തേക്കാൾ തൃതീയാക്ഷരപ്രാസമാണു പ്രധാനമായി നോക്കിയത്. പ്രാസദീക്ഷ പലയിടത്തും അർത്ഥത്തെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതും പരിഹരിക്കേണ്ട വൈകല്യമാണ്.

“വ്യാഖ്യാനഭേദാദപി പാഠഭേദാത് പ്രസ്ഥാനഭേദാദ്രൂപഭേദതശ്ച” പല രീതിയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തണമെന്നു തോന്നിയ പല ശ്ലോകങ്ങളുടെയും അപരപരിഭാഷകൾ അതാതു ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടു കൂടി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

1.7 പഠനം, ഗവേഷണം

പ്രാചീനസംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അന്നത്തെ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും സാമാന്യമായും അമരകശതകത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ചും പഠിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് ഉപകരിക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യം ഈ കൃതിയ്ക്കുണ്ട്. പല പാഠങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യപഠനം (പേജ് 216), പട്ടികകൾ, പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശകലനം (പേജ് 12), വിശദമായ ഇൻഡക്സ് എന്നിവ ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ്. അമരകശതകത്തിന് ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പഠനം മലയാളത്തിൽ ഇതാദ്യമാണ്.

² ഗതേ പ്രേമാവേശേ/കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ... (ശ്ലോകം 38)
³ യാതാഃ കിം ന മിലന്തി/പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും... (ശ്ലോകം 11)
⁴ നിശ്യാസാ വദനം ദഹന്തി/പൊള്ളണു നെടുവീർപ്പിനാൽ... (ശ്ലോകം 98)
⁵ നിശ്യാസാ വദനം ദഹന്തി/പൊള്ളണു നെടുവീർപ്പിനാൽ... (ശ്ലോകം 98)

2 അമരകശതകം

2.1 കവിയും കാലവും

ഈ കാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവിന്റെ പേര് പല രീതിയിൽ - അമരകൻ, അമരൂ, അമരൻ, അമരകൻ, അമരൂകൻ, അമരൂകൻ എന്നിങ്ങനെ - എഴുതിക്കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാവ്യത്തിൽ ഒരിടത്തും കവിയുടെ പേർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ശങ്കരാചാര്യരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അമരകന്റെ കാലം ക്രി. പി. ഏഴോ എട്ടോ നൂറ്റാണ്ടാണ് എന്ന വാദമുണ്ട്. അമരകൻ കാശ്മീരത്തിലെ രാജാവായിരുന്നു എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. എങ്കിലും ഇതിന് ഇന്നു ലഭ്യമായ ചരിത്രത്തിന്റെ പിൻബലമില്ല.

അമരകശതകത്തിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ വാമനൻ (8/9 നൂറ്റാണ്ട്) കാവ്യാലങ്കാരത്തിൽ കവിയുടെ പേരു പറയാതെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അമരകശതകത്തെപ്പറ്റി ആദ്യം പരാമർശിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം ആനന്ദവർദ്ധനന്റെ ധ്വനയാലോകം (ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ട്) ആണ്. പിന്നീട് ദശരൂപകത്തിലും (പത്താം നൂറ്റാണ്ട്) അമരകശതകത്തിൽ നിന്നു ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2.2 ഐതിഹ്യങ്ങൾ

അമരകശതകത്തിന്റെ രചനയെപ്പറ്റി പല കെട്ടുകഥകളുമുണ്ട്.

പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഐതിഹ്യമനുസരിച്ച്, മണ്യാനമിശ്രന്റെ ഭാര്യ ഉഭയഭാരതിയെ വാദത്തിൽ ജയിക്കാൻ വേണ്ടി കാമകല അഭ്യസിക്കാൻ ശങ്കരാചാര്യർ അമരകൻ എന്ന രാജാവിന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ എഴുതിയതാണ് ഈ കാവ്യം. മാധവൻ എന്ന കവി (പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ട്) എഴുതിയ “ശങ്കരവിജയം” എന്ന കാവ്യത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി

വാത്സ്യായനപ്രോദിതസൂത്രജാതം
തദീയഭാഷ്യം ച വിലോക്യ സമ്യക്
സ്വയം വ്യധത്താഭിനവാർത്ഥഗർഭേ
നിബദ്ധമേകം നൃപവേഷധാരി

എന്നു പരാമർശിക്കുന്നു.

ശങ്കരാചാര്യർ കാമകല അഭ്യസിക്കാൻ നൂറു ഭാര്യമാരുള്ള അമരുകന്റെ ശരീരത്തിൽ കയറി എന്ന ഒരു അല്പം കൂടി വ്യത്യസമുള്ള കഥയും ഉണ്ട്.

2.3 ഒരാൾ എഴുതിയതോ സമാഹാരമോ?

അമരുകശതകം പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ക്രമത്തിൽ അടുക്കുകയോ പൊതുവായ ഒരു ആഖ്യാനം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒരു കാവ്യമായതു കൊണ്ട് അത് ഒരാൾ എഴുതിയ കൃതിയല്ല, മറിച്ച് ഒരു സമാഹാരം ആകാനാണു സാദ്ധ്യത എന്നു ഡോ. ഡി. ഡി. കൊ സംബിയെപ്പോലുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും ഒരാൾ തന്നെ മുഴുവനും എഴുതിയത് എന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണു കൂടുതൽ മുൻതൂക്കം.

ശൃംഗാര/കാമശാസ്ത്രത്തിലെ വിവിധതരത്തിലുള്ള നായകന്മാരുടെയും നായികമാരുടെയും അവരുടെ വിവിധപ്രവൃത്തികളുടെയും വിഭാഗങ്ങളെ വിശദീകരിക്കാനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് അമരുകശതകം എന്നൊരു വാദവുമുണ്ട്. വേമദ്രുപാലന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഓരോ ശ്ലോകത്തിലെയും നായകന്റെയും നായികയുടെയും തരം, അതിലുള്ള രസം, സഞ്ചാരിവ്യഭിചാരിഭാവങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ പറയുന്നുണ്ട്.

2.4 കാവ്യമഹത്വം

“ഏകമേവാമരോഃ ശ്ലോകഃ സത്പ്രബന്ധശതായ ച” (അമരുകന്റെ ഒരു ശ്ലോകം നൂറു പ്രബന്ധങ്ങൾക്കു തുല്യമാണ്) എന്നൊരു ചൊല്ലു് അമരുകശതകത്തെപ്പറ്റിയുണ്ട്. “മുക്തകേഷു ഹി പ്രബന്ധേഷിവ രസബന്ധാഭിർനിവേശനഃ കവയോ ദൃശ്യന്തേ. യഥാ ഹ്യമരുകസ്യ കവേർമുക്തകാഃ ശൃംഗാരരസനിഷ്യന്തിനഃ പ്രബന്ധായമാനാഃ പ്രസിദ്ധാ ഏവ” (മുക്തകങ്ങളിലും പ്രബന്ധങ്ങളിലെപ്പോലെ തന്നെ രസങ്ങളെ കോർത്തിണക്കിയ കവികളും ഉണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, അമരുകകവിയുടെ ശൃംഗാരരസം വഴിഞ്ഞൊരുകുന്ന മുക്തകങ്ങൾ പ്രബന്ധങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ പ്രസിദ്ധമാണ്) എന്ന് ആനന്ദവർദ്ധനൻ. അലങ്കാരഭ്രമം കലശലായിരുന്ന സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ രസപ്രാധാന്യമുള്ള കാല്പനികകവിതകൾ എഴുതിയതിൽ അമരുകൻ കാളിദാസനൊപ്പം നിൽക്കുന്നു.

കാവ്യാലങ്കാരം, ധ്വന്യാലോകം, ദശരൂപകം, സാഹിത്യദർപ്പണം, കവലാനന്ദം തുടങ്ങിയ കാവ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അമരുകശ്ലോകങ്ങളുടെ ആസ്വാദനം കാണാം.

ശൃംഗാരകാവ്യമാണെങ്കിലും ഉപരിപ്ലവമായ രതിവർണ്ണനകളില്ലാതെ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ വൈകാരികാംശങ്ങളെ വെളിവാക്കുന്ന ഈ മുക്തകങ്ങൾ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിന് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്.

2.5 വിഷയങ്ങൾ

പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ക്രമവും ഇല്ലാതെ, മുക്തകശ്ലോകങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാവ്യമാണ് അമരകശതകം. ഇവിടെ വിഷയക്രമമനുസരിച്ച് അവയെ തരം തിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

ശൃംഗാരമാണ് അമരകശതകത്തിലെ രസം. ശൃംഗാരരസത്തിന്റെ പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. സംഭോഗശൃംഗാരം (നായകനും നായികയും അടുത്തിരിക്കുമ്പോഴുള്ള ശൃംഗാരം), വിപ്രലംഭശൃംഗാരം (നായകനും നായികയും താത്കാലികമായെങ്കിലും അകന്നിരിക്കുമ്പോഴുള്ള ശൃംഗാരം) എന്നു രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി പ്രധാനമായി ഇവയെ തരം തിരിക്കാം. കൂടാതെ പല തരത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

• ശൃംഗാരം

- സംഭോഗശൃംഗാരം: നായകനും നായികയും അടുത്തു സ്നേഹത്തോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള ശൃംഗാരം.
- വിപ്രലംഭശൃംഗാരം: നായകനും നായികയും തമ്മിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള അകൽച്ച ഉള്ള ശൃംഗാരം.
 - * ആയോഗവിപ്രലംഭം: ആദ്യസംഗമത്തിനു മുമ്പുള്ള, സംഗമം സാധിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്നതു്.
 - * പ്രണയമാനവിപ്രലംഭം: പ്രണയകലഹങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള താത്കാലികമായ അകൽച്ച.
 - * ഊർഷ്യമാണവിപ്രലംഭം: വലിയ വിരോധം ഉണ്ടായി വേർപിരിയുന്നതു്.
 - * പ്രവാസവിപ്രലംഭം: നായകനും നായകനും ദൂരെ താമസിക്കേണ്ടി വരുന്നതു കൊണ്ടുള്ള വിരഹം.

ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ ഇവയിൽ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ ഉണ്ടാവാം. കൂടാതെ കരുണം മുതലായ മറ്റു രസങ്ങളോടു കൂടി ചേർന്നതാകുകയും ചെയ്യാം.

2.5.1 സംഗമത്തിനു മുമ്പുള്ള ദുഃഖം

ആയോഗവിപ്രലംഭം. ഇഷ്ടമുള്ള ആളോടു ചേരാൻ വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അതിനു പറ്റാൻ കഴിയാത്ത കാലത്തെ വിപ്രലംഭം.

1. **അലസവലിത്തെ/ചേണാർന്നിട്ടിളകീട്ടു...** (ശ്ലോകം 5) : ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുരുഷനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നോക്കുന്ന നായികയോടു സഖി പറയുന്നതു്.
2. **ആസ്സാം വിശ്വസനം/മാനിക്കാ സഖിമാരെ...** (ശ്ലോകം 57) : ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുരുഷനോടുള്ള പ്രണയം എങ്ങനെ പറയും എന്ന് നായിക ധാത്രിയോടു ചോദിക്കുന്നതു്.
3. **അച്ഛിനം നയനാംബു/ഇകം തന്നുടെ കണ്ണനീർ...** (ശ്ലോകം 78) : നായകൻ തന്നോടു അടുപ്പം കാണിക്കാത്തതിൽ സങ്കടപ്പെട്ട് മരിക്കാൻ പോലും വിചാരിക്കുന്ന നായിക.

- 4. **പക്ഷുപ്രിത്യാ നിഷണ്ണേ/കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്സരിച്ചും...** (ശ്ലോകം 88) : നായികയെ കാണാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അവളുടെ വീടിന്റെ മുന്വിലുള്ള വഴിയിലൂടെ നടക്കുന്ന നായകൻ.

2.5.2 തോഴിമാരുടെ ഇടപെടൽ

നായകനോടു ദേഷ്യപ്പെടാനും പിണങ്ങാനും തോഴിമാർ പലപ്പോഴും നായികയെ പ്രേരിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

- 5. **ഭൃദദോ ഗണിതശ്ചിരം/സാധിച്ചു പുരികം...** (ശ്ലോകം 95) : സഖിമാരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം കോപം പരിശീലിക്കുന്ന നായിക.

ചിലപ്പോൾ അവനോടുള്ള പ്രേമം കൊണ്ട് നായകനോടു പിണങ്ങാൻ കഴിയാത്ത നിസ്സഹായയായ നായികയെ നാം കാണുന്നു.

- 6. **തദ്യത്രാഭിമുഖം മുഖം/നേരേ നിന്ന മുഖം...** (ശ്ലോകം 12) : തോഴിമാർ ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചിട്ടു നായകനോടു അനുഭാവം കാണിക്കാതെ ഇരുന്ന് ഒരു കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ട നായികയുടെ ധർമ്മസങ്കടം.
- 7. **ഭൃദംഗേ രചിതേപി/തണ്ടാർന്നിപ്പുരികം...** (ശ്ലോകം 26) : തോഴിമാർ ഉപദേശിച്ചതനുസരിച്ചിട്ടു നായകനോടു അനുഭാവം കാണിക്കാതെ ഇരുന്ന് എല്ലാറ്റിലും പരാജയപ്പെട്ട നായികയുടെ ധർമ്മസങ്കടം.
- 8. **സാ യാവന്തി പദാന്യളിക/കന്നത്തം കലരം പ്രിയന്നോടു...** (ശ്ലോകം 43) : തോഴിമാർ പറഞ്ഞതു പോലെയൊക്കെ ചെയ്തെങ്കിലും നായികയ്ക്കു നായകനോടുള്ള പ്രേമം അതിനും മുകളിൽ നിന്നു.
- 9. **കഥമപി കൃതപ്രത്യാപത്തം/തിരികെയണയും കാന്തൻ...** (ശ്ലോകം 76) : പ്രിയതമൻ വാക്കു തെറ്റി പറഞ്ഞിട്ടും അതു തോഴിമാർ കേട്ടോ എന്നു മാത്രം ഭയപ്പെടുന്ന നായിക.
- 10. **ശ്രുത്യാ നാമാപി/രോമാഞ്ചം വന്നു മുട്ടും...** (ശ്ലോകം 58) : പ്രിയൻ അടുത്തു വരുമ്പോൾ പിണങ്ങാൻ പറ്റില്ലെന്നു പറയുന്ന നായിക.
- 11. **മുഷേ മുഷതയൈവ/നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ്...** (ശ്ലോകം 82) : സഖിമാർ പറഞ്ഞതു കേൾക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു തന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ള പ്രിയതമൻ കേൾക്കും എന്നു ഭയപ്പെടുന്ന പൊട്ടിപ്പെണ്ണു.

ചിലപ്പോൾ പിണങ്ങിയ നായികയെ തോഴി നായകന്റെ പക്ഷം ചേർന്ന് ചീത്ത പറയുന്നുമുണ്ട്.

- 12. **അംഗുല്യഗ്രന്തവെന/കണ്ണീർ കൈവിരലാൽ...** (ശ്ലോകം 6) : “ഇങ്ങനെ പിണങ്ങിയാൽ അവൻ നിന്നെ വിട്ടു പോകും, നിന്റെ കരച്ചിൽ കൂടും” എന്നു പറയുന്നു.

- 13. ലിഖനാനുഭൂതി/പുറത്തങ്ങോ മുറ്റത്തുഴി... (ശ്ലോകം 8) : പുറപ്പേട്ടു പോകാൻ ഒരുമ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന നായികയോടു നായകന്റെയും തോഴിമാരുടെയും വളർത്തുതത്തയുടെയും വരെ സ്ഥിതി പറഞ്ഞു ഇമോഷണൽ ബ്ലാസ്റ്റ് മെയിലിംഗ് ചെയ്യുന്ന സഖി.
- 14. സന്ത്യവായ ഗൃഹേ/പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടിൽ... (ശ്ലോകം 59) : പരദൂഷണം കേട്ടു നായകനോടു കലഹിച്ച നായികയെ ചീത്ത പറയുന്ന സഖി.
- 15. പാദസന്തേസചിരമിഹതേ/എന്നും നിൻ കാൽ തടവി... (ശ്ലോകം 75) : നായകനു വേണ്ടി സഖിമാർ വാദിക്കുമ്പോൾ എന്തു തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നു സംശയിക്കുന്ന നായിക.
- 16. ചലഹൃദയേ കിം/ചേതസ്സിൽ പ്രണയം... (ശ്ലോകം 48) : നായകനെ ഓടിച്ചു വിട്ടതിനു നായികയെ ചീത്ത വിളിക്കുന്ന സഖി.
- 17. അനാലോച്യപ്രേമം/നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിന്റെ... (ശ്ലോകം 84) : നായകനോടു പിണങ്ങിയിരിക്കുന്ന നായികയോടു സഖി ദേഷ്യപ്പെടുന്നു.
- 18. നാര്യോ മുഖശാ/പാവം പോലെ, യകത്തു... (ശ്ലോകം 9) : നായകൻ മറ്റു പെണ്ണുങ്ങളുടെ അടുത്തു പോയേക്കാം എന്നു സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നായികയോടു സഖിയുടെ ഉപദേശം.

ചിലപ്പോൾ തോഴി പിണങ്ങിയ നായികയ്ക്കു വേണ്ടി നായകനോടും സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്.

- 19. ദത്തോ/സ്യാ: പ്രണയം/നീ താൻ പ്രേമമിവൾക്കു... (ശ്ലോകം 7) : നായികയ്ക്കു വേണ്ടി തോഴി നായകനോടു പറയുന്നു.

2.5.3 തെറ്റു ചെയ്ത നായകനോടു നായികയുടെ പ്രതികരണം

ഇൗർഷ്യമാനവിപ്രലംഭം. പരസ്ത്രീസംഗമത്തിനു ശേഷം നായികയുടെ അടുത്തെത്തുമ്പോൾ നായിക പല തരത്തിൽ പ്രതികരിക്കുന്നു.

ചിലപ്പോൾ നായിക വല്ലാതെ ദേഷ്യപ്പെടുന്നു.

- 20. അജ്ഞാനേന പരാബ്ദുഖിം/നിന്നോടി മുഖം... (ശ്ലോകം 16) : പരസ്ത്രീഗമനത്തിനു ശേഷം എത്തിയ നായകനോടു കത്തുവാക്കുകൾ പറയുന്ന നായിക.
- 21. ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥം/അറിയുമഖിലം, ചുമ്മാതൊന്നും... (ശ്ലോകം 28) : കടുത്ത ഭാഷയിൽ നായകനെ ചീത്ത പറയുകയും മരിച്ചു കളയും എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന നായിക.
- 22. പ്രാതഃപ്രാതരപാഗതേന/എന്നും രാവിലെയെത്തി... (ശ്ലോകം 30) : ഇവിടെയും നായിക കടുത്ത ഭാഷയിൽ നായകനെ ചീത്ത പറയുകയും മരണഭീഷണി മുഴക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- 23. ഏകസ്തിന്മയനേ വിപക്ഷ/വേദേ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേരും... (ശ്ലോകം 23) : വേദേ പെണ്ണിന്റെ പേരു തെറ്റിപ്പറഞ്ഞ നായകനോടു നായിക ചെയ്തത്.

- 24. **തസ്യസ്താഭ്രവിലേപന/നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ...** (ശ്ലോകം 24) : പരസ്ത്രീഗമനത്തിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത നായികയെ ബലമായി പുണർന്ന നായകൻ.
- 25. **ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാന/വീണ്ടു കാൽക്കലവൻ...** (ശ്ലോകം 64) : നായിക ചീത്ത പറഞ്ഞ് അവസാനം നായകൻ പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സങ്കടപ്പെട്ട് അവനെ തിരികെ വിളിക്കുന്ന നായിക.
- 26. **ശാന്തസ്യുഃ കാഞ്ചി/നാണം കെട്ടവനേ...** (ശ്ലോകം 73) : നായകന് അടുത്ത വിട്ടിലെ പെണ്ണിനോടു ആഭിമുഖ്യമുണ്ടെന്നു സംശയിക്കുന്ന നായിക.

ചിലപ്പോൾ നായിക സങ്കടപ്പെടുന്നു.

- 27. **കോപാത് കോമളലോല/കോപത്താൽ കരവല്ലിയാ...** (ശ്ലോകം 10) : പരസ്ത്രീഗമനത്തിനു ശേഷം വന്ന നായകന്റെ മുമ്പിൽ സഖിമാരുടെ മുന്നിൽ വെച്ചു പൊട്ടിക്കരയുന്ന നായിക.
- 28. **സുതന ജഹിഹി മൗനം/അടിമലർ പണിയുന്നോരെന്നെ...** (ശ്ലോകം 34) : നായകൻ കാൽക്കൽ വീണപ്പോൾ കരഞ്ഞു പോയ നായിക.
- 29. **ലക്ഷ്മലക്ഷ്യ ലലാട/മൈയാകെപ്പടരും മുഖം...** (ശ്ലോകം 71) : പരസ്ത്രീഗമനത്തിനു ശേഷം നായകൻ എത്തുമ്പോൾ നായിക സങ്കടത്തോടെ അതു സഹിക്കുന്നത്.
- 30. **സ്വപ്ത ഹൃദയം കാമഃ കാമം/പൂവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ...** (ശ്ലോകം 79) : നായകനെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ വരുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്ന നായിക.
- 31. **ചരണപതനം സാസ്രാലാപാ/വീഴും കാൽക്കലവൻ...** (ശ്ലോകം 96) : നായകൻ ചതിയനാണെങ്കിലും അവനോടു പിണങ്ങാൻ കഴിയാതെ വിഷമിക്കുന്ന നായിക.
- 32. **നിശ്വാസാ വദനം ദഹന്തി/പൊള്ളുന്നു നെടുവീർപ്പിനാൽ...** (ശ്ലോകം 98) : സഖിമാരുടെ വാക്കു കേട്ടിട്ട് നായകനോടു പിണങ്ങിയിട്ട് എന്തു കാര്യം എന്നു നായിക ചിന്തിക്കുന്നു.
- 33. **പ്രാണേശപ്രണയാപരായ/പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടവേ...** (ശ്ലോകം 27) : പ്രിയതമൻ തെറ്റു ചെയ്തപ്പോൾ അവനോടു എങ്ങനെ കലഹിക്കണം എന്ന് അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത നായിക കരയുന്നത്.

ചിലപ്പോൾ നായിക മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ദേഷ്യം കാണിക്കുന്നു.

- 34. **ഏകത്രാസനസംഗതിഃ/നേരത്തെയുനേറ്റൊരേ...** (ശ്ലോകം 17) : കുറ്റം ചെയ്ത നായകനോടു ഒരു അനുഭാവവും കാണിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറി നടക്കുന്ന നായിക.
- 35. **ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത/കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ...** (ശ്ലോകം 42) : നായകനോടു പിണങ്ങിയിട്ട് അവനോടു യാതൊരു അനുഭാവവുമില്ലാതെ പെരുമാറുന്ന നായിക.

ചിലപ്പോൾ നായിക സങ്കടവും ദേഷ്യവും ഉള്ളിൽ വെച്ചു കൊണ്ട് സാധാരണ പോലെ പെരുമാറുന്നു.

- 36. ആയസ്സാ കലഹം/പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല... (ശ്ലോകം 63) : പിണങ്ങിനിൽക്കുന്നതിനു പകരം പൂർണ്ണമായി സഹകരിച്ചു നായകനോടുള്ള കോപം പ്രകടമാക്കുന്ന നായിക.
- 37. നാനഃ പ്രവേശമന്യം/വീട്ടിൽ കടപ്പതു... (ശ്ലോകം 99) : പിണങ്ങി നിൽക്കുന്നതിനു പകരം ഒന്നുമറിയാത്തവളെപ്പോലെ അഭിനയിക്കുന്ന നായിക.
- 38. കൃതോ ദൂരാദേവ/ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ്... (ശ്ലോകം 56) : പിണക്കം കാണിക്കാതെ കോപം ഉള്ളിൽ വെച്ചു കൊണ്ടു ചിരികളികളുമായി നിൽക്കുന്ന നായിക.

കൂടാതെ,

- 39. ദൂരാദൃസുകമാഹതേ/ദൂരത്തുത്ക്കണ്ഠ... (ശ്ലോകം 44) : തെറ്റു ചെയ്ത നായകനോടു നായിക പ്രതികരിക്കുമ്പോൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവളുടെ കണ്ണുകളുടെ അവസ്ഥ.
- 40. പരിച്ഛിന്നേ മാനേ/തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം... (ശ്ലോകം 55) : നായികയുടെ കോപം പതിയെ അനുഭാവമായി മാറുന്നത്.
- 41. ലോലദ്രുലതയാ വിപക്ഷദി/വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടവേ... (ശ്ലോകം 69) : മറ്റൊരു പെണ്ണിനെ നോക്കിയതിനു മുതിർന്നവരുടെ മുന്നിൽ വെച്ചു നായികാനായകന്മാർ ആംഗ്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നത്.

2.5.4 നായികയെ ഉപേക്ഷിച്ച നായകൻ

- 42. ഗതേ പ്രേമാവേശേ/കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ... (ശ്ലോകം 38) : കാമുകൻ ഉപേക്ഷിച്ചു കാമുകിയുടെ ദുഃഖം.
- 43. ദൃഷ്ട്വ കാതരനേത്രയാ/കത്തും ഹൃത്തോടു നോക്കി... (ശ്ലോകം 70) : ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്ന നായകനോടു പോകല്ലേ എന്നു യാചിക്കുന്ന നായിക.

2.5.5 നായകനെ ഉപേക്ഷിച്ച നായിക

- 44. അദ്യാരദ്യേ നഹി പ്രിയേ/ഇന്നോടേ പ്രിയനോടു... (ശ്ലോകം 72) : നായകനോടു രോഷം ഉള്ളിൽ വെച്ച് അവനെ ഉപേക്ഷിച്ച നായിക ഇനി അവനില്ലാതെ ജീവിക്കാൻ പറ്റുമോ എന്നു സന്ദേഹിക്കുന്നു.
- 45. കഥമപി സഖി ക്രീഡാ/നീയിപ്പോഴിവിട്ടുനിറങ്ങൂ... (ശ്ലോകം 14) : വഴക്കുണ്ടാക്കി നായകനെ ഓടിച്ചു വിട്ടതിനു ശേഷം അവനെയോർത്തു സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നായിക.
- 46. ചരണപതനപ്രത്യാഖ്യാനാത്/കുനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ... (ശ്ലോകം 19) : സഖിമാർ പറഞ്ഞതു കേട്ട് നായകനെ വഴക്കു പറഞ്ഞു ഓടിച്ചതിനു ശേഷം സങ്കടപ്പെടുന്ന നായിക.

2.5.6 കലഹം തീർക്കാൻ നായകന്റെ ശ്രമങ്ങൾ

- 47. കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ദ്രാണിം/കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ... (ശ്ലോകം 94) : തന്നെപ്പറ്റി കേട്ടതൊക്കെ കള്ളമാണെന്നു പറയുന്ന നായകൻ.
- 48. കപോലേ പത്രാളീ/കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ... (ശ്ലോകം 85) : ദേഷ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നായികയെ നായകൻ അനുനയിപ്പിക്കാൻ നോക്കുന്നു.

2.5.7 പിണക്കം ഇണക്കമാകുന്നത്

വിപ്രലംഭശൃംഗാരത്തിൽ തുടങ്ങി അവസാനം സംഭോഗശൃംഗാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നത്.

- 49. കാഞ്ചിയാ ഗാഢതരാവബദ്ധ/ഇനീപ്പെണ്ണുരണാണ കൊണ്ടു... (ശ്ലോകം 20) : പിണങ്ങിക്കിടന്നെന്നു തോന്നിച്ച പെണ്ണിന്റെ ശരിക്കുള്ള ഉള്ളിലിരിപ്പ്.
- 50. കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ/ലോലൻ, ദൂരയകുറിയോൻ,... (ശ്ലോകം 41) : പിണങ്ങിയ പെണ്ണിനെ വശത്താക്കാൻ പ്രിയതമന്റെ സൂത്രം.
- 51. ഏകസ്തിഞ്ജയനേ പരാമുഖ/തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ... (ശ്ലോകം 21) : പിണങ്ങിയിരിക്കുന്ന നായികനായകന്മാരുടെ കണ്ണിടഞ്ഞപ്പോൾ പിണക്കം മാറിയത്.
- 52. പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത/എന്നോടിന്നിവള്ളതു... (ശ്ലോകം 22) : പിണങ്ങിയിരിക്കുന്ന നായികനായകന്മാരുടെ പിണക്കം തീർന്നത്.
- 53. നാപേതാനനയേന യഃ/ബന്ധുക്കൾ പറയും... (ശ്ലോകം 37) : ഒരു ദിവസം പിണങ്ങിയിരുന്നിട്ട് അവസാനം പിണക്കം തീർന്നത്.
- 54. ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച/പൊന്നേ, നാഥ, പിണങ്ങാലാ... (ശ്ലോകം 50) : സംഭാഷണത്തിലൂടെ പിണക്കമൊക്കെ മാറി വീണ്ടും സ്നേഹമാകുന്നത്.
- 55. സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം/എന്തേൽ സ്വന്തനഖക്ഷതം... (ശ്ലോകം 47) : നായിക അനാവശ്യമായി പിണങ്ങിപ്പോകുന്നതും നായകന്റെ പ്രതികരണവും.

2.5.8 അടുത്താണെങ്കിലും ഇടപഴകാൻ പറ്റാതെ വരുന്നത്.

സംഭോഗശൃംഗാരത്തിൽ തുടങ്ങി വിപ്രലംഭശൃംഗാരത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നത്

- 56. ശ്ലീഷ്ടഃ കണ്യേ കിമിതി/എന്തേ മൗഢ്യം പെരുകും... (ശ്ലോകം 51) : പ്രിയനോടു വേണ്ട പോലെ ഇടപഴകാൻ പറ്റിയില്ല എന്നു വിഷമിക്കുന്ന നായിക.
- 57. സ്മരസനദീപുരേണോഽഃ/കൂലം കുത്തിയൊലിച്ചു... (ശ്ലോകം 60) : ബന്ധുക്കളുടെ ഇടയിൽ കണ്ണുകൊണ്ടു മാത്രം ഇടപഴകുന്ന നായികനായകന്മാർ.
- 58. പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ/പുന്തേൻ വാണി തൊടായു... (ശ്ലോകം 67) : തൊട്ടുകൂടായ്മയാൽ ഇടപഴകാൻ പറ്റാത്ത നായികനായകന്മാർ.

2.5.9 നഷ്ടപ്രണയം

ഇൗർഷ്യമാനവിപ്രലംഭത്തിന്റെ ഒരു രൂപം. കാലക്രമേണ പ്രണയം നഷ്ടമാകുന്നത്.

- 59. കോപോ യത്ര ദ്രുക്ടിരചനാ/കോപം വന്നാൽ... (ശ്ലോകം 33) : പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രേമം ഇപ്പോൾ നശിച്ചു എന്നു നായികയുടെ പരാതി.
- 60. വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം/മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക്... (ശ്ലോകം 54) : പ്രണയം നശിച്ച ദാമ്പത്യത്തിലെ നായിക നായകനോടു്.
- 61. പുരാദ്രുസാകം/ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ്... (ശ്ലോകം 81) : സൗഹൃദം, പ്രണയം, ദാമ്പത്യം എന്നിങ്ങനെ പല ഘട്ടങ്ങളിൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ സ്നേഹം കുറഞ്ഞു വരുന്നത്.
- 62. രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി/എൻ മാറത്തു കരുത്ത... (ശ്ലോകം 87) : ചെറുപ്പത്തിലെ തീവ്രപ്രണയം ഇടയ്ക്കു കരേക്കാലം കാണാതിരുന്നപ്പോൾ നശിച്ചു പോയതു്.

2.5.10 യാത്ര പോകുന്ന നായകനെ തടയുന്ന നായിക

പ്രവാസവിപ്രലംഭം.

- 63. യാതാഃ കിം ന മിലന്തി/പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും... (ശ്ലോകം 11) : നായകൻ യാത്ര പോകുമ്പോൾ വിഷമിച്ചു നിൽക്കുന്ന നായികയെ നായകൻ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.
- 64. പ്രഹരവിരന്തൗ മദ്ധ്യേ/ചൊല്ലു നിൻ വരവെപ്പൊൾ... (ശ്ലോകം 13) : പോകാനിറങ്ങി നിൽക്കുന്ന നായകനെ അതുമിതും ചോദിച്ചു് നായിക വൈകിക്കുന്നു.
- 65. പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം/പോയി കൈകളിൽ നിന്നും... (ശ്ലോകം 31) : നായകൻ യാത്ര പോകുമ്പോൾ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്ന നായിക തന്റെ ജീവനും പോകാത്തതിൽ വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.
- 66. നന്ദസി ജലദലക്ഷ്മിം/മുകിലുകളയരുമ്പോൾ... (ശ്ലോകം 49) : യാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട നായകനെ സങ്കടത്തോടെ തടയുന്ന നായികയെ പിന്നീട് ഓർക്കുന്ന നായകൻ.
- 67. വാന്തൈർല്ലോചനവാരിഭിഃ/ഇകം നേത്രജം... (ശ്ലോകം 52) : “നീ പോയാൽ ഞാൻ മരിക്കും” എന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന നായിക.
- 68. ലഗ്നാ നാംശുകപല്ലവേ/പൂണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു... (ശ്ലോകം 53) : യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന നായകനെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തടയുന്ന നായിക.

2.5.11 പ്രവാസവിപ്രലംഭം: മറ്റുള്ളവ

- 69. രാത്രൗ വാരിരോലസാംബുദഃ/ഏറെക്കാറ്റു നിറഞ്ഞ... (ശ്ലോകം 46) : വിരഹിയായ പാമ്പൻ പാടിയ പാട്ടു കേട്ട ആളുകൾ വിരഹത്തെ ശപിച്ച് സ്നേഹത്തോടെ കഴിയുന്നു.

- 70. ആലംബ്യാംഗണവാപികാ/അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ... (ശ്ലോകം 83) : വിരഹിണിയായ നായികയെ ഓർത്തു സങ്കടപ്പെടുന്ന നായകൻ.
- 71. ആദൃഷ്ടിപ്രസരത് പ്രിയസ്യ/എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ... (ശ്ലോകം 91) : നായകന്റെ മടക്കവും കാത്തിരിക്കുന്ന നായിക.
- 72. ദേവേശരന്തരിതാ ശതൈശ്ച/ഉണ്ടാം നൂറു വനങ്ങളും... (ശ്ലോകം 92) : ദൂരെയുള്ള നായികയെ കാണാൻ പറ്റുമോ എന്ന് എത്തിക്കത്തി നിന്നു നോക്കുന്ന നായകൻ.

ഇനി സംഭോഗശൃംഗാരം.

2.5.12 അനുവാദമില്ലാതെയുള്ള സംഗമം

സംഭോഗശൃംഗാരം. മറ്റേയാൾക്കു അനുഭാവമില്ലാത്തപ്പോൾ കടന്നു കയറിയുള്ള പ്രണയപ്രകടനം.

- 73. സുപ്ലോയം സഖി സുപ്യതാം/ദേ, നിൻ കാന്തനരങ്ങി... (ശ്ലോകം 32) : ഉറങ്ങിയെന്നു വിചാരിച്ച പ്രിയതമനെ ചുംബിച്ച പ്രിയ.
- 74. ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ/കാണില്ലാരുമിതെന്നറച്ചു... (ശ്ലോകം 74) : കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തോടു വളരെ സാദൃശ്യം. ഉറക്കം നടിച്ചു കിടക്കുന്ന നായകനെ ചുംബിച്ച നായിക.
- 75. പരാചീ കോപേന/കടുക്കും കോപത്താൽ... (ശ്ലോകം 90) : ഉറക്കം നടിച്ചു കിടക്കുന്ന നായികയോടു നായകന്റെ പ്രവൃത്തി.
- 76. ലീലാതാമരസാഹതോന്യ/ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ചു... (ശ്ലോകം 80) : പിണങ്ങിയ പ്രിയയെ പറ്റിച്ച പ്രിയൻ.
- 77. അഹം തേനാഹുതാ കിമപി/നിന്നോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം... (ശ്ലോകം 66) : കള്ളത്തരം പറഞ്ഞു പൊട്ടിപ്പെണ്ണിനെ പറ്റിച്ചു ചുംബിക്കുന്ന നായകൻ.

2.5.13 പുനസ്സമാഗമം

പ്രവാസവിപ്രലംഭശൃംഗാരം സംഭോഗശൃംഗാരമാകുന്നത്.

- 78. ചിരവിരഹിണോരുത്കണ്ഠ/ഇതുവരെയെകന്ന്... (ശ്ലോകം 39) : വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം കണ്ട ദമ്പതികൾക്കു രതിയെക്കാൾ സല്ലാപമാണു താത്പര്യമെന്ന്.
- 79. ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ/തുക്കി നീണ്ടൊരു തോരണം... (ശ്ലോകം 40) : പ്രവാസത്തിനു ശേഷം മടങ്ങി വരുന്ന പ്രിയനെ സ്വീകരിക്കുന്ന നായിക.
- 80. ആയാതേ ദധിതേ മനോരഥ/വന്നപ്പോൾ ദധിതൻ... (ശ്ലോകം 86) : പ്രിയൻ മടങ്ങി വന്ന ദിവസം തോഴിമാരെ ഒഴിവാക്കാൻ പ്രിയയുടെ സാമർത്ഥ്യം.

- 81. അഗാനാമതിതാനവം/എന്തേ നിന്റെ ശരീരം... (ശ്ലോകം 45) : പ്രവാസത്തിനു ശേഷം തിരിച്ചു വരുന്ന നായകൻ നായികയുടെ ദീനാവസ്ഥ കാണുന്നത്.
- 82. മൂന്നു പാണ്ഡു കൃശം/മങ്ങിട്ടു വിളി... (ശ്ലോകം 62) : ദുഃഖിതയായി ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന നായികയ്ക്ക് നായകൻ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ സന്തോഷവും ഉന്മേഷവും തിരികെക്കിട്ടുന്നത്.

2.5.14 നായികയെ ചതിക്കുന്ന സഖി

നായകനെ വശത്താക്കാൻ സഹായിക്കാൻ വന്ന സഖി നായികയെ ചതിക്കുന്നത്.

- 83. നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം/തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ... (ശ്ലോകം 61) : ദൂതിയായിപ്പോയി നായകനുമായി സംഗമിച്ചതിനു ശേഷം മടങ്ങിവന്ന സഖിയോടു നായികയുടെ കത്തുവാക്ക്.
- 84. സ്വീനം കേന മുഖം/ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു... (ശ്ലോകം 93) : ദൂതിയായിപ്പോയിട്ടു നായകനുമായി സംഗമിച്ചതിനു ശേഷം മടങ്ങി വന്ന സഖിയും നായികമായുള്ള സംഭാഷണം.

2.5.15 നായകനെ കാണാൻ രാത്രിയിൽ പോകുന്ന നായിക

- 85. ഉരസി നിഹിതസ്താരോ/മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും... (ശ്ലോകം 29) : ആകെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി നായകനെ കാണാൻ പോകുന്ന നായിക എന്തിനാണു ചുറ്റും ഭയത്തോടെ നോക്കുന്നതെന്നു സഖി ചോദിക്കുന്നു.
- 86. ക്വ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോര/ഈ രാവിലീയിരുളിലെങ്ങും... (ശ്ലോകം 68) : നായകനെ കാണാൻ രാത്രിയിൽ ഒറ്റയ്ക്കു പോകുന്ന നായികയും സഖിയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം.

2.5.16 രതിവർണ്ണനകൾ

സംഭോഗശൃംഗാരം. രതിവർണ്ണന.

- 87. ആലോലമളകാവലിം/ചഞ്ചലങ്ങളുകങ്ങൾ ചിന്നി... (ശ്ലോകം 3) : പുരുഷായിതരതിവർണ്ണന. ദേവപൂജയെക്കാൾ നന്നാ് രതിയാണെന്നു പറയുന്നു.
- 88. സന്ദഷ്ടാധരപല്ലവാ/ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റ്... (ശ്ലോകം 4) : അമൃതതുല്യമായ ചുംബനത്തെപ്പറ്റി.
- 89. ത്വം മുശാക്ഷി വിനൈവ/നിന്നെക്കണ്ണുകമൊന്നഴിച്ച്... (ശ്ലോകം 25) : സഖിമാരുടെ മുന്നിൽ വെച്ചു നായകന്റെ രതിയുള്ള ക്ഷണവും സഖിമാരുടെ ഔചിത്യത്തോടെയുള്ള പ്രവൃത്തിയും.
- 90. ഗാഢാലിംഗനവാമനീകൃത/ഉന്നതസ്തനമർന്നു പോം... (ശ്ലോകം 35) : രതിവർണ്ണന.

- 91. പടാലശ്ശേരി പത്മനാഭൻ/പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ... (ശ്ലോകം 36) : ആദ്യരാത്രിയിൽ സഖിമാരുടെ മുന്നിൽ വെച്ചു നായകന്റെ പ്രേമപ്രകടനം.
- 92. പശ്യാശ്ശേഷവിശിർണ്ണ/നോക്കൂ സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി... (ശ്ലോകം 77) : രതിവർണ്ണന. നായിക തോഴിയോടു്.
- 93. കരകിസലയം ധൂത്വാ/അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കു... (ശ്ലോകം 89) : രതിയ്ക്കു ശേഷം നായികയുടെ
- 94. കാനേ തല്ലുമ്പാഗതേ/മാരൻ വന്നു കിടക്കവേ... (ശ്ലോകം 97) : രതിവർണ്ണന.
- 95. പ്രിയകൃതപടന്യേയ/രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം... (ശ്ലോകം 100) : സംഭ്രമം. രണ്ടാമതും രതിയ്ക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ്.

2.5.17 സംഭോഗശൃംഗാരം: മറ്റുള്ളവ

- 96. ക്വചിത്താംബുലാഷ്ടം/മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട്... (ശ്ലോകം 65) : രതി കഴിഞ്ഞ കിടക്കയുടെ വർണ്ണന. രതിവർണ്ണനയെക്കാളും അർത്ഥഗർഭമായതു്.
- 97. ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ/പെണ്ണം മാറനമൊത്തു... (ശ്ലോകം 15) : തലേ രാത്രിയിലെ രതിയെപ്പറ്റി തത്ത ബന്ധുക്കളോടു പറയുന്നതു്.
- 98. ദൃശ്യേഷ്യാകാസനസംഗതേ/ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെ... (ശ്ലോകം 18) : രണ്ടു ഭാര്യമാരെ ഒരുത്തൻ ഒരേ സമയം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു്. ഒരുത്തിയുടെ കണ്ണു പൊത്തിയിട്ടു് മറ്റവളെ ചുംബിക്കുന്നു.

2.5.18 ശൃംഗാരമില്ലാത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ

ശൃംഗാരം അംഗിയായ രസമല്ലാത്ത മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

- 99. ജ്യോതൃഷ്ടിബദ്ധ/ഞാനേറ്റി നിന്നു... (ശ്ലോകം 1) : കാവ്യത്തിന്റെ ആദിയിലെ സ്തുതി.
- 100. ക്ഷിപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ/കേറിക്കൈയിൽ പിടിക്കേ... (ശ്ലോകം 2) : രണ്ടാമത്തെ ശ്ലോകം. ശൃംഗാരം അടങ്ങിയ സ്തുതി.
- 101. സാലക്കേന നവപല്ലവ/ചെമ്പഞ്ഞി തന്റെ രസമിട്ടു... (ശ്ലോകം 101) : അവസാനത്തെ ശ്ലോകം.

2.6 സാമൂഹികവിശകലനം

സംസ്കൃതത്തിലെയും മലയാളത്തിലെയും ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങളിൽ അധികവും പുരുഷപക്ഷത്തു നിന്നുള്ളതാണ്. സ്ത്രീവർണ്ണനകളും രതിക്രീഡാവർണ്ണനകളും ആണു മിക്കവയുടെയും പ്രതിപാദ്യം. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇതു വിരളമല്ലെങ്കിലും, മണിപ്രവാളത്തിലും മലയാളത്തിലും ഇതു വളരെയധികം മാംസനിബദ്ധമായി. ചന്ദ്രോത്സങ്ങളും ഉണ്ണി

യച്ചിചരിതങ്ങളും അംബോപദേശങ്ങളും തൊട്ടു വെണ്മണികളുടെ മൂരിശുംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ വരെ ശുംഗാരത്തെ ഇങ്ങനെ പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതമാക്കി. സ്ത്രീകൾ സംസാരിക്കുന്ന അംബോപദേശം, വൈശികതന്ത്രം തുടങ്ങിയവയിലും രചന പുരുഷനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഉതകുന്ന തരത്തിലാണ്. ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, സ്ത്രീകളുടെ വിചാരഗതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു എന്നൊരു പ്രത്യേകതയും അമരകശതകത്തിനുണ്ട്.

പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു മുന്മുളള ഒരു കാലഘട്ടത്തെയാണ് അമരകശതകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതെങ്കിലും, അതിലെ വിഷയങ്ങൾ മിക്കതും എല്ലാ കാലത്തും പ്രസക്തമാണ്. ചില പ്രകടമായ വ്യത്യാസങ്ങളും പ്രത്യേകതകളും:

1. ബഹുഭാര്യത്വം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുരുഷൻ പല സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്ന സമ്പ്രദായം അംഗീകൃതമായ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു അന്നത്തേതു്. സപ്തനികൾ തമ്മിൽ അസൂയയും മത്സരവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മറ്റു സ്ത്രീകളുമായുള്ള ബന്ധം ഒരു ന്യൂനതയായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നേരേ മറിച്ച്, ഒന്നിലധികം പുരുഷന്മാരുമായി ബന്ധമുള്ള സ്ത്രീകളെ അമരകശതകത്തിൽ കാണുന്നില്ല.
2. രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളിൽ (ആസ്സാം വിശ്വസനം/മാനിക്കാ സഖിമാരെ... (ശ്ലോകം 57) , രോഹന്തോ പ്രഥമം മമോരസി/എൻ മാറത്തു കരുത്ത... (ശ്ലോകം 87)) നായികയുടെ ധാത്രിയെ (വളർത്തമ്മ) പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. തനിക്കിഷ്ടമുള്ള പുരുഷനെ വശത്താക്കാൻ എന്താണു വഴി എന്നതിനുള്ള ഉപദേശം ചോദിക്കത്തക്കവിധമുള്ള ബന്ധമാണു നായികയ്ക്കു ധാത്രിയോടുള്ളതു്. അതു പോലെ, തൊട്ടടുത്തുള്ള മുറിയിലുള്ള ഒരുത്തിയുമായി നായകനു ബന്ധമുണ്ടു് എന്നു നായിക സംശയിക്കുന്ന ഒരു ശ്ലോകമുണ്ടു് (ശാന്ത്യസ്യാ: കാഞ്ചീ/നാണം കെട്ടവനേ... (ശ്ലോകം 73)). ഇവയിൽ നിന്നു് ഇതിലെ ചില നായികമാരെങ്കിലും ഗണികാസ്വഭാവമുള്ളവർ ആണെന്നു കരുതാം. അവിടെപ്പോലും വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരല്ല, ഒരു സമയത്തു് ഒരു പുരുഷനോടു മാത്രം അടുപ്പമുള്ള ഗണികകളെയാണു കാണാൻ കഴിയുക.
3. പ്രവാസത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളെപ്പറ്റി പല ശ്ലോകങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. പുരുഷന്മാർ വാണിജ്യത്തിനും മറ്റുമായി പ്രിയതമയെ പിരിഞ്ഞു് വളരെക്കാലം നാട്ടുവിട്ടു പോകുന്നതു സാധാരണയായിരിക്കണം. അമരകരാജാവിനു തന്നെ യുദ്ധങ്ങൾക്കും രാജ്യകാര്യങ്ങൾക്കുമായി ഭാര്യമാരെ പിരിഞ്ഞു കഴിയേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ടാവാം.

2.7 മനശ്ശാസ്ത്രവിശകലനം

അമരകശതകത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ കാവ്യത്തിന്റെ അംഗിയായ ശുംഗാരരസത്തിനു ഭംഗം വരാതിരിക്കാൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. ശാഡാലിംഗനവാമനീകൃത/ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം... (ശ്ലോകം 35) എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ രതിയ്ക്കു ശേഷം അനങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന നായികയെപ്പറ്റി “കിം നു മൃതാ?” (മരിച്ചു പോയോ?) എന്നു കവി ചോദിക്കുന്നുണ്ടു്. മരണം അമംഗളസൂചകമായതിനാൽ മൃതി എന്നതിനു മോഹാലസ്യം എന്ന് അർത്ഥം പറയണം എന്നു വേമദ്രുപാലൻ പറയുന്നു. അർജ്ജുന വർമ്മദേവനാകട്ടേ ഒരു പടി കൂടെ കടന്നു് “എങ്കിലും കരുണവും ബീഭത്സവും ദ്വോതിപ്പിക്കുന്ന മൃതാ എന്ന പ്രയോഗം ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ നാലാമത്തെ വരി ‘കിം മൃാനാ ശയിതാ നു കിം മനസി മേ ലീനാ വിലീനാ നു കിം’ എന്നു മാറ്റണം” എന്നു വരെ പറയുന്നു. (സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങൾക്കു് പല പാഠങ്ങളുണ്ടായതു് ഒരു

പക്ഷേ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ ഇടനെയുള്ള കൈകടത്തൽ മൂലമായിരിക്കാം.) മറ്റു പല യിടത്തും (യാതാ: കിം ന മിലന്തി/പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും... (ശ്ലോകം 11) , ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥ/അറിയുമഖിലം, ചുമാതൊന്നും... (ശ്ലോകം 28) , പ്രസമാനം വലയൈ: കൃതം/പോയി കൈകളിൽ നിന്നും... (ശ്ലോകം 31) , വാഞ്ഞർല്ലോചനവാരിഭി:/തുകം നേത്രജം... (ശ്ലോകം 52) , പ്രാതഃപ്രാതരപാഗതേന/എന്നും രാവിലെയെത്തി... (ശ്ലോകം 30) , അച്ഛിന്നം നയനാ ബൃ/തുകം തന്നുടെ കണ്ണനീർ... (ശ്ലോകം 78)) മരണസൂചന ഉണ്ടെങ്കിലും അവയൊക്കെ “ഞാൻ മരിച്ചു പോകും” എന്ന വിപ്രലംഭശൃംഗാരസൂചകമായ വ്യാക്ഷേപകം മാത്രമാണ്.

ഈ നിർബന്ധം ശ്ലോകസന്ദർഭങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും കാണാം. നായിക പിണങ്ങുന്ന ഭാഗത്തൊക്കെ അതു നായകന്റെ പരശ്ചിബന്ധം കൊണ്ടാണെന്നു കാണാം. പരശ്ചിബന്ധം സാധാരണവും അതേ സമയം അതല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും കാരണം കൊണ്ടു നായിക പിണങ്ങുന്നതു തെറ്റും ആണെന്നു കരുതുന്ന ഒരു സദാചാരവീക്ഷണമാണു വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കുള്ളതു്. നായികയുടെ ദേഷ്യമൊക്കെ തോഴിമാരുടെ ഉപദേശം കൊണ്ടാണെന്നു് എടുത്തു പറഞ്ഞു് നായികയെ വഴക്കാളി എന്ന ലേബലിൽ നിന്നു് ഒഴിവാക്കുന്നുണ്ടു്. ഇനി തോഴിമാർ അങ്ങനെ ചെയ്യാൽത്തന്നെ അതു നായകന്റെ പരശ്ചിബന്ധം കൊണ്ടാവണമെന്നില്ല, അവരുടെ അസൂയ കൊണ്ടാവാം. പക്ഷേ, അങ്ങനെ ഒരു വായന വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കു നിഷിദ്ധമാണ്. നായകനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ അയച്ചു തോഴി നായകനുമായി രമിക്കുന്ന രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ (നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം/തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ... (ശ്ലോകം 61) , സ്വിന്നം കേന മുഖം/ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു... (ശ്ലോകം 93)) അമരകൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും!

ഈ നിഷ്ഠ അമരകശതകത്തിൽ അന്തർലീനമായ പല സാമൂഹിക-ദാമ്പത്യ-പ്രശ്നങ്ങളുടെയും നേർക്കു കണ്ണടയ്ക്കാൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി, അമരകശതകത്തിലെ ഇന്നും പ്രസക്തമായ ഒരു അംശം പീഡകനായ ഭർത്താവിനെയും (abusive husband) പീഡിതയായ ഭാര്യയെയും (abused wife) ഇതിലെ നായകനും നായികയും ചിലപ്പോൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്നതാണ്.

പരശ്ചിബന്ധം പോലെയുള്ള അപരാധം ചെയ്യുകയും പിന്നീടു് കാൽക്കൽ വീണു ക്ഷമയാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നായകൻ Intermittent reinforcement എന്ന രീതി ഉപയോഗിക്കുന്ന പീഡകനാണ്. കാൽക്കൽ വീഴുന്ന നായകൻ നായികയില്ലെങ്കിൽ തനിക്കു ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന തോന്നൽ നായികയ്ക്കുണ്ടാക്കി അവളെ ഒരു Traumatic bonding-ൽ എത്തിക്കുന്നു.

തന്നെപ്പറ്റി കേട്ടതൊക്കെ കള്ളമാണെന്ന Denial mode-ലേയ്ക്കു പോകുന്ന നായകനെ കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം/കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ... (ശ്ലോകം 94) , തസ്യാസ്സാരൂപി ലേപന/നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ... (ശ്ലോകം 24) തുടങ്ങിയ ശ്ലോകങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി കാണാം.

അനുവാദമില്ലാതെയുള്ള കടന്നുകയറ്റം (Forcing without consent) പല ശ്ലോകങ്ങളിലും വിഷയമാകുന്നുണ്ടു്. സന്ദർശനപല്ലവാ/ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റു്... (ശ്ലോകം 4) , അഹം തേനാഹൃതാ കിമപി/നിന്നോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം... (ശ്ലോകം 66) , പരാചീ കോപേന/കടുക്കും കോപത്താൽ... (ശ്ലോകം 90) , തസ്യാസ്സാരൂപിലേപന/നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ... (ശ്ലോകം 24) എന്നിവയിൽ നായകനാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ സുപ്ലോ/യം സഖി സുപ്യതാം/ദേ, നിൻ കാന്തനരങ്ങി... (ശ്ലോകം 32) , ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ/കാണില്ലാരുമിതെന്നറച്ചു... (ശ്ലോകം 74) എന്നിവയിൽ നായിക ചെയ്യുന്നു.

Betrayal trauma അനുഭവിക്കുന്ന നായികയെ പല ശ്ലോകങ്ങളിലും കാണാം. നാ

യകന്റെ പരസ്ത്രീബന്ധം അന്നത്തെ കാലത്തു് അനുവദനീയമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നിരിക്കട്ടെ, അതിൽ വല്ലാതെ ദുഃഖിക്കുന്ന നായികയെ പല ശ്ലോകങ്ങളിലും കാണാം. **വേതു വിദിതം വ്യർത്ഥം/അറിയുമഖിലം, ചുമ്മാതൊന്നും...** (ശ്ലോകം 28) , **പ്രാതഃപ്രാതഃ പാഗതേന/എന്നും രാവിലെയെത്തി...** (ശ്ലോകം 30) എന്നീ ശ്ലോകങ്ങളിൽ നായിക ആത്മഹത്യാഭീഷണി മുഴക്കുന്നുണ്ട്. **ലക്ഷാലക്ഷ്യ ലലാട/മൈയാകെപ്പടരും മുഖം...** (ശ്ലോകം 71) , **ഏകത്രാസനസംഗതിഃ/നേരത്തെയെഴുന്നേറ്റൊരേ...** (ശ്ലോകം 17) , **ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന/കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ...** (ശ്ലോകം 42) എന്നിവയിലും നായികയുടെ ദുഃഖം നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്.

പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു മുന്മുള്ള സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയനുസരിച്ചെഴുതിയ ഈ കാവ്യത്തിൽ ഇതൊരു അതിവായനയായിരിക്കാം. എങ്കിലും കാലാതിവർത്തിയായ ഒരു വിശിഷ്ട കാവ്യത്തിന് ഇങ്ങനെയും ഒരു വ്യാഖ്യാനം സാദ്ധ്യമാണെന്ന വാദവും തള്ളിക്കളയാവുന്നതല്ല.

3 പരിഭാഷ

വേമദ്രൂപാലന്റെ ദാക്ഷിണാത്യപാഠമാണ് ഈ പരിഭാഷയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. 101 ശ്ലോകങ്ങളാണ് ഇതിലുള്ളത്. കേരളവർമ്മയുടെയും മാനവിക്രമന്റെയും പരിഭാഷകളും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ അവലംബിച്ചുള്ളതാണ്.

മറ്റു വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച 35 ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിലില്ല. മറ്റെങ്ങുമില്ലാത്ത 12 ശ്ലോകങ്ങൾ ഇതിലുണ്ടു താനും.

വേമദ്രൂപാലന്റെ പാഠത്തിൽ വസന്തതിലകത്തെക്കാൾ ചെറിയ ശ്ലോകങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. മറ്റു പാഠങ്ങളിൽ ദ്രുതവിളംബിതം, വംശസ്ഥം, അനുഷ്ടുപ്പ് എന്നിവയും ഉണ്ട്.

3.1 ജ്യാകൃഷ്ടിബദ്ധ.../ഞാനേറ്റി നിന്നു...

വേമദ്രപാലൻ:1 രവിചന്ദ്രൻ:1 അദ്രമദേവകമാരൻ:1 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:1

കാവ്യത്തിന്റെ ആദിയിലെ ദേവീസ്മൃതി.

മൂലം:

ജ്യാകൃഷ്ടിബദ്ധകടകാമുഖപാണിപൃഷ്ട-
പ്രേംവന്നവാംശ്രുചയസംവലിതോ മൃധാന്യാഃ
ത്യാം പാതു മഞ്ജരിതപല്ലവകർണ്ണപൂര-
ലോഭ്രമദ്ഭ്രമരവിഭ്രമഭൃത്കടാക്ഷഃ || 1 ||

വസന്തതിലകം

പദശ്ലോഭം: ജ്യാ-കൃഷ്ടി-ബദ്ധ-കടകാമുഖ-പാണി-പൃഷ്ട-പ്രേംവത്-നഖ-അംശ്രു-ചയ-സംവലിതഃ മൃധാന്യാഃ
ത്യാം പാതു മഞ്ജരിത-പല്ലവ-കർണ്ണ-പൂര-ലോഭ്ര-ഭ്രമത്-ഭ്രമര-വിഭ്രമഭൃത് കടാക്ഷഃ

അർത്ഥം:

- മൃധാന്യാഃ : പാർവ്വതിയുടെ
- ജ്യാ-കൃഷ്ടി-ബദ്ധ- : ഞാനേറ്റി നിൽക്കുന്ന
- കടകാമുഖ-പാണി-പൃഷ്ട-പ്രേംവൻ- : കടകാമുഖത്തിലുള്ള കൈയുടെ അറ്റത്ത് വീളങ്ങുന്ന
- നഖ-അംശ്രു-ചയ- : നഖങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രശ്മികൾ
- സംവലിതഃ : ചേർന്നതും
- മഞ്ജരിത-പല്ലവ-കർണ്ണ-പൂര- : ഇളം തളിര പോലെയുള്ള ചെവി വരെ എത്തുന്ന
- ലോഭ്ര-ഭ്രമത്-ഭ്രമര-വിഭ്രമ-ഭൃത് : ആർത്തി പൂണ്ടു ഭ്രമിച്ച വണ്ടുകളെപ്പോലെ ഉള്ളതുമായ
- കടാക്ഷഃ : കടാക്ഷം (നോട്ടം)
- ത്യാം പാതു : നിന്നെ രക്ഷിക്കട്ടേ

പരിഭാഷ:

ഞാനേറ്റി നിന്നു കടകാമുഖരൂപമാളും
പാണികെഴും നഖമനോജ്ഞത ചേർന്നു മീന്നും
ചേണാർന്നിളം തളിര തോറ്റു ചെവിയ്ക്കു വണ്ടെ-
ന്നോണം കടാക്ഷമുഖ ചെയ്വതു കാത്തിടട്ടേ.

വസന്തതിലകം

പദശ്ലോഭം: ഞാൺ ഏറ്റി നിന്നു കടകാ-മുഖ-രൂപം ആളും പാണിയ്ക്ക് എഴും നഖ-മനോജ്ഞത ചേർന്നു മി
ന്നും ചേൺ ആർന്നു ഇളം തളിര തോറ്റു ചെവിയ്ക്ക് വണ്ടു എനോണം കടാക്ഷം ഉമ ചെയ്വതു കാ
ത്തിടട്ടേ

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 157-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കർണ്ണാന്തം കടകാമുഖ... (പേജ് 165)
- മാനവിക്രമൻ:** ഒന്നായ് ഞാൺ കടകാമുഖത്തോട്ടു... (പേജ് 190)

3.2 ക്ഷീപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ.../കേരിക്കയ്യിൽ പിടിക്കേ...

വേമഭ്രൂപാലൻ:2 രവിചന്ദ്രൻ:2 തദ്ദ്രമദേവകമാരൻ:2 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:2

രണ്ടാമത്തെ സ്തുതി. ത്രിപുരദഹനം നടത്തിയ ശിവന്റെ അമ്പിലെ തീയെ പോഴത്തം കാണിച്ചു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട കാമുകനോട് ശ്ലേഷം വഴി ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൂലം:

ക്ഷീപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ പ്രസമേഭിഹതോഽപ്യദദാനോഽശ്രുകാന്തം
ഗൃഹ്ണൻ കേശേഷുപാസ്തശ്ചരണനിപതിതോനേക്ഷിതസ്സംഭ്രമേണ
ആലിംഗൻ യോഽവധുതസ്തീപുരയുവതിഭിസ്സാന്ദ്രനേത്രോത്പലാഭിഃ
കാമീവാർദ്ദ്രാപരാധഃ സ ദഹതു ദുരിതം ശാംഭവോ വഃ ശരാഗ്നിഃ || 2 ||

സ്രദ്ധാര

പദച്ഛേദം: ക്ഷീപ്തഃ ഹസ്ത-അവലഗ്നഃ പ്രസമം അഭിഹതഃ അപി ആദദാനോ അംശ്രുക-അന്തം (അംശ്രു-കാന്തം) ഗൃഹ്ണൻ കേശേഷു (കേശ-ഇഷു) അപാസ്തഃ ചരണ-നിപതിതഃ ന-ഊക്ഷിതഃ സംഭ്രമേണ ആലിംഗൻ യഃ അവധുതഃ ത്രിപുര-യുവതിഭിഃ സ-അശ്രു-നേത്ര-ഉത്പലാഭിഃ കാമീ ഇവ ആർദ്ദ്ര-അപരാധഃ സ ദഹതു ദുരിതം ശാംഭവഃ വഃ ശര-അഗ്നിഃ

അർത്ഥം:

- യഃ : ആരാണോ എന്താണോ
- ഹസ്ത-അവലഗ്നഃ ക്ഷീപ്തഃ : കയ്യിൽ കടന്നുപിടിച്ചപ്പോൾ തള്ളപ്പെട്ടവനായും
- : കയ്യിൽ പടർന്നപ്പോൾ തട്ടിയെറിയപ്പെട്ടതായും
- അംശ്രുക-അന്തം അഭിഹതഃ ആദദാനഃ അപി : സാരിത്തുന്യു പിടിച്ചപ്പോൾ
- പ്രസമം അഭിഹതഃ : ശക്തിയായി അടിക്കപ്പെട്ടവനായും
- : (കെട്ടത്താൻ വേണ്ടി) തല്ല കൊണ്ടതായും
- കേശേഷു ഗൃഹ്ണൻ അപാസ്തഃ : തലമുടിയിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ നിരസിക്കപ്പെട്ടവനായും
- : തലമുടിയിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ തട്ടിക്കളയപ്പെട്ടതായും
- ചരണ-നിപതിതഃ ന-ഊക്ഷിതഃ : കാലിൽ വീണപ്പോൾ നോക്കപ്പെടാത്തവനായും
- : കാലിൽ വീണപ്പോൾ (പേടി കൊണ്ട്) നോക്കപ്പെടാത്തതായും
- ആലിംഗൻ അവധുതഃ : കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനായും
- : (അവസാനം) കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ തള്ളിമാറ്റപ്പെട്ടതായും
- ശാംഭവഃ ശര-അഗ്നിഃ : (ഉള്ള) ശിവന്റെ അമ്പിലെ തീ
- സ-അശ്രു-നേത്ര-ഉത്പലാഭിഃ ത്രിപുര-യുവതിഭിഃ : ത്രിപുരത്തിലെ കണ്ണനീർ ഒഴുകിയ യുവതികൾക്ക്
- ആർദ്ദ്ര-അപരാധഃ കാമീ ഇവ : കന്നത്തരം കാണിച്ച കാമുകനെപ്പോലെ തോന്നിച്ച
- വഃ ദുരിതം ദഹതു : നിങ്ങളുടെ ദുരിതം കളയട്ടേ!

പരിഭാഷ:

കേറിക്കയ്യിൽ പിടിക്കേ കുതറി, തുണി പിടിച്ചിടവേ തല്ലിയുകോ,-
ടേറെക്കോപിച്ച മാറ്റി മുടി തൊടുവതിനാഞ്ഞിടവേ, കാലിൽ വീഴ്കേ
നേരേ നോക്കാതിരുന്നൂ, പുണരുവതിനു നിന്നില്ല, തോന്നുസിയായകം
മാരൻ പോൽ മുപ്പുരത്തിൽ തരണികൾ കരുതും ശർവ്വബാണം തുണയ്ക്ക.

സ്രദ്ധാര

പദമൂലം: കേറി കയ്യിൽ പിടിക്കേ കുതറി, തുണി പിടിച്ചിടവേ തല്ലി ഊക്കോടെ, ഏറെ കോപിച്ച മാറ്റി മുടി തൊടുവതിന് ആഞ്ഞിടവേ, കാലിൽ വീഴ്കേ നേരേ നോക്കാതെ ഇരുന്നൂ, പുണരുവതിനു നിന്നില്ല, തോന്നുസി ആകം മാരൻ പോൽ മുപ്പുരത്തിൽ തരണികൾ കരുതും ശർവ്വ-ബാണം തുണയ്ക്ക.

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 157-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: വേഗത്താൽ ക്ഷിപ്തൻ...(പേജ് 165)

മാനവിക്രമൻ: ക്ഷിപ്തൻ കൈത്താർ പിടിക്കേ...(പേജ് 190)

3.3 ആലോലാമളകാവലീം.../ചഞ്ചലങ്ങളുകങ്ങൾ ചിന്നി...

വേമഭൂപാലൻ:3 രവിചന്ദ്രൻ:3 ത്രദ്രമദേവകുമാരൻ:3 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:3

കവി സ്തുതിയിൽ നിന്നു ശൃംഗാരത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നു.

മൂലം:

ആലോലാമളകാവലീം വില്പളിതാം ബിഭ്രച്ചലത്കണ്ഡലം
കിഞ്ചിതൃഷ്ടവിശേഷകം തനതരൈഃ സ്വേദാംസോം ജാലകൈഃ
തന്വ്യാ യത് സുരതാന്തതാന്തനയനം വക്ത്രം രതിവ്യത്യയേ
തത്ത്യാം പാതു ചിരായ കിം ഹരിഹരബ്രഹ്മാദിദീദൈവതൈഃ || 3 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: ആലോലാം അളക-ആവലീം വില്പളിതാം ബിഭ്രത്-ചലത്-കണ്ഡലം കിം-ചിത്-മൃഷ്ട-വിശേഷകം
തന-തരൈഃ സ്വേദ-അംസോം ജാലകൈഃ തന്വ്യാ യത് സുരത-അന്ത-താന്ത-ശയനം വക്ത്രം
രതി-വ്യത്യയേ തത്ത്യാം പാതു ചിരായ കിം ഹരി-ഹര-ബ്രഹ്മാദിദീഃ ദൈവതൈഃ

അർത്ഥം:

- രതി-വ്യത്യയേ : വിപരീതസുരതത്തിൽ
- ആലോലാം അളക-ആവലീം വില്പളിതാം : ഇളകുന്ന കുറുനിരകളാൽ മനോഹരമായതും
- ചലത്-കണ്ഡലം ബിഭ്രത് : ചലിക്കുന്ന കർണ്ണാഭരണങ്ങളെ വഹിക്കുന്നതും
- തന-തരൈഃ സ്വേദ-അംസോം ജാലകൈഃ : ഏറ്റവും ചെറുതായി പൊടിഞ്ഞ വിയർപ്പുകണങ്ങളാൽ
- കിം-ചിത് മൃഷ്ട-വിശേഷകം : കുറച്ചു മാഞ്ഞു പോയ പൊട്ടോടു കൂടിയതും
- സുരത-അന്ത-താന്ത-നയനം : സുരതത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ക്ഷീണിച്ച കണ്ണുകളോടു കൂടിയതും
- തന്വ്യാ യത് വക്ത്രം തത് : (ആയ) പെണ്ണിന്റെ മുഖം
- ത്യാം ചിരായ പാതു : നിന്നെ എന്നും രക്ഷിക്കട്ടേ
- കിം ഹരി-ഹര-ബ്രഹ്മാദിദീഃ ദൈവതൈഃ : വിഷ്ണു, ശിവൻ, ബ്രഹ്മാവ് തുടങ്ങിയ ദേവന്മാരെക്കൊണ്ട്
- കിം : എന്തു കാര്യം?

പരിഭാഷ:

ചഞ്ചലങ്ങളുകങ്ങൾ ചിന്നി, യിളകുന്ന കണ്ഡലമുലഞ്ഞുമാ-
ക്കഞ്ഞുവേർപ്പുകണമാകെ മുടി വടിവിൽ കുറച്ചു കുറി മാഞ്ഞുമേ,
പഞ്ചബാണരതി തീർന്നു കണ്ണുകൾ തളർന്നു, സൗഭഗമണയ്ക്കു നിൻ
നെഞ്ചിലേറ്റുമവൾ തൻ മുഖം, ഹരവിരിഞ്ചവിഷ്ണുജനമെന്തിനോ?

കസുമമഞ്ജരി

പദച്ഛേദം: ചഞ്ചലങ്ങൾ അളകങ്ങൾ ചിന്നി, ഇളകുന്ന കണ്ഡലം ഉലഞ്ഞും ആ കഞ്ഞു-വേർപ്പു-കണം ആകെ
മുടി വടിവിൽ കുറച്ചു കുറി മാഞ്ഞുമേ, പഞ്ച-ബാണ-രതി തീർന്നു കണ്ണുകൾ തളർന്നു, സൗഭഗം
അണയ്ക്കു നിൻ നെഞ്ചിൽ ഏറ്റം അവൾ തൻ മുഖം, ഹര-വിരിഞ്ച-വിഷ്ണു-ജനം എന്തിനോ?

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 157-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: ഇന്നാലോലാമളകാളി...(പേജ് 165)
- മാനവിക്രമൻ: പാരം പുംസായിതത്തിൽ...(പേജ് 191)

3.4 സന്ദേശാധരപല്ലവാ.../ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റ്...

വേമഭൂപാലൻ:4 രവിചന്ദ്രൻ:32 തദ്രമദേവകുമാരൻ:37 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:36

ശൃംഗാരം നിറഞ്ഞ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

മൂലം:

സന്ദേശാധരപല്ലവാ സചകിതം ഹസ്താഗ്രമാധുന്വതീ
"ശാ മാ മുഞ്ച ശരം"തി കോപവചനൈരാനർത്തിതഭൃലതാ
സീതകാരാഞ്ചിതലോചനാ സപുളകം യൈശ്ചുംബിതാ മാനിനി
പ്രാപ്തം തൈരമൃതം ശ്രമായ മമിതോ മുഖൈസ്സരൈസ്സാഗരഃ || 4 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: സം-ദഷ്ട-അധര-പല്ലവാ സ-ചകിതം ഹസ്ത-അഗ്രം ആധുന്വതീ മാ മാ മുഞ്ച ശരം ഇതി കോപ-
വചനൈഃ ആനർത്തിത-ഭൃ-ലതാ സീതകാര-അഞ്ചിത-ലോചനാ സ-പുളകം യൈഃ ചുംബിതാ മാ
നിനി പ്രാപ്തം തൈഃ അമൃതം ശ്രമായ മമിതഃ മുഖൈഃ സുരൈഃ സാഗരഃ

അർത്ഥം:

- സം-ദഷ്ട-അധര-പല്ലവാ : തളിരു പോലെയുള്ള ചുണ്ടുകളെ കടിച്ചപ്പോൾ
- സ-ചകിതം ഹസ്ത-അഗ്രം ആധുന്വതീ : ചകിതയായി കൈ കടഞ്ഞവളും
- "ശാ മാ മുഞ്ച" ഇതി : "ദുഷ്ടാ, എന്നെ വിട്ടു" എന്ന്
- കോപ-വചനൈഃ ആനർത്തിത-ഭൃ-ലതാ : കോപത്തോടെ പറഞ്ഞ് പുരികം ചുളിച്ചവളും
- സീതകാര-അഞ്ചിത-ലോചനാ മാനിനി : സീതകാരം കൊണ്ടു കൂമ്പിയ കണ്ണുകളുള്ളവളുമായ ദേഷ്യക്കാരിയെ
- യൈഃ സ-പുളകം ചുംബിതാ തൈഃ : ആസ്വദിച്ച ചുംബിക്കുന്നവർക്കാണ്
- അമൃതം പ്രാപ്തം : അമൃതം ലഭിക്കുന്നത്
- സാഗരഃ മുഖൈഃ സുരൈഃ ശ്രമായ മമിതഃ : മണ്ടന്മാരായ ദേവന്മാർ (വെറുതെ) ബുദ്ധിമുട്ടി സമുദ്രം കടഞ്ഞു

പരിഭാഷ:

ചുണ്ടത്തായ് കടിയേ, റ്റിടഞ്ഞു പുരികം പൊക്കി ക്രൂധാ കൈ കട-
"ഞ്ഞെന്നേ നീ വിട്ടു, ദുഷ്ട." യെന്നു കതറി, സ്തീൽക്കാരമുണ്ടാക്കിയും,
കൺകൾ കൂമ്പി വഴക്കടിക്കുമവളെച്ചൊക്കോടെ ചുംബിച്ചിട്ടും
ധന്യർക്കാണമൃതം, കടഞ്ഞു വെറുതേ പാലാഴിയാ ദേവകൾ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ചുണ്ടത്തായ് കടി ഏറ്റ്, ഇടഞ്ഞു പുരികം പൊക്കി ക്രൂധാ കൈ കടഞ്ഞു, "എന്നേ നീ വിട്ടു, ദുഷ്ട"
എന്നു കതറി, സീൽക്കാരം ഉണ്ടാക്കിയും, കൺകൾ കൂമ്പി വഴക്ക് അടിക്കും അപ്പുളെ ചൊക്-ഓടെ
ചുംബിച്ചിട്ടും ധന്യർക്ക് ആണ് അമൃതം, കടഞ്ഞു വെറുതേ പാലാഴി ആ ദേവകൾ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** സന്ദംശിച്ചിടവേ...(പേജ് 166)
- മാനവിക്രമൻ:** ചുണ്ടിൽ ദംശിക്കവേ സംഭ്രമമൊട്ടു...(പേജ് 191)

3.5 അലസവലിതൈ:.../ചേണാർന്നിട്ടിളകീട്ടു...

വേമഭൂപാലൻ:5 രവിചന്ദ്രൻ:4 തദ്രമദേവകുമാരൻ:4 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:4

നായികയുടെ പ്രണയമധുരമായ നോട്ടത്തെ കണ്ടിട്ടു സഖി ചോദിക്കുന്നു.

മൂലം:

അലസവലിതൈ: പ്രേമാർദ്രാശ്രൈർമുഹൂർമ്മുകുളീകൃതൈ: ക്ഷണമഭിമുഖൈർല്ലജ്ജാലോലൈർന്നിമേഷപരാങ്മുഖൈ: ഹൃദയനിഹിതം ഭാവകൃതം വമദ്ഭിരിവേക്ഷണൈ: കഥയ സുകൃതീ കോഽയം മുശോ ത്വയാദൃ വിലോകൃതേ || 5 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: അലസ-വലിതൈ: പ്രേമ-ആർദ്ര-ആർശ്രൈ: മുഹൂ: -മുകുളീകൃതൈ: ക്ഷണ-അഭി-മുഖൈ: ലജ്ജാ -ലോലൈ: നിമേഷ-പരാങ്മുഖൈ: ഹൃദയ-നിഹിതം ഭാവ-ആകൃതം വമദ്ഭി: ഇവ ഈക്ഷണൈ: കഥയ സുകൃതീ ക: അയം മുശോ ത്വയാ അദൃ വിലോകൃതേ

അർത്ഥം:

- മുശോ : മനോഹരി
- അദൃ ത്വയാ : ഇന്ന് നീ
- അലസ-വലിതൈ: : അലസങ്ങളും ഇളകുന്നവയും
- പ്രേമ-ആർദ്ര-ആർശ്രൈ: : പ്രേമം കൊണ്ട് ഉരുകിയുരുകിപ്പോകുന്നതും
- മുഹൂ: -മുകുളീകൃതൈ: : പിന്നെയും പിന്നെയും കൂമ്പിപ്പോകുന്നതും
- ക്ഷണം അഭി-മുഖൈ: : അല്പസമയം നേരേ നോക്കുകയും
- ലജ്ജാ-ലോലൈ: : നാണം കൊണ്ട്
- നിമേഷ-പരാങ്മുഖൈ: : പെട്ടെന്ന് മാറ്റുകയും
- : (ഇമ വെട്ടാതെ നോക്കുകയും എന്നും പറയാം)
- : (ചെയ്യുന്ന)
- ഹൃദയ-നിഹിതം ഭാവ-ആകൃതം : ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വരുന്ന താത്പര്യഭാവത്തെ
- വമദ്ഭി: ഇവ ഈക്ഷണൈ: : വഞ്ചിക്കുന്നതു പോലെയുള്ള നോട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ട്
- ക: അയം വിലോകൃതേ : ആരെയൊന്നു നോക്കുന്നത?
- കഥയ : പറയു

പരിഭാഷ:

ചേണാർന്നിട്ടിളകീട്ടു തെല്ലലസമായ് നേരേ ക്ഷണം നോക്കിയും, നാണം കൊണ്ടുടനേ തിരി, ചുരുകിയും പ്രേമകൊടുംചൂടിനാൽ, കാണെക്കാണെയൊരിറ്റു കൂമ്പിയടയും നോട്ടങ്ങളീ മട്ടിലേ-താണിൻ രൂപമുഴിഞ്ഞിടാൻ പ്രിയമൊളിച്ചേകുന്നു നീ സുന്ദരീ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ചേണ് ആർന്നിട്ട് ഇളകീട്ട് തെല്ല് അലസമായ് നേരേ ക്ഷണം നോക്കിയും, നാണം കൊണ്ടു ഉട നേ തിരിച്ച്, ഉരുകിയും പ്രേമ-കൊടും ചൂടിനാൽ, കാണെക്കാണെ ഒരു ഇറ്റു കൂമ്പി അടയും നോട്ട്റ്റു ഞൾ ഈ മട്ടിൽ ഏത് ആണിൻ രൂപം ഉഴിഞ്ഞിടാൻ പ്രിയം ഒളിച്ച് ഏകുന്നു നീ സുന്ദരീ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ജാതാലസ്യം തിരിഞ്ഞു... (പേജ് 166)

മാനവിക്രമൻ: ആലസ്യത്താൽ തിരിഞ്ഞു... (പേജ് 191)

3.6 അംഗുല്യഗ്രന്ഥവൈന.../കണ്ണിർ കൈവിരലാൽ...

വേമഭൂപാലൻ:6 രവിചന്ദ്രൻ:80 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:5 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:5

നായകനോടു ദേഷ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നായികയോടു സഖി പറയുന്നു.

മൂലം:

അംഗുല്യഗ്രന്ഥവൈന ബാഷ്പസലിലം വിക്ഷിപ്യ വിക്ഷിപ്യ കിം
തുഷ്ണീം രോദിഷി കോപനേ ബഹുതരം ഘൃതക്രത്യ രോദിഷ്യസി
യസ്യോസ്തേ പിശൂനോപദേശവചനൈർമ്മാനേതിഭൂമിം ഗതേ
നിർവിണ്ണോനനയം പ്രതി പ്രിയതമോ മദ്ധ്യസ്ഥതാമേഷ്യതി || 6 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: അംഗുലി-അഗ്ര-നവേന ബാഷ്പ-സലിലം വിക്ഷിപ്യ വിക്ഷിപ്യ കിം തുഷ്ണീം രോദിഷി കോപനേ ബഹു-തരം ഘൃതക്രത്യ രോദിഷ്യസി യസ്യോഃ തേ പിശൂന-ഉപദേശ-വചനൈഃ മാനേ അതി-ഭൂമിം ഗതേ നിർവിണ്ണഃ അന-നയം പ്രതി പ്രിയ-തമഃ മദ്ധ്യസ്ഥതാം ഏഷ്യതി

അർത്ഥം:

- കോപനേ : ദേഷ്യക്കാരി
- അംഗുലി-അഗ്ര-നവേന : വിരലിന്റെ അറ്റത്തെ നഖം കൊണ്ട്
- ബാഷ്പ-സലിലം വിക്ഷിപ്യ വിക്ഷിപ്യ : കണ്ണിൻ നീക്കി നീക്കി
- തുഷ്ണീം കിം രോദിഷി : മിണ്ടാതെ എന്തിനു കരയുന്നു?
- പിശൂന-ഉപദേശ-വചനൈഃ : ചിത്ത ആളുകളുടെ ഉപദേശവാക്കുകളാൽ
- യസ്യോഃ തേ മാനേ അതി-ഭൂമിം ഗതേ : കോപം കൂടിയ നിന്നെ
- നിർവിണ്ണഃ പ്രിയ-തമഃ : മടുത്തു് പ്രിയതമൻ
- അന-നയം മദ്ധ്യസ്ഥതാം ഏഷ്യതി : ഒരു വിധത്തിലും ശരിയാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു വിചാരിക്കും
- ബഹു-തരം ഘൃതക്രത്യ രോദിഷ്യസി : അപ്പോൾ നീ കരേക്കൂടി ഉച്ചത്തിൽ കരയേണ്ടി വരും

പരിഭാഷ:

കണ്ണിർ കൈവിരലാൽ തുടച്ചു കലി പൂണ്ടെന്തിന്നു കേഴുന്നു നീ
മിണ്ടാതിരെയു? മിക്കരച്ചിലിനിയും കൂടും നിനക്കേറ്റവും;
കണ്ടോർ ചൊന്നതു കേട്ടു ദേഷ്യമിതു പോൽ വർദ്ധിക്കുകിൽ, നീക്കപോ-
ക്കണ്ടാവീല്ലിനിയെന്നു തോന്നി, യവനം വൈരസ്യമാർന്നീടുമേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: കണ്ണിർ കൈ-വിരലാൽ തുടച്ചു കലി പൂണ്ടു് എന്തിന്നു കേഴുന്നു നീ മിണ്ടാതെ ഇരെയും? ഈ കരച്ചിൽ ഇനിയും കൂടും നിനക്കു് ഏറ്റവും; കണ്ടോർ (കണ്ടവർ) ചൊന്നതു കേട്ടു ദേഷ്യം ഇതു പോൽ വർദ്ധിക്കുകിൽ, നീക്ക-പോക്കു് ഉണ്ടാവില്ല ഇനി എന്നു തോന്നി, അവനും വൈരസ്യം ആർന്നീടുമേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** അന്തസ്താപേന...(പേജ് 166)
- മാനവിക്രമൻ:** കണ്ണിരും കയ്യുമായിട്ടിതു...(പേജ് 191)

3.7 ദത്തോഽസ്യഃ പ്രണയഃ.../നീ താൻ പ്രേമമിവൾക്ക...

വേമഭൂപാലൻ:7 രവിചന്ദ്രൻ:5 തദ്രമദേവകുമാരൻ:6 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:6

നായകനോടു കലഹിച്ചിരിക്കുന്ന നായികയുടെ മുൻപിൽവെച്ചു സഖി നായകനോടു പറയുന്നു.

മൂലം:

ദത്തോഽസ്യഃ പ്രണയസ്തയൈവ വേതൈവേയം ചിരം ലാളിതാ
ദൈവാദദ്യ കില ത്വമേവ കൃതവാനസ്യ നവം വിപ്രിയം
മന്യുർദുസ്സഹ ഏഷ യാത്യപശമം നോ സാന്ത്വവാദൈഃ സ്ഫുടം
ഹേ നിസ്ത്രിംശ വിമുക്തകണ്ഠകൗണം താവത് സഖീ രോദിതു. || 7 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: ദത്തഃ അസ്യഃ പ്രണയഃ ത്വയാ ഏവ ഭവതാ ഏവ ഇയം ചിരം ലാളിതാ ദൈവാത് അദ്യ കില ത്വം ഏവ കൃതവാൻ അസ്യഃ നവം വിപ്രിയം മന്യുഃ ദുസ്-സഹഃ ഏഷ യാതി ഉപ-ശമം നോ സാന്ത്വ-വാദൈഃ സ്ഫുടം ഹേ നിസ്ത്രിംശ വിമുക്ത-കണ്ഠ-കൗണം താവത് സഖീ രോദിതു

അർത്ഥം:

- അസ്യഃ പ്രണയഃ ത്വയാ ഏവ ദത്തഃ : ഇവൾക്കു സ്നേഹം കൊടുത്തതും നീയാണ്
- ഭവതാ ഏവ ഇയം ചിരം ലാളിതാ : ഇവളെ എനും ലാളിച്ചതും നീയാണ്
- അദ്യ ദൈവാത് ത്വം ഏവ : ഇപ്പോൾ വിധിവശാൽ നീ തന്നെ
- അസ്യഃ നവം വിപ്രിയം കൃതവാൻ കില : ഇവളുടെ ഇതു വരെ ഇല്ലാത്ത വിരോധവും ഉണ്ടാക്കി
- ഏഷ മന്യുഃ ദുസ്-സഹഃ : ഈ പിണക്കം ദുസ്സഹമാണ്
- സാന്ത്വ-വാദൈഃ ഉപ-ശമം നോ യാതി സ്ഫുടം : പഞ്ചാരവാക്കു കൊണ്ടൊന്നും അതു പോവില്ല, തീർച്ച
- ഹേ നിസ്ത്രിംശ : എട്ടാ ദൂഷ്ടാ
- വിമുക്ത-കണ്ഠ-കൗണം : തൊണ്ടയിടനിക്കൊണ്ടു്
- താവത് സഖീ രോദതി : നിന്റെ സഖി കരയുന്നു

പരിഭാഷ:

നീ താൻ പ്രേമമിവൾക്കു നൽകി, യിവളെക്കൊണ്ടിച്ചതും നീ, യിട-
ഞ്ഞതോ ദുർവിധി മൂലമാദ്യകലഹം നീ താൻ തുടങ്ങി വൃഥാ;
ചേതോദേദകമായ ദുഃഖ, മതിനിന്നാശ്വാസവാക്കേൾപ്പിടാ;
ഹേ ദുഷ്ടാ, തജ കൊണ്ടു കണ്ഠമിടിക്കേഴുന്നു നിൻ തോഴിയും!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: നീ താൻ പ്രേമം ഇവൾക്കു നൽകി, ഇവളെ കൊണ്ടിച്ചതും നീ, ഇടഞ്ഞു് ഏതോ ദുർവിധി മൂലം ആദ്യ-കലഹം നീ താൻ തുടങ്ങി വൃഥാ; ചേതഃ-ദേദകം ആയ ദുഃഖം, അതിന് ഇന്ന് ആശ്വാസ-വാക് ഏൾപ്പിടാ; ഹേ ദുഷ്ടാ! തജ കൊണ്ടു കണ്ഠം-ഇടറി കേഴുന്നു നിൻ തോഴിയും!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** നീതാൻ സ്നേഹിച്ചു...(പേജ് 166)
- മാനവിക്രമൻ:** നന്നേ പ്രേമാലിവളെ...(പേജ് 192)

3.8 ലിഖനാനുസ്മേ ഭൂമി.../പുറത്തെങ്ങോ മുറ്റത്തെഴുതി...

വേമഭൂപാലൻ:8 രവിചന്ദ്രൻ:6 തദ്രമദേവകുമാരൻ:7 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:7

കലഹിച്ച നായികയോടു സഖി പറയുന്നു.

മൂലം:

ലിഖനാനുസ്മേ ഭൂമി ബഹിരവനതഃ പ്രാണദധിതോഃ
നിരാഹാരാസ്സഖ്യസ്തതരുദിതോച്ഛന്നനയനാഃ;
പരിത്യക്തം സർവേ ഹസിതപരിതം പഞ്ജരശൃകൈഃ-
സ്തവാവസ്ഥാ ചേയം; വിസൃജ കഠിനേ മാനമധുനാ. || 8 ||

ശിഖരിണി

പദശ്ലോഭം: ലിഖൻ ആസ്മേ ഭൂമി ബഹിഃ അവനതഃ പ്രാണ-ദധിതഃ നിരാഹാരഃ സഖ്യഃ സതത-രുദിത-
ഉച്ഛന്ന-നയനാഃ പരി-ത്യക്തം സർവേ ഹസിത-പരിതം പഞ്ജര-ശൃകൈഃ തവ-അവസ്ഥാ ച
ഇയം വിസൃജ കഠിനേ മാനം അധുനാ

അർത്ഥം:

- പ്രാണ-ദധിതഃ ബഹിഃ അവനതഃ : (നിന്റെ) പ്രിയതമൻ വെളിയിൽ തല കുനിച്ചിരുന്ന്
- ഭൂമി ലിഖൻ ആസ്മേ : തറയിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു
- സഖ്യഃ നിരാഹാരഃ : തോഴിമാർ ആഹാരം കഴിക്കാതെ
- സതത-രുദിത-ഉച്ഛന്ന-നയനാഃ : എപ്പോഴും കരയുന്നതു കൊണ്ട് വീർത്ത കണ്ണുകളുമായി (ഇരിക്കുന്നു)
- പഞ്ജര-ശൃകൈഃ : കൂട്ടിലുള്ള തത്തകൾ
- സർവേ ഹസിതപരിതം പരി-ത്യക്തം : എല്ലാ ചിരിയും പറച്ചിലും നിർത്തി
- തവ-അവസ്ഥാ ച ഇയം : നിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇങ്ങനെയാണ്
- കഠിനേ : കഠിനഹൃദയേ
- അധുനാ മാനം വിസൃജ : ഇപ്പോൾത്തന്നെ കോപം ഉപേക്ഷിക്കൂ

പരിഭാഷ:

പുറത്തെങ്ങോ മുറ്റത്തെഴുതി, വദനം താഴ്ത്തി ദധിതൻ;
കരഞ്ഞും കൺ വീർത്തും മരുവിന ഭൂജിക്കാത്ത സഖിമാർ;
നിറുത്തുനൂ കൂട്ടിൽ കിളികൾ ചിരിയും പേച്ചു; മിത്ര നി-
ന്നിരിപ്പും; മാറ്റു നീ കഠിനഹൃദയേ, കോപമുടനേ.

ശിഖരിണി

പദശ്ലോഭം: പുറത്ത് എങ്ങോ മുറ്റത്ത് എഴുതി, വദനം താഴ്ത്തി ദധിതൻ; കരഞ്ഞും കൺ വീർത്തും മരുവിന
ഭൂജിക്കാത്ത സഖി-മാർ; നിറുത്തുനൂ കൂട്ടിൽ കിളികൾ ചിരിയും പേച്ചു; ഇതു നിൻ ഇരിപ്പും; മാറ്റു നീ
കഠിന-ഹൃദയേ, കോപം ഉടനേ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: വാഴുന്നൂഴി വരച്ചു കൊണ്ട്...(പേജ് 167)
- മാനവിക്രമൻ: വല്ലഭനൂഴി വരച്ചു പുറത്തു...(പേജ് 192)

3.9 നാര്യോ മുശാശൊ.../പാവം പോലെ, യകത്തു...

വേമഭൂപാലൻ:9 രവിചന്ദ്രൻ:7 തദ്രമദേവകമാരൻ:8 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:8

നായകന്റെ പരസ്ത്രീബന്ധത്തിൽ സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നായികയോടു സഖിയുടെ ഉപദേശം.

മൂലം:

നാര്യോ മുശാശൊ ഹരന്തി രമണം തിഷ്ണി നോ വാരിതാ-
സ്തത് കിം താമ്യസി കിഞ്ച രോദിഷി പുനസ്താസാം പ്രിയം മാ കൃമാഃ
കാന്തഃ കേളിതചീര്യവാ സഹൃദയസ്താദൃക് പ്രിയഃ കാതരേ
കിം നോ ബർബരകർക്കശൈഃ പ്രിയശതൈരാക്രമ്യ വിക്രിയതേ || 9 ||

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

പദശ്ലോഭം: നാര്യഃ മുശാ-ശൊഃ ഹരന്തി രമണം തിഷ്ണി നോ വാരിതാഃ തത് കിം താമ്യസി കിം ച രോദിഷി
പുനഃ താസാം പ്രിയം മാ കൃമാഃ കാന്തഃ കേളി-തചീഃ യവാ സഹൃദയഃ താദൃക് പ്രിയഃ കാതരേ കിം
നോ ബർബര-കർക്കശേ പ്രിയ-ശതൈഃ ആക്രമ്യ വിക്രിയതേ

അർത്ഥം:

- മുശാ-ശൊഃ നാര്യഃ : പുറമേ പാവങ്ങളും ഉള്ളിൽ ക്രൂരകളമായ സ്ത്രീകൾ
- രമണം ഹരന്തി : ഭർത്താവിനെ അപഹരിക്കും
- വാരിതാ നോ തിഷ്ണി : അവരെ അടക്കി നിർത്താൻ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല
- തത് കാതരേ : അതുകൊണ്ട് പൊട്ടിപ്പെണ്ണേ
- കിം താമ്യസി കിം ച രോദിഷി : നീ എന്തിനു സങ്കടപ്പെടുകയും കരയുകയും ചെയ്യുന്നു?
- പുനഃ താസാം പ്രിയം മാ കൃമാഃ : അവരുടെ ഒരു കാര്യവും നീ നോക്കണ്ടാ
- കാന്തഃ കേളി-തചീഃ യവാ സഹൃദയഃ : നിന്റെ പ്രിയൻ കളി ഇഷ്ടമുള്ളവനും യുവാവും സഹൃദയനും ആണ്
- താദൃക് പ്രിയഃ : അങ്ങനെയുള്ള പ്രിയതമനെ
- ബർബര-കർക്കശൈഃ പ്രിയ-ശതൈഃ : അല്പം കടുത്ത വാക്കുകളുള്ള നൂറുകണക്കിനു പ്രേമഭാഷണങ്ങളാൽ
- കിം നോ ആക്രമ്യ വിക്രിയതേ : എന്തു കൊണ്ട് ആക്രമിച്ചു വശത്താക്കിക്കൂടാ?

പരിഭാഷ:

പാവം പോലെ, യകത്തു വൻ വിഷവുമായ് മേവുന്ന പെണ്ണുങ്ങളു-
ണ്ടേവം കാന്തഹരർ, മറന്നു കളയൂ, കേഴാതെ; നിൻ നാമനോ
ആവശ്യത്തിനു കേളിയും രസവുമുള്ളൊന്നാം യുവാവല്ലയോ?
നീ വാക്കേറിയെടുത്തടിച്ചു വരുതിയ്ക്കു സ്യഭർത്താവിനെ.

ശാർദൂലവിക്രിഡിതം

പദശ്ലോഭം: പാവം പോലെ, അകത്തു വൻ വിഷവും ആയ് മേവുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ ഉണ്ട് ഏവം കാന്ത-ഹരർ,
മറന്നു കളയൂ, കേഴാതെ; നിൻ നാമനോ ആവശ്യത്തിനു കേളിയും രസവും ഉള്ളൊന്നാം യുവാവ്
അല്ലയോ? നീ വാക്ക് ഏറെ എടുത്ത് അടിച്ചു വരുതിയ്ക്ക് ആക്കു സ്യ-ഭർത്താവിനെ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ത്വന്നാമം വശ്യനാക്കും...(പേജ് 167)
- മാനവിക്രമൻ:** ഭർത്താവെപ്പാട്ടിലാക്കും കുടില...(പേജ് 192)

3.10 കോപാത് കോമളലോല.../കോപത്താൽ കരവല്ലിയാം...

വേമഭൂപാലൻ:10 രവിചന്ദ്രൻ:8 അദ്രമദേവകുമാരൻ:9 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:9

അപരാധിയായ നായകനെ നായിക ശിക്ഷിക്കുന്ന വിധം:

മൂലം:

**കോപാത് കോമളലോലബാഹുലതികാപാശേന ബദ്ധ്യാ ദൃശ്യം
നീത്യാ മോഹനമന്ദിരം ദധിതയാ സ്വൈരം സഖീനാം പുരഃ
ഭൂയോഽപ്യേവമിതി സഖലതൃദുഗിരാ സംസൃച്യ ദൃശേഷ്ഠിതം
ധന്യോ ഹന്യതേ ഏവ നിഹന്തിപരഃ പ്രേയാൻ അദത്യോ ഹസൻ || 10 ||**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കോപാത് കോമള-ലോല-ബാഹു-ലതികാ-പാശേന ബദ്ധ്യാ ദൃശ്യം നീത്യാ മോഹന-മന്ദിരം ദധിതയാ സ്വൈരം- സഖീനാം പുരഃ ഭൂയഃ അപി ഏവം ഇതി സഖലത്-മൃദു-ഗിരാ സംസൃച്യ ദൃസ്-ചേഷ്ഠിതം ധന്യഃ ഹന്യതേ ഏവ നിഹന്തിപരഃ പ്രേയാൻ അദത്യോ ഹസൻ

അർത്ഥം:

- അദത്യോ ദധിതയാ കോപാത് : കരയുന്ന പ്രിയതമ കോപം കൊണ്ട്
- കോമള-ലോല-ബാഹു-ലതികാ-പാശേന : സുന്ദരവും മൃദുവും കൈകളാകുന്ന വള്ളികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കയറു കൊണ്ട്
- ദൃശ്യം ബദ്ധ്യാ : ശക്തിയായി കെട്ടി വരിഞ്ഞു്
- സ്വൈരം സഖീനാം പുരഃ : സഖിമാരുടെ മുന്നിലാണെങ്കിലും മടിയില്ലാതെ
- മോഹന-മന്ദിരം നീത്യാ : കിടപ്പായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ
- "ഭൂയഃ അപി ഏവം" ഇതി സ്തലത്-മൃദുഗിരാ : "പിന്നെയും?" എന്ന് ഇടറിയ മൃദുവായ ശബ്ദത്തിൽ
- ദൃസ്-ചേഷ്ഠിതം സംസൃച്യ : (അവന്റെ) ദുർന്നടപ്പിനെ സൂചിപ്പിച്ച്
- ഹന്യതേ ഏവ : തല്ലുമ്പോൾ
- നിഹന്തി-പരഃ പ്രേയാൻ ധന്യഃ ഹസൻ : എല്ലാം നിഷേധിച്ച് ആ ഭാഗ്യവാനായ പ്രിയൻ ചിരിക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

കോപത്താൽ കരവല്ലിയാം കയറിനാൽ ബന്ധിച്ചു, ശയ്യാഗൃഹം പ്രാപിക്കാൻ സഖിമാർക്കു മുമ്പിലവനെത്താഡിച്ചു തള്ളിടവേ "നീ പിന്നേം" ഇതി ഗദ്ഗദത്തൊടു കരഞ്ഞാത്തമ്പി ദൃശേഷ്ഠിതം-രോപം ചെയ്തതു കള്ളമെന്നു ചിരി തൂകിടുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കോപത്താൽ കര-വല്ലിയാം കയറിനാൽ ബന്ധിച്ചു, ശയ്യാഗൃഹം പ്രാപിക്കാൻ സഖി-മാർക്കു മുമ്പിൽ അവനെ താഡിച്ചു തള്ളിടവേ, "നീ പിന്നേം" ഇതി ഗദ്ഗദത്തൊടു കരഞ്ഞ് ആ തമ്പി ദൃസ്-ചേഷ്ഠിതം-ആരോപം ചെയ്തതു കള്ളം എന്നു ചിരി തൂകിടുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കാലുഷ്യത്തൊടു ലോലായിത...(പേജ് 167)

മാനവിക്രമൻ: ഏറീടും കോപമോടേ...(പേജ് 192)

3.11 യാതാഃ കിം ന മിലന്തി.../പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും...

വേമദ്രപാലൻ:11 രവിചന്ദ്രൻ:10 തദ്രമദേവകമാരൻ:10 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:10

ദൂരദേശത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്ന നായകനെ യാത്രയയക്കുന്ന നായികയുടെ അവസ്ഥ:

മൂലം:

"യാതാഃ കിം ന മിലന്തി? സുന്ദരി! പുനശ്ചിന്താ ത്വയാ മത്-കൃതേ നോ കാര്യാ നിതരാം കൃശാസി" കഥയത്യേവം സബാർഷ്യേ മയി ലജ്ജാമന്മരതാരകേണ നിപതത്പീതാശ്രൂണാ ചക്ഷുഷാ ദൃഷ്ട്വാ മാം ഹസിതേന ഭാവിമരണോത്സാഹസ്തയാ സുചിതഃ || 11 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: യാതാഃ കിം ന മിലന്തി സുന്ദരി പുനഃ ചിന്താ ത്വയാ മത്-കൃതേ നോ കാര്യാ നിതരാം കൃശാ അസി കഥയതി ഏവം സ-ബാഷ്യേ മയി ലജ്ജാ-മന്മര-താരകേണ നിപതത്-പീത-അശ്രൂണാ ചക്ഷുഷാ ദൃഷ്ട്വാ മാം ഹസിതേന ഭാവി-മരണ-ഉത്സാഹഃ തയാ സുചിതഃ

അർത്ഥം:

"സുന്ദരി	:	"അല്ലയോ സുന്ദരി,
യാതാഃ ന പുനഃ മിലന്തി കിം?	:	പോയവർ പിന്നെ ഒന്നിച്ചു ചേരാറില്ലേ?
ത്വയാ മത്-കൃതേ ചിന്താ നിതരാം നോ കാര്യാ (ത്വം) കൃശാ അസി"	:	നീ എന്നെപ്പറ്റി എപ്പോഴും ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതിൽ കാര്യമില്ല (നീ) കൃശാ അസി"
ഏവം സ-ബാഷ്യേ കഥയതി മയി	:	ഇങ്ങനെ കണ്ണനീരോടു കൂടി ഞാൻ പറയുമ്പോൾ
ലജ്ജാമന്മരതാരകേണ	:	നാണം കൊണ്ടു പതുക്കെയായ കൺപീലികളിൽ നിന്ന്
നിപതത് പീതാശ്രൂണാ ചക്ഷുഷാ	:	പതിക്കുന്ന ദുഃഖം നിറഞ്ഞ കണ്ണനീരണിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ
മാം ദൃഷ്ട്വാ	:	എന്നെ നോക്കുമ്പോൾ
ഹസിതേന	:	ചിരിയലൂടെ
തയാ ഭാവി-മരണ-ഉത്സാഹഃ സുചിതഃ	:	"താൻ താമസിയാതെ മരിച്ചു പോകും" എന്നു സൂചിപ്പിച്ചു

പരിഭാഷ:

"പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും, വെറുതെ നീയെന്നെക്കുറിച്ചെന്തിനായ് നോവേന്തുന്നു? ചടച്ചു നീ," മിഴി നിറഞ്ഞോതിടവേ ഞാനിദം, പാവം ലജ്ജ വിടാത്ത കണ്ണിൽ നിറയെക്കണ്ണീർ പൊഴിച്ചെന്നൊടായ് തൂവും സ്മേരമതിൽ "മരിയ്മിവ"ളെന്നോതുന്നതും കണ്ടു ഞാൻ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: "പോവുന്നോർ വരും എപ്പൊഴും, വെറുതെ നീ എന്നെ-കുറിച്ച് എന്തിനായ് നോവ് ഏന്തുന്നു? ചടച്ചു നീ" മിഴി നിറഞ്ഞത് ഓതിടവേ ഞാൻ ഇദം, പാവം ലജ്ജ വിടാത്ത കണ്ണിൽ നിറയെ കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു എന്നൊടായ് തൂവും സ്മേരം അതിൽ "മരിയ്മിവ" എന്ന് ഓതുന്നതും കണ്ടു ഞാൻ!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 158-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: പോയാലിങ്ങായവർ സുന്ദരി...(പേജ് 167)
മാനവിക്രമൻ: എത്താറില്ലേ ഗമിച്ചോർ?... (പേജ് 193)

3.12 തദ്ദേശഭരണമുഖം മുഖം.../നേരേ നിന്ന മുഖം...

വേമഭൂപാലൻ:12 രവിചന്ദ്രൻ:81 രാമദേവകുമാരൻ:11 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:11

നായകനോടു കോപം കാണിക്കണം എന്നുപദേശിച്ച സഖിയോടു മുഖ്യമായ നായിക പറയുന്നു.

മുഖം:

തദ്ദേശഭരണമുഖം മുഖം വിനമിതം ദൃഷ്ടി: കൃതാ പാദയോ-
സ്സുതല്ലാപകരൂഹലാകലതരേ ശ്രോത്രേ നിരഭേ മയാ
പാണിഭ്യോ ച തിരസ്കൃതസ്സപുളക സ്സേദോദഗമോ ഗണ്ഡയോ
സ്സഖ്യ! കിം കരവാണി യാന്തി ശതയാ മത്-കഞ്ചുകീ-സന്ധയ: || 12 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: തത്-വക്ത്ര-അഭിമുഖം മുഖം വി-നമിതം ദൃഷ്ടി: കൃതാ പാദയോ: തത്-സല്ലാപ-കരൂഹല-ആക
ല-തരേ ശ്രോത്രേ നിരഭേ മയാ പാണിഭ്യോ ച തിരസ്കൃത: സ-പുളക: സ്വേദ-ഉദഗമ: ഗണ്ഡ
യോ: സഖ്യ കിം കരവാണി യാന്തി ശതയാ മത്-കഞ്ചുകീ-സന്ധയ:

അർത്ഥം:

- തത്-വക്ത്ര-അഭിമുഖം മുഖം വി-നമിതം : അവന്റെ നേരേ നോക്കിയിരുന്ന മുഖം (ഞാൻ) കുനിച്ചു
- ദൃഷ്ടി: പാദയോ: കൃതാ : നോട്ടം പാദങ്ങളിലേക്ക് ആക്കി
- തത്-സല്ലാപ-കരൂഹല-ആകല-തരേ ശ്രോത്രേ : അവന്റെ കളിചിരികൾ കേൾക്കാൻ കാത്തിരുന്ന ചെവികളെ
- മയാ നിരഭേ : ഞാൻ പൊത്തി
- സ-പുളക: സ്വേദ-ഉദഗമ: ഗണ്ഡയോ: : കവിളിലെ വിയർപ്പും പുളകവും
- പാണിഭ്യോ ച തിരസ്കൃത: : കൈകൾ കൊണ്ടു മറച്ചു
- സഖ്യ : എന്റെ സഖിമാരേ
- മത്-കഞ്ചുകീ-സന്ധയ: : എന്റെ മുലക്കുയ്യുടെ കെട്ടൊക്കെ
- ശതയാ യാന്തി : നൂറായി പൊട്ടിപ്പോകുന്നെടീ
- കിം കരവാണി : ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും?

പരിഭാഷ:

നേരേ നിന്ന മുഖം കുനിച്ചു, മിഴികൾ പാദങ്ങളിൽ ചേർത്തു, തൻ
ചാരേ ചാടുവചസ്സു ചൊന്നൊരവനെക്കേൾക്കാതെ പൊത്തി ചെവി,
ഏറ്റിടുന്ന വിയർപ്പു തുത്തു പുളകം കൊള്ളും കവിൾത്തട്ടി, ലി-
ന്തുരിപ്പൊട്ടിയ കഞ്ചുകത്തെവിടെൻ തോഴീ, യൊളിപ്പിച്ചിടും?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: നേരേ നിന്ന മുഖം കുനിച്ചു, മിഴികൾ പാദങ്ങളിൽ ചേർത്തു, തൻ ചാരേ ചാടു-വചസ്സു ചൊന്ന ഒരു
അവനെ കേൾക്കാതെ പൊത്തി ചെവി, ഏറ്റിടുന്ന വിയർപ്പു തുത്തു പുളകം കൊള്ളും കവിൾ-തട്ടിൽ,
ഇന്ന് ഊരി പൊട്ടിയ കഞ്ചുകത്തെ എവിടെൻ തോഴി ഒളിപ്പിച്ചിടും?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കാനേ മത്സമുഖിനേ...(പേജ് 168)

മാനവിക്രമൻ: തദ്യക്രാഭിമുഖം... (പേജ് 193)

3.13 പ്രഹരവിരതൗ മധ്യേ.../ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊൾ...

വേമദ്രപാലൻ:13 രവിചന്ദ്രൻ:9 അദ്രമദേവകുമാരൻ:12 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:12

പ്രയാണോന്മുഖനായ നായകനെ മുഗ്ദ്ധയായ നായിക നിവാരണം ചെയ്യുന്ന പ്രകാരത്തെ കവി പറയുന്നു.

മൂലം:

"പ്രഹരവിരതൗ മധ്യേ വാണസ്തുതോഽപി പരോഽഥവാ
കിമുത സകലേ യാതേ വാണി പ്രിയ! ത്വമിഹൈഷ്യസി"
ഇതി ദിനശതപ്രാപ്യം ദേശം പ്രിയസ്യ യിയാസതോ
ഹരതി ഗമനം ബാലാ വാക്യൈസ്സബാഷ്പഗളജ്ജലൈഃ || 13 ||

ഹരിണി

പദപുരുഷം: പ്രഹര-വിരതൗ മധ്യേ വാ അഹഃ തതഃ അപി പരേ അഥവാ കിം ഉത സകലേ യാതേ വാ അഹി പ്രിയ ത്വം ഇഹ ഏഷ്യസി ഇതി ദിന-ശത-പ്രാപ്യം ദേശം പ്രിയസ്യ യിയാസതഃ ഹരതി ഗമനം ബാലാ വാക്യൈഃ സ-ബാഷ്പ-ഗളത്-ജ്ജലൈഃ

അർത്ഥം:

- പ്രഹര-വിരതൗ : തല്ലിയതിനു ശേഷം
- "പ്രിയ, ത്വം ഇഹ ഏഷ്യസി : "പ്രിയനേ, നീ തിരികെ ഇവിടെ വരുന്നതു്
- മധ്യേ അഹഃ വാ തതഃ അപി പരേ : ഉച്ചയ്ക്കുണോ അതോ ഉച്ച കഴിഞ്ഞോ?
- അഥവാ സകലേ യാതേ വാ അഹി കിം ഉത" : അതോ പകൽ കഴിഞ്ഞിട്ടേ ഉള്ളോ?"
- ഇതി ദിന-ശത-പ്രാപ്യം ദേശം യിയാസതഃ : ഇങ്ങനെ നൂറു ദിവസത്തേയ്ക്ക് വിദേശത്തു പോകുന്ന
- പ്രിയസ്യ ഗമനം : പ്രിയന്റെ യാത്രയെ
- ബാലാ സ-ബാഷ്പ-ഗളത്-ജ്ജലൈഃ വാക്യൈഃ : ആ പെൺകുട്ടി കണ്ണനീർ നിറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു
- ഹരതി : തടുക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

"ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊഴ്? ഴുച്ച കഴിയും മുമ്പോ? കഴിഞ്ഞിടുമോ തെല്ലും കൂടി? യതോ പകൽക്കൊടുവിലോ?" ചോദിച്ചു മൈകണ്ണിയാൾ;
ഇല്ലം വീട്ടൊരു നൂറു നാൾകളകലെപ്പോകുന്ന ഭർത്താവിനെ-
ത്തല്ലിട്ടിങ്ങനെ കണ്ണനീരൊടു മുടക്കീടാൻ തുനിഞ്ഞിടിനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപുരുഷം: "ചൊല്ലു, നിൻ വരവ് എപ്പൊഴ്? ഉച്ച കഴിയും മുമ്പോ? കഴിഞ്ഞിടുമോ തെല്ലും കൂടി? അതോ പകൽക്ക് ഒടുവിലോ? ചോദിച്ചു മൈ-കണ്ണി-ആൾ; ഇല്ലം വിട്ട് ഒരു നൂറ് നാൾ-കൾ അകലെ പോകുന്ന ഭർത്താവിനെ തല്ലിട്ട് ഇങ്ങനെ കണ്ണ-നീർ-ഒടു മുടക്കീടാൻ തുനിഞ്ഞിടിനാൾ.

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 159-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** വന്നീടാനിവിടെക്കുറേ...(പേജ് 168)
- മാനവിക്രമൻ:** എത്താനായിഹ വൈകുമോ?...(പേജ് 193)

3.14 കഥമഖി സഖി ക്രീഡാ.../നീയിഷോഴിവിടുണിറങ്ങു്...

വേമഭൂപാലൻ:14 രവിചന്ദ്രൻ:12 തദ്രമദേവകമാരൻ:15 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:15

കോപിച്ചു് നായകനെ പറഞ്ഞു വിട്ടു നായിക സഖിയോടു തന്റെ സങ്കടം പറയുന്നു.

മൂലം:

കഥമഖി സഖി ക്രീഡാകോപാദ് വ്രജേതി മയോദിതേ
കറിനഹൃദയസ്തുക്ത്യാ ശയ്യാം ബലാത് ഗത ഏവ സഃ
ഇതി സരസേം ധ്വസ്മപ്രേമ്ണി വ്യപേതഘ്നേ സ്പൃഹാം
പുനരപി ഹതവ്രീളം ചേതഃ കരോതി കരോമി കിം. || 14 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: കഥം അപി സഖി ക്രീഡാ-കോപാത് വ്രജേതി മയാ ഉദിതേ കറിന-ഹൃദയഃ ത്യക്ത്വാ ശയ്യാം ബലാത് ഗതഃ ഏവ സഃ ഇതി സരസേം ധ്വസ്മപ്രേമ്ണി വ്യപേതഘ്നേ സ്പൃഹാം പുനഃ-അപി ഹതവ്രീളം ചേതഃ കരോതി കരോമി കിം

അർത്ഥം:

- സഖി : അല്ലയോ സഖി
- മയാ ക്രീഡാ-കോപാത് കഥം-അപി : ഞാൻ കളിയുടെ ഇടയ്ക്ക് എങ്ങനെയോ
- "വ്രജ" ഇതി ഉദിതേ : "എണീറ്റു പോടാ" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ
- സഃ കറിന-ഹൃദയഃ ഏവ ശയ്യാം ത്യക്ത്വാ : ആ കറിനഹൃദയൻ കട്ടിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്
- ബലാത് ഗതഃ : ചവിട്ടിത്തള്ളി പോയി
- ഇതി സരസേം ധ്വസ്മപ്രേമ്ണി : ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്നു സ്നേഹം കളഞ്ഞു പോയ
- വ്യപേതഘ്നേ : ആ കരുണയില്ലാത്തവനിൽ
- ഹത-വ്രീളം ചേതഃ : എന്റെ ഈ നാണം കെട്ട മനസ്സ്
- പുനഃ അപി സ്പൃഹാം കരോതി : പിന്നെയും ആഗ്രഹം കാണിക്കുന്നു
- (അഹം) കിം കരോമി? : (ഞാൻ) എന്തു ചെയ്യും?

പരിഭാഷ:

"നീയിഷോഴിവിടുണിറങ്ങു്" കളിയിൽ ദേഷ്യത്തിൽ ഞാനോതവേ പോയി ശയ്യ വെടിഞ്ഞെണീറ്റുടനെയെൻ കാന്തൻ കരോരൻ ബലാൽ; ഈയെൻ നാണമെഴാ മനം പ്രണയമേ പോയോരവൻ തങ്കലായ് ചായുന്നൂ, ദയ വിട്ടു നീചനവ, നീ ഞാനെന്തു ചെയ്തിടുമേ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: "നീ ഇഷോൾ ഇവിടുന്ന് ഇറങ്ങു്" കളിയിൽ ദേഷ്യത്തിൽ ഞാൻ ഓതവേ, പോയി ശയ്യ വെടിഞ്ഞു എണീറ്റു് ഉടനെ എൻ കാന്തൻ കരോരൻ ബലാൽ! ഈ എൻ നാണം എഴാ മനം പ്രണയമേ പോയ ഒരു അവൻ തന്നിൽ ആയ് ചായുന്നൂ, ദയ വിട്ടു നീചൻ അവൻ, ഈ ഞാൻ എന്തു ചെയ്തിടുമേ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കേളീകോപവശാൽ...(പേജ് 168)
- മാനവിക്രമൻ:** ഇന്നെന്നോ പോകയെന്നായ്...(പേജ് 193)

3.15 ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ.../പെണ്ണും മാരനമൊത്തു...

വേമഭൂപാലൻ:15 രവിചന്ദ്രൻ:13 രാമദേവകുമാരൻ:16 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:16

രാത്രിയിൽ നായികനായകന്മാർ പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ രാവിലെ വിളിച്ചു പറയുന്ന കിളിയെ നായിക തടുക്കുന്നത്:

മൂലം:

ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോർഗൃഹശുകേനാകർണ്ണിതം യദ്വച-
സ്തത് പ്രാതർഗൃതസന്നിയൗ നിഗദതസ്സുധാതിമാത്രം വധുഃ
കർണ്ണാലംബീതപദ്മരാഗശകലം വിന്യസ്യ ചഞ്ചുപുടേ
വ്രീളാർത്താ വിദധാതി ദാഡിമഫല വ്യാജേന വാക്ബന്ധനം || 15 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: ദമ്പത്യോഃ നീശി ജല്ലതോഃ ഗൃഹ-ശുകേന ആകർണ്ണിതം യത്വചഃ തത്പ്രാതഃ ഗൃത-സന്നിയൗ നിഗദതഃ തസ്യ അതി-മാത്രം വധുഃ കർണ-ആലംബീത-പദ്മരാഗ-ശകലം വിന്യസ്യ ചഞ്ചു-പുടേ വ്രീളാ-ആർത്താ വിദധാതി ദാഡിമ-ഫല-വ്യാജേന വാക്-ബന്ധനം

അർത്ഥം:

- നീശി ജല്ലതോഃ ദമ്പത്യോഃ യത് വചഃ : ദമ്പതികൾ രാത്രി മൊഴിഞ്ഞ വാക്കൊക്കെ
- തത് ഗൃഹ-ശുകേന ആകർണ്ണിതം : വീട്ടിലെ തത്ത കേട്ടിട്ട്
- പ്രാതഃ ഗൃത-സന്നിയൗ അതി-മാത്രം നിഗദതഃ : രാവിലെ ബന്ധുക്കളുടെ മുന്നിൽ ഓരോ അക്ഷരമായി പറഞ്ഞു
- വ്രീളാ-ആർത്താ വധുഃ ചഞ്ചു-പുടേ : ആകെ നാണിച്ചു പോയ പെണ്ണു അതിന്റെ ചുണ്ടിൽ
- ദാഡിമ-ഫല-വ്യാജേന : താളിമാതളത്തിന്റെ പഴം ആണെന്ന വ്യാജേന
- കർണ-ആലംബീത-പദ്മരാഗ-ശകലം വിന്യസ്യ : കർണ്ണാഭരണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പദ്മരാഗം എടുത്തു വെച്ച്
- വാക്-ബന്ധനം വിദധാതി : (അതിന്റെ) വാക്കിനെ നിർത്തുന്നു

പരിഭാഷ:

പെണ്ണും മാരനമൊത്തു രാത്രിയിൽ മൊഴിഞ്ഞുളളൊരു കാര്യങ്ങള-
ന്നൊന്നും ബാക്കി വിടാതെ രാവിലെ ശുകം ബന്ധുക്കളോടോതവേ
വന്നു നാണമവൾക്കു. വായുവാൻ ചെമ്മാതളത്തിന്റെ കാ-
യെന്നോണം കളവോടെ കമ്മലിലെഴും മാണിക്യമേകുന്നിതേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: പെണ്ണും മാരനം ഒത്തു രാത്രിയിൽ മൊഴിഞ്ഞു ഉള്ള ഒരു കാര്യങ്ങൾ അന്ന് ഒന്നും ബാക്കി വിടാതെ രാവിലെ ശുകം ബന്ധുക്കളോട് ഓതവേ വന്നു നാണം അവൾക്കു, വായ് അടുത്തുവാൻ ചെമ്മാതളത്തിന്റെ കായ് എന്നോണം കളവോടെ കമ്മലിന് എഴും മാണിക്യം ഏകുന്നിതേ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: രണ്ടാളും രാത്രിയിൽ ചെന്നു... (പേജ് 168)

മാനവിക്രമൻ: താനും ഭർത്താവുമായി... (പേജ് 194)

3.16 അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീ.../നിന്നോടി മുഖം...

വേമഭൂപാലൻ:16 രവിചന്ദ്രൻ:14 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:18 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:17

തെറ്റു ചെയ്തിട്ടു വന്നിട്ടു് അതു മറയ്ക്കാൻ പുറകിൽ നിന്നു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നായകനോടു നായിക കൂത്തുവാക്കു പറയുന്നു.

മൂലം:

അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീം പരിഭവാദാശ്ശിഷ്യ മാം ദുഃഖിതാം കിം ലബ്ധം ശം ദുർന്നയേന നയതാ സൗഭാഗ്യമേതാം ദശാം പശ്യേതദ്രധിതാക്ഷവൃതികരാ സക്താംഗരാഗാരുണം വക്ഷസ്സേ മമ തൈലപങ്കമലിനൈര വേണീപദൈരങ്കിതം || 16 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീം പരിഭവാത് ആശ്ശിഷ്യ മാം ദുഃഖിതാം കിം ലബ്ധം ശം ദുർന്നയേന നയതാ സൗഭാഗ്യം ഏതാം ദശാം പശ്യ ഏതത് ദധിതാ-ക്ഷ-വൃതികരാ സക്ത-അംഗ-രാഗ-അരുണം വക്ഷഃ തേ മമ തൈല-പങ്ക-മലിനൈഃ വേണീ-പദൈഃ അങ്കിതം

അർത്ഥം:

- ശം : ദുഷ്ടാ
- പരിഭവാത് ദുഃഖിതാം പരാങ്മുഖീം മാം : പരിഭവിച്ചു ദുഃഖിച്ചു മുഖം തിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന എന്നെ
- അജ്ഞാനേന ആശ്ശിഷ്യ : അറിയാതെ (പുറകിൽ നിന്നു) കെട്ടിപ്പിടിച്ചതു കൊണ്ട്
- ഏതാം ദശാം : ഈ സമയത്തു്
- നയതാ ദുർന്നയേന (ഭവതാ) : ദുർന്നടപുക്കാരനായ നിനക്കു്
- കിം സൗഭാഗ്യം ലബ്ധം? : എന്തു ഗുണമാണു കിട്ടുന്നതു്?
- പശ്യ : നോക്കൂ
- ഏതത് തേ : നിന്റെ ഈ
- ദധിതാ-ക്ഷ-വൃതികരാ-ആസക്ത-അംഗ-രാഗ-അരുണം വക്ഷഃ : പ്രിയയുടെ മൂലകളിലെ ചുവന്ന കുറുത്തുകൾ പുരണ്ടു നെഞ്ചു്
- മമ തൈല-പങ്ക-മലിനൈഃ വേണീ-പദൈഃ അങ്കിതം : എന്റെ എണ്ണമയം കൊണ്ടു വൃത്തികെട്ടിരിക്കുന്ന തലമുടി കൊണ്ടു്
- അങ്കിതം : പാടു പിടിക്കുമല്ലോ

പരിഭാഷ:

നിന്നോടി മുഖമേകിടാത്തൊരിവളെക്കെട്ടിപ്പിടിച്ചിടിലോ കന്നത്തത്തിനു കാതലായൊരു നിനക്കെന്നോന്നു കിട്ടിടുവാൻ? തന്വംഗീ-ക്ഷ-രാഗ-ലേപനം അണിഞ്ഞു് ഉള്ള ഒരു നിൻ നെഞ്ചിൽ ഇന്ന് എൻ നാറും മുടി മേലെയെണ്ണു പുരളും, മാലിന്യമാർന്നിടുമേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: നിന്നോടി ഈ മുഖം ഏകിടാത്ത ഒരു ഇവളെ കെട്ടി-പിടിച്ചിടിലോ കന്നത്തത്തിനു കാതലായ ഒരു നിനക്കു് എന്നോന്നു കിട്ടിടുവാൻ? തന്വംഗീ-ക്ഷ-രാഗ-ലേപനം അണിഞ്ഞു് ഉള്ള ഒരു നിൻ നെഞ്ചിൽ ഇന്ന് എൻ നാറും മുടി മേലെയെണ്ണു പുരളും, മാലിന്യം ആർന്നിടുമേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** വിശ്വാസക്കേടിനാലിജ്ജനം...(പേജ് 169)
- മാനവിക്രമൻ:** കാലുഷ്യേന കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടു...(പേജ് 194)

3.17 ഏകത്രാസനസംഗതിഃ.../നേരത്തെയെഴുന്നേറ്റൊരേ...

വേമഭൂപാലൻ:17 രവിചന്ദ്രൻ:15 രുദ്രമദേവകുമാരൻ:19 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:18

നായകനോടുള്ള ദേഷ്യം നായിക സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

മൂലം:

ഏകത്രാസനസംഗതിഃ പരിഹൃതാ പ്രത്യുദ്ഗമാദുരത-
സ്താംബുലാനയനച്ഛലേന രഭസോശ്ലേഷോപി സംവിഘ്നീതഃ
ആലാപോപി ന മിശ്രിതഃ പരിജനം വ്യാപാരയന്ത്യാന്തികേ
കാന്തം പ്രത്യുപചാരതശ്ചതുരയാ കോപഃ കൃതാർഥീകൃതഃ || 17 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ഏകത്ര ആസന-സംഗതിഃ പരിഹൃതാ പ്രതി-ഉദ്ഗമാത് ദുരതഃ താംബുല-ആനയന-ച്ഛലേന
രഭസ-ആശ്ലേഷഃ അപി സംവിഘ്നീതഃ ആലാപഃ അപി ന മിശ്രിതഃ പരിജനം വ്യാപാരയന്ത്യാ അന്തി
കേ കാന്തം പ്രതി-ഉപചാരതഃ ചതുരയാ കോപഃ കൃതാർഥീകൃതഃ

അർത്ഥം:

- ദുരതഃ പ്രതി-ഉദ്ഗമാത് : ദുരത്തു വെച്ചു തന്നെ എഴുന്നേറ്റു കൊണ്ടു്
- ഏകത്ര ആസനസംഗതിഃ പരിഹൃതാ : ഒരേ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു് ഒഴിവാക്കി
- താംബുല-ആനയന-ച്ഛലേന : താംബുലം കൊണ്ടുവരാൻ എന്നു കള്ളത്തരം ഭാവിച്ചു്
- രഭസ-ആശ്ലേഷഃ അപി സംവിഘ്നീതഃ : പെട്ടെന്നുള്ള കെട്ടിപ്പിടിത്തത്തെ ഒഴിവാക്കി
- അന്തികേ പരിജനം വ്യാപാരയന്ത്യാ : അടുക്കൽ വേലക്കാരെ നിർത്തി
- ആലാപഃ അപി ന മിശ്രിതഃ : സംസാരവും ഒഴിവാക്കി
- കാന്തം പ്രതി-ഉപചാരതഃ : കാന്തനെ ഉപചരിക്കുന്നു എന്ന ഭാവത്തിൽ
- ചതുരയാ കോപഃ കൃതാർഥീകൃതഃ : ആ മിടുക്കി തന്റെ ദേഷ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു

പരിഭാഷ:

നേരത്തെയെഴുന്നേറ്റൊരേയിടമിരുന്നിടാൻ വിലക്കി; പ്രിയൻ
ചാരത്തായ് പുണരാതെ പോയിയവൾ താംബുലത്തിനെനോണമേ;
ആരാൽ തൻ സഖിമാരെ നിർത്തി, യവൾ സംസാരം തടഞ്ഞാൾ; തനി-
ക്കേറിടും കലിയാ മിടുക്കി വരനോടീമടു കാണിച്ചിതേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: നേരത്തേ എഴുന്നേറ്റു് ഒരേ ഇടം ഇരുന്നിടാൻ വിലക്കി; പ്രിയൻ ചാരത്തായ് പുണരാതെ പോ
യി അവൾ താംബുലത്തിന് എനോണം; ആരാൽ തൻ സഖി-മാരെ നിർത്തി അവൾ സംസാരം
തടഞ്ഞാൾ; തനിക്ക് ഏറിടും കലി ആ മിടുക്കി വരനോട് ഈ മടു കാണിച്ചു ഇതേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ദൂരാൽപ്രത്യുദ്ഗമത്തി... (പേജ് 169)
- മാനവിക്രമൻ:** ഒന്നായ് പ്രത്യുൽഗമത്താൽ... (പേജ് 194)

3.18 ദൃഷ്ടികാസനസംഗതേ.../ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെ...

വേമദ്രൂപാലൻ:18 രവിചന്ദ്രൻ:16 തദ്രമദേവകുമാരൻ:20 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:19

ധൂർത്തനായ നായകൻ രണ്ടു നായികകളോടു ചെയ്തതു കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

മൂലം:

**ദൃഷ്ടികാസനസംഗതേ പ്രിയതമേ പശ്ചാദുപേത്യദരാ-
ദേകസ്യ നയനേ പിധായ വിഹിതക്രീഡാനബന്ധച്ഛലഃ
ഈഷദ്വക്രിതകന്ധരസ്സപുളക പ്രേമോല്ലസന്മാനസാ-
മന്തർഹാസലസതുകപോലഫലകാം ധൂർത്തോപരാം ചുംബതി || 18 ||**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: ദൃഷ്ട്യാ ഏക-ആസന-സംഗതേ പ്രിയ-തമേ പശ്ചാത്-ഉപേത്യ ആദരാത്-ഏകസ്യഃ നയനേ പിധായ വിഹിത-ക്രീഡാ-അനു-ബന്ധ-ച്ഛലഃ ഈഷദ്-വക്രിത-കന്ധരഃ സ-പുളക-പ്രേമ-ഉല്ലാസ-സതുക-മാനസാം അന്തർ-ഹാസ-ലസതുക-പോല-ഫലകാം ധൂർത്തഃ അപരാം ചുംബതി

അർത്ഥം:

- ധൂർത്തഃ : തരികിടക്കാരനായ നായകൻ
- ഏക-ആസന-സംഗതേ : ഒരേ ഇരിപ്പിടത്തിലിരിക്കുന്ന
- പ്രിയതമേ ദൃഷ്ട്യാ : രണ്ടു പ്രിയതമമാരെ കണ്ടിട്ട്
- ആദരാത് പശ്ചാത് ഉപേത്യ : താത്പര്യം തോന്നി പുറകിൽ ചെന്നിട്ട്
- വിഹിത-ക്രീഡ-അനുബന്ധ-ച്ഛലഃ : കളിയാണെന്ന് നടിച്ചു്
- ഏകസ്യഃ നയനേ പിധായ : ഒരുത്തിയുടെ കണ്ണുകൾ പൊത്തിയിട്ട്
- ഈഷദ് വക്രിത-കന്ധരഃ : അല്പം കഴുത്തു വളച്ചിട്ട്
- സ-പുളക-പ്രേമ-ഉല്ലാസ-മാനസാം : പുളകത്തോടു കൂടി പ്രേമം നിറഞ്ഞ മനസ്സുമായി
- അന്തർ-ഹാസ-ലസതുക-പോല-ഫലകാം : ഉള്ളിലൊതുക്കിയ ചിരി കൊണ്ട് കവിൾ തിളങ്ങുന്ന
- അപരാം ചുംബതി : മറ്റുവളെ ചുംബിക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

**ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെയിരിപ്പെന്നങ്ങു കണ്ടിട്ടുടൻ
പിന്നിൽ ചെന്നൊരു പെണ്ണിനെക്കളിയിലായ് കണ്ണൊന്നു പൊത്തിടിനാൻ;**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

**എന്നിട്ടൊന്നു മുഖം തിരി, ചുപര തൻ മിന്നും കവിൾത്തട്ടിലായ്
നന്നായുമ്മ കൊടുത്തു ഹർഷപുളകത്തിനായി ധൂർത്തൻ പ്രിയൻ!**

പദച്ഛേദം: ഒന്നിച്ചു് ആയ് ഇരു കാന്ത-മാർ-ഉടെ ഇരിപ്പ് ഒന്ന് അങ്ങു കണ്ടിട്ട് ഉടൻ പിന്നിൽ ചെന്ന് ഒരു വൾക്ക് എഴും മിഴികളെ കേളിയ്ക്കു പൊത്തിടിനാൻ; എന്നിട്ട് ഒന്നു മുഖം തിരിച്ചു് അപര തൻ മിന്നും കവിൾ-തട്ടിൽ ആയ് നന്നായ് ഉമ്മ കൊടുത്തു ഹർഷ-പുളകത്തിന്നു് ആയി ധൂർത്തൻ പ്രിയൻ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കണ്ടിട്ടേകാസനത്തിൽ...(പേജ് 169)
- മാനവിക്രമൻ:** സുന്ദരിമാരിരുപേരൊരു പീഠം...(പേജ് 194)

3.19 ചരണപതനപ്രത്യയാഖ്യാനാത്.../കുനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ...

വേമഭൂപാലൻ:19 രവിചന്ദ്രൻ:17 രാമദേവകുമാരൻ:21 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:20

തോഴിമാർ പറഞ്ഞതു കേട്ട് പ്രിയതമനെ പിണക്കിയ നായികയുടെ സങ്കടം.

മൂലം:

ചരണപതനപ്രത്യയാഖ്യാനാത് പ്രസാദപരാങ്മുഖേ
 നിദ്രതകിതവാചാരേത്യുക്ത്യാ രഷാ പരഷീകൃതേ
 വ്രജതി രമണേ നിശ്ശ്വസ്യോച്ചൈസ്തനാഹിതഹസ്ത്യാ
 നയനസലിലക്ലിന്നാ ദൃഷ്ടിസ്സഖീഷ്യ നിപാതിതാ || 19 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: ചരണ-പതന-പ്രതി-ആഖ്യാനാത് പ്രസാദ-പരാങ്മുഖേ നിദ്രത-കിതവ-ആചാര ഇതി ഉക്ത്യാ രഷാ പരഷീകൃതേ വ്രജതി രമണേ നിശ്ശ്വസ്യ ഉച്ചൈഃ സ്തന-ആഹിത-ഹസ്ത്യാ നയന-സലില-ക്ലിന്നാ ദൃഷ്ടിഃ സഖീഷ്യ നിപാതിതാ

അർത്ഥം:

- ചരണ-പതന-പ്രതി-ആഖ്യാനാത് : കാൽക്കൽ വീണപ്പോൾ മറ്റുള്ളു പറഞ്ഞതു കൊണ്ട്
- പ്രസാദ-പരാങ്മുഖേ : പ്രസാദം പോയപ്പോഴവനം
- "നിദ്രത-കിതവ-ആചാര" : "എപ്പോഴും ചതി കാണിക്കുന്നവനേ"
- ഇതി ഉക്ത്യാ : എന്നുള്ള വാക്കുകൾ കൊണ്ട്
- രഷാ പരഷീകൃതേ : ദേഷ്യത്തോടെ വഴക്കു കേട്ടവനുമായ
- രമണേ വ്രജതി : ഭർത്താവ് പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
- ഉച്ചൈഃ നിശ്ശ്വസ്യ സ്തന-ആഹിത-ഹസ്ത്യാ : (അവൾ) വലുതായി നിശ്വസിച്ചു മാറിടത്തിൽ കൈ വെച്ചു
- നയന-സലില-ക്ലിന്നാ ദൃഷ്ടിഃ : കണ്ണനിർ നിറഞ്ഞു വയ്യാതായ കണ്ണുകൾ
- സഖീഷ്യ നിപാതിതാ : സഖിമാരിൽ പതിപ്പിച്ചു

പരിഭാഷ:

കുനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ മറ്റുള്ളു ദുഃഖിയായ്, "വിടൻ, മുടിഞ്ഞവൻ" മുതൽക്കു കേട്ടു കാന്തനങ്ങു പോകവേ നിറഞ്ഞു വീർപ്പു, നെഞ്ചിലാക്കരത്തെ വെച്ചു തയ്യാലാൾ കരഞ്ഞു വീർത്ത കണ്ണു തോഴിമാർക്കു നേർക്കെറിഞ്ഞിതേ

പഞ്ചചാമരം

പദശ്ലോഭം: കുനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ മറ്റുള്ളു ദുഃഖിയായ്, "വിടൻ, മുടിഞ്ഞവൻ" മുതൽക്കു കേട്ടു കാന്തൻ അങ്ങു പോകവേ നിറഞ്ഞു വീർപ്പു, നെഞ്ചിൽ ആ കരത്തെ വെച്ചു തയ്യാലാൾ കരഞ്ഞു വീർത്ത കണ്ണു തോഴി-മാർക്കു നേർക്കു എറിഞ്ഞിതേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ഭേളിലാതെ നമസ്കരിച്ചതും...(പേജ് 169)
- മാനവിക്രമൻ:** മാനം വിട്ടു പണിഞ്ഞതും...(പേജ് 195)

3.20 കാബ്യാ ഗാവതരാവബദ്ധ.../ഇന്നിപ്പെണ്ണരതൊണ കൊണ്ടു...

വേമഭൂപാലൻ:20 രവിചന്ദ്രൻ:18 അദ്രമദേവകുമാരൻ:22 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:21

പിണക്കം നടിച്ച് കിടന്ന നായിക നായകനോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടു ചെയ്തതു്:

മൂലം:

"കാബ്യാ ഗാവതരാവബദ്ധവസനപ്രാന്താ കിമർത്ഥേ പുനർ-
മുശാക്ഷി സ്വപി"തീതി തത്പരിജനം സ്വൈരം പ്രിയേ പൂച്ഛതി
"മാതസ്സുപ്തിമപീഹ ലുപതി മമേ"ത്യാരോപിതക്രോധയാ
പര്യസ്യ സ്വപനച്ഛലേന ശയനേ ദത്തോഽവകാശസ്യയാ || 20 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കാബ്യാ ഗാവ-തര-അവബദ്ധ-വസന-പ്രാന്താ കിം അർത്ഥേ പുനഃ മുശാ-അക്ഷി സ്വപിതി
ഇതി തത്-പരിജനം സ്വൈരം പ്രിയേ പൂച്ഛതി മാതഃ സുപ്തിം അപി ഇഹ ലുപതി മമ ഇതി ആരോപി
ത-ക്രോധയാ പര്യസ്യ സ്വപന-ച്ഛലേന ശയനേ ദത്തഃ അവകാശഃ തയാ

അർത്ഥം:

"കാബ്യാ ഗാവ-തര-അവബദ്ധ-വസന-പ്രാന്താ : "അരഞ്ഞാണം കൊണ്ടു് വസ്ത്രം നന്നായി മുറുക്കിക്കെട്ടി
മുശ-അക്ഷി കിം അർത്ഥേ പുനഃ സ്വപിതി" : ഈ സുന്ദരി എന്താണു് ഇങ്ങനെ ഉറങ്ങുന്നതു്?"
ഇതി തത്-പരിജനം സ്വൈരം പൂച്ഛതി പ്രിയേ : എന്നു തോഴിമാരോടു് പതുക്കെ പ്രിയൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ
"മാതഃ മമ സുപ്തിം അപി ഇഹ ലുപതി" : "അമ്മേ! എന്തെ ഉറങ്ങാനും സമ്മതിക്കുന്നില്ലു്"
ഇതി ആരോപിത-ക്രോധയാ : എന്തു് ദേഷ്യത്തോടെ ആരോപിച്ചു്
സ്വപന-ച്ഛലേന പര്യസ്യ : സ്വപ്നത്തിൽ ചെയ്യുന്നതു പോലെ നടിച്ചു് നീങ്ങിക്കിടന്നു്
ശയനേ അവകാശഃ തയാ ദത്തഃ : അവൾ കിടക്കയിൽ സ്ഥലം കൊടുത്തു.

പരിഭാഷ:

"ഇന്നിപ്പെണ്ണരതൊണ കൊണ്ടു വസനം ബന്ധിച്ചുറങ്ങിടുവാൻ
എന്തേ കാരണ"മെന്നു തോഴികളൊടായ് ഭർത്താവു ചോദിക്കവേ
"അമ്മേ! ശല്യമുറക്കുകില്ലിവ"നീതും ചൊന്നിട്ടുറക്കത്തിലാ-
ണെന്നുള്ളൊരു വിധം മിടുക്കി ചെറുതായ് നീങ്ങിക്കിടന്നിടിനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

3.20 കാഞ്ചി ഗാവുതരാവബദ്ധം.../ഇന്നീപ്പെണ്ണരഞാണ കൊണ്ടു...3 പരിഭാഷ

പദപുരുഷം: "ഇന്ന് ഈ പെണ്ണ് അര-ഞാണ കൊണ്ടു വസനം ബന്ധിച്ച് ഉറങ്ങുവാൻ എന്തേ കാരണം" എന്നു തോഴികളൊടായ് ഭർത്താവു ചോദിക്കവേ "അമ്മേ! ശല്യം ഉറക്കുകില്ല ഇവൻ" ഇത്രം ചൊന്നിട്ട് ഉറക്കത്തിൽ ആണ് എന്ന് ഉള്ള ഒരു വിധം മിടുക്കി ചെറുതായ് നീങ്ങി കിടന്നിടനാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ചുമ്മാതെന്തേ പടാനം...(പേജ് 170)

മാനവിക്രമൻ: എന്തിനായ് മുശാ ചേലാഞ്ചലം...(പേജ് 195)

3.21 ഏകസ്തിൗഛരയനേ പരാന്വവ.../തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ...

വേമഭൂപാലൻ:21 രവിചന്ദ്രൻ:19 തദ്രമദേവകുമാരൻ:23 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:23

അന്യോന്യം ദേഷ്യപ്പെട്ട് ഇരുന്ന നായികാനായകന്മാരുടെ കോപം മാറിയതിനെപ്പറ്റി:

മൂലം:

ഏകസ്തിൗഛരയനേ പരാന്വവതയാ വീതോത്തരം താമ്യതോ-
രന്യോന്യസ്യ ഹൃദി സ്ഥിതേപ്യന്തയേ സംരക്ഷതോർഗൗരവം
ദമ്പത്യോശ്ശന്നകൈരപാംഗവലനാമിശ്രീഭവച്ചക്ഷുഷോർ-
ഭഗോ മാനകലിസ്സഹാസരസേവ്യവൃത്ത-കണ്യഗ്രഹഃ || 21 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ഏകസ്തിൗഛരയനേ പരാന്വവതയാ വീതോത്തരം താമ്യതോഃ അന്യോന്യസ്യ ഹൃദി സ്ഥിതേ അപി സംരക്ഷതോഃ ഗൗരവം ദമ്പത്യോഃ ശന്നകൈഃ അപാംഗ-വലനാൻ മിശ്രീ-ഭവത് ചക്ഷുഷോഃ ഭഗോ മാനകലിഃ സ-ഹാസ-രസേ-വ്യവൃത്ത-കണ്യ-ഗ്രഹഃ

അർത്ഥം:

- ഏകസ്തിൗഛരയനേ : ഒരു കിടക്കയിൽ
- പരാന്വവതയാ : അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നോക്കി
- വീതോത്തരം താമ്യതോഃ : മിണ്ടാതെ വിരസതയോടെ
- അന്യോന്യസ്യ ഹൃദി സ്ഥിതേ അപി : മറ്റേയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും
- ഗൗരവം സംരക്ഷതോഃ : ഗൗരവം പാലിച്ച്
- ദമ്പത്യോഃ : (ഇരിക്കുന്ന) ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ
- ശന്നകൈഃ : പതുക്കെ
- അപാംഗവലനാൻ മിശ്രീ-ഭവത് ചക്ഷുഷഃ : കൺകോണുകൾ കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ
- മാന-കലിഃ ഭഗഃ : അടിമാനം കൊണ്ടുള്ള ദേഷ്യമൊക്കെപ്പോയി
- സ-ഹാസ-രസേ-വ്യവൃത്ത-കണ്യ-ഗ്രഹഃ : ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ശക്തിയായി ആലിംഗനം ചെയ്തു

പരിഭാഷ:

തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ ദമ്പതികളൊരേ ശയ്യയ്ക്കു മേൽ, മറ്റേയാൾ തന്നുള്ളിൽ കുടികൊണ്ടിടും പൊഴുതിലും, വൈരസ്യമൊട്ടാർന്നുമേ മിണ്ടാതങ്ങനിരിയ്ക്കവേ, മിഴികളൊന്നൻപോടു മുട്ടി, തദാ ഒന്നിച്ചൊന്നു ചിരിച്ചു, പിന്നെയവരോ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുത്തായ്!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: തമ്മിൽ കണ്ണി ഇടയാതെ ദമ്പതികൾ ഒരേ ശയ്യയ്ക്കു മേൽ, മറ്റെ ആൾ തൻ ഉള്ളിൽ കുടി-കൊണ്ടിടും പൊഴുതിലും, വൈരസ്യം ഒട്ട് ആർന്നുമേ മിണ്ടാതെ അങ്ങനെ ഇരിക്കവേ മിഴികൾ ഒന്ന് അൻപോടു മുട്ടി തദാ ഒന്നിച്ച് ഒന്നു ചിരിച്ചു പിന്നെ അവരോ കെട്ടി-പിടിച്ചു ഉമ്മയായ്!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ഉൾത്താപത്തോടൊരേ...(പേജ് 170)

മാനവിക്രമൻ: സന്താപംപുണ്യ മിണ്ടാതൊരു...(പേജ് 195)

3.22 പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത.../എന്നോടിന്നിവളെന്തു...

വേമഭൂപാലൻ:22 രവിചന്ദ്രൻ:20 തദ്രമദേവകുമാരൻ:24 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:24

നായികാനായകന്മാർ കലഹിച്ചിരുന്നപ്പോൾ...

മൂലം:

പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത ഇതി സ്നൈഹ്യം മയാലംബിതം
കിം മാം നാലപതീത്യം ഖലു ശഃ കോപസ്തയാപ്യാശ്രിതഃ
ഇത്യന്യോന്യവിലക്ഷദ്ദൃഷ്ടിചതുരേ തസ്മിന്നവസ്ഥാന്തരേ
സവ്യാജം ഹസിതം മയാ ധൃതിഹരോ മുക്തസ്തു ബാഷ്പസ്തയാ || 22 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപ്ലേദം: പശ്യാമഃ മയി കിം പ്രപദ്യതേ ഇതി സ്നൈഹ്യം മയാ ആലംബിതം കിം മാം ന ആലപതി ഇതി അയം ഖലു ശഃ കോപഃ തയാ അപി ആശ്രിതഃ ഇതി അന്യഃ-അന്യ-വിലക്ഷ-ദൃഷ്ടി-ചതുരേ തസ്മിൻ അവസ്ഥാ-അന്തരേ സ-വ്യാജം ഹസിതം മയാ ധൃതി-ഹരഃ മുക്തഃ തു ബാഷ്പഃ തയാ

അർത്ഥം:

മയി (ഏഷാ) കിം പ്രപദ്യതേ പശ്യാമഃ ഇതി : (ഇവൾ) എന്നോട് എന്തു ചെയ്യും എന്നു നോക്കാം
മയാ സ്നൈഹ്യം ആലംബിതം : (എന്നു കരുതി) ഞാൻ ഗൗരവം ഭാവിച്ചിരുന്നു
അയം ഖലു ശഃ മാം കിം ന ആലപതി ഇതി : ഈ ദൃഷ്ടൻ എന്നോടു മിണ്ടാത്തത് എന്താണ് എന്ന്
തയാ കോപഃ അപി ആശ്രിതഃ : അവൾക്കു ദേഷ്യവും വന്നു
ഇതി അന്യോന്യ-വിലക്ഷ-ദൃഷ്ടി-ചതുരേ : ഇങ്ങനെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നേരേ നോക്കാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്
തസ്മിൻ അവസ്ഥാന്തരേ : (ഇരുന്ന്) ആ അവസരത്തിൽ
മയാ സവ്യാജം ഹസിതം : ഞാൻ ഒരു കള്ളച്ചിരി ചിരിച്ചു
തയാ ധൃതിഹരഃ ബാഷ്പഃ മുക്തഃ തു : അവൾ എന്റെ ഗൗരവം ഒക്കെ പോകുന്ന വിധത്തിൽ കരഞ്ഞു

പരിഭാഷ:

"എന്നോടിന്നിവളെന്തു ചെയ്യൂ"മിത്രമോർത്തേറെക്കടുപ്പിച്ചു ഞാൻ;
"ഒന്നും ചൊല്ലുവതില്ലയെന്തിവ"നീതോർത്തേൻ കാന്തയും കോപമായ്;
കൺകൾ വല്ല വഴിയ്ക്കുമായുഴറവേ, പെട്ടെന്നു കള്ളം നിറ-
ഞ്ഞെന്നിൽ പുഞ്ചിരി പൊട്ടി, യപ്പൊഴുവളോ കേണാൾ, അലിഞ്ഞാനിവൻ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപ്ലേദം: "എന്നോട് ഇന്ന് ഇവൾ എന്തു ചെയ്യും?" ഇത്രം ഓർത്ത് ഏറെ കടുപ്പിച്ചു ഞാൻ; "ഒന്നും ചൊല്ലുവതില്ല എന്ത് ഇവൻ" ഇത് ഓർത്ത് എൻ കാന്തയും കോപമായ്; കൺകൾ വല്ല വഴിയ്ക്കുമായ് ഉഴറവേ, പെട്ടെന്നു കള്ളം നിറഞ്ഞത് എന്നിൽ പുഞ്ചിരി പൊട്ടി അപ്പൊൾ അവളോ കേണാൾ, അലിഞ്ഞാൻ ഇവൻ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കണ്ടീടാമെന്നൊടെന്ത്...(പേജ് 170)
മാനവിക്രമൻ: എന്നോടെന്തൊന്നു കാണിച്ചിടും...(പേജ് 195)

3.23 ഏകസ്തിഞ്ചരയനേ വിപക്ഷ.../വേദേ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേര...

വേമഭൂപാലൻ:23 രവിചന്ദ്രൻ:83 തദ്ദ്രമദേവകുമാരൻ:25 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:22

നായകൻ വേദേ പെണ്ണിന്റെ പേര പഠഞ്ഞപ്പോൾ...

മൂലം:

ഏകസ്തിഞ്ചരയനേ വിപക്ഷരമണീനാമഗ്രഹേ മുദ്ധയാ
 സദ്യഃ കോപപരാങ്മുഖഗ്ലപിതയാ ചാടുനി കർവനപി
 ആവേഗാദവധിരിതഃ പ്രിയതമസ്തൃഷ്ണിം സ്ഥിതസ്തൃഷ്ണം
 "മാ ഭൂത്സുപ്ത" ഇവേത്യമന്ദവലിത ഗ്രീവം പുനർവീക്ഷിതം || 23 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ഏകസ്തിൻ ശയനേ വിപക്ഷ-രമണീ-നാമ-ഗ്രഹേ മുദ്ധയാ സദ്യഃ കോപ-പരാക്-മുഖ-ഗ്ലപി
 തയാ ചാടുനി കർവൻ അപി ആവേഗാത് അവധിരിതഃ പ്രിയതമഃ തൃഷ്ണിം സ്ഥിതഃ തത്-ക്ഷണം മാ
 ഭൂത്സുപ്ത ഇവ ഇതി മന്ദ-വലിത-ഗ്രീവം പുനഃ വീക്ഷിതം

അർത്ഥം:

- ഏകസ്തിൻ ശയനേ : ഒരേ കിടക്കയിൽ
- വിപക്ഷ-രമണീ നാമ-ഗ്രഹേ : (നായകൻ) മറ്റൊരു പെണ്ണിന്റെ പേര പഠഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ
- സദ്യഃ കോപ-പരാങ്മുഖ-ഗ്ലപിതയാ മുദ്ധയാ : പെട്ടെന്ന് കോപത്താൽ മുഖം തിരിച്ചു വൈരസ്യം കാണിച്ച സുന്ദരി
- ചാടുനി കർവൻ അപി : കുത്തുവാക്കുകൾ പലതും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും
- തത്ക്ഷണം : ആ സമയത്തു്
- ആവേഗാത് അവധിരിതഃ പ്രിയതമഃ : പ്രിയതമൻ സംഭ്രമവും അപമാനവും കൊണ്ട്
- തൃഷ്ണിം സ്ഥിതഃ : മിണ്ടാതെ ഇരുന്നു.
- "മാ ഭൂത്സുപ്ത" ഇവ ഇതി : "ഉറങ്ങിക്കളയല്ലോ" എന്നു പറയുന്നതു പോലെ
- അമന്ദ-വലിത-ഗ്രീവം : (അവൾ) ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പെട്ടെന്നു കഴുത്തു തിരിച്ച്
- പുനഃ വീക്ഷിതം : (അവനെ) പിന്നെയും പിന്നെയും നോക്കുന്നു.

പരിഭാഷ:

വേദേ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേര പഠയും കാന്തനൊടായ് ദേഷ്യവും
 പേരി, തന്റെ മുഖം തിരിച്ചു കടുവാക്കോതിടുമാരോമലാൾ
 ഏറ്റും ലജ്ജയൊടങ്കലാപ്പൊടുമവൻ വാ പുട്ടവേ, ചുട്ട ക-
 ണ്ണോൽ കാന്തനറങ്ങിടാതവനെ നോക്കിടുന്നിടയ്ക്കോക്കവേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: വേദേ പെണ്ണിൻ എഴുന്ന പേര പഠയും കാന്തനൊടായ് ആയ് ദേഷ്യവും പേരി, തന്റെ മുഖം തിരിച്ചു
 കടു-വാക്ക് ഓതിടും ആരോമലാൾ ഏറ്റും ലജ്ജ-യൊട് അങ്കലാപ്പ്-ഒടും അവൻ വാ പുട്ടവേ, ചുട്ട
 കണ്ണ-ഏറ്റാൽ കാന്തൻ ഉറങ്ങിടാതെ അവനെ നോക്കിടുന്നു ഇടയ്ക്ക് ഒക്കവേ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** അദ്ധ്യാസിച്ചുകശയ്യാം പതി...(പേജ് 170)
- മാനവിക്രമൻ:** ചെന്നൊരു മെത്തയിലൊത്ത...(പേജ് 196)

3.24 തത്സയാസ്സാന്ത്രവിലേപന.../നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ...

വേമദ്രുപാലൻ:24 രവിചന്ദ്രൻ:22 ത്രമദേവകുമാരൻ:27 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:26

അപരാധം കൈയോടെ പിടിച്ച നായികയെ നായകൻ കബളിപ്പിച്ച വിധം:

മൂലം:

തത്സയാസ്സാന്ത്രവിലേപനസ്തനതട പ്രശ്നേഷമുദ്രാങ്കിതം
കിം വക്ഷ്യശ്ചരണാനതിവൃതികരവ്യാജേന ഗോപായുതേ
ഇത്യുക്തേ ക്വ തദിത്യദീര്യ സഹസാ തത് സംപ്രമാർഷും മയാ
സാശ്ശിഷ്യാ രഭസേന തത്സുഖ-വശാത്- തന്വാപി തദ്ദിസ്മൃതം || 24 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: തത്സയാ: സാന്ത്ര-വിലേപന-സ്തന-തട-പ്രശ്നേഷ-മുദ്രാ-അങ്കിതം കിം വക്ഷ്യ: ചരണ-അനതി-
വൃതികര-വ്യാജേന ഗോപായുതേ ഇതി ഉക്തേ ക്വ തത് ഇതി ഉദീര്യ സഹസാ തത് സമ്പ്രമാഷും
മയാ സാ അശ്ശിഷ്യാ രഭസേന തത്-സുഖ-വശാത് തന്വാ അപി തത് വിസ്മൃതം

അർത്ഥം:

"തത്സയാ: സാന്ത്ര-വിലേപന-സ്തന-തട- : "അവളുടെ നിറയെ ലേപനം വാരിപ്പുശിയ മൂലത്തടത്തിൽ
-പ്രശ്നേഷ-മുദ്രാ-അങ്കിതം വക്ഷ്യ: : ആശ്ശേഷിച്ചതിന്റെ പാടു പതിഞ്ഞ നെഞ്ച്
കിം ചരണ-അനതി-വൃതികര- : എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ കാലിൽ വീഴുന്ന
-വ്യാജേന ഗോപായുതേ?" : കള്ളത്തരം കാണിച്ച് മറയ്ക്കുന്നത്?"
ഇതി ഉക്തേ : എന്ന് (അവൾ) ചോദിച്ചപ്പോൾ
"ക്വ തത്" ഇതി ഉദീര്യ : "എവിടെ?" എന്നു ചോദിച്ച്
സഹസാ തത് സമ്പ്രമാഷും : പെട്ടെന്ന് അതു മാഞ്ഞുനായി
മയാ രഭസേന സാ അശ്ശിഷ്യാ : തന്ത്രപൂർവ്വം അവളെ ഞാൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
തത്-സുഖ-വശാത് : അതിന്റെ സുഖത്തിൽ
തന്വാ അപി തത് വിസ്മൃതം : അവൾ എല്ലാം മറന്നു പോയി

പരിഭാഷ:

"നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ നിന്നു പുരളും ലേപം മറച്ചിടുവാൻ
സാമർത്ഥ്യത്തോടു കാലിൽ വീണു കരയേ" ഞങ്ങളെ ചൊന്നിടവേ,
പ്രേമം പൂ, ഞങ്ങളുടെ ചോദ്യമൊടു, ഞാൻ പുച്ചൊക്കെ മാച്ച്ച്ചിടുവാൻ
ഓമൽപ്രേയസിയെപ്പണർന്നു, സുഖമാർന്നെല്ലാം മറന്നാളവൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: "നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ നിന്നു പുരളും ലേപം മറച്ചിടുവാൻ സാമർത്ഥ്യത്തോടു കാലിൽ വീണു കര
യേണ്ട" എന്ന് അങ്ങു ചൊന്നിടവേ, പ്രേമം പൂണ്ട്" എവിടെ?" എന്നു ചോദ്യം-ഒടു ഞാൻ പുച്ച് കൈ
മാച്ച്ച്ചിടുവാൻ ഓമൽ-പ്രേയസിയെ പണർന്നു, സുഖം ആർന്നു എല്ലാം മറന്നാൾ അവൾ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കന്നേലുംകൊങ്കയാളാമവളുടെ...(പേജ് 171)

മാനവിക്രമൻ: നന്നായ്ച്ചെന്നങ്ങു പുണ്ടാരവൾ...(പേജ് 196)

3.25 ത്വം മുശാക്ഷി വിനൈവ.../നിന്നെക്കണ്ടുകൊണ്ടിട്ട്...

വേമഭൂപാലൻ:25 രവിചന്ദ്രൻ:23 അദ്രമദേവകുമാരൻ:28 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:27

നായകന്റെ പരിസരം നോക്കാതെയുള്ള പ്രണയപ്രകടനവും തോഴിമാരുടെ സമയോചിതമായ പ്രവൃത്തിയും:

മൂലം:

ത്വം മുശാക്ഷി വിനൈവ കണ്ടുകൊണ്ടിട്ട് ധന്യേ മനോഹാരിണീം ലക്ഷ്മീമിത്യഭിയായിനി പ്രിയതമേ തദ്ദേണികാംസംസ്പൃശി ശയ്യോപാന്തനിവിഷ്ടസസ്മിതവധൂനേത്രോത്സവാനന്ദിതോ നിര്യാതതശ്ശനകൈരളികവചനോപന്യാസമാളിജനഃ || 25 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപേരുകൾ: ത്വം മുശാ-അക്ഷി വിനാ ഏവ കണ്ടുകൊണ്ടിട്ട് ധന്യേ മനോഹാരിണീം ലക്ഷ്മീം ഇതി അഭിദായി നി പ്രിയതമേ തത്-വേണികാം-സംസ്പൃശി ശയ്യാ-ഉപാന്ത-നിവിഷ്ട-സസ്മിത-വധൂ-നേത്ര-ഉത്സവ-ആനന്ദിതഃ നിര്യാതഃ ശനകൈഃ അളിക-വചന-ഉപന്യാസം ആളി-ജനഃ

അർത്ഥം:

- "മുശാക്ഷി : "അല്ലയോ സുന്ദരി,
- ത്വം കണ്ടുകൊണ്ടിട്ട് വിനാ ഏവ : നീ മുലകൊണ്ടിട്ട് തന്നെ
- മനോഹാരിണീം ലക്ഷ്മീം ധന്യേ" : എത്ര മനസ്സിനെ കവരുന്ന സൗന്ദര്യം ഉള്ളവളാണ്"
- ഇതി അഭിദായിനി പ്രിയതമേ : ഇങ്ങനെ പറയുന്ന പ്രിയതമൻ
- തത്-വേണികാംസംസ്പൃശി : അതിന്റെ (മുലകൊണ്ടിട്ട്) കെട്ടിൽ തൊട്ടപ്പോൾ
- ശയ്യാ-ഉപാന്ത-നിവിഷ്ട-സസ്മിത- : കട്ടിലിന്റെ അറ്റത്ത് ഇരുന്നു ചിരി തൂകുന്ന
- വധൂ-നേത്ര-ഉത്സവ-ആനന്ദിതഃ : പെണ്ണിന്റെ കണ്ണുകളിലെ സന്തോഷം കണ്ട് ആനന്ദിച്ച്
- ആളിജനഃ അളിക-വചന-ഉപന്യാസം : തോഴിമാർ എന്തൊക്കെയോ അതുമിത്രം പറഞ്ഞു കൊണ്ട്
- ശനകൈഃ നിര്യാതഃ : പതുക്കെ സ്ഥലം കാലിയാക്കി.

പരിഭാഷ:

"നിന്നെക്കണ്ടുകൊണ്ടിട്ട് കൈകൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നിന്നോടടുത്തുള്ള കെട്ടു കണവൻ ചെയ്തതൊട്ടൊന്നും അന്നോടടുത്തുള്ള മോദമാർന്നു ചിരി തൂകുന്നോരു പെണ്ണിൻ മുഖാനന്ദം കണ്ടുവീടും വെടിഞ്ഞു സഖിമാരെന്തോ പറഞ്ഞങ്ങനെ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപേരുകൾ: "നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിട്ട് അഴകൊടുത്ത് ആയ് ഇന്ന് ഒന്നു കണ്ടോട്ടെ ഞാൻ" എന്ന് ഓതിട്ട് അതിന് ഉള്ള കെട്ടു കണവൻ ചെയ്ത് അങ്ങു തൊട്ടിടവേ അന്ന് ആ ശയ്യയിൽ മോദം ആർന്നു ചിരി തൂകുന്ന ഒരു പെണ്ണിൻ മുഖ-ആനന്ദം കണ്ട് അവിടം വെടിഞ്ഞു സഖിമാർ എന്തോ പറഞ്ഞ് അങ്ങനെ

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 159-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** മയ്യേൽക്കണ്ണി, നിനക്ക്...(പേജ് 171)
- മാനവിക്രമൻ:** ഇന്നൊൻ മുശാക്ഷി, കൂട്ടുന്നഴക...(പേജ് 196)

3.26 ഭൂഭംഗേ രചിതേപി.../തണ്ടാർന്നീപ്പുരികം...

വേമഭൂപാലൻ:26 രവിചന്ദ്രൻ:24 അദ്രമദേവകുമാരൻ:29 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:28

തോഴിമാർ പറഞ്ഞതു പോലെ നായകനോടു പിണങ്ങാൻ കഴിയാത്ത നായികയുടെ ധർമ്മസങ്കടം:

മൂലം:

ഭൂഭംഗേ രചിതേപി ദൃഷ്ടിരധികം സോതകണ്ണമുദ്ദീക്ഷതേ
അധായാമപി വാചി സസ്മിതമിദം ദധാനനം ജായതേ
കാർക്കശ്യം ഗമിതേപി ചേതസി തന്ത്ര രോമാഞ്ചമാലംബതേ
ദൃഷ്ടേ നിർവഹണം ഭവീഷ്യതി കഥം മാനസ്യ തസ്മിജനേ || 26 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: ഭൂ-ഭംഗേ രചിതേ അപി ദൃഷ്ടിഃ അധികം സ-ഉതകണ്ഠം ഉദ്ദീഷതേ അധായാം അപി വാചി സ-സ്മിതം ഇദം ദധാ-ആനനം ജായതേ കാർക്കശ്യം ഗമിതേ അപി ചേതസി തന്ത്ര രോമാഞ്ചം ആലംബതേ ദൃഷ്ടേ നിർവഹണം ഭവീഷ്യതി കഥം മാനസ്യ തസ്മിൻ ജനേ

അർത്ഥം:

- ഭൂ-ഭംഗേ രചിതേ അപി : പുരികം ചുളിച്ചാലും
- ദൃഷ്ടിഃ അധികം സ-ഉതകണ്ഠം ഉദ്ദീഷതേ : കണ്ണു അവനെ ആഗ്രഹത്തോടെ നോക്കും
- അധായാം അപി വാചി : മിണ്ടാതിരുന്നാലും
- ഇദം ദധാ-ആനനം സ-സ്മിതം ജായതേ : ഈ നശിച്ച മുഖത്തു ചിരി വരും
- ചേതസി കാർക്കശ്യം ഗമിതേ അപി : മനസ്സു കടുപ്പിച്ചു വെച്ചാലും
- തന്ത്ര രോമാഞ്ചം ആലംബതേ : ശരീരത്തിൽ രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാകും
- തസ്മിൻ ജനേ ദൃഷ്ടേ : അവനെ ഒന്നു കണ്ടാൽ
- മാനസ്യ കഥം നിർവഹണം ഭവീഷ്യതി? : പിന്നെ പിണക്കം എങ്ങനെ ചെയ്യാൻ?

പരിഭാഷ:

തണ്ടാർന്നീപ്പുരികം ചുളിക്കുകിലുമെൻ കണ്ണാശയാൽ നോക്കിടും;
മിണ്ടാട്ടം തടയാം, നശിച്ച വദനം വീണ്ടും സ്മിതം തൂകുമേ;
ഉണ്ടാക്കാം കഠിനത്വമുള്ളി, ലുടലോ കൊണ്ടിടുമേ കോൾമയിർ;
കണ്ടാൽ ഞാനവനെ, പിണങ്ങുവതിനായെന്നോന്നു ചെയ്തീടുമേ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: തണ്ടാർന്നീപ്പുരികം ചുളിക്കുകിലും എൻ കണ്ണു ആശ-യാൽ നോക്കിടും; മിണ്ടാട്ടം തടയാം, നശിച്ച വദനം വീണ്ടും സ്മിതം തൂകുമേ; ഉണ്ടാക്കാം കഠിനത്വം ഉള്ളിൽ, ലുടലോ കൊണ്ടിടുമേ കോൾമയിർ; കണ്ടാൽ ഞാൻ അവനെ, പിണങ്ങുവതിനായെന്നോന്നു ചെയ്തീടുമേ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** വല്ലാതാക്കിച്ചുളിക്കാം...(പേജ് 171)
- മാനവിക്രമൻ:** നൂനം ചില്ലിച്ചുളിക്കിലും...(പേജ് 196)

3.27 പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ.../പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടവേ...

വേമഭൂപാലൻ:27 രവിചന്ദ്രൻ:26 അദ്രമദേവകുമാരൻ:30 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:29

നായകനോടുള്ള ദേഷ്യം എങ്ങനെ കാണിക്കണമെന്നറിയാത്ത പാവം നായികയുടെ സ്ഥിതി:

മൂലം:

പ്രാണേശപ്രണയാപരാധസമയേ സഖ്യോപദേശം വിനാ നോ ജാനാതി സവിഭ്രമാംഗവലനാ വക്ത്രോക്തിസംസൃചനം സ്വച്ഛൈരച്ഛകപോലമൂലഗളിതൈഃ പര്യസ്തനേത്രോത്പലാ ബാലാ കേവലമേവ രോദിതി ലുപല്ലോലാളകൈരശ്രുഭിഃ || 27 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: പ്രാണ-ഈശ-പ്രണയ-അപരാധ-സമയേ സഖ്യോ ഉപദേശം വിനാ നോ ജാനാതി സ-വിഭ്ര-മ-അംഗ-വലനാ-വക്ത്ര-ഉക്തി-സം-സൃചനം സ്വച്ഛൈഃ അച്ഛ-കപോല-മൂല-ഗളിതൈഃ പര്യസ്ത-നേത്ര-ഉത്പലാ ബാലാ കേവലം ഏവ രോദിതി ലുപത്-ലോല-അളകൈഃ അശ്രുഭിഃ

അർത്ഥം:

- പ്രാണ-ഈശ-പ്രണയ-അപരാധ-സമയേ : പ്രിയതമൻ പ്രണയത്തിലെ കരുത്തക്കേട്ട കാണിച്ചപ്പോൾ
- സഖ്യോ ഉപദേശം വിനാ ബാലാ : സഖിയുടെ ഉപദേശം ഒന്നും ഇല്ലാതെ ആ പെൺകുട്ടിയ്ക്ക്
- സ-വിഭ്രമ-അംഗ-വലനാ-വക്ത്ര-ഉക്തി-സം-സൃചനം : തിരിഞ്ഞു നിന്ന് മൂന്നു വെച്ച വാക്കുകളിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കാൻ
- നോ ജാനാതി : (ഒന്നും) അറിയാതെ
- സ്വച്ഛൈഃ : തെളിഞ്ഞതും
- അച്ഛ-കപോല-മൂല-ഗളിതൈഃ : തിളങ്ങുന്ന കവിളിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയതും
- ലുപത്-ലോല-അളകൈഃ : ഇളകുന്ന കുറുനിരകളോടു ചേർന്നതും
- അശ്രുഭിഃ : (ആയ) കണ്ണുനിർത്തുള്ളികൾ
- പര്യസ്ത-നേത്ര-ഉത്പലാ : നിറഞ്ഞ താമരപ്പൂ പോലെയുള്ള കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു്
- കേവലം രോദിതി ഏവ : ചുമ്മാ കരയുക മാത്രം ചെയ്തു

പരിഭാഷ:

പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടവേ, സഖി പറഞ്ഞിടാഞ്ഞു. തന്വംഗിയാൾ കാണിച്ചില്ല പുറം തിരിഞ്ഞാരഹിതം, ചൊന്നില്ല വക്ത്രോക്തികൾ ചേണുറ്റോരളകം നനച്ചു. കവിളത്തൂർനോരു കണ്ണീർ നിറ-ഞ്ഞേണിലോചന നിസ്സഹായതയൊടും ചുമ്മാ കരഞ്ഞിടിനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: പ്രാണ-ഈശൻ പിഴ കാട്ടവേ, സഖി പറഞ്ഞിടാഞ്ഞു തന്വംഗിയാൾ കാണിച്ചില്ല പുറം തിരിഞ്ഞു് ഒരു അഹിതം, ചൊന്നില്ല വക്ത്ര-ഉക്തികൾ, ചേണു്-ഉറ്റു ഒരു അളകം നനച്ചു, കവിളത്തു് ഉൗർന്ന ഒരു കണ്ണീർ നിറഞ്ഞു് ഏണി-ലോചന നിസ്-സഹായത-യൊടും ചുമ്മാ കരഞ്ഞിടിനാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാന്തൻ വിപ്രിയം...(പേജ് 171)
- മാനവിക്രമൻ:** പ്രേമം കൈവിട്ടു കുറ്റം...(പേജ് 197)

3.28 ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥ.../അറിയുമവിലം, ചുമ്മാതൊന്നും...

വേമഭൂപാലൻ:28 രവിചന്ദ്രൻ:27 അദ്രമദേവകുമാരൻ:32 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:30

കാമുകനെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് നൈരാശ്യത്തിലേക്കു കൂപ്പുകുത്തുന്ന നായിക നായകനോടു പറയുന്നതു്:

മൂലം:

**ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥാലാപൈരലം പ്രിയ ഗമ്യതാം
തനരപി ന തേ ദോഷോഽസ്താകം വിധിസ്യ പരാങ്മുഖഃ
തവ യദി തഥാ രൂഢം പ്രേമ പ്രപന്നമിമാം ദശാം
പ്രകൃതിതരളേ കാ നഃ പീഡാ ഗതേ ഹതജീവിതേ || 28 ||**

ഹരിണി

പദച്ഛേദം: ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥാലാപൈഃ അലം പ്രിയ ഗമ്യതാം തനഃ അപി ന തേ ദോഷഃ അസ്താകം വിധിഃ തു പരാങ്മുഖേ തവ യദി തഥാ രൂഢം പ്രേമ പ്രമന്നം ഇമാം ദശാം പ്രകൃതി-തരളേ കാ നഃ പീഡാ ഗതേ ഹത-ജീവിതേ

അർത്ഥം:

- ഭവതു വിദിതം : പറഞ്ഞതൊക്കെ ഇരിക്കട്ടേ, എനിക്കെല്ലാം അറിയാം
- പ്രിയ : അല്ലയോ പ്രിയപ്പെട്ടവനേ
- വ്യർത്ഥാലാപൈഃ അലം ഗമ്യതാം : കണകണാ പറയാതെ സ്ഥലം കാലിയാക്കു്
- തേ ദോഷഃ തനഃ അപി ന : നിന്റെ കയ്യിൽ ഇത്തിരി പോലും കുറ്റമില്ല
- അസ്താകം വിധിഃ തു പരാങ്മുഖഃ : എന്നോടു് ദൈവം പോലും പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു
- തഥാ രൂഢം തവ പ്രേമ : അങ്ങനെ ഉറച്ചതായിരുന്ന നിന്റെ പ്രേമം
- ഇമാം ദശാം പ്രപന്നം യദി : ഈ അവസ്ഥയിൽ ആയെങ്കിൽ
- പ്രകൃതി-തരളേ ഹത-ജീവിതേ ഗതേ : പ്രകൃത്യാ ദുർബ്ബലമായ എന്റെ ജീവിതം അവസാനിച്ചാലും
- നഃ പീഡാ കാ? : എനിക്ക് എന്തു സങ്കടം?

പരിഭാഷ:

**അറിയുമവിലം, ചുമ്മാതൊന്നും പറഞ്ഞു വരേണ്ട നി,
ചെറിയ കുറവും കാണാനില്ലാ നിനക്കു, കടന്നു പോ!
പരന്നമെതിരായ്, ഗാഢപ്രേമം നിനക്കു മുഴുത്തതി-
ഷരവ, മിനിയും തീർന്നാലെന്നെൻ നശിച്ചൊരു ജീവിതം?**

ഹരിണി

പദച്ഛേദം: അറിയും അവിലം, ചുമ്മാതൊ ഒന്നും പറഞ്ഞു വരേണ്ട നി, ചെറിയ കുറവും കാണാൻ ഇല്ലാ നിനക്കു്, കടന്നു പോ! പരന്നം എതിരായ് ഗാഢപ്രേമം നിനക്കു മുഴുത്തതു് ഈ പരുവം, ഇനിയും തീർന്നാൽ എന്തു് എൻ നശിച്ച ഒരു ജീവിതം?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ആകട്ടേ വിവരം ഗ്രഹിച്ചു...(പേജ് 172)
- മാനവിക്രമൻ:** വ്യാർത്ഥാലാപങ്ങളാട്ടേ...(പേജ് 197)

3.29 ഉരസി നിഹിതസ്താരോ.../മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും...

വേമഭൂപാലൻ:29 രവിചന്ദ്രൻ:28 ത്രദ്രമദേവകുമാരൻ:31 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:31

പ്രിയതമന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് സകലവേഷഭ്രഷാദികളോടും കൂടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കി പോവുകയും അതേ സമയം ആരെങ്കിലും കാണുമോ എന്നു പേടിച്ചു ചുറ്റും നോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നായികയെ സഖി പരിഹസിക്കുന്നു.

മൂലം:

ഉരസി നിഹിതസ്താരോ ഹാരഃ കൃതാ ജഘനേ ഘനേ
കളകളവതീ കാഞ്ചീ പാദൗ രണന്മണിന്ദ്രപുരൗ
പ്രിയമഭീസരസ്യേവം മുശ്യേ ത്വമാഹതഡിണ്ഡിമാ
യദി കിമധികത്രാസോത്കന്വാദിശസ്സമുദീക്ഷസേ || 29 ||

ഹരിണി

പദമൂലം: ഉരസി നിഹിതഃ താരഃ ഹാരഃ കൃതാ ജഘനേ ഘനേ കള-കള-വതീ കാഞ്ചീ പാദൗ രണന്ത്-മണി-ന്ദ്രപുരൗ പ്രിയം അഭീസരസി ഘവം മുശ്യേ ത്വം ആഹത-ഡിണ്ഡിമാ യദി കിം അധിക-ത്രാസ-ഉത്കന്വാ ദിശഃ സം-ഉദീക്ഷസേ

അർത്ഥം:

- ഉരസി താരഃ ഹാരഃ നിഹിതഃ : മാറത്തു് മുത്തുമാല ധരിച്ചു്
- ഘനേ ജഘനേ കള-കള-വതീ കാഞ്ചീ കൃതാ : വലിയ കടിപ്രദേശത്തു് കിലുങ്ങുന്ന അരഞ്ഞാണം അണിഞ്ഞു്
- പാദൗ രണന്ത്-മണി-ന്ദ്രപുരൗ : പാദങ്ങളിൽ കിലുങ്ങുന്ന രത്തങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കാൽച്ചിലമ്പുകളുമായി
- മുശ്യേ : എടി പൊട്ടി
- ത്വം ഘവം ആഹത-ഡിണ്ഡിമാ : നീ ഇങ്ങനെ ഒരുമാതിരി പെരുമ്പറ കൊട്ടിക്കൊണ്ടു്
- പ്രിയം അഭീസരസി യദി : പ്രിയന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു പോവുകയാണെങ്കിൽ
- അധിക-ത്രാസ-ഉത്കന്വാ : ആകെ പകച്ചു വിറച്ചു്
- ദിശഃ കിം സം-ഉദീക്ഷസേ : ചുറ്റും എന്തിനാണു നോക്കുന്നതു്?

പരിഭാഷ:

മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും കളകളും ചാഞ്ചൊടിടും കാഞ്ചീ വ-
മ്പൊത്തിടും ജഘനത്തിലും, കിലുകിലെപ്പാദത്തിൽ മഞ്ജീരവും,
ഇതഥം ശബ്ദമുതിർത്തു തൻ കണവനെസ്സന്ധിക്കുവാൻ പോകവേ
ചുറ്റും നോക്കുവതെന്തിനൊത്തിരി വിറച്ചി മട്ടു നീ കാതരേ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും കള-കളും ചാഞ്ചൊടിടും കാഞ്ചീ വമ്പ് ഒത്തിടും ജഘനത്തിലും കിലുകി
ലെ പാദത്തിൽ മഞ്ജീരവും ഇതഥം ശബ്ദം ഉതിർത്തു തൻ കണവനെ സന്ധിക്കുവാൻ പോകവേ ചു
റ്റും നോക്കുവത് എന്തിന് ഒത്തിരി വിറച്ചു ഈ മട്ടു നീ കാതരേ?

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 159-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: താരം ഹാരമുരസ്സിലും...(പേജ് 172)
- മാനവിക്രമൻ: ചാരുശ്രീതാരഹാരം...(പേജ് 197)

3.30 പ്രാതഃപ്രാതരുപാഗതേന.../എന്നും രാവിലെയെത്തി...

വേമദ്രുപാലൻ:30 രവിചന്ദ്രൻ:29 ത്രദ്രമദേവകുമാരൻ:34 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:33

ഒരു രക്ഷയുമില്ലാത്ത ബന്ധത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നായിക നായകനോടു പറയുന്നതു്:

മൂലം:

പ്രാതഃപ്രാതരുപാഗതേന ജനിതാ നിന്നിർദ്രതാ ചക്ഷുഷോർ-
മന്ദായാ മമ ഗൗരവവ്യപനയാദുത്പാദിതം ലാഘവം
കിം മുശോന കൃതം ത്വയാ മരണഭീർമുക്താ മയാ ഗമ്യതാം
ദുഃഖം തീഷ്ണസി യച്ച പഥ്യമധുനാ കർത്താസ്മി തശ്ശ്രോഷ്യസി || 30 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: പ്രാതഃ പ്രാതഃ ഉപാഗതേന ജനിതാ നിർ-നിദ്രതാ ചക്ഷുഷോഃ മന്ദായാഃ മമ ഗൗരവ-വ്യപനയാ ത് ഉത്പാദിതം ലാഘവം കിം മുശോന കൃതം ത്വയാ മരണ-ഭീഃ-മുക്താ മയാ ഗമ്യതാം ദുഃഖം തീഷ്ണസി യത് ച പഥ്യം അധുനാ കർത്താ അസ്മി തത് ശ്ലോഷ്യസി

അർത്ഥം:

പ്രാതഃ പ്രാതഃ ഉപാഗതേന	: എന്നും കാലത്തു വന്നിട്ട് നി
(മമ) ചക്ഷുഷോഃ നിർ-നിദ്രതാ ജനിതാ	: (എന്റെ) കണ്ണുകളിൽ ഉറക്കമില്ലായ്മ ഉണ്ടാക്കി
ഗൗരവ-വ്യപനയാത്	: എന്റെ ഗൗരവം ഒക്കെ കളഞ്ഞിട്ട്
മന്ദായാഃ മമ ലാഘവം ഉത്പാദിതം	: മണ്ടിയായ എന്നെ ശാന്തയാക്കി
മുശോന ത്വയാ കിം കൃതം?	: "എട്ടും പൊട്ടും തിരിയാത്ത" നീ എന്താണു ചെയ്തത്?
മയാ മരണ-ഭീഃ മുക്താ	: എനിക്ക് മരണത്തോടു ഭയമൊക്കെ പോയി
ഗമ്യതാം	: നീ പൊയ്ക്കോളൂ
ദുഃഖം തീഷ്ണസി	: നിനക്കു ദുഃഖമേ ഉണ്ടാവൂ
അധുനാ യത് പഥ്യം തത് കർത്താ അസ്മി	: ഇപ്പോൾ ഞാൻ എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടതു ചെയ്യും
ശ്ലോഷ്യസി	: നീ അതു കേൾക്കും

പരിഭാഷ:

എന്നും രാവിലെയെത്തി, നിദ്ര കളയാനെൻ കണ്ണിൽ നിന്നങ്ങു നീ;
ഒന്നിന്നും കഴിവറ്റൊരെന്നെയടവിൽ പറ്റിച്ചു, ഞാൻ ശാന്തയായ്;
മന്ദൻ നീയിതു ചെയ്തതെന്തു? മരണം പുല്ലാണു മേ, പോക നീ!
നിന്നൊപ്പം വ്യഥ തന്നെ, തോന്നിയതു ഞാൻ ചെയ്യട്ടെ, നീ കേട്ടിടും!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: എന്നും രാവിലെ എത്തി, നിദ്ര കളയാൻ എൻ കണ്ണിൽ നിന്ന് അങ്ങു നീ; ഒന്നിന്നും കഴിവ് അറ്റ ഒരു എന്നെ അടവിൽ പറ്റിച്ചു, ഞാൻ ശാന്തയായ്; മന്ദൻ നീ ഇതു ചെയ്തത് എന്തു? മരണം പുല്ല് ആണു മേ, പോക നീ! നിൻ ഒപ്പം വ്യഥ തന്നെ, തോന്നിയതു ഞാൻ ചെയ്യട്ടെ, നീ കേട്ടിടും!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: എത്തിക്കാലത്തുകാലത്ത്...(പേജ് 172)
മാനവിക്രമൻ: നിത്യം കാലത്തു വന്നിങ്ങിനെ...(പേജ് 197)

3.31 പ്രസ്ഥാനം വലയൈ കൃതം.../പോയി കൈകളിൽ നിന്നും...

വേമഭൂപാലൻ:31 രവിചന്ദ്രൻ:31 രാമദേവകുമാരൻ:36 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:35

പ്രിയതമൻ പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന സമയത്തു് ദുഃഖിതയായ നായിക തന്റെ ജീവിതത്തോടു ചോദിക്കുന്നു:

മൂലം:

പ്രസ്ഥാനം വലയൈ കൃതം പ്രിയസഖൈരസ്രൈരജസ്രം ഗതം
 ധൃത്യം ന ക്ഷണമാസ്ഥിതം വ്യവസിതം ചിത്തേന ഗത്തം പുരഃ
 യാത്രം നിശ്ചിതചേതസി പ്രിയതമേ സർവ്വൈസ്സമം പ്രസ്ഥിതം
 ഗന്തവ്യേ സതി ജീവിത പ്രിയസുഹൃത്സാർത്ഥഃ കിമുത്സ്യത്യേ || 31 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: പ്രസ്ഥാനം വലയൈ കൃതം പ്രിയ-സഖൈ അസ്രൈ അജസ്രം ഗതം ധൃത്യം ന ക്ഷണം ആസ്ഥിതം വ്യവസിതം ചിത്തേന ഗത്തം പുരഃ യാത്രം നിശ്ചിത-ചേതസി പ്രിയ-തമേ സർവ്വൈഃ സമം പ്രസ്ഥിതം ഗന്തവ്യേ സതി ജീവിത പ്രിയ-സുഹൃത്-സ-അർത്ഥഃ കിം ഉത്സ്യത്യേ

അർത്ഥം:

- പ്രിയതമേ യാത്രം നിശ്ചിത-ചേതസി : പ്രിയതമൻ പോകാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ
- വലയൈ പ്രസ്ഥാനം കൃതം : (എന്റെ) വളകൾ ഊരിപ്പോയി
- പ്രിയ-സഖൈ അസ്രൈ അജസ്രം ഗതം : പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരായ കണ്ണിരുകളിൽ ഇടതടവില്ലാതെ പോയി
- ധൃത്യം ക്ഷണം ന ആസ്ഥിതം : ധൈര്യം അല്പനേരം പോലും നിൽക്കുന്നില്ല
- ചിത്തേന പുരഃ ഗത്തം വ്യവസിതം : മനസ്സ് ഓടിപ്പോകുന്നു
- സർവ്വൈഃ സമം പ്രസ്ഥിതം : (അങ്ങനെ) എല്ലാം ഒന്നിച്ചു പോകുന്നു
- (ഹേ) ജീവിത : എന്റെ പ്രാണനേ
- ഗന്തവ്യേ പ്രിയ-സുഹൃത്-സ-അർത്ഥഃ : നിനക്കു കൂട്ടുകാരുടെ കൂടെ പോകണമെങ്കിൽ
- കിം ഉത്സ്യത്യേ : എന്തിനു മടിക്കുന്നു?

പരിഭാഷ:

പോയി ക്ഷണമൊക്കെയുരി, യിടതുർന്നീടാതെ കണ്ണിരമേ,
 ധൈര്യം പോയി മനസ്സിൽ നിന്നു, മനവും പോകുന്നു വല്ലേടവും;
 പ്രേയാൻ പോവതിനായ് തുനിഞ്ഞ സമയത്തല്ലാതമൊന്നിച്ചു പോയ്,
 നീയെൻ ജീവിതമേ, സഖാക്കളിവരൊത്തെന്നാണു പോകാത്തതും?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: പോയി ക്ഷണം ഒക്കെ ഊരി, ഇട തുർന്നീടാതെ കണ്ണിരമേ, ധൈര്യം പോയി മനസ്സിൽ നിന്നു, മനവും പോകുന്നു വല്ലേടവും, പ്രേയാൻ പോവതിനായ് തുനിഞ്ഞ സമയത്ത് എല്ലാതും ഒന്നിച്ചു പോയ്, നീ എൻ ജീവിതമേ, സഖാക്കൾ ഒരുമിച്ച് എന്താണു പോകാത്തതും?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** സ്ഥൈര്യം വിട്ടുനാർപോയി... (പേജ് 172)
- മാനവിക്രമൻ:** സ്വന്തം നൽകണൗഘം... (പേജ് 198)

3.32 സൂക്ലോദ്യം സഖി സുപ്യതാം.../ദേ, നിൻ കാന്തരറങ്ങി...

വേമഭൂപാലൻ:32 രവിചന്ദ്രൻ:33 തദ്ദ്രമദേവകുമാരൻ:38 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:37

ഉറക്കം നദിച്ചു കിടന്ന നായകനെ ചുംബിച്ച നായികയുടെ ജാള്യം അവൾ തോഴിയോടു പിന്നിടു പറയുന്നതു്.

മൂലം:

"സൂക്ലോദ്യം സഖി, സുപ്യതാം," മിതി ഗതാസ്സഖ്യസ്തതോദ്നന്തരം
 പ്രേമാവേശിതയാ മയാ തരളയാ ന്യസ്തം മുഖം തന്മുഖേ
 ജ്ഞാതേദ്വീകനിമിലനേ നയനയോർദ്ധൂർത്തസ്യ രോമാഞ്ചതോ
 ലജ്ജാസീൻ മമ തേന സാപ്യപഹൃതാ തത്കാലയോഗൈഃ ക്രമൈഃ ||32||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: സൂക്ലം അയം സഖി സുപ്യതാം ഇതി ഗതാം സഖ്യം തതഃ അനന്തരം പ്രേമ-ആവേശിതയാ മയാ തരളയാ ന്യസ്തം മുഖം തത്-മുഖേ ജ്ഞാതേ അദ്വീക-നിമിലനേ നയനയോഃ ധൂർത്തസ്യ രോമ-അഞ്ചതഃ ലജ്ജാ ആസീൻ മമ തേന സാ അപി അപഹൃതാ തത്-കാല-യോഗൈഃ ക്രമൈഃ

അർത്ഥം:

"സഖി	:	"അല്ലയോ സഖി
അയം സൂക്ലം, സുപ്യതാം"	:	അദ്ദേഹം ഉറങ്ങി, നീയും ഉറങ്ങു"
ഇതി സഖ്യം ഗതാം	:	എന്നു പറഞ്ഞു സഖിമാർ പോയപ്പോൾ
തതഃ അനന്തരം	:	അതിനു ശേഷം
പ്രേമ-ആവേശിതയാ തരളിതയാ മയാ	:	പ്രേമം മൂത്തു് ഒരു പരുവമായ ഞാൻ
തത്-മുഖേ മുഖം ന്യസ്തം	:	അവന്റെ മുഖത്തു മുഖം ചേർത്തു
	:	(അപ്പോൾ)
രോമാഞ്ചതഃ ധൂർത്തസ്യ	:	രോമാഞ്ചം കൊണ്ട ആ കള്ളൻ
അദ്വീകനിമിലനേ നയനയോഃ ജ്ഞാതേ	:	കണ്ണിറുക്കിക്കാണിച്ചതു കണ്ടപ്പോൾ
മമ ലജ്ജാ ആസീൻ	:	എനിക്കു നാണം വന്നു
സാ അപി	:	ആ നാണമാകട്ടേ
തത്കാല-യോഗൈഃ ക്രമൈഃ	:	സമയോചിതമായ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു്
തേന അപഹൃതാ	:	അവൻ കളയുകയും ചെയ്തു

പരിഭാഷ:

"ദേ, നിൻ കാന്തരറങ്ങി, നീയും..." ഇതു ചൊന്നാളിജനം പോകവേ
 പ്രേമം മൂത്തു വലഞ്ഞു ചേർത്തു വദനം കാന്താനന്തരിങ്കൽ ഞാൻ;
 രോമാഞ്ചത്തൊടു കണ്ണിറുക്കിയവനും, നാണത്തിനാൽ ചുളി ഞാൻ,
 നാണം പോക്കുവതിന്നു ചെയ്തു പലതും തക്കത്തിലാ മുഷ്ട്രൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: "ദേ, നിൻ കാന്തൻ ഉറങ്ങി, നീയും" ഇതു ചൊന്നു് ആളി-ജനം പോകവേ പ്രേമം മൂത്തു വലഞ്ഞു ചേർത്തു വദനം കാന്ത-ആനന്തരിങ്കൽ ഞാൻ; രോമാഞ്ചത്തൊടു കണ്ണി ഇറുക്കി അവനും, നാണത്തിനാൽ ചുളി ഞാൻ, നാണം പോക്കുവതിന്നു ചെയ്തു പലതും തക്കത്തിൽ ആ മുഷ്ട്രൻ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ശ്രീമാൻ ഭർത്താവുറങ്ങി സഖി...(പേജ് 173)
- മാനവിക്രമൻ:** നന്നായായാളുറങ്ങി സഖി...(പേജ് 198)

3.33 കോപോ യത്ര ഭൂകുടിരചനാ.../കോപം വന്നാൽ...

വേമഭൂപാലൻ:33 രവിചന്ദ്രൻ:34 തദ്ദമദേവകമാരൻ:39 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:38

അപരാധം ചെയ്ത നായകനോടു ദേഷ്യപ്പെട്ട നായിക തനിക്കു വന്ന മാറ്റത്തെപ്പറ്റിയോർത്തു സങ്കടപ്പെടുന്നു.

മൂലം:

കോപോ യത്ര ഭൂകുടിരചനാ വിഗ്രഹോ യത്ര മൗനം
യത്രാന്യോന്യസ്മിതമനനയോ ദൃഷ്ടിപാതഃ പ്രസാദഃ
തസ്യ പ്രേമ്ണസ്തദിദമധുനാ വൈശസം പശ്യ ജാതം
ത്വം പാദാന്തേ ലാസി ന ച മേ മന്യുമോക്ഷഃ ഖലായാഃ || 33 ||

മന്ദാക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: കോപഃ യത്ര ഭൂ-കുടി-രചനാ വിഗ്രഹഃ യത്ര മൗനം യത്ര അന്യോന്യ-സ്മിതം അനനയഃ ദൃഷ്ടി-പാതഃ പ്രസാദഃ തസ്യ പ്രേമ്ണഃ തത് ഇദം അധുനാ വൈശസം പശ്യ ജാതം ത്വം പാദ-അന്തേ ലാസി ന ച മേ മന്യു-മോക്ഷഃ ഖലായാഃ

അർത്ഥം:

- യത്ര കോപഃ ഭൂ-കുടി-രചനാ : കോപത്തിന് ഒരു പുരികം പൊക്കലും
- യത്ര വിഗ്രഹം മൗനം : പിണക്കത്തിന് മിണ്ടാതിരിക്കലും
- യത്ര അനനയഃ അന്യോന്യ-സ്മിതം : വഴക്കു തീരുന്നതിന് അങ്ങോട്ടു മിണ്ടാട്ടും ഒരു ചിരിയും
- (യത്ര) പ്രസാദഃ ദൃഷ്ടിപാതഃ : കണ്ണിടഞ്ഞാൽ സന്തോഷവും
- തസ്യ പ്രേമ്ണഃ : ഒക്കെ മാത്രമായിരുന്ന നമ്മുടെ പ്രേമത്തിന്
- അധുനാ വൈശസം ജാതം തത് ഇദം പശ്യ : ഇപ്പോൾ വന്ന നാശം നോക്കൂ
- ത്വം പാദ-അന്തേ ലാസി : നീ എന്റെ കാൽക്കൽ വീണു കിടക്കുന്നു
- ഖലായാഃ മേ മന്യു-മോക്ഷഃ ന ച (ഭവതി) : ദുഷ്ടയായ എന്റെ ദേഷ്യം കുറയുന്നമില്ല

പരിഭാഷ:

കോപം വന്നാൽ പുരികമുയരും; മിണ്ടൽ നിർത്തും വഴക്കിൽ;
താപം തീർക്കാതെ ചിരി; നറും നോട്ടമേകും പ്രസാദം;
പ്രേമം പണ്ടീ വിധം, മതു നശിച്ചിന്നു വല്ലാതെ, നോക്കൂ;
നീ പാദം കൂപ്പിട്ടു, മൊരലിവില്ലാത്തവൾ ദൃഷ്ടു ഞാനും!

മന്ദാക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: കോപം വന്നാൽ പുരികം ഉയരും; മിണ്ടൽ നിർത്തും വഴക്കിൽ; താപം തീർക്കാൻ ഒരു ചിരി; നറും നോട്ടം ഏകം പ്രസാദം; പ്രേമം പണ്ട് ഈ വിധം, അതു നശിച്ചു ഇന്നു വല്ലാതെ, നോക്കൂ; നീ പാദം കൂപ്പിട്ടും, ഒരു അലിവ് ഇല്ലാത്തവൾ ദൃഷ്ടു ഞാനും!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ഉൾപ്പൂവിൽ കോപമപ്പോൾ...(പേജ് 173)
- മാനവിക്രമൻ:** ചില്ലിത്തല്ലാണു കോപം...(പേജ് 198)

3.34 സുതനു ജഹിഹി മൗനം.../അടിമലർ പണിയുന്നോരെന്നെ...

വേമഭൂപാലൻ:34 രവിചന്ദ്രൻ:35 രാമദേവകുമാരൻ:40 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:39

കുപിതയായ നായികയെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നായകൻ.

മൂലം:

"സുതനു ജഹിഹി മൗനം പശ്യ പാദാനതം മാം
ന വല്ല തവ കദാചിത് കോപ ഏവം വിധോഽഭൂത്"
ഇതി നിഗതതി നാഥേ തിര്യക്-ആമിലിത-അക്ഷയാ
നയനജലമനല്പം മുക്തമുക്തം ന കിഞ്ചിത് || 34 ||

മാലിനി

പദശ്ലോഭം: സുതനു ജഹിഹി മൗനം പശ്യ പാദ-ആനതം മാം ന വല്ല തവ കദാ-ചിത് കോപഃ ഏവം-വിധഃ അഭൂത് ഇതി നിഗതതി നാഥേ തിര്യക്-ആമിലിത-അക്ഷയാ നയന-ജലം അനല്പം മുക്തം ഉക്തം ന കിം-ചിത്

അർത്ഥം:

- സുതനു, മൗനം ജഹിഹി : സുന്ദരി, നീ മൗനം വെടിയുക
- പാദ-ആനതം മാം പശ്യ : കാലിൽ വീണ എന്നെ കാണൂ
- കദാ-ചിത് തവ ഏവം-വിധഃ കോപഃ ന വല്ല : ഒരിക്കലും നിനക്ക് ഇതു വിധത്തിലുള്ള കോപം പാടില്ല
- ഇതി നിഗതതി നാഥേ : ഇങ്ങനെ ഒർത്താവു പറയുമ്പോൾ
- തിര്യക്-ആമിലിത-അക്ഷയാ : അടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ തിരിച്ച് ആ സുന്ദരി
- അനല്പം നയന-ജലം മുക്തം : ഒരുപാടു കണ്ണുനീരൊഴുക്കി
- കിം-ചിത് ന ഉക്തം : ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല

പരിഭാഷ:

"അടിമലർ പണിയുന്നോരെന്നെ നോക്കേണ, മീ മ-
ട്ടിടയരുതൊരു നാളും, ചൊല്ലണം വല്ലതും നീ"
കണവനീതു വിധം ചൊന്നീടവേ കൺ തിരിച്ചാ
ചടുലമിഴി കരഞ്ഞാളേറെ, മിണ്ടാതെയൊന്നും.

മാലിനി

പദശ്ലോഭം: "അടി-മലർ പണിയുന്ന ഒരു എന്നെ നോക്കേണം, ഈ മട്ട് ഇടയരുത് ഒരു നാളും, ചൊല്ലണം വല്ലതും നീ" കണവൻ ഇതു വിധം ചൊന്നീടവേ കൺ തിരിച്ച് ആ ചടുല-മൊഴി കരഞ്ഞാൾ ഏറെ, മിണ്ടാതെ ഒന്നും.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** മതി മതിമുഖി, മൗനം...(പേജ് 173)
- മാനവിക്രമൻ:** കണ്ടാലും കോമളാംഗീ...(പേജ് 198)

3.35 ഗാഢാലിംഗനവാമനീകൃത.../ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം...

വേമഭൂപാലൻ:35 രവിചന്ദ്രൻ:36 രാമദേവകുമാരൻ:41 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:40

രതിക്രീഡയിലെ നായികയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി നായകൻ പറയുന്നു.

മൂലം:

ഗാഢാലിംഗനവാമനീകൃതകുചപ്രോദ്ഭിന്നരോമോദ്ഗമാ
 സാന്ദ്രസ്നേഹരസാതിരേകവിഗളത്കാഞ്ചിപ്രദേശംബരാ
 "മാ മാ മാനദ മാതി മാമല"മിതി ക്ഷാമാക്ഷരോല്ലാപിനി
 സുപ്ലാ കിം ന മൃതാ ന കിം മനസി മേ ലീനാ വിലീനാ ന കിം || 35 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: ഗാഢ-ആലിംഗന-വാമനീ-കൃത-കുച-പ്രോദ്ഭിന്ന-രോമ-ഉദ്ഗമാ സാന്ദ്ര-സ്നേഹ-രസ-അതിരേക-വിഗളത്-കാഞ്ചി-പ്രദേശ-അംബരാ മാ മാ മാനദ മാ അതി മാം അലം ഇതി ക്ഷാമ-അക്ഷര-ഉത്-ലാപിനി സുപ്ലാ കിം ന മൃതാ ന കിം മനസി മേ ലീനാ വിലീനാ ന കിം

അർത്ഥം:

- ഗാഢ-ആലിംഗന-വാമനീ-കൃത- : ഗാഢമായ ആലിംഗനം കൊണ്ടു ചെറുതായ
- കുച-പ്രോദ്ഭിന്ന-രോമ-ഉദ്ഗമാ : മൂലകൾ മൂലം രോമാഞ്ചം ഉണ്ടായവളായും
- സാന്ദ്ര-സ്നേഹ-രസ-അതിരേക- : നിബിഡമായ സ്നേഹത്തിന്റെ രസം വർദ്ധിച്ച്
- വിഗളത്-കാഞ്ചി-പ്രദേശ-അംബരാ : അരയിൽ നിന്നും വസ്ത്രം ഊർന്നു പോയവളായും
- "മാ മാ മാനദ : "അങ്ങനേ അങ്ങനേ, പീണക്കം മാറുന്നവനേ,
- മാ അതി മാം അലം" ഇതി : അങ്ങനേ അധികം വേണ്ട, എന്തെ ഇങ്ങനെ... മതി" എന്നൊക്കെ
- ക്ഷാമ-അക്ഷര-ഉത്-ലാപിനി : തളർന്ന അക്ഷരങ്ങൾ പിറുപിറുത്തവളായും (കിടക്കുന്ന ഇവൾ)
- സുപ്ലാ കിം ന മൃതാ ന കിം : ഉറങ്ങിപ്പോയോ അതോ ചത്തു പോയോ
- മേ മനസി : (അതോ) എന്റെ മനസ്സിൽ
- ലീനാ കിം ന വിലീനാ (ന) : അലിഞ്ഞു ഉരുകിപ്പോയോ?

പരിഭാഷ:

ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം പടി പുണർന്നു കോൾമയിരണി, ഞ്ഞവൾ
 തന്നരയ്ക്കു തുണിയുർന്നു പോയ വിധമനു കാമരസമാർന്നുമേ
 "ഇന്നു വേണ്ടിനി, നിറുത്തു"വെന്നിഹ തളർന്നു ചൊന്നൊരുവളെങ്ങു താൻ?

കന്യമമഞ്ജരി

വന്നുവോ മൃതി? യുറങ്ങിയോ? ഹൃദിയലിഞ്ഞുവോ? ഉരുകി മാഞ്ഞുവോ?

പദമൂലം: ഉന്നത-സ്തനം അമർന്നു പോം പടി പുണർന്നു കോൾ-മയിർ അണിഞ്ഞു, അവൾ തൻ അരയ്ക്കു തുണി ഊർന്നു പോയ വിധം അന്നു കാമ-രസം ആർന്നുമേ "ഇന്നു വേണ്ട ഇനി, നിറുത്തു" എന്ന് ഇഹ തളർന്നു ചൊന്ന ഒരമ്പുൾ എങ്ങു താൻ? വന്നുവോ മൃതി? ഉറങ്ങിയോ? ഹൃദി അലിഞ്ഞുവോ? ഉരുകി മാഞ്ഞുവോ?

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 159-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** മുദ്രാഹീനാദരം പുൾകിയ...(പേജ് 173)
- മാനവിക്രമൻ:** ചേർത്തേറെപ്പുൽകമൂലം...(പേജ് 199)

3.36 പടാലഗേ പത്യ.../പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ...

വേമഭൂപാലൻ:36 രവിചന്ദ്രൻ:37 അദ്രമദേവകുമാരൻ:42 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:41

നവവധുവിന്റെ നാണത്തെപ്പറ്റി കവിവാക്യം.

മൂലം:

പടാലഗേ പത്യ നമയതി മുഖം ജാതവിനയാ
ഹഠാശ്ലേഷം വാഞ്ചരത്യപഹരതി ഗാത്രാണി നിദ്രതം
അശക്താ ചാഖ്യാതും സ്തീതമുഖസഖീദത്തനയനാ
ഹ്രിയാ താമ്യത്യന്തഃ പ്രഥമപരിഹാസേ നവവധുഃ || 36 ||

ശിവരിണി

പദച്ഛേദം: പട-ആലഗേ പത്യ നമയതി മുഖം ജാത-വിനയാ ഹഠ-ആശ്ലേഷം വാഞ്ചരതി അപഹരതി ഗാത്രാണി നിദ്രതം അശക്തയാ ച ആഖ്യാതും സ്തീത-മുഖ-സഖി-ദത്ത-നയനാ ഹ്രിയാ താമ്യതി അന്തഃ പ്രഥമ-പരിഹാസേ നവ-വധുഃ

അർത്ഥം:

- പട-ആലഗേ പത്യ : ഭർത്താവു വസ്തുത്തിൽ പിടിക്കുമ്പോൾ
- ജാത-വിനയാ മുഖം നമയതി : വിനയം വന്നിട്ടു മുഖം കുനിക്കുന്നു
- ഹഠ-ആശ്ലേഷം വാഞ്ചരതി (പത്യ) : (ഭർത്താവ്) ആഞ്ഞു കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ
- നിദ്രതം ഗാത്രാണി അപഹരതി : പതുക്കെ അവയവങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞു മാറ്റുന്നു
- പ്രഥമ-പരിഹാസേ നവ-വധുഃ ഹ്രിയാ : ആദ്യത്തെ കളിയുടെ ഇടയ്ക്ക് നാണം കൊണ്ട് ആഖ്യാതും അശക്തയാ : മിണ്ടാൻ കഴിയാതെ
- സ്തീത-മുഖ-സഖി-ദത്ത-നയനാ : ചിരിക്കുന്ന മുഖങ്ങളോടു കൂടിയ സഖികളുടെ നേരെ കണ്ണു കാണിച്ചു
- അന്തഃ താമ്യതി : ഉള്ളിൽ കഴങ്ങി നിൽക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ തൂണിയിൽ, വിനയം കൊണ്ടു വദനം
കുനിക്കുന്നു; കെട്ടിപ്പിടിയിലമരാതോരമൊഴിവു;
തനിക്കോതാൻ പറ്റാത്രപയൊടു പുതുപ്പെണ്ണ സഖിമാർ
ചിരിക്കും ദിക്കിങ്കൽ പ്രഥമദിവസം കൺകളെറിയു.

ശിവരിണി

പദച്ഛേദം: പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ തൂണിയിൽ, വിനയം കൊണ്ടു വദനം കുനിക്കുന്നു; കെട്ടി-പ്പിടിയിൽ അമരാതെ ഓരം ഒഴിവു; തനിക്കു് ഓതാൻ പറ്റാ ത്രപ-യൊടു പുതു-പ്പെണ്ണ സഖിമാർ ചിരിക്കും ദിക്കിങ്കൽ പ്രഥമദിവസം കൺകളെറിയു.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാന്തൻ പുന്തുകിലേന്തവേ...(പേജ് 174)
- മാനവിക്രമൻ:** ചേലാന്തം കണവൻ വലിക്കുമളവിൽ...(പേജ് 199)

3.37 നാപേതോന്നയേന യഃ.../ബന്ധുക്കൾ പറയും...

വേമഭൂപാലൻ:37 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രഥദേവകമാരൻ:43 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:42

പലതും ശ്രമിച്ചിട്ടും മാറാത്ത നായികാനായകന്മാരുടെ പ്രണയകോപം തന്നെ പോയ വിധം:

മൂലം:

നാപേതോന്നയേന യഃ പ്രിയസുഹൃദ്വാക്യൈർന്ന യസ്സംഹൃതോ യോ ദീർഘം ദിവസം വിഷഹ്യ ഹൃദയേ യത്താത് കഥഞ്ചിദ്യുതഃ അന്യോന്യസ്യ ഹൃതേ മുഖേ വിഹിതയോസ്സീര്യത് കഥഞ്ചിദ് ദൃശോ-സ്സംഭേദേ സപദി സ്മൃതവൃതികരേ മാനോ വിഹസ്യോജ്ഞിതഃ || 37 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ന ആപേതഃ അന്നയേന യഃ പ്രിയ-സുഹൃത്-വാക്യൈഃ ന യഃ സംഹൃതഃ യഃ ദീർഘേ ദിവസം വിഷഹ്യ ഹൃദയേ യത്താത് കഥം-ചിത്പൃതഃ അന്യോന്യസ്യ ഹൃതേ മുഖേ വിഹിതയോഃ തിയക് കഥം-ചിത് ദൃശോഃ സംഭേദേ സപദി സ്മൃത-വൃതികരേ മാനഃ വിഹസ്യ ഉജ്ഞിതഃ

അർത്ഥം:

- യഃ മാനഃ അന്നയേന ന ആപേതഃ : (ബന്ധുക്കളുടെ) അന്നയങ്ങൾ കൊണ്ടു കുറയാത്തതും
- യഃ പ്രിയ-സുഹൃത്-വാക്യൈഃ ന സംഹൃതഃ : പ്രിയസുഹൃത്തുക്കൾ പറഞ്ഞിട്ടും പോകാത്തതും
- യഃ ദീർഘം ദിവസം വിഷഹ്യ : ഒരു നീണ്ട പകൽ മുഴുവൻ സഹിച്ചിട്ടും
- യത്താത് ഹൃദയേ കഥം-ചിത് പൃതഃ : എങ്ങനെയോ മനസ്സിൽ പണിപ്പെട്ടു പിടിച്ചു വെച്ചതും ആയ (സഃ) മാനഃ : പ്രണയകലഹം
- അന്യോന്യസ്യ മുഖേ ഹൃതേ : പരസ്പരം മുഖങ്ങൾ നേരേ വന്നപ്പോൾ
- കഥം-ചിത് തിര്യക് വിഹിതയോഃ ദൃശോഃ : എങ്ങനെയോ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ
- സംഭേദേ സ്മൃത-വൃതികരേ : ചെറുചിരിയോടെ സമ്മേളിച്ച്
- സപദി വിഹസ്യ : പെട്ടെന്ന് ചിരിച്ചപ്പോൾ
- ഉജ്ജിതഃ : പൊയ്യോയി

പരിഭാഷ:

ബന്ധുക്കൾ പറയും നയത്തിലലിയാ, തൊന്നൻപരെക്കേട്ടിടാ-തെന്തോ കണ്ടു വഴക്കു നീണ്ട പകലിൽ തീർക്കാതെയാക്കാമികൾ അന്യോന്യം മുഖദർശനാൽ ചെറുചിരിച്ചേലാർന്ന നോട്ടങ്ങൾ ചേർ-ത്തൊന്നിച്ചു, ചിരി പൊട്ടി, യക്കലഹമോ പെട്ടെന്നു നിശ്ശേഷമായ്.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ബന്ധുക്കൾ പറയും നയത്തിൽ അലിയാതെ, ഒന്ന് അൻപരെ കേട്ടിടാതെ, എന്തോ കണ്ടു വഴക്കു നീണ്ട പകലിൽ തീർക്കാതെ ആ കാമികൾ അന്യോന്യം മുഖ-ദർശനാൽ ചെറു-ചിരി-ചേലാർന്ന നോട്ടങ്ങൾ ചേർത്ത് ഒന്നിച്ചു, ചിരി പൊട്ടി, ആ കലഹമോ പെട്ടെന്നു നിശ്ശേഷം ആയ്

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** സാന്ത്വത്താൽ ശാന്തം...(പേജ് 174)
- മാനവിക്രമൻ:** അന്യനും താണചൊല്ലും...(പേജ് 199)

3.38 ഗതേ പ്രേമാവേശേ.../കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ...

വേമദ്രുപാലൻ:38 രവിചന്ദ്രൻ:38 അദ്രമദേവകമാരൻ:44 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:43

കാമുകൻ ഉപേക്ഷിച്ച നായിക പിന്നെ അവനെ കാണുമ്പോഴുള്ള സങ്കടം സമീയോടു പറയുന്നു.

മൂലം:

ഗതേ പ്രേമാവേശേ പ്രണയബഹുമാനേ വിഗളിതേ
നിവൃത്തേ സദ്ഭാവേ ജന ഇവ ജനേ ഗച്ഛതി പുരഃ
തദുത്പ്രേക്ഷ്യാത്പ്രേക്ഷ്യ പ്രിയസഖി ഗതാംസുഃശ്ച ദിവസാൻ
ന ജാനേ കോ ഹേതുർദ്ദലതി ശതധായന ഹൃദയം || 38 ||

ശിവരിണി

പദമൂലം: ഗതേ പ്രേമ-ആവേശേ പ്രണയ-ബഹുമാനേ വി-ഗളിതേ നിവൃത്തേ സത്-ഭാവേ ജനഃ ഇവ ജനേ ഗച്ഛതി പുരഃ തത് ഉത്പ്രേക്ഷ്യ ഉത്പ്രേക്ഷ്യ പ്രിയ-സഖി ഗതാൻ താൻ ച ദിവസാൻ ന ജാനേ കഃ ഹേതുഃ ദലതി ശതധാ യത് ന ഹൃദയം

അർത്ഥം:

- പ്രിയ-സഖി : പ്രിയപ്പെട്ട സഖി
- പ്രേമ-ആവേശേ ഗതേ : പ്രേമത്തിലുള്ള ആവേശം പോയി,
- പ്രണയ-ബഹുമാനേ വി-ഗളിതേ : പ്രണയത്തിൽ ഉള്ള ബഹുമാനം നഷ്ടമായി,
- സത്-ഭാവേ നിവൃത്തേ : സൗഹൃദം നശിച്ചു,
- ജനേ ജനഃ ഇവ : സാധാരണ ജനം പോലെ
- പുരഃ ഗച്ഛതി : (അവൻ) എന്റെ മുന്നിൽ കൂടി പോകുന്നു
- താൻ ഉത്പ്രേക്ഷ്യ ഉത്പ്രേക്ഷ്യ : അത് ആലോചിച്ച് ആലോചിച്ച്
- ദിവസാൻ ഗതാൻ : ദിവസങ്ങൾ പോയി
- യത് (മമ) ഹൃദയം ശതധാ ന ദലതി : (എന്റെ) ഹൃദയം നൂറായി പൊട്ടിപ്പോകാതിരിക്കാനുള്ള (തത്) കഃ ഹേതുഃ ന ജാനേ : കാരണം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല

പരിഭാഷ:

കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ കൊതിയുമവ, നിഷ്ഠാദരവുമേ,
കൊഴിഞ്ഞു ചങ്ങാത്തം, പരിചയമെഴാ മട്ടു വരവായ്,
ചുഴിഞ്ഞൊർത്തൊർത്തേറ്റിവസ, മറിയല്ലെങ്ങനെ തകർ-
ന്നടഞ്ഞില്ലെൻ തോഴി, പല കഷണമായെന്റെ ഹൃദയം?

ശിവരിണി

പദമൂലം: കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ കൊതിയും അവൻ ഇഷ്ട-ആദരവുമേ കൊഴിഞ്ഞു ചങ്ങാത്തം, പരിചയം എഴാ മട്ടു വരവായ്, ചുഴിഞ്ഞു ഓർത്തത് ഓർത്തത് ഏറെ-ദിവസം അറിയില്ല എങ്ങനെ തകർന്നു ഉടഞ്ഞില്ല എൻ തോഴി പല കഷണമായെന്റെ ഹൃദയം

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: പ്രേമാവും ബഹുമാനവും...(പേജ് 174)

മാനവിക്രമൻ: തീരേ മര്യാദരാഹാദരമിതുകൾ...(പേജ് 199)

3.39 ചിരവിരഹിണോരുതകണ്ണു.../ഇതുവരെയകന്ന്...

വേമഭൂപാലൻ:39 രവിചന്ദ്രൻ:39 രാമദേവകുമാരൻ:45 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:44

ഒരുപാടു കാലത്തിനു ശേഷം ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന നായികയും നായകനും ചെയ്തതു്.

മൂലം:

ചിരവിരഹിണോരുതകണ്ണാർത്ത്യാ ശ്ലഥി-കൃത-ഗാത്രയോർ-
നവമിവ ജഗജ്ജാതം ഭൂയശ്ചിരാദഭിനന്ദതോഃ
കഥമപി ദിനേ ദീർഘേ യാതേ നിശാമധിരൂഢയോഃ
പ്രസരതി കഥാ ബഹി യനോദ്യഥാ ന തഥാ രതിഃ || 39 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: ചിര-വിരഹിണോഃ ഉതകണ്ണാ-ആർത്ത്യാ ശ്ലഥി-കൃത-ഗാത്രയോഃ നവം ഇവ ജഗത്-ജാതം ഭൂ
യഃ ചിരാത് അഭിനന്ദതോഃ കഥം അപി ദിനേ ദീർഘേ യാതേ നിശാം അധി-രൂഢയോഃ പ്രസരതി
കഥാ ബഹി യനോഃ യഥാ ന തഥാ രതിഃ

അർത്ഥം:

- ചിര-വിരഹിണോഃ : വളരക്കാലമായി അകന്നു കഴിഞ്ഞവരും
- ഉതകണ്ണാ-ആർത്ത്യാ : ഉതകണ്ണു മൂലമുള്ള വിഷമം കൊണ്ട്
- ശ്ലഥി-കൃത-ഗാത്രയോഃ : തളർന്നു പോയ ശരീരത്തോടു കൂടിയവരും
- ഭൂയഃ അഭിനന്ദിതോഃ : വീണ്ടും പരസ്പരം സന്തോഷം പകർന്നു കൊടുത്തവരുമായ
- യനോഃ : ആ യുവദമ്പതികൾക്ക്
- ചിരാത് ജഗത് നവം ഇവ ജാതം : ഏറെക്കാലത്തിനു ശേഷം ലോകം പുതുതായി ഉണ്ടായതു പോലെ തോന്നി
- ദീർഘേ ദിനേ കഥം-അപി യാതേ : നീണ്ട പകൽ എങ്ങനെയൊക്കെയോ പോയി
- നിശാം അധി-രൂഢയോഃ : അവസാനം രാത്രി വന്നപ്പോൾ
- ബഹി കഥാ യഥാ പ്രസരതി : ഒരുപാടു പറയാനുള്ളതു പറയാൻ കാണിച്ചു ഉത്സാഹത്തിന്റെ
- രതിഃ ന തഥാ : അത്രയും രതിയ്ക്ക് ഉണ്ടായില്ല

പരിഭാഷ:

ഇതുവരെയകന്നേറെക്കാലം കഴിഞ്ഞൊരുമിച്ചവർ,
പുതിയൊരുലകം കാണും മട്ടിൽ, തളർന്ന വപുസ്സുമായ്,
കൊതിയൊടു ദിനം തള്ളി, രാവായ്, ഒടുക്കമടുക്കവേ
രതിയിലുമവർക്കിഷ്ടം കൊഞ്ചിക്കഴഞ്ഞു രസിപ്പതാം!

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: ഇതു വരെ അകന്ന് ഏറെ-കാലം കഴിഞ്ഞ് ഒരുമിച്ചവർ പുതിയ ഒരു ഉലകം കാണും മട്ടിൽ തളർ
ന്ന വപുസ്സുമായ് കൊതിയൊടു പകൽ തള്ളി രാവായ് ഒടുക്കം അടുക്കവേ രതിയിലും അവർക്ക് ഇഷ്ടം
കൊഞ്ചി-കഴഞ്ഞു നില്പതാം

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ഏറക്കാലം പിരിഞ്ഞിട്ട്...(പേജ് 174)

മാനവിക്രമൻ: ഏറേ നാൾ വിട്ടുപാർത്തിട്ട്...(പേജ് 200)

3.40 ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ.../തൂക്കി നീണ്ടൊരു തോരണം...

വേമഭൂപാലൻ:40 രവിചന്ദ്രൻ:40 തദ്രമദേവകുമാരൻ:46 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:45

പ്രവാസിയാ നായകൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ നായിക സ്വീകരിച്ച രീതിയെപ്പറ്റി കവി:

മൂലം:

ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ വിരചിതാ ദൃഷ്ട്യാ ഏവ ന ഇന്ദ്രീവരൈഃ
പുഷ്പാണാം പ്രകരസ്സീതേന രചിതോ നോ കന്ദജാത്യാദിഭിഃ
ദത്തം സ്വേദമുചാ പയോധരഭരണാർഘ്യം ന കംഭാംഭസോ
സൈവേവായവൈഃ പ്രിയസ്യ വിശതസ്തന്വയാ കൃതം മംഗളം || 40 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ദീർഘാ വന്ദന-മാലികാ വിരചിതാ ദൃഷ്ട്യാ ഏവ ന ഇന്ദ്രീവരൈഃ പുഷ്പാണാം പ്രകര-സ്സീതേന രചിതഃ നോ കന്ദ-ജാതി-ആദിഭിഃ ദത്തം സ്വേദ-മുചാ പയോധര-ഭരണ അർഘ്യം ന കംഭാംഭസോ സൈഃ ഏവ അവയവൈഃ പ്രിയസ്യ വിശതഃ തന്വയാ കൃതം മംഗളം

അർത്ഥം:

- ദൃഷ്ട്യാ ഏവ, ന ഇന്ദ്രീവരൈഃ, : നോട്ടം കൊണ്ട്, നീലത്താമരകൾ കൊണ്ടല്ല,
- ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ വിരചിതാ : (അവൾ) നീളത്തിൽ വാതിൽക്കൽ തോരണങ്ങൾ തൂക്കി
- സ്സീതേന, നോ കന്ദജാത്യാദിഭിഃ, : ചിരി കൊണ്ട്, മുല്ല, ജാതി തുടങ്ങിയ പൂവുകൾ കൊണ്ടല്ല,
- പുഷ്പാണാം പ്രകരഃ രചിതഃ : പുഷ്പവൃഷ്ടി ഉണ്ടാക്കി
- സ്വേദമുചാ പയോധരഭരണേ, : വിയർപ്പിറ്റിറ്റു വീഴുന്ന മുലകൾ കൊണ്ട്,
- ന കംഭാംഭസാ, : കടത്തിലെ വെള്ളം കൊണ്ടല്ല,
- അർഘ്യം ദത്തം : അർഘ്യം നൽകി (പുജിച്ചു)
- സൈഃ അവയവൈഃ ഏവ : സ്വന്തം അവയവങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെ
- തന്വയാ വിശതഃ പ്രിയസ്യ മംഗളം കൃതം : യുവതി ദൂരദേശത്തു നിന്ന പ്രിയനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു

പരിഭാഷ:

തൂക്കി നീണ്ടൊരു തോരണം കവലയം കൊണ്ടല്ല നോട്ടത്തിനാൽ;
പൂക്കൾ ചേർത്തതു മുല്ല, പിച്ചിയിവയാലല്ലാ, സ്വീതം കൊണ്ടു താൻ;
വേർക്കും കൊങ്കകളർഘ്യമേകി, കലശം രൂപം ജലം കൊണ്ടുമ;-
ല്ലാക്കാന്താംഗി തിരിച്ചു വന്ന വരനെക്കൂട്ടി നിജാംഗത്തിനാൽ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: തൂക്കി നീണ്ട ഒരു തോരണം കവലയം കൊണ്ട് അല്ല നോട്ടത്തിനാൽ; പൂക്കൾ ചേർത്തതു മുല്ല, പിച്ചി ഇവയാൽ അല്ലാ, സ്വീതം കൊണ്ടു താൻ; വേർക്കും കൊങ്കകൾ അർഘ്യം ഏകി, കലശം രൂപം ജലം കൊണ്ടുമല്ല; ആ കാന്താംഗി തിരിച്ചു വന്ന വരനെ കൂട്ടി നിജ-അംഗത്തിനാൽ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ദ്വാരത്തിൽ ചേർത്തു മാല്യം...(പേജ് 175)

മാനവിക്രമൻ: മെല്ലെ തോരണമാല തൂക്കി...(പേജ് 200)

3.41 കാനേ സാഗസി യാപിതേ.../ലോലൻ, ദൂരയകറ്റിയോൻ,...

വേമഭൂപാലൻ:41 രവിചന്ദ്രൻ:41 തദ്രമദേവകുമാരൻ:47 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:46

ധൂർത്തനായ നായകൻ ചെയ്ത വഞ്ചനയെ നായിക സഖിയോടു പറയുന്നു.

മൂലം:

കാനേ സാഗസി യാപിതേ പ്രിയസഖീവേഷം വിധായാഗതേ
 ഭ്രാന്ത്യാലിംഗ്യ മയാ രഹസ്യമുദിതം തത്സംഗമകാക്ഷയാ
 "മുശോ ദുഷ്കരമേത"ദിത്യതിതരാമുകത്യാ സഹാസം ബലാ-
 ദാലിംഗ്യ ച്ഛലിതാസ്മി തേന കിതവേനദ്യ പ്രദോഷാഗമേ. || 41 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: കാനേ സാഗസി യാപിതേ പ്രിയ-സഖീ-വേഷം വിധായ ആഗതേ ഭ്രാന്ത്യാ ആലിംഗ്യ മയാ രഹസ്യം ഉദിതം തത്-സംഗമ-ആകാക്ഷയാ മുശോ ദുഷ്കരം ഏതത് ഇതി അതി-തരാം ഉക്ത്യാ സ-ഹാസം ബലാത് ആലിംഗ്യ ചരലിതാ അസ്മി തേന കിതവേന അദ്യ പ്രദോഷ-ആഗമേ

അർത്ഥം:

- അദ്യ പ്രദോഷ-ആഗമേ : ഇന്നു സന്ധ്യയ്ക്ക്
- സാഗസി യാപിതേ കാനേ : കന്നംതിരിവു കാണിച്ചിട്ട് ഓടിച്ചു വിട്ട പ്രിയതമൻ
- പ്രിയ-സഖീ-വേഷം വിധായ ആഗതേ : പ്രിയപ്പെട്ട തോഴിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു വന്നപ്പോൾ
- മയാ ഭ്രാന്ത്യാ ആലിംഗ്യ : ഞാൻ ആളറിയാതെ കെട്ടിപ്പിടിപ്പിട്ട്
- തത്-സംഗമ-ആകാക്ഷയാ രഹസ്യം ഉദിതം : അവനോടു സംഗമിക്കാൻ കൊതിയാവുന്നു എന്ന രഹസ്യം പറഞ്ഞു
- "മുശോ ഏതത് അതി-തരാം ദുഷ്കരം" ഇതി : "പൊട്ടിപ്പെണ്ണേ, ഇതു ബുദ്ധിമുട്ടാണ്" എന്ന്
- സ-ഹാസം ഉക്ത്യാ ബലാത് ആലിംഗ്യ : ചിരിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു ബലമായി കെട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ച്
- തേന കിതവേന ചരലിതാ അസ്മി : ആ കള്ളൻ എന്നെ പറ്റിച്ചു

പരിഭാഷ:

ലോലൻ, ദൂരയകറ്റിയോൻ, പ്രിയസഖീവേഷം ധരിച്ചെത്തവേ,
 ആളോരാതെ പുണർന്നു "മത്പ്രിയനൊടായ് ചേരേണ"മെന്നോതി ഞാൻ;
 "ബാലേ, യിന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടു," ടിതു പറഞ്ഞൊച്ചിരിച്ചെന്നയാ-
 ച്ചേലിൽ കെട്ടി വരിഞ്ഞു നിർത്തി ബലമായിനന്തി നേരത്തവൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: ലോലൻ ദൂരയകറ്റിയോൻ പ്രിയ-സഖീ-വേഷം ധരിച്ച് എത്തവേ ആൾ ഓരാതെ പുണർന്നു മത്-പ്രിയനൊട് ആയ് ചേരേണം എന്ന് ഓതി ഞാൻ ബാലേ ഇന്ന് അതു ബുദ്ധിമുട്ട് ഇതു പറഞ്ഞ് ഏറെ ചിരിച്ച് എന്നെ ആ ചേലിൽ കെട്ടി വരിഞ്ഞു നിർത്തി ബലമായ് ഇന്ന് അന്തി നേരത്ത് അവൻ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** രോഷത്താൽ സാപരാധൻ...(പേജ് 175)
- മാനവിക്രമൻ:** തെറ്റേറ്റം ചെയ്തയാലെൻ...(പേജ് 200)

3.42 ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത.../കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ...

വേമഭൂപാലൻ:42 രവിചന്ദ്രൻ:42 രാമദേവകുമാരൻ:48 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:47

നായികയുടെ കോപത്തിൽ ഭംഗി കാണുന്ന നായകന്റെ വാക്യം.

മൂലം:

ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്തപിഹിതൗ പാദൗ കരോത്യാദരാ-
 ദ്യാജേനാഗതമാവുണോതി ഹസിതം ന സ്പഷ്ടമുദ്ദിക്ഷതേ
 മയ്യാലാപവതി പ്രതീപവചനാ സഖ്യാ സമം ഭാഷതേ
 തന്വ്യാസ്മിഷ്യാതു നിർഭരപ്രണയിതാ മാനോപി രമ്യോദയഃ || 42 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പട-അന്ത-പിഹിതൗ പാദൗ കരോതി ആദരാത് വ്യാജേന ആഗതം ആവു
 ണോതി ഹസിതം ന സ്പഷ്ടം ഉത്-വിക്ഷതേ മയി ആലാപ-വതി പ്രതീപ-വചനാ സഖ്യാ സമം ഭാഷ
 തേ തന്വ്യാഃ തിഷ്യാതു നിർഭര-പ്രണയിതാ മാനഃ അപി രമ്യ-ഉദയഃ

അർത്ഥം:

- പ്രണതിം ആശങ്ക്യ : കാലിൽ വിഴുമെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ട്
- ആദരാത് പാദൗ പടാന്തപിഹിതൗ : മര്യാദയോടെ പാദങ്ങൾ വസ്തുത്തിന്റെ അറ്റം കൊണ്ടു മറച്ചു
- ആഗതം ഹസിതം വ്യാജേന ആവുണോതി : വന്ന ചിരി കള്ളത്തരത്തിൽ മറച്ചു
- സ്പഷ്ടം ന ഉത്-വിക്ഷതേ : നേരേ നോക്കുന്നില്ല
- മയി ആലാപവതി പ്രതീപ-വചനാ : ഞാൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ എന്നോടു മിണ്ടാതെ
- സഖ്യാ സമം ഭാഷതേ : തോഴിയോടു സംസാരിക്കുന്നു
- തന്വ്യാഃ നിർഭര-പ്രണയിതാ തിഷ്യാതു : യുവതിയുടെ തീവ്രമായ പ്രണയം അവിടെ നിൽക്കട്ടേ
- മാനഃ അപി രമ്യ-ഉദയഃ : (അവളുടെ) സൗന്ദര്യപ്പിണക്കം പൊങ്ങിവരുന്നത് എന്തു ഭംഗിയാണു്!

പരിഭാഷ:

കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെവളതിൽ ചേലാഞ്ചലം മൂടിനാൾ;
 ചാലേ പുഞ്ചിരി കാട്ടിയില്ല, മിഴിയെൻ നേരേ തിരിച്ചില്ലവൾ;
 കേളിച്ചൊൽകളുമായി ഞാൻ, സഖിയൊടായ് വർത്താനമപ്പോഴവൾ;
 ചേലാണാപ്രണയം, പരം കലഹമാണേറ്റം മനോമോഹനം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചാതെ അവൾ അതിൽ ചേല-അഞ്ചലം മൂടിനാൾ; ചാലേ പുഞ്ചിരി കാട്ടിയി
 ല്ല, മിഴി എൻ നേരേ തിരിച്ചില്ല അവൾ; കേളി-ചൊൽകളും ആയി ഞാൻ, സഖിയൊടായ് വർത്താ
 നം അപ്പോൾ അവൾ; ചേല് ആണു് ആ പ്രണയം, പരം കലഹം ആണു് ഏറ്റം മനോ-മോഹനം!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാൽക്കൽ വീണീടുമെന്നു്...(പേജ് 175)
- മാനവിക്രമൻ:** ചേലാന്തം കൊണ്ടുമുടീ...(പേജ് 200)

3.43 സാ യാവന്തി പദാന്യളീക.../കന്നത്തം കലരം പ്രിയന്നൊടു...

വേമഭൂപാലൻ:43 രവിചന്ദ്രൻ:43 തദ്ദമദേവകമാരൻ:49 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:48

കുറ്റം ചെയ്ത നായകനോടു തോഴിമാർ പറഞ്ഞതു പോലെ പറഞ്ഞിട്ട് നായികയ്ക്കു സഹഭവിയ്ക്കു.

മൂലം:

സാ യാവന്തി പദാന്യളീകവചനൈരാളീജനൈഃ പാഠിതാ
 താവന്ത്യേവ കൃതാഗസോ ദ്രുതതരം വ്യാഹൃത്യ പത്യഃ പുരഃ
 പ്രാരബ്ധാ പരതോ യഥാ മനസിജസ്യേച്ഛാ തഥാ വർത്തിതും
 പ്രേമ്ണോ മൌഢ്യവിഭ്രഷണസ്യ സഹജഃ കോഽപ്യേഷ കാനഃ ക്രമഃ || 43 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: സാ യാവന്തി പദാനി അളീക-വചനൈഃ ആളീ-ജനൈഃ പാഠിതാ താവന്തി ഏവാ കൃത-ആഗ
 സഃ ദ്രുത-തരം വ്യാഹൃത്യ പത്യഃ പുരഃ പ്രാരബ്ധാ പരതഃ യഥാ മനസിജസ്യ ഇച്ഛാ തഥാ വർത്തിതും
 പ്രേമ്ണഃ മൌഢ്യ-വിഭ്രഷണസ്യ സഹജഃ കഃ അപി ഏഷ കാനഃ ക്രമഃ

അർത്ഥം:

സാ അളീക-വചനൈഃ ആളീ-ജനൈഃ	:	അവൾ കശൂന്യകാരികളായ തോഴിമാർ
കൃതാഗസഃ പത്യഃ പുരഃ	:	അപരാധം കാണിച്ച ഭർത്താവിന്റെ മുന്നിൽ
യാവന്തി പദാനി പാഠിതാ താവന്തി ഏവ	:	പറയാൻ പഠിപ്പിച്ച വാക്കുകൾ
ദ്രുത-തരം വ്യാഹൃത്യ പരതഃ	:	വേഗം പറഞ്ഞിട്ട് പിന്നെ
മനസിജസ്യ ഇച്ഛാ യഥാ തഥാ വർത്തിതും പ്രാരബ്ധാ	:	കാമദേവന്റെ ഇച്ഛ ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി
മൌഢ്യ-വിഭ്രഷണസ്യ പ്രേമ്ണഃ സഹജഃ	:	നിഷ്ഠഭക്തമായ പ്രേമത്തിനു സഹജമായി ഉള്ള
കാനഃ കഃ അപി	:	ഒരു തരം മനോഹാരിത ആണ് ഇതു!

പരിഭാഷ:

കന്നത്തം കലരം പ്രിയന്നൊടു കശൂന്യെന്ന തൻ തോഴിമാർ
 ചൊന്നേൽപ്പിച്ച വചസ്സു ചെന്നൊരുവിധം വേഗം പറഞ്ഞീടിനാൾ;
 എന്നിട്ടോ? മദനാർത്തി കൊണ്ടുടനെയാത്തന്യംഗി സന്നദ്ധയായ്;
 എന്നും മുശാത ചേർന്നിടും പ്രണയമീ വണ്ണം ശുഭം സുന്ദരം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കന്നത്തം കലരം പ്രിയന്നൊടു, കശൂന്യ് ഏറ്റുന്ന തൻ തോഴി-മാർ ചൊന്ന് ഏൽപ്പിച്ച വചസ്സു
 ചെന്ന് ഒരു വിധം വേഗം പറഞ്ഞീടിനാൾ; എന്നിട്ടോ? മദന-ആർത്തി കൊണ്ട് ഉടനെ ആ തന്യം
 ഗി സന്നദ്ധയായ്; എന്നും മുശാത ചേർന്നിടും പ്രണയം ഈ വണ്ണം ശുഭം സുന്ദരം!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കുറ്റക്കാർവേണിയാളേ പ്രിയ... (പേജ് 175)
മാനവിക്രമൻ: ആളീവർഗ്ഗമളീകമായ വചനം... (പേജ് 201)

3.44 ദൂരാദൃശ്യകമാഹതേ.../ദൂരത്തുത്ക്കണ്ണ...

വേമഭൂപാലൻ:44 രവിചന്ദ്രൻ:44 രാമദേവകുമാരൻ:50 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:49

കുറ്റം ചെയ്ത നായകന്റെ അടുത്തു് വിവിധവികാരങ്ങളോടെ നിൽക്കുന്ന നായികയുടെ കണ്ണുകളെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

മൂലം:

ദൂരാദൃശ്യകമാഹതേ വിവലിതം സംഭാഷിണി സ്ഫാരിതം
സംശ്ലിഷ്യത്യരുണം ഗൃഹീതവസനേ സംകോചിതഭൂലതം
മാനിന്യാശ്ചരണാനതിവൃതികരേ ബാഷ്പാംബുപൂർണ്ണം ക്ഷണാ-
ച്ചക്ഷുർജ്ജാതമഹോ പ്രപഞ്ചചതുരം ജാതാഗസി പ്രേയസി || 44 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ദൂരാത് ഉത്സുകം ആഗതേ വിവലിതം സംഭാഷിണി സ്ഫാരിതം സംശ്ലിഷ്യതി അരുണം ഗൃഹീത-
വസനേ സംകോചിത-ഭൂ-ലതം മാനിന്യാഃ ചരണ-ആനതി-വൃതികരേ ബാഷ്പ-അംബു-പൂർണ്ണം ക്ഷ
ണാത് ചക്ഷുഃ ജാതം അഹോ പ്രപഞ്ച-ചതുരം ജാത-ആഗസി പ്രേയസി

അർത്ഥം:

- ജാത-ആഗസി പ്രേയസി : പ്രിയതമൻ അപരാധം ചെയ്യുമ്പോൾ
- ദൂരാത് ഉത്സുകം : (അവൻ) ദൂരത്താകുമ്പോൾ ഔത്സുക്യത്തോടു കൂടി നോക്കുന്നതും
- ആഗതേ വിവലിതം : വരുമ്പോൾ തിരിക്കുന്നതും
- സംഭാഷിണി സ്ഫാരിതം : സംസാരിക്കുമ്പോൾ വലുതാകുന്നതും
- സംശ്ലിഷ്യതി അരുണം : കെട്ടിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ചുവക്കുന്നതും
- ഗൃഹീത-വസനേ സംകോചിത-ഭൂ-ലതം : വസ്ത്രത്തിൽ പിടിക്കുമ്പോൾ പുരികം ചുളിക്കുന്നതും
- ചരണ-ആനതി-വൃതികരേ ബാഷ്പ-അംബു-പൂർണ്ണം : കാലിൽ വീഴാൻ പോകുമ്പോൾ കണ്ണുനീർ നിറയുന്നതും
- മാനിന്യാഃ ചക്ഷുഃ : (ആയ) ദേഷ്യക്കാരിയുടെ കണ്ണ്
- ക്ഷണാത് പ്രപഞ്ച-ചതുരം : നിമിഷനേരം കൊണ്ട് പല തരത്തിൽ വൈചിത്ര്യം കൈവരിക്കുന്ന

പരിഭാഷ:

ദൂരത്തുത്ക്കണ്ണ, ചാരേ തിരിയൽ, പുണരവേ രക്തവർണ്ണം, കഥിക്കും
നേരം വൈപുല്യ, മേറ്റം പുരികമിളകലൊന്നാട തൊട്ടാൽ, പദത്തിൽ
നേരേ വീണാൽ കരച്ചിൽ, പലവിധമിത്ര പോൽ സ്വൈരസഞ്ചാരിയാകും
മാരനോടീർഷ്യ വായ്ക്കും തരുണിയുടെ മിഴിക്കെത്ര വൈചിത്ര്യമോർത്താൽ!

സ്രഗ്ധാര

പദശ്ലോഭം: ദൂരത്ത് ഉത്ക്കണ്ണ, ചാരേ തിരിയൽ, പുണരവേ രക്ത-വർണ്ണം, കഥിക്കും നേരം വൈപുല്യം, മേ
റ്റം പുരികം ഇളകൽ ഒന്ന് ആട തൊട്ടാൽ, പദത്തിൽ നേരേ വീണാൽ കരച്ചിൽ, പല വിധം ഇതു
പോൽ സ്വൈര-സഞ്ചാരി ആകും മാരനോട് ഈർഷ്യ വായ്ക്കും തരുണിയുടെ മിഴിക്ക് എത്ര വൈചി
ത്ര്യം ഓർത്താൽ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: പ്രേയാനാഗസ്തു ചെയ്യാൻ...(പേജ് 176)
- മാനവിക്രമൻ: നേരേ പ്രേമാപരാധൻ...(പേജ് 201)

3.45 അംഗാനാമതിതാനവം.../എന്തേ നിന്റെ ശരീരം...

വേമഭൂപാലൻ:45 രവിചന്ദ്രൻ:45 തദ്രമദേവകുമാരൻ:51 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:50

ദൂരദേശത്തു നിന്നു നായകൻ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ വിരഹം കൊണ്ടു ക്ഷീണിയായ നായികയുടെ അവസ്ഥ:

മൂലം:

അംഗാനാമതിതാനവം കൃത ഇദം കമ്പശ്ച കസ്യാത് കതോ
മുശോ പാണ്ഡുകപോലമാനമിതി പ്രാണേശ്വരേ പ്ലച്ഛതി
തന്യാ സർവ്വമിദം സ്വഭാവത ഇതി വ്യാഹൃത്യ പക്ഷ്യാന്തര-
വ്യാപീ ബാഷ്പരേസ്മയാ വലിയയാ നിശ്ശ്വസ്യ മുക്തോന്യതഃ || 45 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: അംഗാനാം അതി-താനവം കൃതഃ ഇദം കമ്പഃ ച കസ്യാത് കതഃ മുശോ പാണ്ഡു-കപോലം ആനനം ഇതി പ്രാണേശ്വരേ പ്ലച്ഛതി തന്യാ സർവ്വം ഇദം സ്വഭാവതഃ ഇതി വ്യാഹൃത്യ പക്ഷ്മ-അന്തര-വ്യാപീ ബാഷ്പ-ഭരഃ തയാ വലിയയാ നിശ്വസ്യ മുക്തഃ അന്യതഃ

അർത്ഥം:

- "മുശോ : "പാവം പെണ്ണേ
- അംഗാനാം ഇദം അതി-താനവം കൃതഃ : (നിന്റെ) അവയവങ്ങൾ എന്തേ ഇങ്ങനെ ചടച്ചു?
- കമ്പഃ ച കസ്യാത് : എന്താണു (നീ ഇങ്ങനെ) വിറയ്ക്കുന്നത്?
- ആനനം പാണ്ഡുകപോലം കൃതഃ : മുഖത്തു കവിളുകൾ വിളറിയതു എന്തു കൊണ്ടാണു്?"
- ഇതി പ്രാണേശ്വരേ പ്ലച്ഛതി : ഇങ്ങനെ പ്രാണേശ്വരൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ
- "ഇദം സർവ്വം സ്വഭാവതഃ" : "ഇതെല്ലാം തന്നെത്താനെ വന്നതാണു്"
- ഇതി വ്യാഹൃത്യ : എന്നു പറഞ്ഞു്
- തന്യാ വലിയയാ തയാ നിശ്വസ്യ : തിരിഞ്ഞു നിന്നു നെടുവീർപ്പിട്ടു ആ യുവതി
- പക്ഷ്മ-അന്തര-വ്യാപീ ബാഷ്പ-ഭരഃ : കൺപീലികൾ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണനീർ
- അന്യതഃ മുക്തഃ : മറ്റൊരാളുടെയോ കളഞ്ഞു

പരിഭാഷ:

"എന്തേ നിന്റെ ശരീരമിങ്ങനെ ചട? ചെന്നേ വിറയ്ക്കുന്നു നീ?
എന്തേ നിൻ കവിളുകവേ വിളറി?" യെന്നൻപാൽ പ്രിയൻ ചൊല്ലവേ
"തന്നെത്താനെ വരുന്നതാണിതു പറഞ്ഞേറ്റുന്ന വീർപ്പോടവൾ
കൺപീലിയ്ക്കു കവിഞ്ഞ ബാഷ്പമവിടുണെന്നങ്ങോ കളഞ്ഞിടനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: എന്തേ നിന്റെ ശരീരം ഇങ്ങനെ ചടച്ചു? എന്തേ വിറയ്ക്കുന്നു നീ? എന്തേ നിൻ കവിൾ ആകവേ വിളറി? എന്ന് അൻപാൽ പ്രിയൻ ചൊല്ലവേ "തന്നെത്താനെ വരുന്നതാണു്" ഇതു പറഞ്ഞു് ഏറ്റുന്ന വീർപ്പോടെ അവൾ കൺ-പീലിയ്ക്കു കവിഞ്ഞ ബാഷ്പം അവിടുന്ന് എങ്ങോ കളഞ്ഞിടനാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** എന്താണീയതികാർശ്യം...(പേജ് 176)
- മാനവിക്രമൻ:** എന്താണിന്നംഗമൊക്കെ...(പേജ് 201)

3.46 രാത്രൗ വാരിഭരോലസാംബുദ.../ഏറെക്കാറ്റു നിറഞ്ഞ...

വേമഭൂപാലൻ:46 രവിചന്ദ്രൻ:97 ത്രദ്രമദേവകുമാരൻ:55 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:54

പ്രവാസവിപ്രലംഭത്തെ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

മൂലം:

രാത്രൗ വാരിഭരോലസാംബുദരവോദ്ദിഗ്നേന ജാതാശ്രുണാ
പാന്നേനാത്മവിയോഗദുഃഖപിശൂനം ഗീതം തഥോക്തൃണയാ
ആസ്താം ജീവിതഹാരിണഃ പ്രവസനാലാപസ്യ സങ്കീർത്തനം
മാനസ്യപി ജലാഞ്ജലീസ്തരസേം ലോകേന ദത്തോ യഥാ. || 46 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദം: രാത്രൗ വാരി-ഭര-അലസ-അംബുദ-രവ-ഉദ്ദിഗ്നേന ജാത-അശ്രുണാ പാന്നേന ആത്മ-വി
യോഗ-ദുഃഖ-പിശൂനം ഗീതം തഥാ ഉക്തൃണയാ ആസ്താം ജീവിത-ഹാരിണഃ പ്രവസന-ആലാപ
സ്യ സങ്കീർത്തനം മാനസ്യ അപി ജല-അഞ്ജലിഃ സരസേം ലോകേന ദത്തഃ യഥാ

അർത്ഥം:

- രാത്രൗ : രാത്രിയിൽ
- വാരി-ഭര-അലസ-അംബുദ- : ജലത്തിന്റെ ഭാരം കൊണ്ട് അലസമായ മേഘത്തിന്റെ
- രവ-ഉദ്ദിഗ്നേന : ശബ്ദം കൊണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു/ദുഃഖിച്ചു്
- ജാത-അശ്രുണാ പാന്നേന : കണ്ണീരു വന്ന പാമ്പൻ
- ആത്മ-വിയോഗ-ദുഃഖ-പിശൂനം : തന്റെ വിരഹദുഃഖത്തിന്റെ കഥ
- ഉക്തൃണയാ തഥാ ഗീതം യഥാ : ഉക്തൃണയോടെ പാടി. അതു മൂലം
- ജീവിത-ഹാരിണഃ പ്രവസന-ആലാപസ്യ : ജീവിതം അപഹരിക്കുന്ന പ്രവാസത്തിന്റെ കഥ
- സങ്കീർത്തനം ആസ്താം : പറയുന്നതു പോലും നിർത്തി
- ലോകേന സരസേം : ആളുകൾ പെട്ടെന്ന് തങ്ങളുടെ
- മാനസ്യ അപി ജല-അഞ്ജലിഃ ദത്തഃ : പിണക്കങ്ങളെയും അവസാനിപ്പിച്ചു

പരിഭാഷ:

ഏറെക്കാറ്റു നിറഞ്ഞ മേഘമലയും നേരം വല, ഞ്ഞശ്രു വീ-
ണുറി, ഷാനമനൊരാൾ വിഷാദവിരഹഘോഷാട്ടൊന്നു പാടീടവേ,
ആ രാവിൽ ചെറുജീവിതത്തിനെ മുടിച്ചിടും പ്രവാസത്തെയാ-
നോരാ, തുള്ള പിണക്കമൊക്കെ വെടിയാൻ സന്നദ്ധരായാളുകൾ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദം: ഏറെ കാറ്റു നിറഞ്ഞ മേഘം മലയും നേരം വലഞ്ഞ്, അശ്രു വീണ് ഉഴി, പാമ്പൻ ഒരാൾ വി
ഷാദ-വിരഹ-പാട്ട് ഒന്നു പാടീടവേ, ആ രാവിൽ ചെറു-ജീവിതത്തിനെ മുടിച്ചിടും പ്രവാസത്തെ ഒന്ന്
ഓരാതെ, ഉള്ള പിണക്കം ഒക്കെ വെടിയാൻ സന്നദ്ധർ ആയി ആളുകൾ!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 160-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ക്ഷീണം പൃണ്ണംബുമാഡംബര... (പേജ് 176)
- മാനവിക്രമൻ:** പാരാതേ വാരിവാഹാരവ... (പേജ് 201)

3.47 സ്വം ഭൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം.../എന്മേൽ സ്വന്തനവക്ഷതം...

വേമഭൂപാലൻ:47 രവിചന്ദ്രൻ:85 ത്രദ്രമദേവകമാരൻ:56 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:55

തെറ്റിദ്ധരിച്ചു പിണങ്ങിപ്പോകുന്ന നായികയെപ്പറ്റി നായകൻ.

മൂലം:

സ്വം ഭൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം മധുമദക്ഷീബാവിചാര്യേർഷ്യയാ
ഗച്ഛന്തി "ക്വ ന ഗച്ഛസി"തി വിധൃതാ ബാലാ പടാനേ മയാ
പ്രത്യവൃത്തമുഖീ സബാഷ്പനയനാ സാ "മുഞ്ച മുഞ്ച"തി മാം
കോപപ്രസ്പുരിതായരം യദവദത്തത് കേന വിസ്മാര്യതേ || 47 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: സ്വം ഭൃഷ്ട്യാ കര-ജ-ക്ഷതം മധു-മദ-ക്ഷീബാ അവിചാര്യ ഈർഷ്യയാ ഗച്ഛന്തി ക്വ ന ഗച്ഛസി ഇതി വിധൃതാ ബാലേ പട-അനേ മയാ പ്രതി-ആവൃത്ത-മുഖീ സ-ബാഷ്പ-നയനാ സാ മുഞ്ച മുഞ്ച ഇതി മാം കോപ-പ്രസ്പുരിത-അധരം യത് അവദത് തത് കേന വിസ്മാര്യതേ

അർത്ഥം:

- മധു-മദ-ക്ഷീബാ ബാലാ : മദ്യലഹരിയാൽ വെളിച്ചം കെട്ട പെണ്ണ്
- സ്വം കര-ജ-ക്ഷതം ഭൃഷ്ട്യാ : സ്വന്തം നഖം കൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ പാടു കണ്ടിട്ട്
- അ-വിചാര്യ ഈർഷ്യയാ ഗച്ഛന്തി : തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ദേഷ്യത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു പോയപ്പോൾ
- "ക്വ ന ഗച്ഛസി?" ഇതി : "എവിടെപ്പോകുന്നു?" എന്നു പറഞ്ഞു്
- മയാ പടാനേ വിധൃതാ : ഞാൻ വസ്തുത്തിന്റെ ഇന്ദ്ര പിടിച്ചപ്പോൾ
- സാ പ്രതി-ആവൃത്ത-മുഖീ സ-ബാഷ്പ-നയനാ : അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീരോടു കൂടി
- "മാം മുഞ്ച മുഞ്ച" ഇതി : "എന്നെ വിട്ടു, എന്നെ വിട്ടു" എന്ന്
- കോപ-പ്രസ്പുരിത-അധരം : കോപം കൊണ്ടു വിറയ്ക്കുന്ന ചുണ്ടുകളോടു കൂടി
- യത് അവദത് തത് കേന വിസ്മാര്യതേ? : പറഞ്ഞത് എങ്ങനെ മറക്കും?

പരിഭാഷ:

എന്മേൽ സ്വന്തനവക്ഷതം ലഹരിയിൽ കാൺകേ പിണങ്ങിട്ടു മ-
പ്പെണ്ണിൻ ചേല പിടിച്ചു നിർത്തി "യെവിടെപ്പോ"ന്നെന്നു ചോദിക്കവേ
കണ്ണീരോടെ മുഖം തിരിച്ചു. വിറ കൊണ്ടിടുന്ന ചുണ്ടാലെ, യ-
"ന്നെന്നേ നീ വിട്ടു"വെന്നു കോപവചനം ചൊന്നാൾ; മറക്കാവതോ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: എൻ മേൽ സ്വന്ത-നവ-ക്ഷതം ലഹരിയിൽ കാൺകേ പിണങ്ങിട്ടും ആ പെണ്ണിൻ ചേല പിടിച്ചു നിർത്തി "എവിടെ പോണം" എന്നു ചോദിക്കവേ കണ്ണീരോടെ മുഖം തിരിച്ചു വിറ കൊണ്ടിടുന്ന ചുണ്ടാലെ അന്നു "എന്നേ നീ വിട്ടു" എന്നു കോപ-വചനം ചൊന്നാൾ; മറക്കാവതോ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ഹാലാപാനേന മത്താ...(പേജ് 176)

മാനവിക്രമൻ: മദ്യം സേവിച്ചു മത്തം...(പേജ് 202)

3.48 ചപലഹൃദയേ കിം.../ചേതസ്സിൽ പ്രണയം...

വേമഭൂപാലൻ:48 രവിചന്ദ്രൻ:96 തദ്രമദേവകുമാരൻ:57 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:56

കാമുകനെ തിരസ്കരിച്ച നായികയെ സഖി വഴക്കു പറയുന്നു.

മൂലം:

ചപലഹൃദയേ കിം സ്വാതന്ത്ര്യോത്തമാ ഗൃഹമാഗത-
ശ്വരണപതിതഃ പ്രേമാർദ്രാദ്രഃ പ്രിയസ്തമുപേക്ഷിതഃ
തദിദമധുനാ യാവജ്ജീവം നിരസ്തസുഖോദയാ
അദിതശരണാ ദുർജാതാനാം സഹസ്വ രക്ഷാം ഫലം || 48 ||

ഹരിണി

പദച്ചേദനം: ചപല-ഹൃദയേ കിം സ്വാതന്ത്ര്യോത്തമാ ഗൃഹം ആഗതഃ ചരണ-പതിതഃ പ്രേമാ-ആർദ്രാ-ആർദ്രഃ പ്രിയഃ സം-ഉപേക്ഷിതഃ തത് ഇദം അധുനാ യാവത് ജീവം നിരസ്ത-സുഖ-ഉദയാ അദിത-ശരണാ ദുർ-ജാതാനാം സഹസ്വ രക്ഷാം ഫലം

അർത്ഥം:

- ചപല-ഹൃദയേ : അല്ലയോ മനസ്സറയ്ക്കാത്തവളേ
- തഥാ പ്രേമ-ആർദ്രാ-ആർദ്രഃ പ്രിയഃ : പ്രേമാർദ്രകളൊടു ഇത്രയും കരുണയുള്ള പ്രിയൻ ഇങ്ങനെ
- ഗൃഹം ആഗതഃ ചരണ-പതിതഃ : വീട്ടിൽ വന്ന് നിന്റെ കാൽക്കൽ വീണപ്പോൾ
- സ്വാതന്ത്ര്യോത് കിം സം-ഉപേക്ഷിതഃ : (നീ) തോന്യാസം കൊണ്ട് എന്തിനാണ് (അവനെ) ഉപേക്ഷിച്ചത്?
- തത് അധുനാ യാവത് ജീവം : അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും
- നിരസ്ത-സുഖ-ഉദയാ : ഒരു സുഖവുമില്ലാതെ
- അദിത-ശരണാ : കരയുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലാതെ
- ദുർ-ജാതാനാം രക്ഷാം ഇദം ഫലം : ദുഷ്ടന്മാരുടെ കോപം സഹിക്കൽ തന്നെ ഫലം

പരിഭാഷ:

ചേതസ്സിൽ പ്രണയം നിറഞ്ഞിട്ടുമാരാൾ ചാരത്തു വന്നിട്ടു നിൻ പാദം തൊട്ടു, നിഷേധി നീയവനെയെന്നോടിച്ചു വിട്ടിലയോ? ഏതും ചിന്തയെഴാത്ത നീയനുഭവിച്ചിട്ടും, മരിക്കും വരെ-കാതിൽ ദുർവചനങ്ങൾ കേട്ടു കരയാൻ മാത്രം ഭവജ്ജീവിതം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ചേതസ്സിൽ പ്രണയം നിറഞ്ഞിട്ടും ഒരാൾ ചാരത്തു വന്നിട്ടു നിൻ പാദം തൊട്ടു, നിഷേധി നീ അവനെ അന്ന് ഓടിച്ചു വിട്ടിലയോ? ഏതും ചിന്ത എഴാത്ത നീ അനുഭവിച്ചിട്ടും, മരിക്കും വരെ കാതിൽ ദുർവചനങ്ങൾ കേട്ടു കരയാൻ മാത്രം ഭവത്-ജീവിതം

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ഞാനേറെപ്പണി ചെയ്തയാലിഹ... (പേജ് 177)

മാനവിക്രമൻ: താൻ തന്നെ വന്നു രാഗാൽ... (പേജ് 202)

3.49 നഭസി ജലദലക്ഷ്മീ.../മുകിലുകളയരുമ്പോൾ...

വേമഭൂപാലൻ:49 രവിചന്ദ്രൻ:50 തദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

നായകൻ യാത്ര പുറപ്പെടാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ദുഃഖിതയായ നായിക.

മൂലം:

നഭസി ജലദലക്ഷ്മീ സാന്ദ്രയാ വീക്ഷ്യ ദൃഷ്ട്യാ
പ്രവസസി യദി കാനേത്യർദ്ധമുകത്യാ കഥഞ്ചിത്
മമ പടമവലംബ്യ പ്രോല്ലിഖന്തി ധരിത്രീം
യദന കൃതവതീ സാ തത്ര വാചോ നിവൃത്താഃ || 49 ||

മാലിനി

പദശ്ലോഭം: നഭസി ജലദ-ലക്ഷ്മീം സ-സാന്ദ്രയാ വീക്ഷ്യ ദൃഷ്ട്യാ പ്രവസസി യദി കാനേ ഇതി അർദ്ധം ഉക്ത്യാ കഥം-ചിത് മമ പടം അവലംബ്യ പ്രോല്ലിഖന്തി ധരിത്രീം യത്-അനേ കൃത-വതീ സാ തത്ര വാചഃ നിവൃത്താം

അർത്ഥം:

- നഭസി ജലദ-ലക്ഷ്മീം : (പ്രിയതമ)
- സ-സാന്ദ്രയാ ദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷ്യ : ആകാശത്തു് മേഘങ്ങളുടെ ഉത്സവത്തെ
- "കാന്ത, പ്രവസസി യദി?" : കണ്ണനീർ തൂകുന്ന കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു നോക്കി
- ഇതി അർദ്ധം കഥം-ചിത് ഉക്ത്യാ : "പ്രിയനേ, നീ പോകുകയാണോ?"
- മമ പടം അവലംബ്യ : എന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റത്തു തൂങ്ങിപ്പിടിച്ച്
- ധരിത്രീം പ്രോല്ലിഖന്തി : തറയിൽ വരച്ചു കൊണ്ടു നിന്നു.
- അന സാ യത് കൃതവതീ : അവൾ പിന്നെ ചെയ്തതു്
- തത്ര വാചഃ നിവൃത്താഃ : പറയാൻ എനിക്കു വയ്യാ.

പരിഭാഷ:

മുകിലുകളയരുമ്പോൾ കണ്ണനീരോടെ നോക്കി-
"പ്രിയനടനടി പോമോ?"യെന്നു പാതിക്കു നിർത്തി
തറയിൽ നവമുരച്ചെന്നംശ്രുകത്തിൽ പിടിച്ചു
സതീയുടെ കൃതിയൊക്കെച്ചൊല്ലുവാനാവരുല്ലേ

മാലിനി

പദശ്ലോഭം: മുകിലുകൾ ഉയരുമ്പോൾ കണ്ണനീർ-ഓടെ നോക്കി "പ്രിയൻ ഉടൻ-അടി പോമോ?" എന്നു പാതിയ്ക്കു നിർത്തി തറയിൽ നവം ഉരച്ച് എൻ അംശ്രുകത്തിൽ പിടിച്ചു ആ സതീ-യുടെ കൃതി ഒക്കെ ചൊല്ലുവാൻ ആവതു് അല്ലേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ക്രാന്താകാശാന്തരാളം...(പേജ് 177)

മാനവിക്രമൻ: ആകാശത്തംബുദശ്രീയതു...(പേജ് 202)

3.50 ബാലേ നാമ വിമുഞ്ച.../പൊന്നേ, നാമ, പിണങ്ങാലാ...

വേമഭൂപാലൻ:50 രവിചന്ദ്രൻ:53 രാമദേവകുമാരൻ:63 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:57

പിണങ്ങിയ നായികയെ നായകൻ അനുനയിക്കുന്നു.

മൂലം:

"ബാലേ," "നാമ;" "വിമുഞ്ച മാനിനി രക്ഷം," "രോഷാന്മയാ കിം കൃതം?"
 "ഖേദോഽസ്മാസു," "ന മേഽപരാധ്യതി ഭവാൻ സർവ്വേഽപരാധാ മയി;"
 "തത് കിം രോദിഷി ഗദ്ഗദേന വചസാ?" "കസ്യ ഗ്രതോ ഭദ്രതേ?"
 "നമ്പേതന്മ," "കാ തവാസ്മി?" "ദധിതാ," "നാസ്മിത്യതോ ഭദ്രതേ" || 50 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: ബാലേ നാമ വിമുഞ്ച മാനിനി രക്ഷം രോഷാത് മയാ കിം കൃതം ഖേദഃ അസ്മാസു ന മേ അപരാധ്യതി ഭവാൻ സർവ്വേ അപരാധാഃ മയി തത് കിം രോദിഷി ഗദ്ഗദേന വചസാ കസ്യ അഗ്രതഃ ഭദ്രതേ നനു ഏതത് മമ കാ തവ അസ്മി ദധിതാ ന അസ്മി ഇതി അതഃ ഭദ്രതേ

അർത്ഥം:

" ബാലേ "	: " പെണ്ണേ "
" നാമ "	: " നാഥാ "
" മാനിനി രക്ഷം വിമുഞ്ച "	: " ദേഷ്യപ്പെടാതെ "
" മയാ രോഷാത് കിം കൃതം "	: " എന്റെ ദേഷ്യം കൊണ്ട് എന്തു കാര്യം? "
" അസ്മാസു ഖേദഃ "	: " എനിക്കു സങ്കടം വരും "
" ഭവാൻ മേ ന അപരാധ്യതി "	: " അങ്ങ് എന്നോട് ഒരു അപരാധവും ചെയ്തില്ല "
" മയി സർവ്വേ അപരാധാഃ "	: " ഞാനാണു കുറ്റക്കാരീ "
" തത് കിം ഗദ്ഗദേന വചസാ രോദിഷി? "	: " അതിനു നീ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ തൊണ്ടയിടറി കരയുന്നത്? "
" കസ്യ അഗ്രതഃ ഭദ്രതേ "	: " (വേദേ) ആരുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ കരയും? "
" നനു ഏതത് മമ "	: " എന്റെ മുമ്പിൽ തന്നെ "
" തവ കാ അസ്മി "	: " നിനക്കു ഞാൻ ആരാ? "
" ദധിതാ "	: " പ്രിയപ്പെട്ടവൾ "
" ന അസ്മി ഇതി, അതഃ ഭദ്രതേ "	: " അല്ലെന്ന്, അതാണു ഞാൻ കരയുന്നത് "

പരിഭാഷ:

"പൊന്നേ," "നാമ;" "പിണങ്ങാലാ," "ഇവൾ പിണങ്ങിട്ടെന്തു കാര്യം?" "വരും

നന്നായ് ദണ്ഡമെന്നിക്ക," "നിന്റെ കുറവ, ല്ലൻ കുറ്റമാം സർവ്വതും"
"എന്തിനായ് കരയുന്നു തൊണ്ടയിടറി?" "ചിന്നാരൊടായ് കേണിടും?"
"എന്നോ," "ടാരു നിനക്കു ഞാൻ?" "പ്രിയ," "യതല്ലെന്നോർത്തു കേഴുന്നു ഞാൻ!"

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപ്ലേദം: "പൊന്നേ" "നാമ" "പിണങ്ങാലാ" "ഇവൾ പിണങ്ങിട്ടെന്തു കാര്യം?" "വരും നന്നായ് ദണ്ഡം എനിക്ക" "നിന്റെ കുറവ് അല്ല, എൻ കുറ്റം ആം സർവ്വതും" "എന്തിനായ് കരയുന്നു തൊണ്ട ഇടറി?" "പിന്നെ ആരൊട് ആയ് കേണിടും?" "എന്നോട്", "ആരു നിനക്കു ഞാൻ?" "പ്രിയ" "അത് അല്ല എന്ന് ഓർത്തു കേഴുന്നു ഞാൻ!"

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 160-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കാന്തേ, നാമാ, കയർത്തീടരുതു...(പേജ് 177)

മാനവിക്രമൻ: ബാലേ; നാമാ; വെടിഞ്ഞീടുക...(പേജ് 202)

3.51 ശ്രീഷ്ട: കണ്ടു കിമിതി.../എന്തേ മൗഢ്യം പെരുകും...

വേമഭൂപാലൻ:51 രവിചന്ദ്രൻ:56 അദ്രമദേവകുമാരൻ:69 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:58

പ്രാണനാമനോട് ആവശ്യത്തിനു പ്രേമപ്രകടനം ചെയ്തില്ല എന്നു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന നായിക.

മൂലം:

"ശ്രീഷ്ട: കണ്ടു കിമിതി ന മയാ മൂഢയാ പ്രാണനാമ-
ശ്യാംബത്യസ്തിൻ വദനവിനതി: കിം കൃതാ കിം ന ദൃഷ്ട:
നോക്ത: കസ്മാ" - ദിതി നവവധുചേഷ്ടിതം ചിന്തയന്തി
പശ്ചാത്താപം വഹതി തരണീ പ്രേമ്ണി ജാതേ രസജ്ഞാ || 51 ||

മനോക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: ശ്രീഷ്ട: കണ്ടു കിം ഇതി ന മയാ മൂഢയാ പ്രാണ-നാമ: ചുംബതി അസ്തിൻ വദന-വിനതി: കിം കൃതാ കിം ന ദൃഷ്ട: ന ഉക്ത: കസ്മാത് ഇതി നവ-വധു-ചേഷ്ടിതം ചിന്തയന്തി പശ്ചാത്-താപം വഹതി തരണീ പ്രേമ്ണി ജാതേ രസ-ജ്ഞാ

അർത്ഥം:

- "മൂഢയാ മയാ പ്രാണ-നാമ: : "മണ്ടിയായ ഞാൻ പ്രാണനാമനെ
- കിം ഇതി കണ്ടു ന ആശ്രീഷ്ട: : എന്തുകൊണ്ട് കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചില്ല?
- കിം ച അസ്തിൻ ചുംബതി : എന്തുകൊണ്ട് അവൻ ചുംബിച്ചപ്പോൾ
- വദന-വിനതി: : മുഖം കുനിച്ചുകളഞ്ഞു?
- കിം ന ദൃഷ്ട: : എന്തുകൊണ്ട് അവനെ ഒന്നു നോക്കി പോലുമില്ല?
- കസ്മാത് ന ഉക്ത: : എന്തുകൊണ്ട് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല?"
- ഇതി നവ-വധു-ചേഷ്ടിതം ചിന്തയന്തി : ഇങ്ങനെ (തന്റെ) പുതുപ്പെണ്ണിനു യോജിച്ച പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി ഓർത്ത്
- പ്രേമ്ണി ജാതേ രസ-ജ്ഞാ തരണീ : പ്രേമം മൂത്ത് (ഇപ്പോൾ) രസികയായ യുവതി
- പശ്ചാത്-താപം വഹതി : പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു.

പരിഭാഷ:

"എന്തേ മൗഢ്യം പെരുകുമിവളാക്കാന്തനെപ്പുൽകിയി, ല്ല-
ന്നെന്നെച്ചുംബിച്ചളവീൽ മുഖവും താഴ്ത്തി, നോക്കാൻ മടിച്ചു?
ഒന്നും മിണ്ടി" - ലിതു പടി പുതുപ്പെണ്ണിനുണ്ടാം സ്വഭാവം
ചിന്തിച്ചൻപാൽ രസികതയെഴും തന്വി പശ്ചാത്തപിച്ചാൾ.

മനോക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: "എന്തേ മൗഢ്യം പെരുകും ഇവൾ ആ കാന്തനെ പുൽകിയില്ല? അന്ന് എന്നെ ചുംബിച്ച അള
വീൽ മുഖവും താഴ്ത്തി, നോക്കാൻ മടിച്ചു? ഒന്നും മിണ്ടില" ഇതു പടി പുതു-പ്പെണ്ണിന് ഉണ്ടാം സ്വഭാ
വം ചിന്തിച്ച് അൻപാൽ രസികത എഴും തന്വി പശ്ചാത്തപിച്ചാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: പ്രാണേശന്റെ കഴുത്തിലേന്തു...(പേജ് 177)
- മാനവിക്രമൻ: ചെമ്മേ പ്രാണേശ്യരൻതൻ...(പേജ് 203)

3.52 വാത്തെർല്ലോചനവാരിഭിഃ.../തൃകം നേത്രജം...

വേമഭൂപാലൻ:52 രവിചന്ദ്രൻ:61 തദ്രമദേവകുമാരൻ:74 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:61

യാത്ര പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറായ നായകനോടു നായിക:

മൂലം:

വാത്തെർല്ലോചനവാരിഭിസ്സുശപഥൈഃ പാദപ്രണാമൈഃ പ്രിയൈ-
രന്യൈസ്സാ വിനിവാരയന്തി കൃപണാഃ പ്രാണേശ്വരം പ്രസ്ഥിതം
ധന്യാഹം വ്രജ മംഗളം സുദിവസം പ്രാതഃ പ്രയാതസ്യ തേ
യത് സ്നേഹോചിതമീഹിതം പ്രിയതമ ത്വം നിർഗ്ഗതശ്ശ്രോഷ്യസി || 52 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: വാത്തെഃ ലോചന-വാരിഭിഃ സ-ശപഥൈഃ പാദ-പ്രണാമൈഃ പ്രിയൈഃ അന്യൈഃ താഃ വിനി
വാരയന്തി കൃപണാഃ പ്രാണേശ്വരം പ്രസ്ഥിതം ധന്യാ അഹം വ്രജ മംഗളം സു-ദിവസം പ്രാതഃ പ്ര
യാതസ്യ തേ യത് സ്നേഹ-ഉചിതം ഇഹിതം പ്രിയതമ ത്വം നിർഗ്ഗതഃ ശ്രോഷ്യസി

അർത്ഥം:

- വാത്തെഃ ലോചന-വാരിഭിഃ സ-ശപഥൈഃ : കണ്ണനീർ ഒഴുകിയും ആണയിട്ടും
- പാദപ്രണാമൈഃ അന്യൈഃ പ്രിയൈഃ : കാലിൽ വീണും അതു പോലെ പല പ്രിയങ്ങൾ ചെയ്തും
- താഃ കൃപണാഃ പ്രസ്ഥിതം പ്രാണേശ്വരം വിനിവാരയന്തി : പാവം സ്ത്രീകൾ പോകാൻ തുടങ്ങുന്ന പ്രാണേശ്വരനെ തടയു
അഹം ധന്യാ : ഞാൻ ഭാഗ്യം ചെയ്യവളാണ്
- പ്രയാതസ്യ തേ പ്രാതഃ സു-ദിവസം മംഗളം : യാത്ര പോകുന്ന നിനക്ക് ഇന്നു പ്രഭാതം മംഗളമാകട്ടേ!
- വ്രജ പ്രിയതമ : പോകൂ പ്രിയതമാ
- ത്വം നിർഗ്ഗതഃ : നീ പോയിക്കഴിഞ്ഞു്
- സ്നേഹ-ഉചിതം യത് ഇഹിതം തത് : എന്റെ സ്നേഹത്തിന് ഉചിതമായി ആഗ്രഹിച്ചത്
- ശ്രോഷ്യസി : നീ കേൾക്കും

പരിഭാഷ:

തൃകം നേത്രജ, മാണയിട്ടു പറയൽ, കാൽ കൃഷ, ലിത്യാദിയായ്
ഏകം മുശാകൾ യാത്ര പോം കണവനായേറെത്തടസ്സങ്ങളെ;
പോകൂ നീ പ്രിയകാന്ത, ഭാഗ്യവതി ഞാൻ, നന്നാവുമിന്നേറ്റിനം!
സ്നേഹത്താലിവളെത്തു ചെയ്യുമതു നീ പോയിട്ടു കേൾക്കും ദൃഢം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: തൃകം നേത്ര-ജം, ആണ ഇട്ടു പറയൽ, കാൽ കൃഷൽ, ഇതി-ആദിയായ് ഏകം മുശാകൾ യാ
ത്ര പോം കണവനായ് ഏറെ തടസ്സങ്ങളെ; പോകൂ നീ പ്രിയ-കാന്ത, ഭാഗ്യവതി ഞാൻ, നന്നാവു
ഇന്നേ-ദിനം! സ്നേഹത്താൽ ഇവൾ എന്തു ചെയ്യും അതു നീ പോയിട്ടു കേൾക്കും ദൃഢം!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 160-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കണ്ണീർ വാത്താർണയിട്ടും...(പേജ് 178)
- മാനവിക്രമൻ:** സത്യം ചെയ്തും കരഞ്ഞും...(പേജ് 203)

3.53 ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ.../പുണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു...

വേമദ്രുപാലൻ:53 രവിചന്ദ്രൻ:62 ത്രദ്രമദേവകമാരൻ:75 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:62

യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങിയ നായകനെ നായിക തടുത്ത വിധം:

മൂലം:

ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ ഭൂജലതാ നോ ദ്വാരദേശേ സ്ഥിതം
നോ വാ പാദയുഗേ മുഹൂർന്നിപതിതം തിഷ്ഠേതി നോക്തം വചഃ
കാലേ കേവലമംബുദാളിമലിനേ ഗന്തും പ്രവൃത്തശ്ശ്രം-
സ്സന്ധ്യാ ബാഷ്പജലഘൃകല്പിതനദീപുരേണ തഥഃ പ്രിയഃ || 53 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ലഗ്നാ ന അംശ്രുക-പല്ലവേ ഭൂജ-ലതാ നോ ദ്വാര-ദേശേ സ്ഥിതം നോ വാ പാദ-യുഗേ മുഹൂഃ
നിപതിതം തിഷ്ഠേ ഇതി ന ഉക്തം വചഃ കാലേ കേവലം അംബുദ-ആളി-മലിനേ ഗന്തും പ്രവൃത്തഃ ശഃ
തന്ധ്യാ ബാഷ്പ-ജല-ഘൃക-ല്പിത-നദീ-പുരേണ തഥഃ പ്രിയഃ

അർത്ഥം:

- ഭൂജ-ലതാ അംശ്രുക-പല്ലവേ ന ലഗ്നാ : വള്ളി പോലെയുള്ള കൈ കൊണ്ട് വസ്തുത്തിന്റെ അറ്റത്തു പിടിച്ചില്ല
- ദ്വാര-ദേശേ നോ സ്ഥിതം : വാതിൽക്കൽ നിന്നില്ല
- പാദ-യുഗേ വാ മുഹൂഃ നോ നിപതിതം : കാലുകളിൽ പിന്നെയും വീണമില്ല
- "തിഷ്ഠ" ഇതി വചഃ ന ഉക്തം : "പോകല്ലേ" എന്ന വാക്കു പറഞ്ഞില്ല
- അംബുദ-ആളി-മലിനേ കാലേ ഗന്തും പ്രവൃത്തഃ : മേലങ്ങൾ കറുക്കുന്ന കാലത്തു യാത്രയാകാൻ പോകുന്ന
- ശഃ പ്രിയഃ തന്ധ്യാ കേവലം : വാശിക്കാരനായ പ്രിയതമനെ ആ യുവതി
- ബാഷ്പ-ജല-ഘൃക-ല്പിത-നദീ-പുരേണ തഥഃ : കണ്ണനീരിന്റെ നദി കൊണ്ട് തടഞ്ഞു നിർത്തി

പരിഭാഷ:

പുണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു വസനം, വാതിൽക്കൽ നിന്നില്ലവൾ,
വീണില്ലാ കണവന്റെ കാലി, ലഥ പോകല്ലെന്നു ചൊല്ലിലവൾ,
മാനത്തൊടു കറുത്ത കാർ നിറയവേ പോകാൻ തുടങ്ങുന്നൊരാ
പ്രാണാധിശനെ ബാഷ്പജലനദിയാൽ നിർത്തുന്നു മൈക്കണ്ണിയാൾ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: പുണില്ലാ കര-വല്ലി കൊണ്ടു വസനം, വാതിൽ-ക്കൽ നിന്നില്ല അവൾ, വീണില്ലാ കണവന്റെ
കാലിൽ, അഥ പോകില്ല എന്നു ചൊല്ലില അവൾ, മാനത്തു് ഒട്ടു കറുത്ത കാർ നിറയവേ പോകാൻ
തുടങ്ങുന്ന ഒരു ആ പ്രാണ-അധിശനെ ബാഷ്പ-ജല-നദി-യാൽ നിർത്തുന്നു മൈ-ക്കണ്ണിയാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** നീലാംഭോജാക്ഷി നിന്നില്ലവൾ...(പേജ് 178)
- മാനവിക്രമൻ:** ചാലേ ചേലാഞ്ചലം ചെന്നവൾ...(പേജ് 203)

3.54 വിരഹവിഷമം കാമം കാമം.../മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക്...

വേമഭൂപാലൻ:54 രവിചന്ദ്രൻ:64 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:80 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:67

നായകനോടു നായിക അവന്റെ സ്നേഹക്കുറവിയെപ്പറ്റിയും അവളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും പരാതി പറയുന്നു:

മൂലം:

വിരഹവിഷമം കാമം കാമം തനം തനതേ തനം
ദിവസഗണനാദക്ഷസ്സൈരം വ്യപേതഘൃണോ യമഃ
ത്വമപി വശഗോ മാനവ്യാധേർവിചിന്തയ നാഥ ഹേ
കിസലയമൃദുർജ്ജീവേദേവം കഥം പ്രമദാജനഃ || 54 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: വിരഹ-വിഷമം കാമം കാമം തനം തനതേ തനം ദിവസ-ഗണനാ-ദക്ഷഃ സ്വൈരം വ്യപേത-ഘൃണഃ യമഃ ത്വം അപി വശഗഃ മാനവ്യാഃ ആധഃ വിചിന്തയ നാഥ ഹേ കിസലയ-മൃദുഃ ജീവേത് ഏവം കഥം പ്രമദാ-ജനഃ

അർത്ഥം:

- വിരഹ-വിഷമം കാമം : വിരഹത്തെ വിഷമമാക്കുന്ന കാമദേവൻ
- തനം കാമം തനം തനതേ : ശരീരത്തെ തോന്നുന്നതു പോലെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു
- വ്യപേത-ഘൃണഃ യമഃ : ദയയില്ലാത്ത കാലൻ
- സ്വൈരം ദിവസ-ഗണനാ-ദക്ഷഃ : യഥേഷ്ടം ദിവസം എണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു
- നാഥ : നാഥാ
- ത്വം അപി മാന-വ്യാധേഃ വശഗഃ : നിനക്ക് ദേഷ്യത്തിന്റെ അസുഖവും വലുതായി ഉണ്ട്
- ഏവം കിസലയ-മൃദുഃ പ്രമദാ-ജനഃ : ഇങ്ങനെ തളിരു പോലെ ലോലയായ പ്രിയതമമാർ
- കഥം ജീവേത് : എങ്ങനെ ജീവിക്കും
- വിചിന്തയ : (എന്ന്) ആലോചിക്കൂ

പരിഭാഷ:

മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്കുശരിയായ് ദേഹം തളർത്തും; വരും ക്രൂരം ബാക്കി ദിനങ്ങളെണ്ണിയരികിൽ കാലൻ; സുഖക്കേടു പോൽ നീ രോഷാകലനെപ്പൊഴും; പ്രിയതമാ, ചിന്തിയ്ക്കൂ, ഞാനെങ്ങനെ നേരം ചെന്തളിർ പോലെ വാടിയിവിടെജീവിക്കു പോമീവിധം?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക് അശനി ആയ് ദേഹം തളർത്തും; വരും ക്രൂരം ബാക്കി ദിനങ്ങളെണ്ണി അരികിൽ കാലൻ; സുഖക്കേടു പോൽ നീ രോഷ-ആകലൻ എപ്പൊഴും; പ്രിയതമാ, ചിന്തിയ്ക്കൂ, ഞാൻ എങ്ങനെ ഈ നേരം ചെ-തളിർ പോലെ വാടി ഇവിടെ ജീവിക്കു പോം ഈ വിധം?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** പാരം കാമൻ വിരഹ...(പേജ് 178)
- മാനവിക്രമൻ:** കാലൻ നിർദ്ദയനാം...(പേജ് 203)

3.55 പരിശ്ലാണേ മാനേ.../തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം...

വേമഭൂപാലൻ:55 രവിചന്ദ്രൻ:21 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:26 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:25

നായികയുടെ കോപം അല്പം കുറഞ്ഞതിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന നായകന്റെ വാക്യം.

മൂലം:

പരിശ്ലാണേ മാനേ മുഖശശിനി തസ്യഃ കരധൃതേ
മയി ക്ഷിണോപായേ പ്രണിപതനമാത്രൈകശരണേ
തദാ പക്ഷ്യപ്രാന്തപ്രജപുടനിരുദ്ധേന സഹസാ
പ്രസാദോ ബാഷ്പേണ സ്തനതടവിശീർണ്ണേന കഥിതഃ || 55 ||

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: പരി-ശ്ലാണേ മാനേ മുഖ-ശശിനി തസ്യഃ കര-ധൃതേ മയി ക്ഷിണ-ഉപായേ പ്ര-ണിപതന-മാത്ര-ഏക-ശരണേ തദാ പക്ഷ്മ-പ്രാന്ത-പ്രജ-പുട-നിരുദ്ധേന സഹസാ പ്രസാദഃ ബാഷ്പേണ സ്തന-തട-വിശീർണ്ണേന കഥിതഃ

അർത്ഥം:

- ക്ഷിണ-ഉപായേ : ഉപായമൊന്നും ബാക്കിയില്ലാതെ
- പ്ര-ണിപതന-മാത്ര-ഏക-ശരണേ : കാൽക്കൽ വീഴുക മാത്രം ഒരു മാർഗ്ഗമായി
- മയി : ഞാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ
- മാനേ തസ്യഃ : കോപത്തിൽ അവളുടെ
- പരി-ശ്ലാണേ മുഖ-ശശിനി : ആകെ വാടിയ, ചന്ദ്രനെപ്പോലെയുള്ള, മുഖം
- കരധൃതേ : കൈയിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ട്
- തദാ പക്ഷ്യ-പ്രാന്ത-പ്രജ-പുട-നിരുദ്ധേന : അതു വരെ കൺപിടികളുടെ കൂട്ടം തടഞ്ഞു വെച്ചിരുന്നതും
- സഹസാ സ്തന-തട-വിശീർണ്ണേന : പെട്ടെന്ന് മുലത്തടത്തിൽ ചെന്നു പതിച്ചതുമായ
- ബാഷ്പേണ പ്രസാദഃ കഥിതഃ : കണ്ണീർ പ്രസാദത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു

പരിഭാഷ:

തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം കരത്തിൽ വിഷമം പേറി ശ്രുധാ താങ്ങിടും മങ്കത്തയൊടു കാൽക്കൽ വീഴലൊഴികെക്കാണാതെ ഞാനൊന്നുമേ കൺകൾക്കുള്ളിലൊതുക്കി വെച്ചൊടുവിലാപ്പിലിടയ്ക്കുടയ്ക്കുടെയാ-ക്കൊക്കക്കന്നിനു മേലെ വീണ മിഴിനീർ കാട്ടി പ്രസാദത്തെയും!

ശാരദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: തിങ്കൾക്ക് ഒത്ത മുഖം കരത്തിൽ വിഷമം പേറി ശ്രുധാ താങ്ങിടും മങ്ക-ത്തയൊടു കാൽക്കൽ വീഴൽ ഒഴികെ കാണാതെ ഞാൻ ഒന്നുമേ കൺകൾക്ക് ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി വെച്ച് ഒടുവിലാ പിലിയ്ക്കുടയ്ക്കുടെ ആ കൊക്ക-ക്കന്നിനു മേലെ വീണ മിഴിനീർ കാട്ടി പ്രസാദത്തെയും

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** മാനം ശ്ലാനതയാർന്നു മാനിനി...(പേജ് 178)
- മാനവിക്രമൻ:** ചേണാർന്നോരവളീർഷ്യവിട്ടു...(പേജ് 204)

3.56 കൃതോ ദുരാദേവ.../ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ്...

വേമഭൂപാലൻ:56 രവിചന്ദ്രൻ:82 രാമദേവകുമാരൻ:14 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:14

ഉള്ളിൽ കോപമുണ്ടെങ്കിലും വെളിയിൽ അതു കാണിക്കാതെ നിൽക്കുന്ന നായികയോ ടു നായകൻ:

മൂലം:

കൃതോ ദുരാദേവ സ്മിതമധുരമഭ്യർഗ്ഗമവിധിഃ
ശിരസ്യജ്ഞാ ന്യസ്താ പ്രതിവചനമപ്യാലപസി ച
ന ദൃഷ്ടീശ്ശൈലില്യം ഭജത ഇതി ചേതോ ദഹതി മേ
നിഗൂഢഃകോപേ കഠിനഹൃദയേ സംവൃതിരിയം. || 56 ||

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: കൃതഃ ദൂരാത് ഏവ സ്മിത-മധുരം അഭി-ഉദ്ഗമ-വിധിഃ ശിരസി ആജ്ഞാ ന്യസ്താ പ്രതി-വചനം അപി ആലപസി ച ന ദൃഷ്ടീഃ ശൈലില്യം ഭജതേ ഇതി ചേതഃ ദഹതി മേ നിഗൂഢഃ-അന്തഃകോപേ കഠിന-ഹൃദയേ സംവൃതിഃ ഇയം

അർത്ഥം:

ദൂരാത് ഏവ സ്മിത-മധുരം അഭി-ഉദ്ഗമ-വിധിഃ : ദൂരത്തു നിന്നു തന്നെ മധുരമായി ചിരിച്ച് എഴുന്നേൽക്കുന്ന ആജ്ഞാ ശിരസി ന്യസ്താ : ആജ്ഞകളൊക്കെ ശിരസാ വഹിക്കുന്നു പ്രതി-വചനം അപി ആലപസി : മറുപടിയൊക്കെ പറയുന്നു ദൃഷ്ടീഃ ശൈലില്യം ന ഭജതേ : നോട്ടം പതറിപ്പോകുന്നില്ല മേ ചേതഃ ദഹതി : എന്റെ മനസ്സ് ദഹിക്കുകയാണ് നിഗൂഢഃ-അന്തഃ കോപേ : ഉള്ളിൽ നിഗൂഢമായി കോപം ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചുവളേ കഠിന-ഹൃദയേ : കഠിനഹൃദയേ ഇയം സംവൃതിഃ : ഇതെല്ലാം കാപട്യമാണ്, അല്ലേ?

പരിഭാഷ:

ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ് വരമളവെഴുന്നേറ്റു; പറയും വചനസ്സല്ലാം കൈക്കൊണ്ടതിനു മറുവാക്കോതി മധുരം; മുഖത്തും നോക്കുന്നതു മിഴി പതറിടാ; തെങ്കിലു, മക-ത്തൊളിപ്പിക്കും കോപം മമ മനമെരിക്കുന്നു കഠിനേ!

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ് വരം അളവ് എഴുന്നേറ്റു പറയും വചനസ്സു എല്ലാം കൈ-കൊണ്ട് അതിനു മറു-വാക്ക് ഓതി മധുരം മുഖത്തും നോക്കുന്നതു മിഴി പതറിടാതെ എങ്കിലും അകത്ത് ഒളിപ്പിക്കും കോപം മമ മനം എരിക്കുന്നു കഠിനേ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ദൂരാൽ താനുപചാരമോടുടൻ...(പേജ് 179)
മാനവിക്രമൻ: ദൂരാൽ താനഴകിൽ ചിരിച്ചു...(പേജ് 204)

3.57 ആസ്താം വിശ്വസനം.../മാനിക്കാ സഖിമാരെ...

വേമഭൂപാലൻ:57 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:76 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:63

തന്റെ പ്രേമത്തെപ്പറ്റി ആരോടും പറയാൻ ധൈര്യമില്ലാത്ത നായിക ധാത്രിയോട്.

മൂലം:

**ആസ്താം വിശ്വസനം സഖീഷു വിദിതാഭിപ്രായസാരേ ജനേ
തത്രാപ്യർപ്പയിതും ദൃശം സലളിതാം ശക്തോമി ന വ്രീഡയാ
ലോകോ ഹ്യേഷ പരോപഹാസചതുരസ്യക്ഷേംഗിതജ്ഞോപ്യലം
മാതഃ കം ശരണം പ്രജാമി ഹൃദയേ ജീർണ്ണോന്മരാഗാനലഃ || 57 ||**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ആസ്താം വിശ്വസനം സഖീഷു വിദിത-അഭിപ്രായ-സാരേ ജനേ തത്ര-അപി അർപ്പയിതും ദൃശം സ-ലളിതാം ശക്തോമി ന വ്രീഡയാ ലോകഃ ഹി ഹ്യേഷ പര-ഉപ-ഹാസ-ചതുരഃ സ്യക്ഷമ-ഇംഗിത-ജ്ഞഃ അപി അലം മാതഃ കം ശരണം പ്രജാമി ഹൃദയേ ജീർണ്ണഃ അന്മരാഗ-അനലഃ

അർത്ഥം:

- സഖീഷു വിശ്വസനം ആസ്താം : സഖിമാരിലുള്ള വിശ്വാസം ഒരു കണക്കാണ്
- വിദിത-അഭിപ്രായ-സാരേ ജനേ : എന്റെ മനസ്സു കണ്ടറിഞ്ഞ ആ ആളിൽ
- സ-ലളിതാം ദൃശം അർപ്പയിതും : ആർദ്രതയോടെ ഒന്നു കണ്ണുനീയാൻ പോലും
- വ്രീഡയാ ന ശക്തോമി : നാനും കൊണ്ടു എനിക്കു പറ്റുന്നില്ല
- ഹി ഹ്യേഷ ലോകഃ പര-ഉപ-ഹാസ-ചതുരഃ : ജനത്തിനു മറ്റുള്ളവരെ പരിഹസിക്കാനാണു താത്പര്യം
- അലം സ്യക്ഷ-ഇംഗിത-ജ്ഞഃ അപി : മാത്രമല്ല, ചെറിയ ആഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലും അവർ മനസ്സിലാക്കിക്കളയും
- മാതഃ : അമ്മേ
- കം ശരണം പ്രജാമി : ഞാൻ ആരുടെ അടുത്താണു പോകേണ്ടത്?
- അന്മരാഗ-അനലഃ ഹൃദയേ ജീർണ്ണഃ : (അല്ലെങ്കിൽ) എന്റെ പ്രണയാഗ്നി ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ കെട്ടു പോകും

പരിഭാഷ:

**മാനിക്കാ സഖിമാരെ ഞാൻ, പ്രിയമെഴും ഏത്തോടെ നോക്കിടുവാൻ
നാനും കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിടാ മമ മനം തൊട്ടിടുവോരാളിനെ;
നാനാലോകർ മനസ്സു കാണവർ ചിരിച്ചാർക്കും, സഹായത്തിനായ്
ഞാനിന്നാരുടടുത്തു പോം? ജനനി, യെൻ പ്രേമാഗ്നി കെട്ടിടുമേ!**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: മാനിക്കാ സഖി-മാരെ ഞാൻ പ്രിയം എഴും ഏത്തോടെ നോക്കിടുവാൻ നാനും കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിടാ മമ മനം തൊട്ടിടു ഒരു ആളിനെ നാനാ-ലോകർ മനസ്സു കാണവർ ചിരിച്ച് ആർക്കും സഹായത്തിനായ് ഞാൻ ഇന്ന് ആരുടെ അടുത്തു പോം ജനനി എൻ പ്രേമ-അഗ്നി കെട്ടിടുമേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: തെല്ലം വിശ്വാസമില്ലെൻ...(പേജ് 179)

മാനവിക്രമൻ: ഒട്ടും വിശ്വാസമാളിജന...(പേജ് 204)

3.58 ശ്രുത്യാ നാമാപി.../രോമാഞ്ചം വന്നു മുട്ടും...

വേമഭൂപാലൻ:58 രവിചന്ദ്രൻ:57 തദ്രമദേവകമാരൻ:70 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:59

നായകനോടു കോപിച്ചു നിൽക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു തോഴിമാരോടു നായിക പറയുന്നു.

മൂലം:

ശ്രുത്യാ നാമ പ്രിയസ്യ സ്പുടഘനപുളകം ജായതേ യത്സമന്താ-
ദൃഷ്ട്യാ യസ്യാനനേനും ഭവതി വപുരിദം ചന്ദ്രകാന്താനുകാരി
തസ്മിന്നാഗത്യ കണ്യഗ്രഹനികടപദസ്ഥായിനി പ്രാണനാഥേ
ഭഗോ മാനസ്യ ചിന്താ ഭവതി മമ പുനർവജ്രമയ്യാഃ കഥഞ്ചിത് || 58 ||

സ്രദ്ധാര

പദശ്ലോഭം: ശ്രുത്യാ നാമ പ്രിയസ്യ സ്പുടഘനപുളകം ജായതേ യത്സമന്താത് ദൃഷ്ട്യാ യസ്യ ആനന-ഇ
നും ഭവതി വപുഃ ഇദം ചന്ദ്ര-കാന്ത-അനുസാരി തസ്മിൻ ആഗത്യ കണ്യ-ഗ്രഹ-നികട-പദ-സ്ഥാ
യിനി പ്രാണ-നാഥേ ഭഗോ മാനസ്യ ചിന്താ ഭവതി മമ പുനഃ വജ്ര-മയ്യാ കഥം-ചിത്

അർത്ഥം:

യത് പ്രിയസ്യ നാമ അപി ശ്രുത്യാ ഇദം വപുഃ സമന്താത് :	ഏതു പ്രിയതമന്റെ പേരു കേൾക്കുമ്പോഴേ ഈ ശരീരത്തിനു മുഴുവനും
സ്പുടഘനപുളകം ജായതേ :	വ്യക്തവും ഘനമുള്ളതുമായ രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാകുന്നുവോ
യസ്യ ആനന-ഇനും ദൃഷ്ട്യാ :	ആരുടെ മുഖമാകുന്ന ചന്ദ്രനെ കാണുമ്പോഴേ
(ഇദം വപുഃ) ചന്ദ്ര-കാന്ത-അനു-കാരി ഭവതി :	(ഈ ശരീരം) ചന്ദ്രകാന്തം പോലെ ആകുന്നുവോ
തസ്മിൻ പ്രാണ-നാഥേ ആഗത്യ :	ആ പ്രാണനാഥൻ വന്ന്
കണ്യ-ഗ്രഹ-നികട-പദ-സ്ഥായിനി :	കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അടുത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ
കഥം-ചിത് വജ്ര-മയ്യാ മമ മാനസ്യ :	എങ്ങനെയോ വജ്രം പോലെയുള്ള എന്റെ ദേഷ്യപ്പെടാനുള്ള
ചിന്താ പുനഃ ഭഗോ ഭവതി :	ചിന്ത പോലും വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിതറിപ്പോകുന്നു

പരിഭാഷ:

രോമാഞ്ചം വന്നു മുട്ടും തനുവിൽ മുഴുവനും
പേരു കേട്ടിടി, ലാർ തൻ
സോമനൊക്കും മുഖം കണ്ടലിയുമതഖിലം
ചന്ദ്രകാന്തത്തിനൊപ്പം;
ഈ മട്ടുള്ളൊൻ പുണർന്നിട്ടരികിൽ മരുവിട്ടും
നേരമെൻ വജ്രമൊക്കും
വാമത്യത്തിന്നൊരുക്കം മുഴുവനുമിടിയും,
പിന്നെയും ഛിന്നമാകും.

സ്രദ്ധാര

പദശ്ലോഭം: രോമ-അഞ്ചം വന്നു മുട്ടും തനു-ഇൽ മുഴുവനും, പേരു കേട്ടിടിൽ, ആർ തൻ സോമന്റ് ഒക്കും മു
ഖം കണ്ട് അലിയും അത് അഖിലം ചന്ദ്ര-കാന്ത-ത്തിന്റ് ഒപ്പം. ഈ മട്ട് ഉള്ളൊൻ പുണർന്നിട്ട് അരി
കിൽ മരുഇട്ടും നേരം എൻ വജ്രം ഒക്കും വാമത്യ-ത്തിന്റ് ഒരുക്കം മുഴുവനും ഇടിയും, പിന്നെയും ഛരി
ന്നം ആകും.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ഉണ്ടാകുന്നൊണ്ടു മേ...(പേജ് 179)
മാനവിക്രമൻ: തന്നാമം കേൾക്കുമപ്പോൾ...(പേജ് 204)

3.59 സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ.../പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടിൽ...

വേമഭൂപാലൻ:59 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:105 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:91

പിണങ്ങിയ നായികയെ നായകന്റെ പക്ഷം പിടിച്ചു തോഴി വഴക്കു പറയുന്നു.

മൂലം:

സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ ഗൃഹേ യുവതയസ്താഃ പൃച്ഛ ഗത്യാധുനാ
പ്രേയാംസഃ പ്രണമന്തി കിം തവ പുനർദ്രാസോ യഥാ വർത്തതേ
ആത്മദ്രോഹിണി ദുർജ്ജനപ്രലപിതം കർണ്ണേ ദൃശം മാ കൃഥാ-
ശരിനസ്നേഹരസാ ഭവന്തി പുരുഷാ ദുഃഖാനുവൃത്തയാ യതഃ || 59 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: സന്തി ഏവ അത്ര ഗൃഹേ ഗൃഹേ യുവതയഃ താഃ പൃച്ഛ ഗത്യാ അധുനാ പ്രേയാംസഃ പ്രണമന്തി കിം തവ പുനഃ ദാസഃ യഥാ വർത്തതേ ആത്മ-ദ്രോഹിണി ദുർജ്ജന-പ്രലപിതം കർണ്ണേ ദൃശം മാ കൃഥാഃ ശരിന-സ്നേഹ-രസാ ഭവന്തി പുരുഷാഃ ദുഃഖ-അനു-വൃത്യാ യതഃ

അർത്ഥം:

- അത്ര ഗൃഹേ ഗൃഹേ യുവതയഃ സന്തി : ഇവിടെ ഓരോ വീട്ടിലും യുവതിമാർ ഉണ്ട്
- അധുനാ ഗത്യാ താഃ പൃച്ഛ : ഇപ്പോൾ പോയി നീ അവരോടു ചോദിക്കു്
- പ്രേയാംസഃ പ്രണമന്തി കിം? : പ്രിയതമന്മാർ കാൽക്കൽ വീണു നമസ്കരിക്കാറുണ്ടോ?
- തവ ഏവ പുനഃ യഥാ ദാസഃ വർത്തതേ : നിന്റെ ആൾ പിന്നെയും ദാസനെപ്പോലെയാണല്ലോ കഴിയുന്നതു്?
- ആത്മ-ദ്രോഹിണി : എടി സ്വയം ദ്രോഹിക്കുന്നവളേ
- ദുർജ്ജന-പ്രലപിതം ദൃശം കർണ്ണേ മാ കൃഥാഃ : ഏഷണിക്കാർ പറയുന്നതു് ഉറപ്പായും ചെവിയിലേയ്ക്കു് എടുക്കരുതു്
- യതഃ : എന്തെന്നാൽ
- പുരുഷാഃ ദുഃഖ-അനു-വൃത്യാ : പുരുഷന്മാർ ദുഃഖം വന്നാൽ
- ശരിന-സ്നേഹ-രസാ ഭവന്തി : സ്നേഹം കുറഞ്ഞവരായി ഭവിക്കും

പരിഭാഷ:

പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടി, ലവരോടിനൊന്നു ചോദിക്കണം,
സ്വന്തം കാന്തയെ ദാസനെന്ന പടി കാൽ കൂപ്പുന്നവർ കാണുമോ?
നീനോടിന്നു കശുവരോതുവതു നീ കേൾക്കാതെ, നിൻ ശത്രു നീ
തന്നേ, ദുഃഖിതരാകിലാൺകളുടെയാ സ്നേഹം കുറഞ്ഞിടുമേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: പെണ്ണുങ്ങൾ പരർ ഉണ്ടു നാട്ടിൽ, അവരോട് ഇന്ന് ഒന്നു ചോദിക്കണം, സ്വന്തം കാന്തയെ ദാസൻ എന്ന പടി കാൽ കൂപ്പുന്നവർ കാണുമോ? നീനോട് ഇന്നു കശുവർ ഓതുവതു നീ കേൾക്കാതെ, നിൻ ശത്രു നീ തന്നേ, ദുഃഖിതർ ആകിൽ ആൺകളുടെ ആ സ്നേഹം കുറഞ്ഞിടുമേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ശിഷ്യപ്പെണ്ണുങ്ങളൊണ്ടിങ്ങു്...(പേജ് 179)
- മാനവിക്രമൻ:** കെല്ലേറ്റം നാരിമാരുണ്ടു്...(പേജ് 205)

3.60 സ്മരണസന്ദേശരേണോഽശ്വഃ.../കൂലം കുത്തിയൊലിച്ച...

വേമഭൂപാലൻ:60 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മറ്റുള്ളവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മൂലം പ്രണയപ്രകടനം സാധിക്കാത്ത നായികാനായകന്മാരുടെ വിഷമത്തെപ്പറ്റി കവി:

മൂലം:

സ്മരണസന്ദേശരേണോഽശ്വഃ പുനർഗൃതസേതുഭി-
ര്യദപി വിധൃതാസ്ത്വിഷ്ണുന്യാരാദപൂർണ്ണമനോരഥാ
തദപി ലിഖിതപ്രവൃദ്ധൈരംഗൈഃ പരസ്വരം ഉന്മൂവാ നയന-ന
നയനനളിനീനാളാനീതം പിബന്തി രസം പ്രിയഃ || 60 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: സ്മര-രസ-നദി-പുരേണ ഊഽശ്വഃ പുനഃ ഗൃത-സേതുഭിഃ യത്-അപി വിധൃതഃ തിഷ്ണന്തി ആരാ
ത് അപൂർണ്ണ-മനോ-രഥഃ തത്-അപി ലിഖിത-പ്രവൃദ്ധ്യഃ അംഗൈഃ പരസ്വരം ഉന്മൂവാ നയന-ന
നളിനീ-നാള-ആനീതം പിബന്തി രസം പ്രിയഃ

അർത്ഥം:

- പ്രിയഃ : ആ പ്രേമഭാജനങ്ങൾ
- യത് അപി സ്മര-രസ-നദി-പുരേണ ഊഽശ്വഃ : കാമരസത്തിന്റെ നദിയുടെ ഒഴുക്കിൽ അകപ്പെട്ടെങ്കിലും
- ഗൃത-സേതുഭിഃ വിധൃതഃ : മുതിർന്നവർ എന്ന അണക്കെട്ടിനാൽ തടയപ്പെട്ട്
- അപൂർണ്ണ-മനോ-രഥഃ : ആഗ്രഹിച്ചതു മുഴുവൻ സാധിക്കാതെ
- ആരാത് തിഷ്ണന്തി തത് അപി : അടുത്തു നിൽക്കുന്നു
- പരസ്വരം ലിഖിത-പ്രവൃദ്ധ്യഃ അംഗൈഃ ഉന്മൂവാ : പരസ്വരം അവയവങ്ങളെ ചിത്രം കാണുന്നതു പോലെ നോക്കുന്നു
- നയന-നളിനീ-നാള-ആനീതം : കണ്ണുകളാകുന്ന താമരയുടെ നാളത്തിൽ നിന്നു വരുന്ന
- രസം പിബന്തി : തേൻ മാത്രം കുടിക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

കൂലം കുത്തിയൊലിച്ച കാമനദിയിൽ പെട്ടെങ്കിലും സേതുവെ-
പ്പോലാ മുത്ത ജനം തടഞ്ഞു വലയും തമ്പുറിയും കാന്തനം
മേലാതൊന്നിനുമന്നു മേനി പടമായ് കാണുന്നു, തേനുണ്ടിടാൻ
ചേലിൽ താമരനാളിപോൽ മിഴികളാൽ നോട്ടങ്ങളും മാത്രമായ്!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കൂലം കുത്തി ഒലിച്ച കാമ-നദി-യിൽ പെട്ട് എങ്കിലും സേതു-വെ പോലെ ആ മുത്ത ജനം തടഞ്ഞു
വലയും തമ്പുറിയും കാന്തനം മേലാതെ ഒന്നിനും അന്നു മേനി പടം ആയ് കാണുന്നു, തേൻ ഉണ്ടി
ടാൻ ചേലിൽ താമര-നാളി പോൽ മിഴി-കൾ-ആൽ നോട്ടങ്ങൾ-ഉം മാത്രം ആയ്

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: അധാ കാമുകർ കാമകൌതുക... (പേജ് 180)

മാനവിക്രമൻ: കാമരസപ്പുഴതന്റെയൊഴുക്കു... (പേജ് 205)

3.61 നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം.../തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ...

വേമദ്രുപാലൻ:61 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രഥദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

നായകനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ പോയിട്ട് അയാളോടു രതിയിലേർപ്പെട്ടിട്ടു തിരിച്ചു വന്ന ദൂതിയോടു നായിക പറയുന്നു.

മൂലം:

നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം സ്തനതടം നിർമ്മൃഷ്ട രാഗോധരോ
നേത്രേ ദൂരമനഞ്ജനേ പുളകിതാ തന്വീ തവേയം തനഃ
മിഥ്യാവാദിനി ദൂതി! ബാന്ധവജനസ്യാജ്ഞാതപീഡാഗമേ
വാപീം സ്താതുമിതോ ഗതാസി ന പുനസ്തസ്യാധമസ്യാന്തികം. || 61 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: നിസ്-ശേഷ-ച്യുത-ചന്ദനം സ്തന-തടം നിർ-മൃഷ്ട-രാഗ-അധരഃ നേത്രേ ദൂരം അനഞ്ജനേ പുളകിതാ തന്വീ തവ ഇയം തനഃ മിഥ്യാ-വാദിനി ദൂതി ബാന്ധവ-ജനസ്യാജ്ഞാത-പീഡാ-ആഗമേ വാപീം സ്താതും ഇതഃ ഗതാ അസി ന പുനഃ തസ്യാ അധമസ്യാ അന്തികം

അർത്ഥം:

- സ്തന-തടം നിശ്ശേഷ-ച്യുത-ചന്ദനം : നിന്റെ മുലത്തടത്തിൽ ചന്ദനം മൊത്തം പോയി
- നിർ-മൃഷ്ട-രാഗ-അധരഃ : ചുണ്ടിലെ ചുവപ്പു പോയി
- ദൂരം അനഞ്ജനേ നേത്രേ : രണ്ടു കണ്ണുകളും മഷിയില്ലാതായി
- തവ ഇയം തനഃ തന്വീ പുളകിതാ : നിന്റെ ഈ ശരീരമാകട്ടെ ക്ഷീണിച്ചു വിറച്ചു ആയി
- മിഥ്യാ-വാദിനി ദൂതി : കള്ളം പറയുന്ന ദൂതി
- ബാന്ധവ-ജനസ്യാ : അടുപ്പമുള്ളവർക്ക്
- അ-ജ്ഞാത-പീഡ-ആഗമേ : ദുഃഖം വരുന്നത് അറിയാതെ
- ഇതഃ വാപീം സ്താതും ഗതാ അസി : ഇവിടെ നിന്ന് കളത്തിൽ നീ കളിക്കാൻ പോയി
- പുനഃ ന തസ്യാ അധമസ്യാ അന്തികം : അല്ലാതെ ആ അധമന്റെ അടുത്തേയ്ക്കല്ല

പരിഭാഷ:

തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ മുലകളിൽ, ചോപ്പില്ല ചുണ്ടിക, ലൊ-
ട്ടില്ലാ കണ്മഷി കൺകളിൽ, പുളകിതം ക്ഷീണിച്ച നിൻ മേനിയും,
കള്ളം ചൊല്ലുവതെന്തു? ദൂതിനധമൻ കാന്തന്റടുത്തല്ല, പോയ്
വെള്ളത്തിൽ കളിയായ് മദിച്ചു സഖിയാമെൻ ദുഃഖമോർക്കാതെ നീ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: തെല്ലും ചന്ദനം ഇല്ല നിൻ മുല-കൾ-ഇൽ, ചോപ്പ് ഇല്ല ചുണ്ട്-ഇങ്കൽ, ഒട്ട് ഇല്ലാ കൺ-മഷി കൺ-കൾ-ഇൽ, പുളകിതം ക്ഷീണിച്ച നിൻ മേനി-യും, കള്ളം ചൊല്ലുവത് എന്ത്? ദൂതിന് അവിടെ ആ കോന്തന്റെ അടുത്ത് അല്ല, പോയ് വെള്ള-ത്തിൽ കളിയായ് മദിച്ചു സഖിയാം എൻ ദുഃഖം ഓർക്കാതെ നീ!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 161-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പോർ...(പേജ് 180)
- മാനവിക്രമൻ:** മാലേയം മാഞ്ഞു തീരേ...(പേജ് 205)

3.62 മൂന്നാം പാഠ്യ കൃതികൾ.../മങ്ങിട്ടും വിളി...

വേമദ്രപാലൻ:62 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:102 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:88

പ്രവാസം കഴിഞ്ഞു നായകൻ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ നായികയ്ക്കുണ്ടായ വ്യത്യാസം നായകൻ കൂട്ടുകാരനോടു പറയുന്നു.

മൂലം:

**മൂന്നാം പാഠ്യ കൃതികൾ വിലാസവിധിരം ലംബാളകം ചാലസം
ദ്രവസ്തുതക്ഷണജാതകാന്തിമധുരം പ്രാപ്തേ മയി പ്രോഷിതേ
സാടോപം രതികേളിദത്തരഭസം രമ്യം കിമപ്യദരാത്
പീതം യത് സുതനോർമ്മയാ മുഖമിദം തത് കേന വിസ്മാത്യതേ || 62 ||**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോകം: മൂന്നാം പാഠ്യ കൃതികൾ വിലാസ-വിധിരം ലംബ-അളകം ച അലസം ദ്രവഃ തത്-ക്ഷണ-ജാത-കാന്തി-മധുരം പ്രാപ്തേ മയി പ്രോഷിതേ സ-ആടോപം രതി-കേളി-ദത്ത-രഭസം രമ്യം കിം അപി ആദരാത് പീതം യത് സുതനോഃ മയാ മുഖം ഇദം തത് കേന വിസ്മാത്യതേ

അർത്ഥം:

- മൂന്നാം പാഠ്യ കൃതികൾ വിലാസ-വിധിരം : മങ്ങി വിളി ചടച്ച് സന്തോഷമില്ലാതെ
- ലംബാളകം ച അലസം : തലമുടിയൊതുക്കാതെ ജീവനില്ലാതെ (ഇരുന്നതും)
- പ്രോഷിതേ മയി പ്രാപ്തേ ദ്രവഃ : ദൂരദേശത്തു പോയ ഞാൻ മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ
- തത്-ക്ഷണ-ജാത-കാന്തി-മധുരം : വീണ്ടും പെട്ടെന്ന് ഉണ്ടായ ചന്തം നിറഞ്ഞതും
- സ-ആടോപം രതി-കേളി-ദത്ത-രഭസം : അഭിമാനത്തോടെ രതികേളികൾക്കു തയ്യാറായും
- കിം-അപി രമ്യം സുതനോഃ മുഖം : എന്തൊക്കെയോ രീതിയിൽ സുന്ദരവും ആയ പെണ്ണിന്റെ മുഖം
- യത് മയാ ആദരാത് പീതം : താത്പര്യത്തോടെ ഞാൻ ആസ്വദിച്ചത്
- തത് ഇദം കേന വിസ്മാത്യതേ : എങ്ങനെ മറക്കാൻ?

പരിഭാഷ:

**മങ്ങിട്ടും, വിളിച്ചടച്ചു, മൊരു ചേലില്ലാതെയും, കന്തളം
പൊങ്ങിട്ടും, ചിരി വീട്ടുമുള്ള മുഖമീ ഞാൻ ദൂരെ നിന്നെത്തവേ
തിങ്ങിക്കാന്തി കലർന്നു, മാ രതി കൊതി, ച്ചാഹ്യാദമേറീടവേ
പൊങ്ങും കൗതുകമോടെ മുത്തിയതു ഞാനൊട്ടും മറക്കില്ലെടോ!**

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോകം: മങ്ങിട്ടും-ഉം, വിളി ചടച്ച്-ഉം, ഒരു ചേൽ ഇല്ലാതെ-യും കന്തളം പൊങ്ങിട്ടും-ഉം, ചിരി വിട്ടും ഉള്ള മുഖം ഈ ഞാൻ ദൂരെ നിന്ന് എത്തവേ, തിങ്ങി കാന്തി കലർന്നും ആ രതി കൊതിച്ച്, ആഹ്യാദം ഏറീടവേ പൊങ്ങും കൗതുകം ഓടെ മുത്തി-യതു ഞാൻ ഒട്ടും മറക്കില്ല എടോ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ഒട്ടേറത്തട്ടി വാട്ടം...(പേജ് 180)
- മാനവിക്രമൻ:** പാടേ വാടി വിളർപ്പുചേർന്നു...(പേജ് 205)

3.63 ആയസ്സാ കലഹം.../പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല...

വേമഭൂപാലൻ:63 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രഥദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

കുപിതയായ നായികയെ ഉദ്ദേശിച്ചു നായകൻ പറയുന്നു.

മൂലം:

ആയസ്സാ കലഹം പുരേവ കുരുതേ ന സ്രംസനേ വാസസോ
ഭൂഗഭൂരതിഖണ്ഡ്യമാനമധരം ധത്തേ ന കേശഗ്രഹേ
അംഗാനൂർപ്പയതി സ്വയം ഭവതി നോ വാമാ ഹഠാലിംഗനേ
തന്യാ ശിക്ഷിത ഏഷ സംപ്രതി പുനഃ കോപപ്രകാരോപരഃ || 63 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ആയസ്സാ കലഹം പുരാ ഏവ കുരുതേ ന സ്രംസനേ വാസസഃ ഭൂഗ-ഭൂ അതി-ഖണ്ഡ്യ-മാനം
അധരം ധത്തേ ന കേശ-ഗ്രഹേ അംഗാനി അർപ്പയതി സ്വയം ഭവതി നോ വാമാ ഹഠ-ആലിംഗനേ
നേ തന്യാ ശിക്ഷിതഃ ഏഷ സമ്പ്രതി പുനഃ കോപ-പ്രകാരഃ അപരഃ

അർത്ഥം:

- ആയസ്സാ പുരാ ഇവ : ബുദ്ധിമുട്ടി പഴയതു പോലെ
- വാസസഃ സ്രംസനേ കലഹം ന കുരുതേ : വസ്തുശിക്ഷണങ്ങൾ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നില്ല
- കേശ-ഗ്രഹേ ഭൂഗ-ഭൂ : തലമുടിയിൽ പിടിക്കുമ്പോൾ പുരികം വളയ്ക്കുകയോ
- അതി-ഖണ്ഡ്യ-മാനം അധരം ന ധത്തേ : ചുണ്ടു് നന്നായി കടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല
- ഹഠ-ആലിംഗനേ വാമാ നോ ഭവതി : ആഞ്ഞു കെട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ ദേഷ്യപ്പെടുന്നില്ല
- അംഗാനി സ്വയം അർപ്പയതി : തന്നത്താണെ അവയവങ്ങളെ സമർപ്പിക്കുന്നു
- സമ്പ്രതി പുനഃ തന്യാ ഏഷഃ : ഇപ്പോൾ യുവതി ഇങ്ങനെയൊക്കെ
- കോപപ്രകാരഃ ശിക്ഷിതഃ : ദേഷ്യം കാണിക്കാൻ പഠിച്ചു

പരിഭാഷ:

പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല തുണിയുരുമ്പോൾ; കടിക്കില്ല തൻ
ചുണ്ടു, ത്തപ്പുരികത്തിനില്ലൊരൊടിയും കേശം പിടിച്ചിടവേ;
ദണ്ഡം വിട്ടുടലേകിടുന്നു ദൃഢമായ് കെട്ടിപ്പിടിച്ചിടിലും;
ശണ്ണയ്ക്കിനിതു പോൽ പഠിച്ചു പുതുതാം വേലത്തരം തയ്യാലാൾ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: പണ്ടേ-പോലെ വഴക്കിന് ഇല്ല തുണി ഉരുമ്പോൾ; കടിക്കില്ല തൻ ചുണ്ടത്; ആ പുരികത്തിന്
ഇല്ല ഒരു ഇടിയും കേശം പിടിച്ചിടവേ; ദണ്ഡം വിട്ട് ഉടൽ ഏകിടുന്നു ദൃഢം ആയ് കെട്ടി-പിടിച്ചിടിലും;
ശണ്ണയ്ക്ക് ഇന്ന് ഇതു പോൽ പഠിച്ചു പുതുതാം വേല-തരം തയ്യാലാൾ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** മുന്നോപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കും...(പേജ് 180)
- മാനവിക്രമൻ:** പണ്ടേപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കുന്നളവു...(പേജ് 206)

3.64 ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാന.../വിണ്ണ കാൽക്കലവൻ...

വേമഭൂപാലൻ:64 രവിചന്ദ്രൻ:90 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:101 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:87

പറഞ്ഞുവിട്ട ചതിയനായ നായകൻ പോകാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ നായിക ചെയ്തത്:

മൂലം:

ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാനമനസാ മൗനേന പാദാനതഃ
പ്രത്യുഖ്യാതപരാങ്മുഖഃ പ്രിയതമോ ഗന്തും പ്രവൃത്തശ്ശരഃ
സപ്രിയൈരലസൈർന്നിരന്തരല്പാദ്ബാഷ്പാകലൈരീക്ഷണൈ-
സ്സന്ധ്യംഗ്യാ സ പുനസ്ത്വയാ തരളയാ തത്രാന്തരേ വാരിതഃ || 64 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ചിന്താ-മോഹ-നിബദ്ധ്യ-മാന-മനസാ മൗനേന പാദ-ആനതഃ പ്രതി-ആഖ്യാത-പരാങ്-മുഖഃ പ്രിയ-തമഃ ഗന്തും പ്രവൃത്തഃ ശരഃ സ-പ്രിയൈഃ അലസൈഃ നിരന്തര-ല്പാദ്-ബാഷ്പ-ആകലൈഃ ഇക്ഷണൈഃ തന്ധ്യംഗ്യാ സ പുനഃ തയാ തരളയാ തത്ര അന്തരേ വാരിതഃ

അർത്ഥം:

ശരഃ പ്രിയതമഃ പാദ-ആനതഃ	: കാൽക്കൽ വീണ ചതിയനായ പ്രിയതമനോടു്
ചിന്താ-മോഹ-നിബദ്ധ്യ-മാന-മനസാ	: ചിന്തയാലുള്ള മോഹം കൊണ്ടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ട മനസ്സോടെ
മൗനേന പ്രതി-ആഖ്യാത-പരാങ്-മുഖഃ	: മിണ്ടാതിരുന്നതു മൂലം അവൻ ഒന്നും പറയാതെ മുഖം തിരിച്ചു്
ഗന്തും പ്രവൃത്തഃ തത്ര അന്തരേ	: പോകാനൊരുങ്ങിയ ആ അവസരത്തിൽ
തരളയാ സ-പ്രിയൈഃ അലസൈഃ	: അധീരവും നാനും നിറഞ്ഞതും അലസവും
നിരന്തര-ല്പാദ്-ബാഷ്പ-ആകലൈഃ ഇക്ഷണൈഃ	: കണ്ണനിർ നിർത്താതെ ഒഴുകുന്നതുമായ കണ്ണുകളാൽ
തയാ തന്ധ്യംഗ്യാ സ പുനഃ സഃ വാരിതഃ	: ആ യുവതി അവനെ പിന്നെയും തിരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു

പരിഭാഷ:

വിണ്ണ കാൽക്കലവൻ, മനസ്സിലുഴറും മോഹത്തിനാൽ തന്വി തൻ മൗനത്താലെ മുഖം തിരിച്ചു ചതിയൻ പോകാനൊരുങ്ങിടവേ നാനും പൂണ്ടുമധീരമായലസമായ് നിർത്താതെ നീർ വാർന്നിടും ചേണോലും നയനങ്ങളാലവൾ വിളിച്ചിടുന്നു ജീവേശനെ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: വിണ്ണ കാൽക്കൽ അവൻ, മനസ്സിൽ ഉഴറും മോഹത്തിനാൽ തന്വി തൻ മൗനത്താലെ മുഖം തിരിച്ചു ചതിയൻ പോകാൻ ഒരങ്ങിടവേ നാനും പൂണ്ടും അധീരം ആയ് അലസം ആയ് നിർത്താതെ നീർ വാർന്നിടും ചേണ് ഓലും നയനങ്ങളാൽ അവൾ വിളിച്ചിടുന്നു ജീവ-ഈശനെ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: പ്രാണപ്രേഷ്യൻ പ്രണാമത്തെയും...(പേജ് 181)
മാനവിക്രമൻ: കാന്തൻ കാൽക്കൽ നമിക്കവേ...(പേജ് 206)

3.65 ക്വചിത്താംബുലാകതഃ.../മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട്...

വേമഭൂപാലൻ:65 രവിചന്ദ്രൻ:- ത്രദ്രമദേവകമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

രതിക്രീഡയ്ക്കു ശേഷമുള്ള കിടക്കയുടെ വർണ്ണന.

മൂലം:

ക്വചിത്താംബുലാകതഃ ക്വചിദഗൃതപങ്കാങ്കമലിനഃ
ക്വചിച്ചൂർണ്ണോദ്ഗാരി ക്വചിദപി ച സാലകതകപദഃ
വലീഭംഗോഭോഗൈരളകപതിതൈശ്ശീർണ്ണകസുമൈഃ
സ്ത്രീയാ നാനാവസ്ഥം പ്രഥയതി രതം പ്രച്ഛദപടഃ || 65 ||

ശിവരിണി

പദച്ഛേദം: ക്വചിത് താംബുല-അകതഃ ക്വചിത് അഗൃത-പങ്ക-അങ്ക-മലിനഃ ക്വചിത് ചൂർണ്ണ-ഉദ്ഗാരി ക്വചി
ത് അപി സാലകതക-പദഃ വലീ-ഭംഗ-ആഭോഗൈഃ അളക-പതിതൈഃ ശീർണ്ണ-കസുമൈഃ സ്ത്രീ
യാ നാനാ-അവസ്ഥം പ്രഥയതി രതം പ്രച്ഛദ-പടഃ

അർത്ഥം:

- ക്വചിത് താംബുല-അകതഃ : ചിലേടത്തു മുറുക്കാന്റെ പാടു പുരണ്ടും
- ക്വചിത് അഗൃത-പങ്ക-അങ്ക-മലിനഃ : ചിലേടം ചന്ദനക്കുഴമ്പിന്റെ പാടു കൊണ്ടു മലിനവും
- ക്വചിത് ചൂർണ്ണ-ഉദ്ഗാരി : ചിലേടത്തു പൊടികൾ പുരണ്ടും
- ക്വചിത് അപി സാലകതക-പദഃ : ചിലേടത്തു ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറു പുരണ്ട കാലടിപ്പാടുകൾ പതിഞ്ഞും
- വലീ-ഭംഗ-ആഭോഗൈഃ : ആകെ ചുളുങ്ങിയും മടങ്ങിയും
- അളക-പതിതൈഃ ശീർണ്ണ-കസുമൈഃ : മുടിയിൽ നിന്നു ചിതറിയ പൂവുകൾ നിറഞ്ഞതുമായ
- പ്രച്ഛദ-പടഃ : കിടക്കവിരിപ്പ്
- സ്ത്രീയാഃ നാനാ-അവസ്ഥം രതം പ്രഥയതി : പെണ്ണിന്റെ പല തരത്തിലുള്ള രതിയെ വെളിവാക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാടൊരിട, മൊരിടം ചന്ദനമിഴി-
ത്തഴുകായ് ചൂർണ്ണം കൊണ്ടൊരിടവു, മടിച്ചായമൊരിടം,
മടക്കും മൊത്തത്തിൽ ചുളിവു, മളകം വിട്ട സുമവും
വെളിയ്ക്കാക്കി പെണ്ണിൻ സുരതവിവിധാവസ്ഥ വിരിയിൽ.

ശിവരിണി

പദച്ഛേദം: മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട് ഒരിടം, ഒരിടം ചന്ദനം ഇഴിഞ്ഞു് അഴുകായ് ചൂർണ്ണം കൊണ്ടു് ഒരിടവും,
അടി-ച്ചായം ഒരിടം, മടക്കും മൊത്തത്തിൽ ചുളിവു, അളകം വിട്ട സുമവും വെളിയ്ക്കാക്കി പെണ്ണിൻ
സുരത-വിവിധ-അവസ്ഥ വിരിയിൽ

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 161-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: വിടിച്ചെഞ്ചൊറുചേർന്നിട്ട്...(പേജ് 181)
- മാനവിക്രമൻ: എണ്ണം പോൽ വെറ്റിലച്ചാർ...(പേജ് 206)

3.66 അഹം തേനാഹൃതാ കിമപി.../നിന്നോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം...

വേമഭൂപാലൻ:66 രവിചന്ദ്രൻ:- ശ്രമദേവകുമാരൻ:112 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:98

മുശ്യായായ നായികയെ നായകൻ പറഞ്ഞു പറിച്ചതു നായിക തോഴിയോടു പറയുന്നു.

മൂലം:

അഹം തേനാഹൃതാ "കിമപി കഥയാമി"തി വിജനേ
 സമീപേ ചാസിനാ സരളഹൃദയത്വാദവഹിതം
 തതഃ കർണ്ണോപാന്തേ കിമപി വദതാഽപ്രായ വദനം
 ഗൃഹീത്യാ ധമ്മില്ലം മമ സഖി നിപീതോഽധരരസഃ || 66 ||

ശിവരിണി

പദച്ഛേദം: അഹം തേന ആഹൃതാ കിം-അപി കഥയാമി ഇതി വിജനേ സമീപേ ച ആസിനാ സരളഹൃദയ
 ത്വാത് അവഹിതം തതഃ കർണ്ണ-ഉപാന്തേ കിം-അപി വദത് ആപ്രായ വദനം ഗൃഹീത്യാ ധമ്മില്ലം
 മമ സഖി നിപീതഃ അധര-രസഃ

അർത്ഥം:

- "കിം-അപി കഥയാമി" ഇതി : "ഒരട്ടം പറയാനണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു്
- വിജനേ തേന ആഹൃതാ : അവൻ (എന്നെ) ആളില്ലാത്ത സ്ഥലത്തേയ്ക്കു വിളിച്ചു
- അഹം സരളഹൃദയത്വാത് : ഞാൻ ശ്രദ്ധഹൃദയത്തോടു കൂടി
- സമീപേ അവഹിതം ആസിനാ : അവന്റെ അടുത്തു് ശ്രദ്ധയോടെ ഇരുന്നു.
- തതഃ കർണ്ണ-ഉപാന്തേ കിം-അപി വദത് : പിന്നീടു് ചെവിയുടെ അടുത്തു് എന്തോ പറഞ്ഞു്
- വദനം ആപ്രായ : മുഖം മണപ്പിച്ചു്
- മമ ധമ്മില്ലം ഗൃഹീത്യാ : എന്റെ മുടിക്കുത്തിൽ പിടിച്ചു്
- സഖി : തോഴി
- അധര-രസഃ നിപീതഃ : എന്റെ ചുണ്ടിലെ രസം അവൻ കുടിച്ചു

പരിഭാഷ:

"നിന്നോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം"മിത്ര ചൊന്നാൾ വിട്ടിടത്തായ് വിളി-
 ച്ചെന്നെ, ചൊട്ടിയെ; ഞാനവന്റെയരികിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന സഖി;
 എന്തോ കാതിലുരച്ചിടും പടി മണപ്പിച്ചു മുഖം, കുന്തളം
 പിന്നെച്ചേർത്തു പിടിച്ചു വായ്മലരിലെത്തേണം നുകർന്നീടിനാൻ!

ശാർദൂലവീക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: "നിന്നോട് ഒന്നു പറഞ്ഞിടേണം" ഇതു ചൊന്നു് ആൾ വിട്ട ഇടത്തു് ആയ് വിളിച്ചു എന്നെ, ചൊട്ടി
 യെ; ഞാൻ അവന്റെ അരികിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു് ഇരുന്നു സഖി; എന്തോ കാതിൽ ഉരച്ചിടും പടി മണപ്പിച്ചു
 മുഖം, കുന്തളം പിന്നെ ചേർത്തു പിടിച്ചു വായ്മലരിലെ തേണം നുകർന്നീടിനാൻ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ചൊല്ലാനുണ്ടാരു കാര്യമിങ്ങു...(പേജ് 181)
- മാനവീക്രമൻ:** ഒന്നുണ്ടിങ്ങുരചെയ്യുവാൻ വരിക...(പേജ് 206)

3.67 പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ.../പുനേൻ വാണി തൊടായ്മ...

വേമഭൂപാലൻ:67 രവിചന്ദ്രൻ:- ത്രദ്രമദേവകമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

അടുത്തു വരാൻ പറ്റാത്ത നായികയോടു നായകന്റെ ചേഷ്ടകൾ.

മൂലം:

പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ കേളിശയനാദൂരസ്ഥയാ ചുംബനേ
കാന്തേന സ്പുരിതായരേണ നിദ്രതം ഭൂസംജന്തയാ യാചിതേ
ആച്ഛാദ്യ സ്മിതപൂർണ്ണഗണ്ഡഫലകം ചേലാഞ്ചലേനാനനം
മന്ദാനോളിതകണ്ഡലസ്തബകയാ തന്വ്യാ വിധൂതം ശിരഃ || 67 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: പുഷ്പ-ഉദ്ഭേദം അവാപ്യ കേളി-ശയനാത് ദൂരസ്ഥയാ ചുംബനേ കാന്തേന സ്പുരിത-അയരേണ നിദ്രതം ഭൂ-സംജന്തയാ യാചിതേ ആച്ഛാദ്യ സ്മിത-പൂർണ്ണ-ഗണ്ഡ-ഫലകം ചേലാ-അഞ്ചലേന ആനനം മന്ദ-ആനോളിത-കണ്ഡല-സ്തബകയാ തന്വ്യാ വിധൂതം ശിരഃ

അർത്ഥം:

- പുഷ്പ-ഉദ്ഭേദം അവാപ്യ : പുഷ്പിണിയായപ്പോൾ
- കേളി-ശയനാത് ദൂരസ്ഥയാ (നായികയാ) : കിടപ്പറയിൽ നിന്നു ദൂരെപ്പോയ നായികയോടു്
- സ്മിത-അയരേണ കാന്തേന : തുടിക്കുന്ന ചുണ്ടുകളുള്ള നായകൻ
- നിദ്രതം ഭൂ-സംജന്തയാ യാചിതേ : പതുക്കെ പുരികം ഇളക്കി ചോദിക്കുമ്പോൾ
- സ്മിത-പൂർണ്ണ-ഗണ്ഡ-ഫലകം ആനനം : ചിരി നിറഞ്ഞ കവിൾത്തടങ്ങളുള്ള മുഖം
- ചേലാ-അഞ്ചലേന ആച്ഛാദ്യ : വസ്തുതുന്വ കൊണ്ടു മറച്ചിട്ടു്
- മന്ദ-ആനോളിത-കണ്ഡല-സ്തബകയാ തന്വ്യാ : പതുക്കെ ആടുന്ന കർണ്ണാഭരണങ്ങളുമായി യുവതി
- വിധൂതം : നിഷേധാർത്ഥത്തിൽ ആടുന്നു

പരിഭാഷ:

പുനേൻ വാണി തൊടായ്മയായരികിൽ വന്നിടാത്ത നേരത്തു താൻ
കാന്തൻ തന്നുടെ ചുണ്ടിലുമ്മ തരുവാനായ് കണ്ണു കാണിക്കവേ,
താൻ തന്നേ ചിരി തൂകി, യംശൂകമെടുത്താസ്യം മറ, "ച്ചില്ലെടാ
കോന്താ" യെന്നു കലുക്കിനാൾ തലയവൾ, തൻ കമ്മലാടും വിധം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: പു-തേൻ വാണി തൊടായ്മ ആയ് അരികിൽ വന്നിടാത്ത നേരത്തു താൻ കാന്തൻ തന്നുടെ ചുണ്ടിൽ ഉമ്മ തരുവാൻ ആയ് കണ്ണു കാണിക്കവേ, താൻ തന്നേ ചിരി തൂകി, യംശൂകം എടുത്ത് ആസ്യം മറച്ചു് "ഇല്ല എടാ കോന്താ" എന്നു കലുക്കിനാൾ തല അവൾ, തൻ കമ്മൽ ആടും വിധം

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** വണ്ടാർ പുവണിവേണി കേളി...(പേജ് 181)
- മാനവിക്രമൻ:** തീണ്ടാർന്നോരവൾ ശയ്യ...(പേജ് 207)

3.68 കൃ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോരു.../ഈ രാവിലീയിരുളിലെങ്ങു...

വേമഭൂപാലൻ:68 രവിചന്ദ്രൻ:69 തദ്രമദേവകുമാരൻ:85 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:71

രാത്രി നായകനെ കാണാൻ പോകുന്ന നായികയും തോഴിയുമായുള്ള സംഭാഷണം.

മൂലം:

"കൃ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോരു ഘനേ നിശിമേ?"
"പ്രാണേശ്വരോ വസതി യത്ര മനഃപ്രിയോ മേ"
"ഏകാകിനീ വദ കഥം ന ബിഭേഷി ബാലേ?"
"നന്യസ്തി പുങ്ഖിതശരോ മദനസ്സഹായഃ" || 68 ||

വസന്തതിലകം

പദശ്ലോഭം: കൃ പ്രസ്ഥിതാ അസി കരഭോരു ഘനേ നിശിമേ പ്രാണേശ്വരഃ വസതി യത്ര മനഃ-പ്രിയഃ മേ ഏകാകിനീ വദ കഥം ന ബിഭേഷി ബാലേ നനു അസ്തി പുങ്ഖിത-ശരഃ മദനഃ സഹായഃ

അർത്ഥം:

- "കരഭോരു : "സുന്ദരി
- "ഘനേ നിശിമേ കൃ പ്രസ്ഥിതാ അസി?" : ഇരുൾ മൂടിയ രാത്രിയിൽ (നീ) എവിടെ പോകുന്നു?"
- "യത്ര മേ മനഃ-പ്രിയഃ പ്രാണേശ്വരഃ : "എന്റെ മനസ്സിനിണങ്ങിയ പ്രാണേശ്വരൻ
- വസതി (രാത്രി) : താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്"
- "ബാലേ കഥം ഏകാകിനീ : "പെണ്ണേ, നീ എന്താണ് ഒറ്റയ്ക്കു പോകുന്നത്?"
- ന ബിഭേഷി?" : നിനക്കു പേടിയില്ലേ?"
- "പുങ്ഖിത-ശരഃ മദനഃ : "ഇവർ പിടിപിടിച്ച അന്യമായി കാമദേവൻ
- നനു സഹായ അസ്തി" : സഹായത്തിനുണ്ടല്ലോ"

പരിഭാഷ:

"ഈ രാവിലീയിരുളിലെങ്ങു ഗമിപ്പു പെണ്ണേ?"
"ആ രാഗലോലനുടെ വീടതിൽ;" "നിന്റെ കൂടെ
ആരോരുമില്ല, തവ പേടിയിരിപ്പതില്ലേ?"
"മാരൻ കലച്ച ധനുവേന്തി നടപ്പു കൂടെ."

വസന്തതിലകം

പദശ്ലോഭം: "ഈ രാവിലെ ഈ ഇരുളിൽ എങ്ങു ഗമിപ്പു പെണ്ണേ?" "ആ രാഗ-ലോലൻ-ഉടെ വീട് അതിൽ;" "നിന്റെ കൂടെ ആരോരും ഇല്ല, തവ പേടി ഇരിപ്പത് ഇല്ലേ?" "മാരൻ കലച്ച ധനു ഏന്തി നടപ്പു കൂടെ"

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കനത്ത നടുരാവിലെങ്ങു...(പേജ് 182)

മാനവിക്രമൻ: അല്ലേ പോകുന്നതെങ്ങാണയി...(പേജ് 207)

3.69 ലോലഭൂലതയാ വിപക്ഷദി.../വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടവേ...

വേമഭൂപാലൻ:69 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:97 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:83

മുതിർന്നവർക്കു മുന്നിൽ വച്ചു നായികാനായകന്മാർ തമ്മിൽ ആംഗ്യഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചതു്:

മൂലം:

ലോലഭൂലതയാ വിപക്ഷദിഗൃപന്യാസേ വിധൃതം ശിര-
സ്സദ്യുത്താന്തവിദിക്ഷണേ കൃതനമസ്താരോ വിലക്ഷഃ സ്ഥിതഃ
ഈഷത്താഗ്രകപോലകാന്തിനി മുഖേ ദൃഷ്ട്യാ നതഃ പാദയോ-
രത്യുഷോ ഗൃതസന്നിധാവപി വിധിർദ്വാഭ്യാം ന കാലോചിതഃ || 69 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: ലോല-ഭൂ-ലതയാ വിപക്ഷ-ദിക്-ഉപന്യാസേ വിധൃതം ശിരഃ തത്-വൃത്താന്ത-വിത്-ഈക്ഷണേ
കൃത-നമസ്താരഃ വിലക്ഷഃ സ്ഥിതഃ ഈഷത്-താഗ്ര-കപോല-കാന്തിനി മുഖേ ദൃഷ്ട്യാ നതഃ പാദയോഃ
ഉത്-സൃഷ്ടഃ ഗൃത-സന്നിധൗ അപി വിധിഃ ദ്വാഭ്യാം ന കാല-ഉചിതഃ

അർത്ഥം:

ലോല-ഭൂ-ലതയാ വിപക്ഷ-ദിക്-ഉപന്യാസേ : പുരികം കൊണ്ട് വേദേ പെണ്ണിന്റെ ദിക്കിലേക്കു സൂചന കാട്ടിയപ്പോൾ
ശിരഃ വിധൃതം : (നിഷേധാർത്ഥത്തിൽ) തലയാട്ടി
തത്-വൃത്താന്ത-വിത്-ഈക്ഷണേ : ആ കാര്യം അറിയാവുന്നവർ നോക്കിയപ്പോൾ
കൃത-നമസ്താരഃ വിലക്ഷഃ സ്ഥിതഃ : നമസ്സരിക്കുന്ന മട്ടിൽ പൊട്ടൻ കളിച്ചു നിന്ന
ഈഷത്-താഗ്ര-കപോല-കാന്തിനി മുഖേ : മുഖത്തു് (ദേഷ്യം കൊണ്ടു്) കവിളുകൾ അല്പം ചുവന്നപ്പോൾ
ദൃഷ്ട്യാ പാദയോഃ നതഃ : കണ്ണുകൾ (അവളുടെ) പാദങ്ങളിലേയ്ക്കു താഴ്ന്നി
ദ്വാഭ്യാം ഗൃത-സന്നിധൗ : രണ്ടു പേരും പ്രായമായവരുടെ മുന്നിലും
കാല-ഉചിതഃ വിധിഃ ന ഉത്-സൃഷ്ടഃ : സമയോചിതമായ പ്രവൃത്തിയെ കൈവിട്ടില്ല

പരിഭാഷ:

വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടവേ പുരികം, മല്ലെന്നായ് ശിരസ്സാട്ടിനാൻ;
ഓരുന്നോരുടെ നോട്ടമേറ്റു വലയും നേരം മുഖം താഴ്ത്തിനാൻ;
താരേശാഭമുഖം ചുവന്ന പൊഴുതിൽ പാദങ്ങളിൽ നോക്കിനാൻ;
ഓരോ ചേഷ്ട മുതിർന്നവർക്കിടയിലായക്കാന്തരൊഴിക്കായ്!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടവേ പുരികം, അല്ല എന്ന് ആയ് ശിരസ്സ് ആട്ടിനാൻ; ഓരുന്നേൻ മനം
എന്നു കൺ-കൾ പറയും നേരം മുഖം താഴ്ത്തിനാൻ; താര-ഈശ-ആഭ-മുഖം ചുവന്ന പൊഴുതിൽ
പാദങ്ങളിൽ നോക്കിനാൻ; ഓരോ ചേഷ്ട മുതിർന്നവർക്കു് ഇടയിൽ ആയ് ആ കാന്തർ ഒഴിക്കയാ
യ്!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 162-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: അന്യസ്രീദിക്കിലേക്കായ്...(പേജ് 182)
മാനവിക്രമൻ: മറ്റേപ്പെൺ വിട്ടിലേക്കായ്...(പേജ് 207)

3.70 ദൃഷ്ടി: കാതരനേത്രയാ.../കത്തും ഹൃത്തോടു നോക്കി...

വേമഭൂപാലൻ:70 രവിചന്ദ്രൻ:79 തദ്രമദേവകുമാരൻ:99 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:85

പ്രണയകലഹത്തിൽ പോകാൻ ഭാവിച്ച നായകനോടു നായികയുടെ പ്രവൃത്തി:

മൂലം:

ദൃഷ്ടി: കാതരനേത്രയാ ചിരതരം ബദ്ധ്യാഞ്ജലിം യാചിതഃ
പശ്യാദംശ്രുകപല്ലവേ ച വിധൃതോ നിർവ്യാജമാലിംഗിതഃ
ഇത്യക്ഷിപ്യ സമസ്തമേവമല്ലണോ ഗന്തും പ്രവൃത്തശ്ശ്രംഃ
പൂർവം പ്രാണപരിഗ്രഹോ ദധിതയാ മുക്തസ്തതോ വല്ലഭഃ || 70 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ദൃഷ്ടി: കാതര-നേത്രയാ ചിര-തരം ബദ്ധ്യാ അഞ്ജലിം യാചിതഃ പശ്യാത് അംശ്രുക-പല്ലവേ ച വിധൃതഃ നിർവ്യാജം ആലിംഗിതഃ ഇതി ആക്ഷിപ്യ സമസ്തം ഏവം അല്ലണഃ ഗന്തും പ്രവൃത്തഃ ശഃ പൂർവം പ്രാണ-പരിഗ്രഹഃ ദധിതയാ മുക്തഃ തതഃ വല്ലഭഃ

അർത്ഥം:

- കാതര-നേത്രയാ ചിര-തരം ദൃഷ്ടി : അവൾ അവനെ ഒരുപാടു നേരം ദയനീയമായി നോക്കി
- അഞ്ജലിം ബദ്ധ്യാ യാചിതഃ : കൈ കൂപ്പി യാചിച്ചു
- പശ്യാത് അംശ്രുക-പല്ലവേ വിധൃതഃ : പിന്നീടു വസ്തുത്തിന്റെ അറ്റത്തു പിടിച്ചു തൂങ്ങി
- നിർ-വ്യാജം ആലിംഗിതഃ : ഒരു കാപട്യവുമില്ലാതെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
- ഇതി സമസ്തം ആക്ഷിപ്യ ഏവം : ഇതെല്ലാം നിരസിച്ചിട്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള
- ശഃ അല്ലണഃ ഗന്തും പ്രവൃത്തഃ : ആ ചതിയനും നിർദ്ദയനുമായ പ്രിയൻ പോകാൻ ഇനിഞ്ഞപ്പോൾ
- തയാ പൂർവ്വം പ്രാണ-പരിഗ്രഹഃ മുക്തഃ : അവൾക്ക് ആദ്യം ജീവിതത്തിലുള്ള ആഗ്രഹം ഇല്ലാതെയായി
- തതഃ വല്ലഭഃ (മുക്തഃ) : പിന്നീടു ഭർത്താവില്ല.

പരിഭാഷ:

കത്തും ഹൃത്തോടു നോക്കിയേറെ സമയം, കൈ കൂപ്പി യാചിയ്ക്കുകയായ്, വസ്ത്രം പിടി വിട്ടിടാതെയവൾ നിർവ്യാജം പുണർന്നിടിനാൾ, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമിതൊക്കെ വിട്ടു ചതിയൻ പോകാൻ തുനിഞ്ഞിടവേ മുക്തം പ്രാണനിലാദ്യമാഗ്രഹമവൾ, കക്കാന്തനിൽ പിന്നെയും.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കത്തും ഹൃത്ത്-ടു നോക്കി ഏറെ സമയം, കൈ കൂപ്പി യാചിക്കുകയായ്, വസ്ത്രം-അഗ്രം പിടി വിട്ടിടാതെ അവൾ നിർ-വ്യാജം പുണർന്നിടിനാൾ, നിർ-ദാക്ഷിണ്യം ഇത് കൈ വിട്ടു ചതിയൻ പോകാൻ തുനിഞ്ഞിടവേ മുക്തം പ്രാണനിൽ ആദ്യം ആഗ്രഹം അവൾക്ക് ആ കാന്തനിൽ പിന്നെയും

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ഏണാക്ഷി നോക്കി ദീനാ...(പേജ് 182)
- മാനവിക്രമൻ:** നന്നേപ്പേടികലർന്നു നോക്കി...(പേജ് 207)

3.71 ലാക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാട.../മൈയാകെപ്പടരം മുഖം...

വേമഭൂപാലൻ:71 രവിചന്ദ്രൻ:88 തദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:60

മറ്റൊരു പെണ്ണിന്റെ കൂടെ രാത്രി കഴിച്ചു കൂട്ടിയതിനു ശേഷം രാവിലെ എത്തിയ നായ കനെ കണ്ട നായികയുടെ പ്രതികരണം.

മൂലം:

ലാക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാടപട്ടമഭിതഃ കേയൂരമുദ്രാ ഗളേ
വക്ത്രേ കജ്ജള-കാളിമാ നയനയോസ്താംബുലരാഗോപരഃ
ദൃഷ്ട്യാ കോപവീധായി മണ്ഡനമീദം പ്രാതശ്ചീരം പ്രേയസോ
ലീലാതാമരസോദരേ മൃഗദൃശശ്ലാസാസ്തമാപ്ലിം ഗതഃ || 71 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: ലാക്ഷാ-ലക്ഷ്മ ലലാട-പട്ടം അഭിതഃ കേയൂര-മുദ്രാ ഗളേ വക്ത്രേ കജ്ജള-കാളിമാ നയനയോഃ താംബുല-രാഗഃ അപരഃ ദൃഷ്ട്യാ കോപവീധായി മണ്ഡനം ഇദം പ്രാതഃ ചീരം പ്രേയസഃ ലീലാ-താമരസ-ഉദരേ മൃഗദൃശഃ ശ്ലാസാഃ സമാപ്ലിം ഗതഃ

അർത്ഥം:

- ലലാട-പട്ടം അഭിതഃ ലാക്ഷാ-ലക്ഷ്മ : നെറ്റിയിൽ ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറ്
- ഗളേ കേയൂര-മുദ്രാ : കഴുത്തിൽ വളയുടെ പാട്
- വക്ത്രേ കജ്ജള-കാളിമാ : മുഖത്തു് കണ്മഷിയുടെ കുറുപ്പിനിറം
- അപരഃ നയനയോഃ താംബുല-രാഗഃ : കൂടാതെ കണ്ണുകളിൽ താംബുലത്തിന്റെ ചുവപ്പിനിറം
- പ്രാതഃ പ്രേയസഃ ഇദം : രാവിലെ പ്രിയതമന്റെ ഇങ്ങനെയുള്ള
- കോപവീധായി മണ്ഡനം ചീരം ദൃഷ്ട്യാ : കോപമുണ്ടാക്കുന്ന അലങ്കാരങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു്
- മൃഗദൃശഃ ശ്ലാസാഃ : സുന്ദരി തന്റെ നെടുവീർപ്പിനെ
- ലീലാ-താമരസ-ഉദരേ : (കയ്യിലിരുന്ന) കളിത്താമരയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു്
- സമാപ്ലിം ഗതഃ : അവസാനിപ്പിച്ചു

പരിഭാഷ:

മൈയാകെപ്പടരം മുഖം, വളയമർന്നീടും ഗളം, കാലിലെ-
ച്ചായം നെറ്റിയിലും, മുറുകിയ ചുവപ്പോലുന്ന കൺപോളയും,
പ്രേയാൻ രാവിലെയീവീധത്തിലരിശം തോന്നുന്ന പോലെത്തവേ
മായിച്ചു നെടുവീർപ്പു താമരമലർ ചുംബിച്ചു കൊണ്ടോമലാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദനം: മൈ ആകെ പടരം മുഖം, വള അമർന്നീടും ഗളം, കാലിലെ ചായം നെറ്റി-യിലും, മുറുകിയ ചുവപ്പോലുന്ന കൺ-പോളയും, പ്രേയാൻ രാവിലെ ഈ വിധത്തിൽ അരിശം തോന്നുന്ന പോൽ എത്തവേ മായിച്ചു നെടു-വീർപ്പു താമര-മലർ ചുംബിച്ചു കൊണ്ടോമലാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ആ ലാക്ഷാങ്കം ലലാട...(പേജ് 182)
- മാനവിക്രമൻ:** നെറ്റിന്മേൽ നല്ല ലാക്ഷാ...(പേജ് 208)

3.72 അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ.../ഇന്നോടേ പ്രിയനോടു...

വേമഭൂപാലൻ:72 രവിചന്ദ്രൻ:- ത്രദ്രമദേവകമാരൻ:107 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:93

നായകനെ പിണക്കിയതിനു ശേഷമുള്ള തന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി നായിക ആശങ്കപ്പെടുന്നു.

മൂലം:

അദ്യാരഭ്യ ന ഹി പ്രിയേ പുനരഹം മാനസ്യ വാ ഭാജനം ഗൃഹ്ണീയാം വിഷരൂപിണശ്ശ്രാമതേർന്നാമാപി സംക്ഷേപതഃ കിം തേനൈവ വിനാ ശശാങ്കകിരണസ്പഷ്ടാട്ടാഹാസാ നിശാ നൈകോ വാ ദിവസഃപയോദമലിനോ യായാത്മമ പ്രാവൃഷ്ടി || 72 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: അദ്യാരഭ്യ ന ഹി പ്രിയേ പുനഃ അഹം മാനസ്യ വാ ഭാജനം ഗൃഹ്ണീയാം വിഷ-രൂപിണഃ ശ്രാ-മതഃ നാമ അപി സംക്ഷേപതഃ കിം തേന ഏവ വിനാ ശശാങ്ക-കിരണ-സ്പഷ്ട-അട്ടാഹാസാ നിശാ ന ഏകഃ വാ ദിവസഃ പയോ-ദ-മലിനഃ യായാത്മമ പ്രാവൃഷ്ടി

അർത്ഥം:

- അദ്യാരഭ്യ : ഇന്നു തൊട്ട്
- പ്രിയേ അഹം പുനഃ മാനസ്യ ഭാജനം ന ഹി : പ്രിയനോടു ഞാൻ കോപിക്കില്ല
- വാ വിഷ-രൂപിണഃ ശ്രാ-മതഃ : അതു പോലെ, ആ വിഷം നിറഞ്ഞ തെമ്മാടിയുടെ
- നാമ സംക്ഷേപതഃ അപി (ന) ഗൃഹ്ണീയാം : പേരു പറയാൻ പോലും പോകുന്നില്ല
- തേന വിനാ ഏവ : (എന്നാലും) അവനില്ലാതെ
- മമ ശശാങ്ക-കിരണ-സ്പഷ്ട-അട്ടാഹാസാ നിശാ ന യായാതി കിം : എനിക്കു ചന്ദ്രകിരണങ്ങൾ ചിരി തൂകുന്ന രാത്രി പോയിക്കിട്ടുമോ?
- വാ പയോദ-മലിനോ പ്രാവൃഷ്ടി : അതു പോലെ മേഘങ്ങളെക്കൊണ്ടു കുറുത്ത മഴക്കാലത്തു്
- ഏകഃ ദിവസഃ ന യായാതി : ഒരു ദിവസം പോലും തള്ളി നീക്കാനാവില്ല

പരിഭാഷ:

ഇന്നിൻ ശേഷമെന്നിങ്ങ കോപമവനോടില്ലാ; വിഷം ചീറ്റി, വൻ കന്നത്തം നിറയുന്നവൻ; വെറുതെയോപ്പേർ പോലുമോതില്ല ഞാൻ; എന്നാലും, ചിരി തൂകിയമ്പിളി വിളങ്ങിടുന്നൊരാ രാത്രികൾ മുന്നോട്ടോടിടുമോ? പയോദമഴകിൽ പൊങ്ങും മഴക്കാലവും?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ഇന്നിൻ ശേഷം എനിക്കു കോപം അവനോട് ഇല്ലാ, വിഷം ചീറ്റി, വൻ കന്നത്തം നിറയുന്നവൻ; വെറുതെ ആ പേർ പോലും ഓതില്ല ഞാൻ; എന്നാലും, ചിരി തൂകി അമ്പിളി വിളങ്ങിടുന്ന ഒരു ആ രാത്രികൾ മുന്നോട്ട് ഓടിടുമോ? പയോദം അഴകിൽ പൊങ്ങും മഴ-ക്കാലവും?

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 162-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ഇക്കാലത്തു മുതൽക്ക... (പേജ് 183)
- മാനവിക്രമൻ:** ഭർത്താവോടിത്രനാൾ മുതൽക്ക... (പേജ് 208)

3.73 ശാന്തസ്യം കാഞ്ചി.../നാണം കെട്ടവനേ...

വേമഭൂപാലൻ:73 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

വേദാന്തത്തിലൂടെ അർജ്ജുനനെതിരെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ കൈയയച്ച നായകനെ നായിക ചീത്ത വിളിക്കുന്നു.

മൂലം:

ശാന്തസ്യം കാഞ്ചിമണിരണിതമാകർണ്യ സഹസാ
യദാശ്ലിഷ്യന്നേവ പ്രശിമിലഭൂജഗ്രന്ഥിരവേഃ
തദേതത് ക്യാചക്ഷേ ഘൃതമധുമയത്വദ്ബഹുവചോ-
വിഷേണാഘൃർണ്ണന്തി കിമപി ന സഖീ മേ ഗണയതി || 73 ||

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: ശം അന്യസ്യം കാഞ്ചി-മണി-രണിതം ആകർണ്യ സഹസാ യത് ആശ്ലിഷ്യൻ ഏവ പ്ര-ശിമി
ല-ഭൂജ-ഗ്രന്ഥിഃ അഭവഃ തത് ഏതത് ക്യാചക്ഷേ ഘൃത-മധു-മയ-ത്വത്-ബഹു-വചഃ-വിശേഷേണ
ആഘൃർണ്ണന്തി കിം-അപി ന സഖീ മേ ഗണയതി

അർത്ഥം:

- ശം! : ദൃഷ്ട്യാ
- യത് ആശ്ലിഷ്യൻ ഏവ : കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും
- അന്യസ്യം കാഞ്ചി-മണി-രണിതം ആകർണ്യ : വേദാന്തത്തിലൂടെ അർജ്ജുനനെതിരെ മണിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ
- തത് സഹസാ : അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന്
- പ്ര-ശിമില-ഭൂജ-ഗ്രന്ഥിഃ അഭവഃ : (നീ) കൈ അയച്ചു
- ഘൃത-മധു-മയ-ത്വത്-ബഹു-വചഃ-വിഷേണ : നെയ്യും തേനും നിറഞ്ഞ നിന്റെ വാക്കുകളിലെ വിഷം കൊണ്ട്
- ആഘൃർണ്ണന്തി : (ഞാൻ) വലഞ്ഞു
- ഏതത് ക്യാചക്ഷേ : ഇതു ഞാൻ എവിടെ പറയും?
- കിം-അപി സഖീ മേ ന ഗണയതി : ഒരു തോഴി പോലും ഞാൻ പറയുന്നതു കണക്കാക്കില്ല

പരിഭാഷ:

നാണം കെട്ടവനേ! പുണർന്നമരവേ മറ്റോളം പോകുന്ന-
ത്താണത്തിൻ ധ്വനി കേൾക്കെ വീട്ടിവളെ നീ നിൻ കൈയയച്ചില്ലയോ?
തേനും നെയ്യുമൊലിച്ചിടും തവ വചസ്സേവം വിഷം ചേർന്നതാം;
ഞാനാരോട് ഇതു ചൊല്ലുവാൻ? സഖിയൊരാൾ പോലും ഗണിക്കില്ലഹോ!

ശാർദൂലവിക്കീർതി

പദശ്ലോഭം: നാണം കെട്ടവനേ! പുണർന്ന് അമരവേ മറ്റോളം പോകുന്ന അർജ്ജുനനെതിരെ ധ്വനി കേൾ
ക്കെ വീട്ട് ഇവളെ നീ നിൻ കൈ അയച്ചില്ലയോ? തേനും നെയ്യും ഒലിച്ചിടും തവ വചസ്സ് ഏവം വിഷം
ചേർന്നത് ആം; ഞാൻ ആരോട് ഇതു ചൊല്ലുവാൻ? സഖി ഒരാൾ പോലും ഗണിക്കില്ല അഹോ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കയ്യോ, കൈതവശീല...(പേജ് 183)
- മാനവിക്രമൻ:** മറ്റുവൾക്കുടയ കിങ്കിണീ...(പേജ് 208)

3.74 ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ.../കാണില്ലാരുമിതെന്നറച്ചു...

വേമദ്രുപാലൻ:74 രവിചന്ദ്രൻ:77 തദ്രമദേവകുമാരൻ:96 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:82

കപടമായി ഉറങ്ങിക്കിടന്ന നായകനെ ചുംബിച്ച നായികയ്ക്കു സംഭവിച്ചത്.

മൂലം:

ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ ശയനാദൃതമായ കിഞ്ചിച്ഛനൈർ-
 നിദ്രാവ്യാജപാഗതസ്യ സുചിരം നിർവർണ്ണ്യ പത്യർമ്മുഖം
 വിസ്രബ്ധം പരിച്ഛംബ്യ ജാതപുളകാമാലോക്യ ഗണ്ഡസ്ഥലീം
 ലജ്ജാനന്ദ്രമുഖീ പ്രിയേണ ഹസതാ ബാലാവേച്ഛംബിതാ || 74 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ശൂന്യം വാസ-ഗൃഹം വിലോക്യ ശയനാത് ഉത്ഥായ കിഞ്ചിത് ശനൈഃ നിദ്രാ-വ്യാജം ഉപാഗത
 സ്യ സുചിരം നിർവർണ്ണ്യ പത്യഃ മുഖം വിസ്രബ്ധം പരി-ച്ഛംബ്യ ജാത-പുളകാം ആലോക്യ ഗണ്ഡ-
 സ്ഥലീം ലജ്ജാ-നന്ദ്ര-മുഖീ പ്രിയേണ ഹസതാ ബാലാ അഭവത് ചുംബിതാ

അർത്ഥം:

- ബാലാ : ആ പെൺകുട്ടി
- ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ : ആളൊഴിഞ്ഞ മുറി കണ്ടിട്ട്
- കിഞ്ചിത് ശനൈഃ : പതുക്കെ
- ശയനാത് ഉത്ഥായ : കിടക്കയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ്
- നിദ്രാ-വ്യാജം ഉപാഗതസ്യ പത്യഃ മുഖം : കള്ളയുറക്കം നടിച്ചു കിടക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ മുഖം
- സുചിരം നിർവർണ്ണ്യ : വളരെ നേരം നോക്കിയിട്ട്
- വിസ്രബ്ധം പരിച്ഛംബ്യ : മടിയില്ലാതെ ചുംബിച്ചപ്പോൾ
- ജാതപുളകാം ഗണ്ഡസ്ഥലീം ആലോക്യ : പുളകം ഉണ്ടായ (അവന്റെ) കവിൾത്തടത്തെ കണ്ടിട്ട്
- ലജ്ജാ-നന്ദ്ര-മുഖീ : നാണം കൊണ്ടു മുഖം കുനിക്കുകയും
- ഹസതാ പ്രിയേണ : ചിരിക്കുന്ന പ്രിയനാൽ
- ചുംബിതാ അഭവത് : ചുംബിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു

പരിഭാഷ:

കാണില്ലാരുമിതെന്നറച്ചു, കപടം ഭാവിച്ചുറങ്ങിടീനോ-
 രേണാങ്കാനനനെപ്പതുങ്ങി വളരെപ്പാർത്തിട്ടു ചുംബിക്കവേ,
 ശോണാഭം കവിളത്തു വന്ന പുളകം കണ്ടിട്ടു നന്ദ്രാസ്യയായ്
 നാണിച്ചാൾ, ചിരി തൂകിയുമ്മയവനേകിടമ്പൊഴോ ചൂളിനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കാണില്ല ആരും ഇത് എന്ന് ഉറച്ചു, കപടം ഭാവിച്ച് ഉറങ്ങിടീന ഒരു ഏണ-അങ്ക-ആനനനെ
 പതുങ്ങി വളരെ പാർത്തിട്ടു ചുംബിക്കവേ, ശോണ-ആഭം കവിളത്തു വന്ന പുളകം കണ്ടിട്ടു നന്ദ്ര-ആ
 സ്യ ആയ് നാണിച്ചാൾ, ചിരി തൂകി ഉമ്മ അവവൻ ഏകീടമ്പൊൾ-ഓ ചൂളിനാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: വിക്ഷിപ്തകാന്തമായപ്പുരമുറി...(പേജ് 183)

മാനവിക്രമൻ: ശൂന്യം കേളീഗൃഹം കണ്ടവൾ...(പേജ് 208)

3.75 പാദാസക്തേസുചിരമിഹതേ.../എന്നും നിൻ കാൽ തടവി...

വേമദ്രുപാലൻ:75 രവിചന്ദ്രൻ:65 ത്ര്യമദേവകുമാരൻ:81 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:68

കുപിതയായ നായികയും സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന സഖികളും.

മൂലം:

"പാദാസക്തേ സുചിരമിഹ തേ വാമതാ നൈവ കാനേ
മന്ദാരംഭേ പ്രണയിനി ജനേ കോപനേ കോപരാധഃ"
ഇതഥ തസ്യഃ പരിജനഗിരാ കോപവേഗേ പ്രശാന്തേ
ബാഷ്പാദ്ഭേദൈസ്തദനു സഹസാ ന സ്ഥിതം ന പ്രവൃത്തം. || 75 ||

മന്ദാക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: പാദ-ആസക്തേ സു-ചിരം ഇഹ തേ വാമതാ ന ഏവ കാനേ മന്ദ-ആരംഭേ പ്രണയിനി ജനേ
കോപനേ കഃ അപരാധഃ ഇതഥ തസ്യഃ പരിജന-ഗിരാ കോപ-വേഗേ പ്രശാന്തേ ബാഷ്പ-ഉദ്ഭേദ
ഭേദഃ തദനു സഹസാ ന സ്ഥിതം ന പ്രവൃത്തം

അർത്ഥം:

- കോപനേ : കോപശീലമുള്ളവളേ
- സു-ചിരം ഇഹ പാദ-ആസക്തേ കാനേ : എന്നും ഇവിടെ കാൽക്കൽ വീഴുന്ന ഭർത്താവുള്ളപ്പോൾ
- തേ വാമതാ ന ഏവ : നിനക്ക് ഈ വഴക്ക് ഉണ്ടാവേണ്ടതല്ല
- മന്ദ-ആരംഭേ പ്രണയിനി ജനേ : പ്രിയൻ ആദ്യമായി ഒരു തെറ്റു ചെയ്തതിന്
- അപരാധഃ കഃ : എന്താണു കഴപ്പാ?
- ഇതഥ പരി-ജന-ഗിരാ തസ്യഃ : ഇങ്ങനെ തോഴിമാർ അവളുടെ
- കോപ-വേഗേ പ്ര-ശാന്തേ : കോപത്തിന്റെ വേഗത്തെ അല്പം ശാന്തമാക്കിയപ്പോൾ
- തത്-അനു സഹസാ ബാഷ്പ-ഉദ്ഭേദൈഃ : പിന്നീടു പെട്ടെന്ന് കണ്ണീർ വാർത്തത്
- ന സ്ഥിതം ന പ്രവൃത്തം : നിന്നുമില്ല, കൂടുതൽ ഒഴുകിയുമില്ല

പരിഭാഷ:

"എന്നും നിൻ കാൽ തടവി മരുവും കാന്തനോടീ വിധം നീ-
യൊന്നും ചെയ്തീടരുതു, ചെറുതാമാദ്യമാം തെറ്റിനൊക്കെ"
എന്നീ മട്ടിൽ സഖികളവൾ തൻ കോപമാറ്റാൻ ശ്രമിക്കേ
കണ്ണീർ തിങ്ങിച്ചിതറിയതു തോർന്നില്ല, വർദ്ധിച്ചുമില്ല.

മന്ദാക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: എന്നും നിൻ കാൽ തടവി മരുവും കാന്തനോട് ഈ വിധം നീ ഒന്നും ചെയ്തീടരുത് ചെറുതാം ആദ്യ
മാം തെറ്റിന് ഒക്കെ എന്ന് ഈ മട്ടിൽ സഖികൾ അവൾ തൻ കോപം ആറ്റാൻ ശ്രമിക്കേ കണ്ണീർ
തിങ്ങി-ചിതറിയതു തോർന്നില്ല വർദ്ധിച്ചും ഇല്ല

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ഹേ രംഭോരു, വിരോധമെന്തു...(പേജ് 183)
- മാനവിക്രമൻ:** (പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല)

3.76 കഥമപി കൃതപ്രത്യുപത്തൗ.../തിരികെയണയും കാന്തൻ...

വേമഭൂപാലൻ:76 രവിചന്ദ്രൻ:73 അദ്രമദേവകുമാരൻ:89 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:75

പിണങ്ങിപ്പോയി തിരിച്ചു വന്ന നായകൻ എന്തോ തെറ്റിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ നായികയുടെ പ്രതികരണം:

മൂലം:

കഥമപി കൃതപ്രത്യുപത്തൗ പ്രിയേ സഖലിതോത്തരേ
 വിരഹകൃശയാ കൃത്യാ വ്യാജം പ്രകല്പിതമശ്രുതം
 അസഹനസഖീശ്രോത്രപ്രാപ്തിം വിശംകൃ സസംഭ്രമം
 വിവലിതദൃശാ ശൂന്യേ ഗേഹേ സമുച്ഛസിതം പുനഃ || 76 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: കഥം-അപി കൃത-പ്രതി-ആപത്തൗ പ്രിയേ സഖലിത-ഉത്തരേ വിരഹ-കൃശയാ കൃത്യാ വാചം പ്രകല്പിതം അ-ശ്രുതം അസഹന-സഖീ-ശ്രോത്ര-പ്രാപ്തിം വിശങ്കൃ സ-സംഭ്രമം വിവലിത-ദൃശാ ശൂന്യേ ഗേഹേ സം-ഉച്ഛസിതം പുനഃ

അർത്ഥം:

- കഥം-അപി : എങ്ങനെയോ
- കൃത-പ്രതി-ആപത്തൗ പ്രിയേ : പോയിട്ടു തിരിച്ചു വന്ന പ്രിയൻ
- സ്ഖലിത-ഉത്തരേ : ഒരു ഉത്തരം പിഴച്ചപ്പോൾ
- വിരഹ-കൃശയാ വാചം കൃത്യാ : വിരഹം കൊണ്ടു ശോഷിച്ച അവൾ കള്ളത്തരത്തോടെ
- അ-ശ്രുതം പ്രകല്പിതം : (അതു) കേട്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു
- പുനഃ : പിന്നീട്
- അസഹന-സഖീ-ശ്രോത്ര-പ്രാപ്തിം : സഹിക്കാൻ പറ്റാത്ത സഖിമാർ അതു കേട്ടോ എന്ന്
- വിശങ്കൃ സ-സംഭ്രമം വിവലിത-ദൃശാ : പേടിച്ച സംഭ്രമിച്ച് ചുറ്റും നോക്കി
- ഗേഹേ ശൂന്യേ : വീടു ശൂന്യമാണെന്നു കണ്ട്
- സം-ഉച്ഛസിതം : (ആശ്വാസത്തോടെ) നിശ്വസിച്ചു

പരിഭാഷ:

തിരികെയണയും കാന്തൻ ചൊല്ലും വചസ്സു പിഴയ്ക്കുവേ,
 വിരഹകൃശയാം പെണ്ണാൾ കേട്ടില്ലതെന്നു നടിയ്ക്കുവാൻ;
 തിരുടർ സഖിമാർ കേട്ടെന്നോർത്തിട്ടൊരിറ്റു പകച്ചു നി-
 ന്നൊരുവരെയുമേ കാണാഞ്ഞിട്ടാശ്വസിച്ചു നതാംഗിയാൾ.

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: തിരികെ അണയും കാന്തൻ ചൊല്ലും വചസ്സു പിഴയ്ക്കുവേ, വിരഹ-കൃശയാം പെണ്ണാൾ കേട്ടില്ല അത് എന്നു നടിയ്ക്കുവാൻ; തിരുടർ സഖി-മാർ കേട്ടു എന്ന് ഓർത്തിട്ട് ഒരു ഇറ്റു പകച്ചു നിന്ന് ഒരു വരെയും-ഏ കാണാഞ്ഞിട്ട് ആശ്വസിച്ചു നതാംഗിയാൾ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: കഷ്ടപ്പെട്ട വിധോഗിനി...(പേജ് 184)

മാനവിക്രമൻ: മുറ്റം കഷ്ടത്തിലാഴ്കേ...(പേജ് 209)

3.77 പശ്യാശ്ലേഷവിശീർണ്ണ.../നോക്കൂ സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി...

വേമഭൂപാലൻ:77 രവിചന്ദ്രൻ:72 അഭ്യന്തരവക്താവൻ:88 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:74

നായകൻ കാണിച്ച സാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി നായിക തോഴിയോട്.

മൂലം:

പശ്യാശ്ലേഷവിശീർണ്ണചന്ദനരജഃ പുഞ്ചപ്രകർഷാദിയം ശയ്യാ സന്ദ്രതി കോമളാംഗി പരഷേത്യാരോപ്യ മാം വക്ഷസി ഗാവേഷ്യഗ്രഹപീഡനാകലതയാ പാദാഗ്രസന്ദംശകേ- നാകൃഷ്യാംബരമാത്മനോ യദുചിതം ധൂർത്തേന തൽ പ്രസ്തുതം || 77 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപുരുഷം: പശ്യ ആശ്ലേഷ-വിശീർണ്ണ-ചന്ദന-രജഃ-പുഞ്ച-പ്രകർഷാത്-ഇയം ശയ്യാ സന്ദ്രതി കോമളാംഗി പരഷാ ഇതി ആരോപ്യ മാം വക്ഷസി ഗാവേഷ്യ-ഗ്രഹ-പീഡന-ആകലതയാ പാദ-അഗ്ര-സന്ദംശകേന ആകൃഷ്ട-അംബരം ആത്മനഃ യത് ഉചിതം ധൂർത്തേന തത് പ്രസ്തുതം

അർത്ഥം:

കോമളാംഗി, പശ്യ	: "സുന്ദരി, നോക്കൂ
ആശ്ലേഷ-വിശീർണ്ണ-ചന്ദന-രജഃ-പുഞ്ച-പ്രകർഷാത്	: കെട്ടിപ്പിടിത്തം കൊണ്ടു ചന്ദനപ്പൊടി ആകെ വിതറിയതിനാൽ
സന്ദ്രതി ഇയം ശയ്യാ പരഷാ	: ഇപ്പോൾ ഈ കിടക്ക വളരെ കടുപ്പമുള്ളതാണ്"
ഇതി	: എന്ന് പറഞ്ഞ്
മാം വക്ഷസി ആരോപ്യ	: എന്നെ (സ്വന്തം) നെഞ്ചത്ത് കയറ്റിക്കിടത്തി
ഗാവേഷ്യ-ഗ്രഹ-പീഡന-ആകലതയാ	: ചുണ്ടു് അമർത്തി കടിച്ചു പിടിച്ചു കൊണ്ടു്
പാദ-അഗ്ര-സന്ദംശകേന	: കാലിന്റെ അറ്റം കൊണ്ടു്
അംബരം ആകൃഷ്ട	: (എന്റെ) വസ്ത്രം നീക്കി
ആത്മനഃ യത് ഉചിതം തത്	: തനിയ്ക്കു തോന്നിയതൊക്കെ എന്താണോ അതു്
ധൂർത്തേന പ്രസ്തുതം	: ആ ദുരുന്മട്ടവൻ ചെയ്തു

പരിഭാഷ:

"നോക്കൂ സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി പരന്നാലിംഗനത്താൽ, കട്ട-ത്തിക്കട്ടിൽ കറിനം," പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മാറിൽ കരേറ്റി ഭൃതം ഉള്ളിൽ ചുണ്ടു മുറിഞ്ഞിടം പടി കടിച്ചു എൻ വസ്ത്രം ആ ധൂർത്തേന നീക്കി കാൽവിരലാൽ, പണിഞ്ഞു പലതും തോന്നുന്ന പോലെക്കവേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപുരുഷം: "നോക്കൂ സുന്ദരി, ചന്ദന-പൊടി പരന്നു ആലിംഗന-ത്താൽ, കടുത്തു ഈ കട്ടിൽ കറിനം" പറഞ്ഞു ഇവളെ ആ മാറിൽ കരേറ്റി ഭൃതം ഉള്ളിൽ ചുണ്ടു മുറിഞ്ഞിടം പടി കടിച്ചു എൻ വസ്ത്രം ആ ധൂർത്തേന-ഓ നീക്കി കാൽ-വിരലാൽ, പണിഞ്ഞു പലതും തോന്നുന്ന പോൽ ഒക്കവേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** പാടീരപ്പൊടി വീണ... (പേജ് 184)
- മാനവിക്രമൻ:** മാലേയപ്പൊടി കോമളാംഗി... (പേജ് 209)

3.78 അച്ഛിന്നം നയനാംബു.../തൂകം തന്നുടെ കണ്ണനീർ...

വേമഭൂപാലൻ:78 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

ഉദാസീനനായ നായകനോടു നായികയുടെ അവസ്ഥയെ സഖി പറയുന്നു.

മൂലം:

അച്ഛിന്നം നയനാംബു ബന്ധുഷു കൃതം ചിന്താ ഗുരുഷുർചിതാ
ദന്തം ദൈന്യമശേഷതഃ പരിജനേ താപസ്സഖീഷ്യാഹിതഃ
അദ്യ ശ്വഃ പരനിർവൃതിം ഭജതി സാ ശ്വാസൈഃ പരം വിദ്യതേ
വിസ്രബ്ധോ ഭവ വിപ്രയോഗജനിതം ദുഃഖം വിഭക്തം തയാ. || 78 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: അച്ഛിന്നം നയനം-അംബു ബന്ധുഷു കൃതം ചിന്താ ഗുരുഷു അർചിതാ ദന്തം ദൈന്യം അശേഷതഃ
പരി-ജനേ താപഃ സഖീഷു ആഹിതഃ അദ്യ ശ്വഃ പര-നിർവൃതിം ഭജതി സാ ശ്വാസൈഃ പരം വിദ്യതേ
വിസ്രബ്ധഃ ഭവ വിപ്രയോഗ-ജനിതം ദുഃഖം വിഭക്തം തയാ

അർത്ഥം:

- അച്ഛിന്നം നയനം-അംബു ബന്ധുഷു : നിർത്താതെ ഒഴുകുന്ന കണ്ണനീർ ബന്ധുക്കൾക്കും
- ചിന്താ ഗുരുഷു അർചിതാ : ചിന്ത മുതിർന്ന ആളുകൾക്കും അർപ്പിച്ചു
- ദൈന്യം അശേഷതഃ പരി-ജനേ ദന്തം : വേദന മുഴുവനും ദാസിമാർക്കു കൊടുത്തു
- താപഃ സഖീഷു ആഹിതഃ : ദുഃഖം തോഴിമാരിൽ നിക്ഷേപിച്ചു
- തയാ വിപ്രയോഗ-ജനിതം ദുഃഖം വിഭക്തം : വിരഹം മൂലമുള്ള ദുഃഖമെല്ലാം അവൾ ഇങ്ങനെ വിഭജിച്ചു
- ശ്വാസൈഃ പരം വിദ്യതേ : നെടുവീർപ്പുകൾ അവളെ തളർത്തുന്നു
- സാ അദ്യ ശ്വഃ : അവൾ ഇപ്പോൾ ഇന്നോ നാളെയോ
- പര-നിർവൃതിം ഭജതി : പരമപദം പ്രാപിക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

തൂകം തന്നുടെ കണ്ണനീരുടയവർ, ക്ഷോഭിക്കു ദുഃഖിന, യ-
ന്നേകീ വേദന ദാസിമാർക്കു, സഖിമാർക്കേറുന്ന ദുഃഖത്തെയും,
"പോകും ഞാൻ പരലോകയാത്രയതിനി, നല്ലെങ്കിൽ നാളേ," യ്തിദം
മാഴ്ചിക്കാത്തവിയോഗദുഃഖമതിയായ് പേറുന്നു വീർപ്പോടവൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: തൂകം തന്നുടെ കണ്ണനീർ ഉടയവർക്ക്, ഉറ്റോർക്കു ദുഃഖ-ചിന്ത, അന്ന് ഏകീ വേദന ദാസി-
മാർക്കു, സഖി-മാർക്ക് ഏറുന്ന ദുഃഖത്തെയും, "പോകും ഞാൻ പര-ലോക-യാത്ര അതിന് ഇന്ന്
അല്ലെങ്കിൽ നാളേയ്ക്ക്" ഇദം മാഴ്ചി കാന്ത-വിയോഗ-ദുഃഖം അതിയായ് പേറുന്നു വീർപ്പോടെ അവൾ.

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ബന്ധുക്കൾക്കാക്കി...(പേജ് 184)

മാനവിക്രമൻ: ബന്ധുവർഗ്ഗമതിനാക്കിയശ്രൂ...(പേജ് 209)

3.79 സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം.../പൂവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ...

വേമഭൂപാലൻ:79 രവിചന്ദ്രൻ:71 തദ്രമദേവകുമാരൻ:87 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:73

കോപിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും ആശങ്കാകലയായ നായിക.

മൂലം:

സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം കരോതു കൃശാം തനം
 ന സഖി ചടുലപ്രേമ്ണാ കാര്യം പുനർദ്ദൃയിതേന മേ
 ഇതി സരസം മാനാസോപാദൃദീര്യ വചസ്തയാ
 രമണപദവീ സാരംഗാക്ഷ്യാ സശങ്കിതമീക്ഷിതാ || 79 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം കരോതു കൃശാം തനം ന സഖി ചടുല-പ്രേമ്ണാ കാര്യം പുനഃ ദൃയിതേന മേ ഇതി സരസം മാന-ആസോപാത് ഉദീര്യ വചഃ തയാ രമണ-പദവീ സാരംഗാക്ഷ്യാ സ-ശങ്കിതം ഈക്ഷിതാ

അർത്ഥം:

- "സഖി : "സഖി
- ഹൃദയം സ്പുടതു : (എന്റെ) ഹൃദയം പൊട്ടിപ്പോകട്ടേ
- കാമഃ കാമം കൃശാം തനം കരോതു : കാമദേവൻ തോന്നുന്നതു പോലെ എന്റെ ശരീരം ചടുലിക്കട്ടേ
- പുനഃ ചടുല-പ്രേമ്ണാ : പിന്നെയും ഇളകുന്ന പ്രേമത്തോടു കൂടിയ
- ദൃയിതേന മേ ന കാര്യം" : പ്രിയതമനോടു് എനിക്ക് ഒരു ഇടപാടും ഇല്ല"
- ഇതി സരസം മാന-ആസോപാത് : ഇങ്ങനെ പെട്ടെന്ന് ദേഷ്യം വന്ന്
- വചഃ ഉദീര്യ : പറഞ്ഞിട്ട്
- തയാ സാരംഗാക്ഷ്യാ സ-ശങ്കിതം : ആ സുന്ദരി ശങ്കയോടെ
- രമണ-പദവീ ഈക്ഷിതാ : പ്രിയൻ വരുന്ന വഴിയേ നോക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

"പൂവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ തന, വെൻ ചങ്കും പിളർന്നോട്ടെ, യി-
 ന്നീ വണ്ണം ചതി ചെയ്തിടുന്നവനെനിക്കെന്തിന്നു? വേണ്ടോ സഖീ"
 ഏവം ചിന്ത വെടിഞ്ഞു കോപവചനം പെട്ടെന്നു ചൊല്ലിയിലും
 പാവം തന്റിയവൻ വരുന്ന വഴിയേ ശങ്കിച്ചു നോക്കുന്നിതേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: "പൂവമ്പൻ ചെറുത് ആക്കിടട്ടെ തന, എൻ ചങ്കും പിളർന്നോട്ടെ, ഇന്ന് ഈ വണ്ണം ചതി ചെയ്തിടു ന്നവൻ എനിക്ക് എന്തിന്നു? വേണ്ടോ സഖീ" ഏവം ചിന്ത വെടിഞ്ഞു കോപ-വചനം പെട്ടെന്നു ചൊ ല്ലിയിലും പാവം തന്റി അവൻ വരുന്ന വഴിയേ ശങ്കിച്ചു നോക്കുന്നു ഇതേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ദേഹത്തെക്കൂശമാക്കിടട്ട്...(പേജ് 184)
- മാനവിക്രമൻ:** താരമ്പൻ തനവാക്കിടട്ടെ...(പേജ് 209)

3.80 ലീലാതാമരസാഹതോന്യം/ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ച...

വേമദ്രോപാലൻ:80 രവിചന്ദ്രൻ:70 തദ്രമദേവകുമാരൻ:86 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:72

തെറ്റു ചെയ്തതിനു പിടിക്കപ്പെട്ട നായകൻ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടു നായികയെ വശത്താക്കിയതു്.

മൂലം:

ലീലാതാമരസാഹതോന്യവനിതാ നിശ്ശങ്കദഷ്ടാധരഃ
പ്രേമാൻ കേസരദൃഷിതേക്ഷണ ഇവ വ്യാമീല്യ നേത്രേ സ്ഥിതഃ
കാന്താ കഡ്മളിതാനനേന്ദു ദദതി വായും സ്ഥിതാ തത്ര സാ
ദ്രാന്ത്യാ ധൂർത്തതയാ തദാ നതിമൃതേ തേനാവേച്ഛംബിതാ || 80 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ലീലാ-താമരസ-ആഹതഃ അന്യ-വനിതാ-നിശ്ശങ്ക-ദഷ്ട-അധരഃ പ്രേമാൻ കേസര-ദൃഷിത-
ഇക്ഷണഃ ഇവ വ്യാമീല്യ നേത്രേ സ്ഥിതഃ കാന്താ കഡ്മളിത-ആനന-ഇന്ദു ദദതി വായും സ്ഥിതാ
തത്ര സാ ദ്രാന്ത്യാ ധൂർത്തതയാ തദാ നതിമൃതേ തേന അവേച്ഛംബിതാ

അർത്ഥം:

- അന്യ-വനിതാ-നിശ്ശങ്ക-ദഷ്ട-അധരഃ : ഒരു സംശയമില്ലാത്ത വിധം വേറൊരു പെണ്ണിന്റെ കടിയേറ്റു പാടുള്ള
- പ്രേമാൻ ലീലാ-താമരസ-ആഹതഃ : നായകനെ കളിത്താമര കൊണ്ടു് അടിച്ചപ്പോൾ
- കേസര-ദൃഷിത-ഇക്ഷണഃ ഇവ : പുഞ്ചൊടി കണ്ണിൽ പോയി എന്ന വ്യാജേന
- നേത്രേ വ്യാമീല്യ സ്ഥിതഃ : (അവൻ) കണ്ണു ചിമ്മി നിന്നു
- കാന്താ കഡ്മളിത-ആനന-ഇന്ദു : പ്രിയതമ ചുണ്ടു കൂർപ്പിച്ചു്
- വായും ദദതി തദാ തത്ര സ്ഥിതാ : ഊതാൻ നിന്നപ്പോൾ
- സാ : അവൾ
- നതിമൃതേ തേന : തല പൊക്കിയ അവനാൽ
- ദ്രാന്ത്യാ ധൂർത്തതയാ : അർത്തിയും ആവേശവും മൂത്തു്
- ച്ഛംബിതാ അവേച്ഛം : ചുംബിക്കപ്പെട്ടു്

പരിഭാഷ:

ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ച ചുണ്ടൊടണയുന്നോനെക്കളിത്താമര-
പ്പു തല്ലാനവൾ വീശവേ, പൊടി പതിച്ചെന്നങ്ങു കൺ ചിമ്മിനാൻ;
ഊതാനായവൾ കൂർത്ത ചുണ്ടൊടരികത്തെത്തിടവേ, യേറ്റു, നിർ-
ബാധം ദ്രാന്തു പിടിച്ച പോലെ ചതിയൻ ചുംബിച്ചു മൈക്കണ്ണിയെ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ച ചുണ്ടു-ഓട് അണയുന്നോനെ കളി-താമര-പ്പു തല്ലാൻ അവൾ വീശവേ,
പൊടി പതിച്ചു എന്ന് അങ്ങു കൺ ചിമ്മിനാൻ; ഊതാൻ ആയ് അവൾ കൂർത്ത ചുണ്ടു-ഓട് അരിക
ത്തു് എത്തിടവേ, ഏറ്റു, നിർ-ബാധം ദ്രാന്തു പിടിച്ച പോലെ ചതിയൻ ചുംബിച്ചു മൈക്കണ്ണിയെ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: നന്നായ ന്യൂനഭാഷ... (പേജ് 185)

മാനവിക്രമൻ: മറ്റേ സ്ത്രീ തന്റെ ദന്തകൃതം... (പേജ് 210)

3.81 പുരാഭൂമിസ്തം.../ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ്...

വേമഭൂപാലൻ:81 രവിചന്ദ്രൻ:66 അദ്രമദേവകുമാരൻ:82 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:69

കാലക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞു പോകുന്ന പ്രണയത്തെപ്പറ്റി നായിക നായകനോടു്

മൂലം:

പുരാഭൂമിസ്തം പ്രഥമവിഭിന്നാ തനരിയം
തതോന ത്വം പ്രേയാൻ വയമപി ഹതാശാഃ പ്രിയതമാഃ
ഇദാനീം നാമസ്തം വയമപി കളത്രം കിമപരം
ഹതാനാം പ്രാണാനാം കലിശ കഠിനാനാം ഫലമിദം || 81 ||

ശിഖരിണി

പദശ്ലോഭം: പുരാഭൂമിസ്തം പ്രഥമം അവിഭിന്നാ തനരിഃ ഇയം തതഃ ന ത്വം പ്രേയാൻ വയം അപി ഹതാശാഃ പ്രിയതമാഃ ഇദാനീം നാമഃ ത്വം വയം അപി കളത്രം കിം അപരം ഹതാനാം പ്രാണാനാം കലിശ-കഠിനാനാം ഫലം ഇദം

അർത്ഥം:

- പുരാ പ്രഥമം : പണ്ടു് ആദ്യം
- അസ്തം ഇയം തനരിഃ അവിഭിന്നാ ആഭൂത് : നമുക്കു് രണ്ടല്ല ഒരു ശരീരം ആയിരുന്നു
- തതഃ ന ത്വം പ്രേയാൻ : അതു കഴിഞ്ഞു നീ കാമുകനായി
- വയം അപി ഹതാശാഃ പ്രിയതമാഃ : ഞാൻ ആശ നശിച്ച കാമുകിയും
- ഇദാനീം നാമഃ ത്വം : ഇപ്പോൾ നീ ഭർത്താവാണ്
- വയം അപി കളത്രം : ഞാൻ ഭാര്യയും
- കിം അപരം? : അതല്ലാതെ എന്തു്?
- ഇദം ഹതാനാം കലിശ-കഠിനാനാം : ഇതാണു തുലഞ്ഞു പോയ, വജ്രം പോലെ കഠിനമായ പ്രാണാനാം ഫലം : ജീവിതത്തിന്റെ ഫലം.

പരിഭാഷ:

ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് കഴിയുവോരാദ്യം ഭവാൻ ഞാനുമേ,
പിന്നെകാമുകനായി നീ, കമനി ഞാൻ, പ്രത്യുശ പൊയ്പോയവൾ;
ഇന്നോ നീ പതി, പതി ഞാൻ, അതു കഴിഞ്ഞെന്തെങ്കിലും തമ്മിലി-
ല്ലെന്നും നമ്മളി, ലീവിധം കഠിനമായ് വജ്രോപമം ജീവിതം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ഒന്ന്-ആയ് ഉള്ള ശരീരം ആയ് കഴിയുവോർ ആദ്യം ഭവാൻ ഞാനും-ഏ, പിന്നെ കാമുകൻ ആയി നീ, കമനി ഞാൻ, പ്രതി-ആശ പൊയ്പോയവൾ; ഇന്നോ നീ പതി, പതി ഞാൻ, അതു കഴിഞ്ഞു എന്ത് എങ്കിലും തമ്മിൽ ഇല്ല ഒന്നും നമ്മളിൽ, ഈ വിധം കഠിനം ആയ് വജ്ര-ഉപമം ജീവിതം!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 162-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** മൂന്നത്തേ സ്ഥിതിയോർക്കിൽ...(പേജ് 185)
- മാനവിക്രമൻ:** മൂന്നും ദേഹാൽ പ്രഥമമനിശം...(പേജ് 210)

3.82 മുശോ മുശാതയൈവ.../നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ്...

വേമദ്രുപാലൻ:82 രവിചന്ദ്രൻ:67 തദ്രമദേവകമാരൻ:84 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:70

നായകനോടു പിണങ്ങാൻ തോഴിമാർ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പൊട്ടിപ്പെണ്ണായ നായി കയുടെ പ്രതികരണം:

മൂലം:

"മുശോ, മുശാതയൈവ നേതുമഖിലം കാലം കിമാരഭ്യതേ
മാനം ധത്വ ധൃതിം ബധാന ഋജുതാം ദൂരേ കരു പ്രേയസി"
സഖ്യേവം പ്രതിബോധിതാ പ്രതിവചസ്സാമാഹ ഭീതാനനാ
"നീചൈശംസ ഹൃദി സ്ഥിതോ ഹി നനു മേ പ്രാണേശ്വരശ്ശ്രോഷ്യതി" || 82 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: മുശോ മുശാതയാ ഏവ നേതും അഖിലം കാലം കിം ആരഭ്യതേ മാനം ധത്വ ധൃതിം ബധാന ഋജുതാം ദൂരേ കരു പ്രേയസി സഖ്യം ഏവം പ്രതി-ബോധിതാ പ്രതി-വചഃ താം ആഹ ഭീത-ആനനാ നീചൈഃ ശംസ ഹൃദി സ്ഥിതഃ ഹി നനു മേ പ്രാണേശ്വരഃ ശ്രോഷ്യതി

അർത്ഥം:

- "മുശോ : "പാവം പിടിച്ചു പെണ്ണേ
- മുശാതയാ ഏവ അഖിലം കാലം : നീ ഈ പാവത്തവും വെച്ചു കൊണ്ട് ഈ കാലം മുഴുവനും
- നേതും കിം ആരഭ്യതേ? : തള്ളിനീക്കാൻ എന്തിനു നോക്കുന്നു?
- പ്രേയസി : പ്രിയന്റെ അടുക്കൽ
- മാനം ധത്വ, : ദേഷ്യപ്പെടണം
- ധൃതിം ബധാന : ധൈര്യം കാണിക്കണം
- ഋജുതാം ദൂരേ കരു" : നിഷ്കളങ്കതയൊക്കെ ദൂരെക്കളയണം"
- ഏവം സഖ്യം പ്രതി-ബോധിതാ : ഇങ്ങനെ സഖി ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ
- ഭീത-ആനനാ താം പ്രതി-വചഃ ആഹ : അവൾ പേടിച്ച് ഇങ്ങനെ തിരിച്ചു പറഞ്ഞു:
- "നീചൈഃ ശംസ : "പതുക്കെപ്പറയൂ,
- പ്രാണേശ്വരഃ മേ ഹൃദി സ്ഥിതഃ : പ്രാണനാഥൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ട്
- നനു ഹി ശ്രോഷ്യതി" : (അവൻ) കേൾക്കുമല്ലോ"

പരിഭാഷ:

"നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ്? മനമതിൽ ധൈര്യം വരുത്തിടുവാൻ ആയി കാല, മയഞ്ഞു പോവരുതു നീ, കാണിക്കണം ദേഷ്യവും" പ്രേയാനോടു കലമ്പിടാൻ സഖി പറഞ്ഞോർപ്പിക്കവേ, തമ്പിയാൾ ഭീയാർന്നോതി, "പതുക്കെ, യെന്റെ ഹൃദി വാഴുന്നോനവൻ കേട്ടിടും!"

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദമൂലം: "നീ എന്ത് ഇങ്ങനെ പൊട്ടി ആയ്? മനം അതിൽ ധൈര്യം വരുത്തിടുവാൻ ആയി കാലം, അയഞ്ഞു പോകരുതു നീ, കാണിക്കണം ദേഷ്യവും" പ്രേയാൻ-ഓടു കലമ്പിടാൻ സഖി പറഞ്ഞോർപ്പിക്കവേ, തമ്പിയാൾ ഭീ ആർന്നോതി, "പതുക്കെ, എന്റെ ഹൃദി വാഴുന്നോൻ അവൻ കേട്ടിടും!"

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** പാവം നീ പാവമായ്...(പേജ് 185)
- മാനവിക്രമൻ:** എന്നും മുശോയിവണ്ണം...(പേജ് 210)

3.83 ആലംബ്യാംഗണവാപികാ.../അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ...

വേമഭൂപാലൻ:83 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:92 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:78

ദൂരത്തായ നായകൻ വസന്തം വന്നപ്പോൾ നായികയുടെ അവസ്ഥയെ ഓർത്തു പറയുന്നു.

മൂലം:

ആലംബ്യാംഗണവാപികാപരിസരേ ചുതട്ടുമേ മഞ്ജരീം സർപ്പസാരൂപരാഗലമ്പടരണദ്ദംഗാംഗനാശോഭിനീം മന്യേ സ്യാം തനം ഉത്തരീയ-ശകലേന ആച്ഛാദ്യ ബാലാ സ്പുരത്-കണ്ഠധ്യാനനിരോധകമ്പിതകചശ്യാസോദ്ഗമാ രോദിതി || 83 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: ആലംബ്യ അംഗണ-വാപികാ-പരിസരേ ചുത-ട്ടുമേ മഞ്ജരീം സർപ്പൻ സാരൂ-പരാഗ-ലമ്പട-രണത്-ദംഗ-അംഗനാ-ശോഭിനീം മന്യേ സ്യാം തനം ഉത്തരീയ-ശകലേന ആച്ഛാദ്യ ബാലാ സ്പുരത്-കണ്ഠ-ധ്യാന-നിരോധ-കമ്പിത-കച-ശ്യാസ-ഉദ്ഗമാ രോദിതി

അർത്ഥം:

- അംഗണ-വാപികാ-പരിസരേ : മുറ്റത്തുള്ള കിണറിന്റെ അടുത്തു്
- ചുത-ട്ടുമേ സർപ്പൻ : തേന്മാവിൽ ചുറ്റിക്കിടക്കുന്ന
- സാരൂ-പരാഗ-ലമ്പട- : പരാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായതു കൊണ്ടു്
- രണത്-ദംഗ-അംഗനാ-ശോഭിനീം : കടിപിടി കൂടുന്ന പെൺവണ്ടുകളെക്കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന
- മഞ്ജരീം ആലംബ്യ : പൂങ്കുലയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു്
- സ്യാം തനം : സ്വന്തം ശരീരത്തെ
- ഉത്തരീയ-ശകലേന ആച്ഛാദ്യ : വസ്ത്രത്തിന്റെ ഇമ്പു കൊണ്ടു് മറച്ചു്
- സ്പുരത്-കണ്ഠ-ധ്യാന-നിരോധ- : തൊണ്ടയിലെ പൊങ്ങിവരുന്ന ശബ്ദത്തെ അടക്കുകയാൽ
- കമ്പിത-കച-ശ്യാസ-ഉദ്ഗമാ : വിറയ്ക്കുന്ന മൂലകളെക്കൊണ്ടു് ശ്യാസം ഉയരുന്ന
- ബാലാ രോദിതി മന്യേ : പെങ്കൊച്ചു് കരയുന്നു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു

പരിഭാഷ:

അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ, കിണറ്റിനരികിൽ, തേന്മാവിലായ് വണ്ടുകൾ തിങ്ങും പൂമ്പൊടിയാർന്ന പൂങ്കുല പിടി, ചേറ്റുന്ന ദുഃഖത്തൊടേ, വിങ്ങിപ്പൊട്ടിയിരിക്കയാവു, മുടൽ വസ്ത്രാഗ്രത്തിൽ മുടി, സ്വരം പൊങ്ങും നേരമടക്കി, മാറിളകി, നിശ്വാസത്തൊടേൻ തയ്യലാൾ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ, കിണറ്റിനരികിൽ, തേൻ-മാവിലായ് വണ്ടുകൾ തിങ്ങും പൂ-പൊടി ആർന്ന പൂ-കുല പിടിച്ചു, ഏറ്റുന്ന ദുഃഖത്തൊടേ, വിങ്ങി-പൊട്ടി ഇരിക്ക ആവു, ഉടൽ വസ്ത്ര-അഗ്രത്തിൽ മുടി, സ്വരം പൊങ്ങും നേരം അടക്കി, മാറ്-ഇളകി, നിശ്വാസത്തൊട് എൻ തയ്യലാൾ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** പാവം നീ പാവമായ്...(പേജ് 185)
- മാനവിക്രമൻ:** ഭംഗികലന്ന തടാകതടേ...(പേജ് 210)

3.84 അനാലോച്യപ്രേമ്ങഃ.../നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിന്റെ...

വേമഭൂപാലൻ:84 രവിചന്ദ്രൻ:76 രാമദേവകുമാരൻ:94 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:80

കുപിതയായ നായികയോടു് നായകന്റെ പക്ഷം പിടിച്ചു് സഖി പറയുന്നു.

മൂലം:

അനാലോച്യ പ്രേമ്ങഃ പരിണതിമനാദൃത്യ സുഹൃദ-
ത്വയാകാഷേയ മാനഃ കിമിതി തരളേ സംപ്രതി കൃതഃ
സമാകൃഷ്ടാ ഹൃദേതേ പ്രളയദഹനോദ്ഭാസുരശിഖാ
സ്വഹസ്തേനാംഗാരാസ്തദലമധുനാരണ്യരുദിതൈഃ || 84 ||

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: അനാലോച്യ പ്രേമ്ങഃ പരിണതം അനാദൃത്യ സുഹൃദഃ ത്വയാ അകാഷേയ മാനഃ കിം ഇതി തരളേ സംപ്രതി കൃതഃ സം-ആകൃഷ്ടാ ഹി ഹൃദേതേ പ്രളയ-ദഹന-ഉദ്ഭാസുര-ശിഖാഃ സ്വ-ഹസ്തേന അങ്ഗാരാഃ തത് അലം അധുനാ അരണ്യ-രുദിതൈഃ

അർത്ഥം:

- പ്രേമ്ങഃ പരിണതിം അനാലോച്യ : പ്രേമത്തിന്റെ പരിണാമം ആലോചിക്കാതെ
- സുഹൃദഃ അനാദൃത്യ : സഖികളെ അനാദരിച്ചിട്ടു്
- തരളേ : ഇളക്കമുള്ളവളേ
- ത്വയാ സംപ്രതി അകാഷേയ : നിനക്കു് ഇപ്പോൾ ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ
- കിം ഇതി മാനഃ കൃതഃ : എന്തിനാണു ദേഷ്യം ഉണ്ടാകുന്നതു്?
- ഹി പ്രളയ-ദഹന-ഉദ്ഭാസുര-ശിഖാഃ : ലോകാവസാനത്തിൽ ദഹിപ്പിക്കാൻ ഉണ്ടാകുന്ന തീ ഉയർത്തുന്ന
- അങ്ഗാരാ ഹൃദേതേ സ്വ-ഹസ്തേന സമാകൃഷ്ടാ : കനൽ സ്വന്തം കൈ കൊണ്ടു വാരിയെടുക്കുന്നതു പോലെ
- തത് അധുനാ അരണ്യ-രുദിതൈഃ : ഉള്ള പ്രവൃത്തി ഇപ്പോൾ കാട്ടിലെ നിലവിളി (പോലെ വെറുതേ) ആകും.

പരിഭാഷ:

നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിന്റെ ഭാവിയെ, സഖിവാക്യങ്ങളെ, കൂട്ടിടാ-
തൻപറ്റേന്തിനു ചിന്ത വിട്ടു ചപലേ, ദേഷ്യപ്പെടുന്നിന്നു നീ?
ബ്രഹ്മാണ്യം ചുട്ടുമഗ്നി തൻ കനലിനെക്കൈക്കമ്പിളിൽ കോരുവാൻ
കമ്പം കേറിയതെന്തു? കാട്ടിലൊരുവൻ മോങ്ങുന്ന മട്ടല്ലയോ?

ശാർദൂലവീക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: നിൻ പ്രേമത്തെ, അതിന്റെ ഭാവിയെ, സഖി-വാക്യങ്ങളെ, കൂട്ടിടാതെ അൻപ് അറ്റ് എന്തിനു ചിന്ത വിട്ടു ചപലേ, ദേഷ്യ-പ്പെടുന്നു ഇന്നു നീ? ബ്രഹ്മ-അണ്യം ചുട്ടും അഗ്നി തൻ കനൽ-ഇനെ കൈ-കമ്പിൾ-ഇൽ കോരുവാൻ കമ്പം കേറിയത് എന്തു? കാട്ടിൽ ഒരുവൻ മോങ്ങുന്ന മട്ട് അല്ലയോ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** ചിന്തിക്കാതവന്നുള്ള... (പേജ് 186)
- മാനവീക്രമൻ:** ആലോചിക്കാതെയും തൽ പ്രണയം... (പേജ് 211)

3.85 കപോലേ പത്രാളി.../കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ...

വേമദ്രുപാലൻ:85 രവിചന്ദ്രൻ:87 ത്രദ്രമദേവകമാരൻ:95 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:81

കുപിതയായ നായികയോടു നായകൻ പറയുന്നു.

മൂലം:

കപോലേ പത്രാളി കരതലനിരോധേന മൃദിതാ
നിപീതോ നിശ്വാസൈരയമമൃതഹൃദ്യോഽധരരസഃ
മുഹൂഃ കണ്ഠേ ലഗ്നസ്തരളയതി ബാഷ്പഃ സ്തനതടം
പ്രിയോ മന്യൂർജ്ജാതസ്തുവ നിരന്തരോധേ ന തു വയം || 85 ||

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: കപാലേ പത്ര-ആളി കര-തല-നിരോധേന മൃദിതാ നിപീതഃ നിശ്വാസൈഃ അയം അമൃത-ഹൃദ്യഃ അധര-രസഃ മുഹൂഃ കണ്ഠേ ലഗ്നഃ തരളയതി ബാഷ്പഃ സ്തനതടം പ്രിയഃ മന്യൂഃ ജാതഃ തവ നിരന്തരോധേ ന തു വയം

അർത്ഥം:

- കര-തല-നിരോധേന : കൈ കൊണ്ടു തുടയ്ക്കയാൽ
- കപോലേ പത്രാളി മൃദിതാ : കവിളിലെ പത്തിക്കീറ്റ് മാഞ്ഞു പോയി
- അയം അമൃത-ഹൃദ്യഃ അധര-രസഃ : അമൃതം പോലെ ഹൃദ്യമായ ഈ അധരരസം
- നിശ്വാസൈഃ നിപീതഃ : നെടുവീർപ്പു കൊണ്ടു കുടിക്കപ്പെട്ടു
- മുഹൂഃ കണ്ഠേ ലഗ്നഃ ബാഷ്പഃ : പിന്നെയും പിന്നെയും തൊണ്ടയിൽ തടയുന്ന കണ്ണീർ മൂലം
- സ്തനതടം തരളയതി : മുലകൾ ഇളകുന്നു
- തവ നിരന്തരോധേ : നീ കലഹിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ
- മന്യൂഃ പ്രിയഃ ജാതഃ : ദേഷ്യമാണു നിന്റെ പ്രിയൻ
- വയം ന തു : ഞാനല്ല

പരിഭാഷ:

കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ നിൻ കവിളിലെച്ചായം; നെടും വീർപ്പു വന്നയ്യോ, നിന്നുടെ ചുണ്ടിലുള്ളമൃതമിന്നിനീക്കുടിച്ചൊക്കെയും; നിയ്യി മട്ടു കരഞ്ഞു തൊണ്ടയിടറിച്ചാഞ്ചൊട്ടുമായ് മാർത്തടം; മയ്യേൽക്കണ്ണി, നിനക്കു കാമുകനഹോ! ഞാനല്ല, നിൻ ദേഷ്യമാം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ നിൻ കവിളിലെ ചായം; നെടും വീർപ്പി വന്നു അയ്യോ നിന്നുടെ ചുണ്ടിൽ ഉള്ള അമൃതം ഇന്ന് ഈമ്പി-കുടിച്ചു കൈയും; നിയ്യി ഈ മട്ടു കരഞ്ഞു തൊണ്ട ഇടറി ചൊഞ്ചൊട്ടം ആയ് മാർത്തടം; മൈ-ഏൽ-ക്കണ്ണി, നിനക്കു കാമുകൻ അഹോ! ഞാൻ അല്ല, നിൻ ദേഷ്യമാം!

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 163-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: പത്തിക്കീറ്റു കവിൾ...(പേജ് 186)

മാനവിക്രമൻ: കയാൽ നിന്നുടെ ഗണ്ഡപാളി...(പേജ് 211)

3.86 ആയാതേ ദയിതേ മനോരഥ.../വന്നപ്പോൾ ദയിതൻ...

വേമഭൂപാലൻ:86 രവിചന്ദ്രൻ:75 ത്രദ്രമദേവകുമാരൻ:91 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:77

ഏറെക്കാലത്തിനു ശേഷം നായകൻ എത്തിയപ്പോൾ ശല്യമായി വന്ന തോഴിമാരെ സമർത്ഥയായ നായിക ഒഴിവാക്കുന്നത്.

മൂലം:

ആയാതേ ദയിതേ മനോരഥശതൈർനീത്യാ കഥഞ്ചിദ്ദിനം
ഗത്യാ വാസഗൃഹം ജഡേ പരിജനേ ദീർഘം കഥാം കർവ്വതി
ദഷ്ടാസ്മിത്യഭിധായ സത്യരപദം വ്യാധുയ ചീനാംശൂകം
തന്വംഗ്യാ രതികാതരേണ മനസാ നീതഃ പ്രദീപശ്മം || 86 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ആയാതേ ദയിതേ മനോ-രഥ-ശതൈഃ നീത്യാ കഥം-ചിത് ദിനം ഗത്യാ വാസ-ഗൃഹം ജഡേ പരി-ജനേ ദീർഘം കഥാം കർവതി ദഷ്ടാ ആസ്മി ഇതി അഭിധായ സത്യര-പദം വ്യാധുയ ചീന-അംശൂകം തന്വംഗ്യാ രതി-കാതരേണ മനസാ നീതഃ പ്രദീപഃ ശമം

അർത്ഥം:

- ആയാതേ ദയിതേ : (ദൂരദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞു്) പ്രിയപ്പെട്ടവൻ വന്നപ്പോൾ
- കഥം-ചിത് മനോ-രഥ-ശതൈഃ ദിനം നീത്യാ : എന്തൊക്കെയോ നൂറു കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ച് പകൽ തള്ളിനീക്കിയിട്ട്
- വാസ-ഗൃഹം ഗത്യാ : (രാത്രിയിൽ) കിടപ്പറയിൽ പോയപ്പോൾ
- ദീർഘം കഥാം കർവതി ജഡേ പരി-ജനേ : (അവിടെ) വലിയ കഥ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു് നശിച്ച തോഴിമാർ ഇരുന്നപ്പോൾ
- "ദഷ്ടാ അസ്മി" ഇതി അഭിധായ : "എന്നെ എന്തോ കടിച്ചു" എന്നു കൂവിക്കൊണ്ടു്
- തന്വംഗ്യാ രതി-കാതരേണ മനസാ : ആ സുന്ദരി രതിയാൽ ക്ഷമ കെട്ട മനസ്സോടെ
- സത്യര-പദം ചീനാംശൂകം വ്യാധുയ : പെട്ടെന്ന് ഉത്തരീയമെടുത്തു് കടഞ്ഞു വീശി
- പ്രദീപഃ ശമം നീതഃ : വിളക്കു കെടുത്തി

പരിഭാഷ:

വന്നപ്പോൾ ദയിതൻ, ദിനം കഴിയുവാൻ എന്തൊക്കെയോ ചിന്ത ചെയ്യാനനീക്കേ, സഖിമാർ പലേ കഥകളും ചൊന്നങ്ങു നിന്നിടവേ, "എന്തോ വന്നു കടിച്ചു" വെന്നലറിയാക്കാമാർത്ത ചീനാംശൂകം നന്നായൊന്നു കടഞ്ഞു വീശിയുടനേ ദീപം കെടുത്തിടിനാൾ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: വന്നപ്പോൾ ദയിതൻ, ദിനം കഴിയുവാൻ എന്തൊക്കെയോ ചിന്ത ചെയ്തു് ഒന്നിക്കേ, സഖിമാർ പലേ കഥകളും ചൊന്നു് അങ്ങു നിന്നിടവേ, "എന്തോ വന്നു കടിച്ചു" എന്ന് അലറി ആ കാമ-ആർത്ത ചീന-അംശൂകം നന്നായ് ഒന്നു കടഞ്ഞു വീശി ഉടനേ ദീപം കെടുത്തിടിനാൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാന്തൻ പോയ് വന്ന ശേഷം...(പേജ് 186)
- മാനവിക്രമൻ:** ഭർത്താവോ വന്നുചേർന്നു...(പേജ് 211)

3.87 രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി.../എൻ മാറത്തു കുരുത്ത...

വേമഭൂപാലൻ:87 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

ചെറുപ്പത്തിൽ നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന നായകനെ ഒരുപാടു കാലത്തിനു ശേഷം കണ്ട നായികയുടെ കരുതുവാക്കു്:

മൂലം:

രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി തവ പ്രാപ്തൗ വിവൃദ്ധിം സ്മൃതൗ സല്ലാപാസ്തവ വാക്യഭംഗിമിളനാന്തൗശ്യാം പരം ത്യാജിതാഃ ധാത്രികണ്ഠമപാസ്യ ബാഹുലതികേ കണ്ഠേ തവാസഞ്ചിതേ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യ കരോമി കിം ന വിശിഖാപ്യേഷാ ന പന്മാസ്തവ || 87 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമ-ഉരസി തവ പ്രാപ്തൗ വിവൃദ്ധിം സ്മൃതൗ സല്ലാപഃ തവ വാക്യ-ഭംഗി-മിളനാന്തൗ-മൗശ്യാം പരം ത്യാജിതാഃ ധാത്രി-കണ്ഠം അപാസ്യ ബാഹു-ലതികേ കണ്ഠേ തവ ആസഞ്ചിതേ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യ കരോമി കിം ന വിശിഖാ അപി ഏഷാ ന പന്മാഃ തവ

അർത്ഥം:

- പ്രഥമം മമോരസി രോഹന്തൗ സ്മൃതൗ : ആദ്യം എന്റെ മാറത്തു കുരുത്തു വന്ന മൂലകൾ
- തവ (ഉരസി) വിവൃദ്ധിം പ്രാപ്തൗ : നിന്റെ (മാറത്തു) വലിപ്പം വെച്ചു
- തവ വാക്യ-ഭംഗി-മിളനാന്തൗ : നിന്റെ വാക്കുകളുടെ ഭംഗിയിൽ ഇഴുകിച്ചേർന്നു്
- സല്ലാപഃ മൗശ്യാം പരം ത്യാജിതാഃ : എന്റെ കളിവാക്കുകളിലെ നാണം പൊയ്പ്പോയി
- ബാഹു-ലതികേ ധാത്രി-കണ്ഠം അപാസ്യ : (എന്റെ) വള്ളി പോലെയുള്ള കൈകൾ അമ്മയുടെ കഴുത്തിനെ വെടിഞ്ഞു്
- തവ കണ്ഠേ അസഞ്ചിതേ : നിന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി
- നിർദ്ദാക്ഷിണ്യ : ദയയില്ലാത്തവനേ,
- ഏഷാ വിശിഖാ അപി തവ പന്മാഃ ന : ഈ വഴിയേ പോലും നീ വരുന്നില്ല
- കിം ന കരോമി? : ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും?

പരിഭാഷ:

എൻ മാറത്തു കുരുത്ത കഞ്ഞുമൂല നിൻ നെഞ്ചത്തു വൻ കുംഭമായ്; നിന്നോടായ് കളിവാക്കു ചൊന്നു വചനം നാണം വെടിഞ്ഞുള്ളതായ്; സ്വന്തം മാതൃഗളത്തെ വിട്ടു കരമാശ്ലേഷിച്ചിതോ നിൻ കഴു-ത്തിന്നിപ്പാതയിൽ ദൃഷ്ട! നീ വരികയി,ല്ലെന്നോന്നു ഞാൻ ചെയ്തിടും?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ഛേദം: എൻ മാറത്തു കുരുത്ത കഞ്ഞു-മൂല നിൻ നെഞ്ചത്തു വൻ കുംഭം ആയ്; നിന്നോടായ് കളി-വാക്കു ചൊന്നു വചനം നാണം വെടിഞ്ഞു് ഉള്ളതു് ആയ്; സ്വന്തം മാതൃ-ഗളത്തെ വിട്ടു കരം ആശ്ലേഷിച്ചതോ നിൻ കഴുത്തു്; ഇന്നു് ഈ പാതയിൽ ദൃഷ്ട! നീ വരികയില്ല, എന്നോന്നു ഞാൻ ചെയ്തിടും?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** എൻമാറിൽ പൂർവ്വം...(പേജ് 186)
- മാനവിക്രമൻ:** എന്നുടെ വക്ഷസി പണ്ടുളവായ...(പേജ് 211)

3.88 ചക്ഷുഃപ്രീത്യാ നിഷണ്ണേ.../കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്മരിച്ചും...

വേമഭൂപാലൻ:88 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:114 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:100

ഇതു വരെ ഒന്നിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നായികയെപ്പറ്റി നായകൻ.

മൂലം:

ചക്ഷുഃപ്രീത്യാ നിഷണ്ണേ മനസി പരിചയാ-
ചിന്ത്യമാനേഽഭ്യപായേ
യാതേ രാഗേ വിവൃദ്ധിം പ്രവിസരതി ഗിരാം
വിസ്തരേ ദൃതികായാഃ
ആസ്താം ദൂരേ സ താവൽ സരഭസദധിതാ-
ലിംഗനാനന്ദലാഭ-
സ്തദ്ഗേഹോപാന്തരഥ്യാഭ്രമണമപി പരാം
നിർവൃതി സന്തനോതി || 88 ||

സ്രഗ്ദ്ധാര

പദമൂലം: ചക്ഷുഃ-പ്രീത്യാ നിഷണ്ണേ മനസി പരിചയാത് ചിന്ത്യമാനേ അഭി-ഉപായേ യാതേ രാഗേ വിവൃ
ദ്ധിം പ്രവിസരതി ഗിരാം വിസ്തരേ ദൃതികായാഃ ആസ്താം ദൂരേ സ താവൽ സരഭസ-ദധിതാ-ആലിം
ഗന-ആനന്ദ-ലാഭഃ തത്-ഗേഹ-ഉപാന്ത-രഥ്യാ-ഭ്രമണം അപി പരാം നിർവൃതിം സം-തനോതി

അർത്ഥം:

- ചക്ഷുഃപ്രീത്യാ മനസി നിഷണ്ണേ : കണ്ണിന്റെ ഇഷ്ടം കൊണ്ട് മനസ്സിൽ ആസക്തി തോന്നി
- പരിചയാത് അഭി-ഉപായേ ചിന്ത്യമാനേ : എപ്പോഴും ഓർത്തു് എന്തെങ്കിലും ഉപായം ചിന്തിച്ചു്
- രാഗേ വിവൃദ്ധിം യാതേ : പ്രേമം വളർന്നു വന്നു്
- ദൃതികായാഃ ഗിരാം വിസ്തരേ : ദൃതികൾ വഴി പറയാനുള്ളതു പറഞ്ഞു്
- സരഭസ-ദധിതാ-ആലിംഗന-ആനന്ദ-ലാഭഃ : പ്രിയപ്പെട്ടവളുടെ ആലിംഗനം കിട്ടുന്നതു് ആഗ്രഹിച്ചു്
- സഃ താവൽ ദൂരേ ആസ്താം : അവൻ ദൂരെ നിന്നോട്ടേ
- തത്-ഗേഹ-ഉപാന്ത-രഥ്യാ-ഭ്രമണം അപി : അവളുടെ വീടിനടുത്തുള്ള വഴിയിലൂടെ ചുറ്റിനടക്കുന്നതു തന്നെ
- പരാം നിർവൃതിം സം-തനോതി : അങ്ങേയറ്റത്തെ നിർവൃതി തരും.

പരിഭാഷ:

കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്പുരിച്ചും, ചിരമവളെ നിന-
ച്ചേറെ മാർഗ്ഗം ചമച്ചും,
ചങ്കിൽ പ്രേമം വളർന്നും, കരുതുവതവിലം
ദൃതിമാരാലയച്ചും,
ഇങ്ങിദൂരത്തു പെട്ടെങ്കിലുമവളുടെയാ-
ലിംഗനം തന്നെയോർത്തി-
ട്ടങ്ങോട്ടിങ്ങോട്ടു വീടിനരികിലെ വഴിയിൽ
പോവതും ഭാഗ്യമത്രേ!

സ്രഗാര

പദമൂലം: കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്പുരിച്ചും, ചിരം അവളെ നിനച്ചു ഏറെ മാർഗ്ഗം ചമച്ചും, ചങ്കിൽ പ്രേമം വളർന്നും, കരുതുവത് അവിലം ദൃതി-മാർ-ആൽ അയച്ചും, ഇങ്ങ് ഈ ദൂരത്തു പെട്ടു എങ്കിലും അവളുടെ ആലിംഗനം തന്നെ ഓർത്തിട്ട് അങ്ങോട്ട് ഇങ്ങോട്ടു വീടിൻ അരികിലെ വഴിയിൽ പോവതും ഭാഗ്യം അത്രേ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കണ്ണിന്നാഹ്ലാദമുണ്ടായ്...(പേജ് 187)
- മാനവിക്രമൻ:** സന്തോഷം കണ്ണിനറുണ്ടായ്...(പേജ് 212)

3.89 കരകിസലയം ധൂത്യാ.../അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്ക...

വേമഭൂപാലൻ:89 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:104 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:90

രതിക്രീഡയ്ക്കു ശേഷമുള്ള നായികയുടെ നാണം:

മൂലം:

കരകിസലയം ധൂത്യാ ധൂത്യാ വിളംബിതമേഖലാ
ക്ഷിപതി സുമനോമാലാശേഷം പ്രദീപശിഖാം പ്രതി
സ്ഥഗയതി മുഹൂഃ പത്യുർനേത്രേ വിഹസ്യ സമാകലാ
സുരതവിരതൌ രമ്യം തന്വീ പുനഃപുനരീക്ഷ്യതേ || 89 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: കര-കിസലയം ധൂത്യാ ധൂത്യാ വിളംബിത-മേഖലാ ക്ഷിപതി സുമനഃ-മാലാ-ശേഷം പ്രദീപ-ശിഖാം പ്രതി സ്ഥഗയതി മുഹൂഃ പത്യുഃ നേത്രേ വിഹസ്യ സം-ആകലാ സുരത-വിരതൌ രമ്യം തന്വീ പുനഃ-പുനഃ-ഈക്ഷ്യതേ

അർത്ഥം:

- സുരത-വിരതൌ തന്വീ : സുരതം കഴിഞ്ഞ യുവതി
- വിളംബിത-മേഖലാ : അരഞ്ഞാണം (അരപ്പട്ട) അഴിഞ്ഞു
- കരകിസലയം ധൂത്യാ ധൂത്യാ : കൈകൾ വീശിയും വീശിയും
- സുമനോ-മാലാ-ശേഷം : പൂമാലയിൽ അവശേഷിക്കുന്നത്
- പ്രദീപ-ശിഖാം പ്രതി ക്ഷിപതി : വിളക്കിന്റെ ജ്വാലയിലേയ്ക്ക് എറിഞ്ഞു
- സമാകലാ വിഹസ്യ : സാദൃശ്യം ചിരിച്ചു
- പത്യുഃ നേത്രേ മുഹൂഃ സ്ഥഗയതി : ഭർത്താവിന്റെ കണ്ണുകളെ മറയ്ക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും
- (സാ) പുനഃ പുനഃ ഈക്ഷ്യതേ : അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അവളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന

പരിഭാഷ:

അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കു നിന്നു കാഞ്ചി, യാ വിളക്കിലേ-
യ്ക്കെറിഞ്ഞു ബാക്കി മാല, വീശി കൈ, ഭ്രമാൽ ചിരിച്ചുമേ,
ച്ചഴിഞ്ഞു നോക്കിടുന്ന കാന്തനേത്രമൊന്നു പൊത്തിടാൻ
തൂനിഞ്ഞു പിന്നെയും, രതം കഴിഞ്ഞ നേരമോമലാൾ.

പഞ്ചചാമരം

പദശ്ലോഭം: അഴിഞ്ഞു പോയ് അരയ്ക്കു നിന്നു കാഞ്ചി, ആ വിളക്കിലേയ്ക്ക് എറിഞ്ഞു ബാക്കി മാല, വീശി കൈ, ഭ്രമാൽ ചിരിച്ചുമേ, ചുഴിഞ്ഞു നോക്കിടുന്ന കാന്ത-നേത്രം ഒന്നു പൊത്തിടാൻ തൂനിഞ്ഞു പിന്നെയും, രതം കഴിഞ്ഞ നേരം ഓമലാൾ.

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 164-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാമക്രീഡ കഴിഞ്ഞ...(പേജ് 187)
- മാനവിക്രമൻ:** ക്രീഡാന്തത്തിലഴിഞ്ഞ കാഞ്ചി...(പേജ് 212)

3.90 പരാചി കോപേന.../കടുക്കും കോപത്താൽ...

വേമഭൂപാലൻ:90 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രഥദേവകമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

പിണങ്ങിയ നായിക നായകന്റെ പ്രവൃത്തിയെ എതിർക്കുന്നത്:

മൂലം:

പരാചി കോപേന സ്പുടകപടനിദ്രാമുക്തിയാ
പ്രവിശ്യാംഗേനാംഗം പ്രണയിനി പരീരംഭേതുരേ
ശനൈർനീവീബന്ധം സ്പുശതി സഭയവ്യാകലകരം
വീധത്തേ സങ്കോചഗ്ലപിതമവലഗം വരതനഃ. || 90 ||

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: പരാചി കോപേന സ്പുടകപടനിദ്രാമുക്തിയാ പ്രവിശ്യ അംഗേന അംഗം പ്രണയിനി പരി
രംഭേ-ചതുരേ ശനൈഃ നീവീ-ബന്ധം സ്പുശതി സ-ഭയ-വ്യാകല-കരം വീധത്തേ സങ്കോച-ഗ്ലപി
തം അവലഗം വരതനഃ

അർത്ഥം:

- കോപേന പരാചി : ദേഷ്യപ്പെട്ട് മുഖം തിരിച്ച്
- സ്പുടകപടനിദ്രാമുക്തിയാ : കള്ളയറക്കം നടിച്ചു കണ്ണടച്ചു കിടന്നപ്പോൾ
- അംഗേന അംഗം പ്രവിശ്യ : ഓരോ ഓരോ അവയവമായി നഗ്നമാക്കി
- പരീരംഭേതുരേ പ്രണയിനി : ആലിംഗനത്തിൽ മിടുക്കനായ പ്രിയൻ അടുക്കവേ
- വര-തനഃ : സുന്ദരി
- ശനൈഃ സഭയ-വ്യാകല-കരം : പതുക്കെ പേടിച്ചുരണ്ടു കൈ കൊണ്ട്
- നീവീ-ബന്ധം അവലംബം സ്പുശതി : മടിക്കത്തിന്റെ നടുക്കു പിടിച്ചു
- സങ്കോച-ഗ്ലപിതം വീധത്തേ : തന്റെ സങ്കോചത്തെ കാണിക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

കടുക്കും കോപത്താൽ മുഖമതു തിരിച്ചും, മിഴിയട-
ച്ചുറക്കും ഭാവിച്ചും മരുവുമവൾ തന്നംഗമധികം
വെളിക്കാക്കീട്ടാലിംഗനകതുകിയായ് മാരനണയേ
മടിക്കത്തിൽ ലജ്ജായേമൊടു കരം ചേർത്തു സുമുഖി.

ശിവരിണി

പദശ്ലോഭം: കടുക്കും കോപത്താൽ മുഖം അതു തിരിച്ചും, മിഴി അടച്ച് ഉറക്കും ഭാവിച്ചും മരുവും അവൾ തൻ അം
ഗം അധികം വെളിക്ക് ആക്കിട്ട് ആലിംഗന-കതുകി ആയ് മാരൻ അണയേ മടി-കത്തിൽ ലജ്ജാ
-ഭയം ഒടു കരം ചേർത്തു സുമുഖി.

(വ്യാഖ്യാനം പേജ് 164-ൽ.)

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: കോപംകൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു...(പേജ് 187)
- മാനവിക്രമൻ: (പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല)

3.91 ആട്ടഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ.../എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ...

വേമഭൂപാലൻ:91 രവിചന്ദ്രൻ:74 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:90 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:76

യാത്ര പോയ നായകന്റെ വരവിനെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന നായികയുടെ ഔത്യുകൃതൈ കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

മൂലം:

ആട്ടഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ പദവിമുദ്രിക്ഷ്യ നിർവിണ്ണയാ
 വിശ്രാന്തേഷു പമിഷ്ടഹഃ പരിണതൌ ധ്യാനേ സമുത്സർപ്പതി
 ദതൈകം സശുചാ ഗൃഹം പ്രതി പദം പാമ്പസ്ത്രിയാസ്മിൻ ക്ഷണേ
 മാ ഭൂദാഗത ഇത്യമന്ദവലിത ഗ്രീവം പുനർവീക്ഷിതം || 91 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ആട്ടഷ്ടി-പ്രസരാത് പ്രിയസ്യ പദവിം ഉത്-വിക്ഷ്യ നിർവിണ്ണയാ വിശ്രാന്തേഷു പമിഷ്ട അഹഃ പരി
 ണതൌ ധ്യാനേ സ-ഉത്സർപ്പതി ദത്യാ ഏകം സ-ശുചാ ഗൃഹം പ്രതി പദം പാമ്പസ്ത്രിയാ അസ്മിൻ
 ക്ഷണേ മാ ഭൂത് ആഗതഃ ഇതി അമന്ദ-വലിത-ഗ്രീവം പുനഃ വീക്ഷിതം

അർത്ഥം:

- നിർവിണ്ണയാ പാമ്പ-സ്ത്രിയാ : എപ്പോഴും യാത്ര ചെയ്യുന്നവന്റെ ദുഃഖിതയായ ഭാര്യ
- പ്രിയസ്യ പദവിം : പ്രിയൻ വരുന്ന ദിക്കിലേക്ക്
- ആട്ടഷ്ടി-പ്രസരാത് ഉത്-വിക്ഷ്യ : പതറിയ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നോക്കി
- അഹഃ പരിണതൌ : പകൽ കഴിയുമ്പോൾ
- ധ്യാനേ വിശ്രാന്തേഷു പമിഷ്ട : ഇരുട്ടിൽ വിജനമായ വഴിയിൽ
- ഉത്സർപ്പതി : ദൂരേയ്ക്കു നോക്കുന്നു.
- സ-ശുചാ ഗൃഹം പ്രതി ഏകം പദം ദത്യാ : (എന്നിട്ട്) ദുഃഖിച്ച് വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഒരടി വെച്ചിട്ട്
- അസ്മിൻ ക്ഷണേ : ഉടൻ തന്നെ
- "മാ ഭൂത് ആഗതഃ" ഇതി : "വന്നില്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞ്
- അമന്ദ-വലിത-ഗ്രീവം : പെട്ടെന്നു കഴുത്തു തിരിച്ച്
- പുനഃ വീക്ഷിതം : പിന്നെയും നോക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ വധു തൻ കാന്തൻ വരും പാതയിൽ
 കണ്ണും നട്ടു പകൽ മുഴുകെ മരുവി, പിന്നിടിയടുകവേ
 പിന്നെയും വഴി നോക്കി, വീടണയുവാൻ കാൽ വെയ്ക്കവേ, "യിഷ്ടാഘോ
 വന്നി" ജ്ഞാന പഠഞ്ഞുടൻ തല തിരിച്ചൊന്നുടെ നോക്കുന്നിതേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: എന്നും യാത്രയിൽ ആയവന്റെ വധു, തൻ കാന്തൻ വരും പാതയിൽ കണ്ണും നട്ടു പകൽ മുഴു
 കെ മരുവി, പിന്നിട് ഇരുട്ട് ആകവേ, പിന്നെയും വഴി നോക്കി, വീട് അണയുവാൻ കാൽ വെയ്ക്കവേ,
 "ഇഷ്ടാഘോ വന്നില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് ഉടൻ തല തിരിച്ച് ഒന്നുടെ നോക്കുന്നു ഇതേ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** നോക്കിക്കണ്ണെത്തുവോളം...(പേജ് 187)
- മാനവിക്രമൻ:** സ്വന്തം കണ്ണെത്തുവോളം...(പേജ് 212)

3.92 ദേശേശരന്തരിതാ ശതൈശ്ച.../ഉണ്ടാം നൂറു വനങ്ങളും...

വേമഭൂപാലൻ:92 രവിചന്ദ്രൻ:93 രാമദേവകുമാരൻ:113 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:99

വിരഹിയായ നായകന്റെ ഔതുകൃത കവി വർണ്ണിക്കുന്നു.

മൂലം:

ദേശേശരന്തരിതാ ശതൈശ്ച സരിതാമുർവീട്ടതാം കാനനൈ-
 ര്യന്തേനാപി ന യാതി ലോചനപഥം കാന്തേതി ജാനനപി
 ഉദ്ഗ്രീവശ്ചരണാഗ്രതദ്ധവസുധഃ പ്രോന്തുജ്യ സാന്ത്രേ ദൃശാ
 തമാശാം പമികസ്തമൈവ കിമപി ധ്യായൻ മുഹൂർവീക്ഷതേ || 92 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ദേശേശഃ അന്തരിതാ ശതൈഃ ച സരിതാം ഉർവീ-ഭൂതാം കാനനൈഃ യന്തേന അപി ന യാ
 തി ലോചന-പഥം കാന്താ ഇതി ജാനൻ അപി ഉത്-ഗ്രീവഃ ചരണ-അഗ്ര-തദ്ധ-വസുധഃ പ്രോന്തുജ്യ
 സ-അന്ത്രേ ദൃശാ താ-ആശാം പമികഃ തമാ-ഏവ കിം-അപി ധ്യായൻ മുഹൂഃ വീക്ഷതേ

അർത്ഥം:

- ദേശേശഃ : പല ദേശങ്ങളുടെയും
- സരിതാം ഉർവീട്ടതാം ശതൈഃ : നൂറുകണക്കിനു നദികളും പർവ്വതങ്ങളുടെയും
- കാനനൈഃ : വനങ്ങളുടെയും
- അന്തരിതാ കാന്താ : അപ്പുറത്താണു പ്രിയതമ,
- യന്തേന അപി ലോചന-പഥം ന യാതി : ബുദ്ധിമുട്ടിയാൽ പോലും കാണാൻ പറ്റില്ല
- ജാനൻ അപി : (എന്ന്) അറിയാമെങ്കിലും
- പമികഃ ഉത്-ഗ്രീവഃ ചരണ-ഉഗ്ര-തദ്ധ-വസുധഃ : ആ പമികൻ കഴുത്തു് ഉയർത്തി, ഭൂമിയിൽ എത്തിക്കുത്തി നിന്നു്
- സ-അന്ത്രേ ദൃശാ പ്രോന്തുജ്യ : കണ്ണനീർ നിറഞ്ഞ കണ്ണു തുടച്ചു്
- തമാ-ഏവ കിം-അപി ധ്യായൻ : അല്പമെങ്കിലും പറ്റും എന്നു വിചാരിച്ചു്
- താം ആശാം മുഹൂഃ വീക്ഷതേ : ആ ദിക്കിലേക്കു പിന്നെയും നോക്കുന്നു

പരിഭാഷ:

ഉണ്ടാം നൂറുചലങ്ങളും നദികളും ദേശങ്ങളും കാടുമാ-
 പെണ്ണിൻ നേർ, കറിവുണ്ടു ദർശനമിനിദൃസ്സാദ്ധ്യമെന്നെങ്കിലും,
 കണ്ടിടാനെറിയുന്നു കണ്ണു, നിറയും കണ്ണീർ തുടച്ചിട്ടു, കാൽ
 കൊണ്ടെത്തിട്ടു കഴുത്തു നീട്ടിയവീടേയ്ക്കുപോഴുമാ യാത്രികൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: ഉണ്ടാം നൂറ് അചലങ്ങളും നദികളും ദേശങ്ങളും കാടും ആ പെണ്ണിൻ നേർക്കു്, അറിവ് ഉണ്ടു ദർ
 ശനം ഇനി ദൃസ്-സാദ്ധ്യം എന്ന് എങ്കിലും, കണ്ടിടാൻ എറിയുന്നു കണ്ണു, നിറയും കണ്ണീർ തുടച്ചിട്ടു,
 കാൽ കൊൻട് എത്തിട്ടു കഴുത്തു നീട്ടി അവിടേയ്ക്കു് ഇപ്പോഴും ആ യാത്രികൻ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** നാടും മേടും കൊടുക്കാടുകൾ...(പേജ് 188)
- മാനവിക്രമൻ:** ദേശാന്തം, കാടുതോടഗ്നിരികൾ...(പേജ് 213)

3.93 സ്വീനം കേന മുഖം.../ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു...

വേമദ്രുപാലൻ:93 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

നായകനെ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു പോയി സംഭോഗവും കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു വന്ന സഖിയും നായികയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം.

മുഖം:

"സ്വീനം കേന മുഖം?" "ദിവാകരകരൈ;" "സ്തേ രാഗിണീ ലോചനേ?"
"രോഷാത്തദ്വചനോദിതാദി;" "വില്പിതാ നീലാളകാ," "വായുനാ;"
"ദ്രഷ്ടം ക്കമ," "മുത്തരീയകഷണാത്;" "ക്ലാന്താസി," "ഗത്യഗതൈർ;"
"യുക്തം തത് സകലം കിമത്ര വദ ഹേ ദൂതി ക്ഷതസ്യായരേ?" || 93 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: സ്വീനം കേന മുഖം ദിവാകരൈ തേ രാഗിണീ ലോചനേ രോഷ-ആത്തത്-വചന-ഉദിതാത് വി-ല്പിതാ നീല-അളകാ വായുനാ ദ്രഷ്ടം ക്കമം മുത്തരീയ-കഷണാത് ക്ലാന്താ അസി ഗതി-ആ ഗതൈഃ യുക്തം തത് സകലം കിം അത്ര വദ ഹേ ദൂതി ക്ഷതസ്യ അധരേ

അർത്ഥം:

- "കേന മുഖം സ്വീനം?" : "ആരാണു നിന്റെ മുഖം വിയർപ്പിച്ചത്?"
- "ദിവാകരൈ:" : "സൂര്യൻ"
- "തേ ലോചനേ രാഗിണീ" : "നിന്റെ കണ്ണുകൾ എങ്ങനെയാണു ചുവന്നത്?"
- "രോഷ-ആത്തത്-വചന-ഉദിതാത്" : "ദേഷ്യം നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ട്"
- "നീല-അളകാ വി-ല്പിതാ" : "ഇരുണ്ട കുനിരുകൾ ഉലഞ്ഞതോ?"
- "വായുനാ" : "കാറ്റു കൊണ്ട്"
- "ക്കമം ദ്രഷ്ടം" : "ക്കമം ആകെ പടർന്നതോ?"
- "മുത്തരീയ-കഷണാത്" : "വസ്തുത്തിന്റെ അറ്റം കൊണ്ടിട്ട്"
- "ക്ലാന്താ അസി" : "നി ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ"
- "ഗതി-ആഗതൈഃ" : "അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുള്ള യാത്ര മുഖം"
- "യുക്തം തത് സകലം" : "ഇതെല്ലാം കൊള്ളാം"
- "ഹേ ദൂതി" : "എടി ദൂതി"
- "അത്ര അധരേ ക്ഷതസ്യ കിം (കാരണം)?" : "നിന്റെ ചുണ്ടു മുറിഞ്ഞതെങ്ങനെ?"
- "വദ" : "പറ"

പരിഭാഷ:

"ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു നിന്നുടെ മുഖ?"
 "അർക്കൻ;" "ചുവപ്പെപ്പിടം
 കണ്ണിൽ?" "ക്രൂഡവചസ്സു കേട്ടു;" "മുടിയി
 മട്ടെത്തു?" "വൻ കാറ്റിനാൽ;"
 "എന്തേ പൊട്ടു പടർന്നു?" "തൂത്തു മുഖമാ
 വസ്ത്രാഞ്ചലം;" "ക്ഷീണമോ?"
 "വന്നും പോയു;" "മതാട്ടെ, യെങ്ങനെ മുറി-
 ഞ്ഞൻ ദൂതി, നിൻ ചുണ്ടുകൾ?"

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: "ഇന്ന് ആർ ഏകി വിയർപ്പു നിന്നുടെ മുഖത്ത്?" "അർക്കൻ" "ചുവപ്പ് എ-വിധം കണ്ണിൽ?" "ക്രൂഡ-വചസ്സു കേട്ടു" "മുടി ഈ മട്ട് എന്ത്?" "വൻ കാറ്റിനാൽ" "എന്തേ പൊട്ടു പടർന്നു?" "തൂത്തു മുഖം ആ വസ്ത്ര-അഞ്ചലം" "ക്ഷീണമോ?" "വന്നും പോയു" "അത് ആട്ടെ, യെങ്ങനെ മുറിഞ്ഞു എൻ തോഴി, നിൻ ചുണ്ടുകൾ?"

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: വക്ത്രമെന്തിതു വിയർത്തു...(പേജ് 188)

മാനവിക്രമൻ: വേർത്തിടാനെന്തു വക്ത്രം...(പേജ് 213)

3.94 കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം.../കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ...

വേമഭൂപാലൻ:94 രവിചന്ദ്രൻ:47 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:54 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:53

കുപിതയായ നായികയോടു നായകൻ അനുനയം പറയുന്നു.

മൂലം:

കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം വൃളീകകമാശ്രയാം
പിശൂനവചനൈർദുഃഖം നേതും ന യുക്തമിമം ജനം
കിമിദമവാ സത്യം മുശോ ത്വയാദ്യ വിനിശ്ചിതം
യദഭിരുചിതം തന്മേ കൃത്യാ പ്രിയേ സുഖമാസ്യതാം. || 94 ||

ഹരിണി

പദശ്ലോഭം: കഠിന-ഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം വൃളീക-കമാ-ആശ്രയാം പിശൂന-വചനൈഃ ദുഃഖം നേതും ന യുക്തം ഇമം ജനം കിം ഇദം അഥവാ സത്യം മുശോ ത്വയാ അദ്യ വി-നിശ്ചിതം യത് അഭി-രുചിതം തത്മേ കൃത്യാ പ്രിയേ സുഖം ആസ്യതാം

അർത്ഥം:

- കഠിന-ഹൃദയേ : കടുത്ത മനസ്സുള്ളവളേ
- വൃളീക-കമാ-ആശ്രയാം ഭ്രാന്തിം മുഞ്ച : കള്ളക്കഥകളൊക്കെ കേട്ടിട്ടുള്ള വിഭ്രാന്തിയെ കളയൂ
- പിശൂന-വചനൈഃ ഇമം ജനം : ദുഷ്ടജനത്തിന്റെ വാക്കു കൊണ്ട് ഈയുള്ളവനെ
- ദുഃഖം നേതും ന യുക്തം : (ഇങ്ങനെ) ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല
- മുശോ : എടി പൊട്ടിപ്പൊങ്ങേ,
- ത്വയാ അദ്യ സത്യം വി-നിശ്ചിതം കിം : ഇതു സത്യമാണെന്നാണോ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്?
- പ്രിയേ : എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവളേ,
- യത് അഭി-രുചിതം തത്മേ കൃത്യാ : എങ്കിൽ നിനക്ക് എന്താണോ തോന്നുന്നത് അത് എന്നോടു ചെയ്യൂ
- സുഖം ആസ്യതാം : സന്തോഷമായി ഇരുന്നോളൂ

പരിഭാഷ:

കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ കഠിനേ, കേൾക്കൊലാ നീ, കശൂമ്പർ
ചൊല്ലും വാക്കാലതിവിഷമമിയുള്ളവന്നേകിടല്ലേ
എല്ലാം നേരെന്നിതു കരുതിയോ പൊട്ടി നീ? യെന്നൊടായി-
ട്ടല്ലെങ്കിൽ നിൻ മനമനുവദിക്കുന്ന പോൽ ചെയ്യേ മുത്തേ!

മന്ദാക്രാന്ത

പദശ്ലോഭം: കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ കഠിനേ കേൾക്കൊലാ നീ, കശൂമ്പർ ചൊല്ലും വാക്കാൽ അതി-വിഷമം ഈയുള്ളവൻ ഏകിടല്ലേ; എല്ലാം നേരത് എന്ന് ഇതു കരുതിയോ പൊട്ടി നീ? എന്നൊടു ആയിട്ട് അല്ലെങ്കിൽ നിൻ മനം അനുവദിക്കുന്ന പോൽ ചെയ്യേ മുത്തേ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** വിട്ടാലും കഠിനേ, വൃളീക... (പേജ് 188)
- മാനവിക്രമൻ:** വിട്ടാലും ഹേ, കഠിനഹൃദയേ... (പേജ് 213)

3.95 ഭൂദേശോ ഗണിതശ്ചിരം.../സാധിച്ചു പുരികം...

വേമഭൂപാലൻ:95 രവിചന്ദ്രൻ:92 തദ്ദമദേവകുമാരൻ:111 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:97

തോഴി പറഞ്ഞു കൊടുത്തതനുസരിച്ചു നായകനോടു പിണങ്ങാൻ പലതും അഭ്യസിച്ചു നായിക ആത്മവിശ്വാസക്കുറവു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

മൂലം:

ഭൂദേശോ ഗുണിതശ്ചിരം നയനയോരഭ്യസ്തമാമീലനം
രോദ്ധും ശിക്ഷിതമാദരേണ ഹസിതം മൗനേഭിര്യോഗഃ കൃതഃ
യൈര്യം കർത്തുമപി സ്ഥിരീകൃതമിദം ചേതഃ കഥഞ്ചിന്യയാ
ബദ്ധോ മാനപരിഗ്രഹേ പരികരസ്സിദ്ധിസ്തു ദൈവേ സ്ഥിതാ || 95 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദപുരുഷം: ഭൂ-ദേശഃ ഗുണിതഃ ചിരം നയനയോഃ അഭ്യസ്തം ആമീലനം രോദ്ധും ശിക്ഷിതം ആദരേണ ഹസിതം മൗനേ അഭി-യോഗഃ കൃതഃ യൈര്യം കർത്തും അപി സ്ഥിരീ-കൃതം ഇദം ചേതഃ കഥം-ചിത്മയാ ബദ്ധഃ മാന-പരിഗ്രഹേ പരികരഃ സിദ്ധിഃ തു ദൈവേ സ്ഥിതാ

അർത്ഥം:

- ഭൂ-ദേശഃ ഗുണിതഃ ചിരം : പുരികം കുറേ വളച്ചു നോക്കി
- നയനയോഃ ആമീലനം അഭ്യസ്തം : കണ്ണടയ്ക്കുന്നത് അഭ്യസിച്ചു
- ആദരേണ ഹസിതം രോദ്ധും ശിക്ഷിതം : അനുഭാവത്തോടെയുള്ള ചിരി ഒതുക്കാൻ പഠിച്ചു
- മൗനേ അഭി-യോഗഃ : മിണ്ടാതിരുന്ന പരിശീലിച്ചു
- ഇദം ചേതഃ അപി യൈര്യം കർത്തും സ്ഥിരീ-കൃതം : ഇങ്ങനെ ഈ മനസ്സിനെ യൈര്യത്തോടു കൂടി ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി
- മയാ മാന-പരിഗ്രഹേ പരികരഃ കഥം-ചിത് : കോപം കാണിക്കാൻ പല പണിയും നോക്കി
- സിദ്ധിഃ തു ദൈവേ സ്ഥിതാ : നടക്കുമോ എന്നു ദൈവത്തിനറിയാ!

പരിഭാഷ:

സാധിച്ചു പുരികം വളയ്ക്കുവതു, കൺ ചിമ്മാൻ പഠിച്ചു, സ്തിതം രോധിക്കാൻ വഴിയഭ്യസിച്ചു, പരിശീലിച്ചു ബലാൽ മൗനവും; ബോധത്തോടെ മനസ്സുറച്ചു മരുവാനേറെപ്പണിപ്പെട്ടു, ഞാൻ ക്രോധം കാട്ടുവതിന്നു ചെയ്തതു ഗുണപ്പെട്ടിടുമോ ദൈവമേ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

കേരളവർമ്മ: ചില്ലിഭംഗം കഴിച്ചേനന്ത...[\(പേജ് 188\)](#)

മാനവിക്രമൻ: പാരാതെപ്പുരികം ചുളിച്ചു...[\(പേജ് 213\)](#)

3.96 ചരണപതനം സാസ്രാലാപാ.../വീഴും കാൽക്കലവൻ...

വേമഭൂപാലൻ:96 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:109 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:95

പ്രണയകലഹം ഭാവിച്ചാൽ പലതും ഗുണമുണ്ടെന്നു ഉപദേശിച്ച സഖിയോടു നായിക പറയുന്നു.

മൂലം:

ചരണപതനം സാസ്രാലാപാ മനോഹരചാടവഃ
കൃശതരതനോർഗ്ഗാഡാശ്ലേഷോ ഹറത് പരിച്ഛംബനം
ഇതി ബഹുഫലോ മാനാരംഭസ്മാപി ച നോത്സഹേ
ഏദയദധിതഃ കാന്തഃ കാമം കിമത്ര കരോമ്യഹം || 96 ||

ഹരിണി

അർത്ഥം:

- ചരണപതനം : കാൽക്കൽ വീഴൽ,
- സ-അസ്ര-ആലാപാഃ : കണ്ണിരൊലിപ്പിച്ചുള്ള വർത്തമാനം,
- മനോഹര-ചാടവഃ : മനം കവരുന്ന കളിപറച്ചിലുകൾ,
- കൃശ-തര-തനോഃ ഗാഡ-ആശ്ലേഷഃ : പിന്നെയും ചെറുതാകുന്ന ശരീരത്തെ ആഞ്ഞു കെട്ടിപ്പിടിക്കൽ,
- ഹറത് പരി-ച്ഛംബനം : അമർത്തിച്ചുംബിക്കൽ -
- ഇതി ബഹുഫലഃ മാന-ആരംഭഃ : ഇങ്ങനെ ദേഷ്യപ്പെട്ടു നിന്നാൽ പല ഫലങ്ങളും ഉണ്ട്.
- തഥാ അപി : അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും
- കാന്തഃ കാമം ഹൃദയ-ദധിതഃ : കാന്തൻ എന്നിങ്ങ അത്യധികം പ്രിയപ്പെട്ടവനായിപ്പോയതിനാൽ
- ഉത്സഹേ ന : (അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ എനിക്ക്) ഒരു ഉത്സാഹമില്ല
- അത്ര അഹം കിം കരോമി : ഇവിടെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും?

പരിഭാഷ:

വീഴും കാൽക്കലവൻ, കളിച്ച ഏദയം നേടും, പറഞ്ഞിടവേ കേഴും, മെയ് ചെറുതാകെയൊന്നു പുണരും, ചൂടുമ്മ വെച്ചിടുമേ, താഴാതിന്നവനോടു ഞാൻ കപിതയായ് നിന്നാലിതെല്ലാം ഫലം; തോഴൻ ഏത്പ്രിയനെത്രയും, കഴികയി, ഒല്ലന്തോന്നു ചെയ്യേണ്ട ഞാൻ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദച്ചേദം: വീഴും കാൽക്കൽ അവൻ, കളിച്ച ഏദയം നേടും, പറഞ്ഞിടവേ കേഴും, മെയ് ചെറുത് ആകെ ആഞ്ഞു പുണരും, ചൂട്-ഉമ്മ വെച്ചിടുമേ, താഴാതെ ഇന്ന് അവനോടു ഞാൻ കപിതയായ് നിന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഫലം; തോഴൻ ഏത്-പ്രിയൻ എത്രയും, കഴികയില്ല, എന്തോന്നു ചെയ്യേണ്ട ഞാൻ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാന്തൻ കേണ കഴൽക്ക... (പേജ് 189)
- മാനവിക്രമൻ:** കാക്കൽ കമ്പിടുമശ്രൂ വാർത്ത... (പേജ് 214)

3.97 കാന്തേ തല്പമുപാഗതേ.../മാരൻ വന്നു കിടക്കവേ...

വേമഭൂപാലൻ:97 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:101

രതിക്രീഡയെപ്പറ്റി നായിക സഖിയോട്.

മൂലം:

കാന്തേ തല്പമുപാഗതേ വിഗളിതാ നീവി സ്വയം തത്ക്ഷണാത്
തദ്വാസഃ ശൃംഗമേഖലാഗൃണധൃതം കിഞ്ചിന്നിതംബേ സ്ഥിതം
ഏതാവത് സഖി വേദ്മി കേവലമഹം തസ്യാംഗസംഗേ പുനഃ
കോസൗ കാസ്മി രതം ച കിം കഥമിതി സ്വല്ലാപി മേ ന സ്മൃതിഃ || 97 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: കാന്തേ തല്പം ഉപാഗതേ വിഗളിതാ നീവി സ്വയം തത്-ക്ഷണാത്-തത്-വാസഃ ശൃംഗ-മേഖലാ-ഗൃണ-ധൃതം കിഞ്ചിത് നിതംബേ സ്ഥിതം ഏതാവത് സഖി വേദ്മി കേവലം അഹം തസ്യ അംഗ-സംഗേ പുനഃ കഃ അസൗ കാ അസ്മി രതം ച കിം കഥം ഇതി സ്വല്ലാ അപി മേ ന സ്മൃതിഃ

അർത്ഥം:

- തല്പം ഉപാഗതേ കാന്തേ : ഭർത്താവു കിടക്കയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ
- തത്-ക്ഷണാത് നീവി സ്വയം വിഗളിതാ : എന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ കത്തു് തന്നെ അഴിഞ്ഞു പോയി
- തത്-വാസഃ ശൃംഗ-മേഖലാ-ഗൃണ-ധൃതം : അതു കഴിഞ്ഞു് അരഞ്ഞാണവും അഴിഞ്ഞു് ഉൾന്നു പോയി
- കിഞ്ചിത് നിതംബേ സ്ഥിതം : നിതംബത്തിൽ ചെന്നു തടഞ്ഞു നിന്നു
- സഖി : സഖി
- കേവലം ഏതാവത് അഹം വേദ്മി : ഇത്ര മാത്രമേ എനിക്കറിയൂ
- പുനഃ തസ്യ-അംഗ-സംഗേ : പിന്നെ അവന്റെ ശരീരം എന്റെ ശരീരത്തോടു ചേർന്നപ്പോൾ
- കഃ അസൗ : അവൻ ആത്
- കാ അസ്മി : ഞാൻ ആത്
- കിം രതം ച കഥം : എന്തു തരം രതം എങ്ങനെ ചെയ്തു
- ഇതി സ്മൃതിഃ സ്വല്ലാ അപി മേ ന സ്മൃതിഃ : ഇതൊന്നും എനിക്ക് അല്പം പോലും ഓർമ്മയില്ല

പരിഭാഷ:

മാരൻ വന്നു കിടക്കവേ സ്വയമഴിഞ്ഞുർന്നു മടിക്കതെനി,-
സ്ത്രരിപ്പോയരതൊണതിന്നു പുറകേ, തങ്ങി നിതംബത്തിലായ്;
ഓരുന്നില്ലതിലപ്പുറം സഖി, യവൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിടവേ
ആരാം ഞാ? നിവനാ? തിതെങ്ങനെ രതം ചെയ്തെന്നുമോർപ്പില ഞാൻ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: തല്പത്തിൽ പ്രിയനെത്തി...(പേജ് 189)
- മാനവിക്രമൻ: കുട്ടിന്മേൽ കാന്തനെത്തി...(പേജ് 214)

3.98 നിശ്വാസാ വദനം ദഹന്തി.../പൊള്ളന്നു നെടുവീർപ്പിനാൽ...

വേമഭൂപാലൻ:98 രവിചന്ദ്രൻ:- തദ്രമദേവകമാരൻ:106 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:92

നായകനോടു പിണങ്ങിയ നായിക അതു കൊൻടു് എന്തു പ്രയോജനം എന്നു തോഴി മാറോടു ചോദിക്കുന്നു.

മൂലം:

നിശ്വാസാ വദനം ദഹന്തി ഹൃദയം നിർമ്മൂലമുന്മൂല്യതേ
 നിദ്രാ നൈതി ന ദൃശ്യതേ പ്രിയമുഖം നക്തം ദിവം തദ്യതേ
 അംഗം ശോഷമുപൈതി പാദപതിതഃ പ്രേയാംസ്തഥോപേക്ഷിത-
 സ്സഖ്യഃ കം ഗുണമാകലയു ദധിതേ മാനം വയം കാരിതാഃ || 98 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: നിശ്വാസാഃ വദനം ദഹന്തി ഹൃദയം നിർ-മൂലം ഉന്മൂല്യതേ നിദ്രാ ന ഇതി ന ദൃശ്യതേ പ്രിയ-മുഖം നക്തം ദിവം തദ്യതേ അംഗം ശോഷം ഉപൈതി പാദ-പതിതഃ പ്രേയാൻ തഥാ ഉപേക്ഷിതഃ സഖ്യഃ കം ഗുണം ആകലയു ദധിതേ മാനം വയം കാരിതാഃ

അർത്ഥം:

സഖ്യഃ	: തോഴിമാരേ
നിശ്വാസാഃ വദനം ദഹന്തി	: നെടുവീർപ്പുകൾ മുഖത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു
ഹൃദയം നിർ-മൂലം ഉന്മൂല്യതേ	: ഹൃദയം മുച്ചുടം നശിക്കുന്നു
നിദ്രാ ന ഇതി	: ഉറക്കമില്ല
പ്രിയ-മുഖം ന ദൃശ്യതേ	: പ്രിയന്റെ മുഖം കാണുന്നില്ല
നക്തം ദിവം തദ്യതേ	: രാത്രിയും പകലും കരച്ചിലാണ്
അംഗം ശോഷം ഉപൈതി	: അവയവങ്ങൾ ശോഷിക്കുന്നു
പാദ-പതിതഃ പ്രേയാൻ തഥാ ഉപേക്ഷിതഃ	: കാലിൽ വീണിട്ടു പോലും ഇങ്ങനെ ഉപേക്ഷിച്ചു
ദധിതേ വയം മാനം കാരിതാഃ	: പ്രിയതമനോടു് ഇങ്ങനെ ദേഷ്യപ്പെട്ടിട്ടു്
കം ഗുണം ആകലയു	: എന്തു ഗുണമാണു കിട്ടുന്നതു്?

പരിഭാഷ:

പൊള്ളന്നു നെടുവീർപ്പിനാൽ മുഖം, മടർന്നിടുന്നു വേരോടെയെ-
 ന്നുള്ളും, നിദ്രയുമില്ല, കാന്തവദനം കാഞ്ചീല, കേഴുന്നു ഞാൻ
 എല്ലായ്പ്പോഴും, ഉടൽ ചടച്ചു - ചരണം കൂപ്പിടുമെൻ നാമനെ-
 ത്തള്ളി, ട്രോതുക, യെന്നൊടെൻ സഖികളേ! യെന്നേ ഗുണം കിട്ടുവാൻ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

പദശ്ലോഭം: പൊള്ളന്നു നെടു-വീർപ്പിനാൽ മുഖം, അടർന്ന്-ഈടുന്നു വേര്-ഓടെ യെൻ ഉള്ളും, നിദ്രയും ഇല്ല, കാന്ത-വദനം കാഞ്ചീല, കേഴുന്നു ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും, ഉടൽ ചടച്ചു, ചരണം കൂപ്പിടും എൻ നാമനെ തള്ളിട്ട് ഓതുക എന്നൊട് എൻ സഖികളേ! എന്നേ ഗുണം കിട്ടുവാൻ?

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ: മാനം നിശ്വാസദാഹാത്...(പേജ് 189)
- മാനവിക്രമൻ: നിശ്വാസത്താൽ ദഹിച്ചു മുഖം...(പേജ് 214)

3.99 നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ.../വീട്ടിൽ കടപ്പതു...

വേമഭൂപാലൻ:99 രവിചന്ദ്രൻ:- രാമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

അപരാധിയായ നായകൻ വന്നപ്പോൾ നായിക കൃപിതയാണെന്നിടയിലും അതൊന്നും കാണിക്കാതെ നിർവീകാരയായി നിന്നതിനെപ്പറ്റി:

മൂലം:

നാന്തഃപ്രവേശമരുണദ്വിമുഖീ ന ചാസീ-
ദാചഷ്ട്യ രോഷപരഷാണി ന ചാക്ഷരാണി
സാ കേവലം സരളപക്ഷ്യഭിരക്ഷിപാതൈഃ
കാന്തം വിലോകിതവതീ ജനനിർവിശേഷം || 99 ||

വസന്തതിലകം

പദപ്ലേദം: ന നാന്തഃ-പ്രവേശം അരുണത് വി-മുഖീ ന ച ആസീദ് ആചഷ്ട്യ രോഷ-പരഷാണി ന ച അക്ഷ
രാണി സാ കേവലം സരള-പക്ഷ്യഭിഃ അക്ഷി-പാതൈഃ കാന്തം വിലോകിതവതീ ജന-നിർവിശേഷം

അർത്ഥം:

- (സാ കാന്തസ്യ) : (അവൾ ഭർത്താവ്)
- അന്തഃ-പ്രവേശം ന അരുണത് : വീടിനുള്ളിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതു തടഞ്ഞില്ല
- വി-മുഖീ ന ച ആസീത് : മുഖം തിരിച്ചില്ല
- രോഷ-പരഷാണി അക്ഷരാണി ന ആചഷ്ട്യ : കോപത്തോടെ കടുത്ത വാക്കുകൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല
- സരള-പക്ഷ്യഭിഃ അക്ഷി-പാതൈഃ : ഇടരാത്ത കൺപീലികൾ ഉള്ള കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു്
- കാന്തം ജന-നിർവിശേഷം വിലോകിതവതീ : ഭർത്താവിനെ സാധാരണജനത്തിനെയെന്നതു പോലെ നോക്കി.

പരിഭാഷ:

വീട്ടിൽ കടപ്പതു വിലക്കിയതില്ല, കോപം
കാട്ടും വചസ്സുള്ളിയില്ല, മുഖം തിരിച്ചു
മാറ്റില, കൺകളിടറാതെ നതാംഗി നേരേ
നോട്ടം പതിയ്ക്കു പരന്നെന്നതു പോൽ കൊടുത്താൾ.

വസന്തതിലകം

പദപ്ലേദം: വീട്ടിൽ കടപ്പതു വിലക്കിയത് ഇല്ല, കോപം കാട്ടും വചസ്സ് അരുളി-യില്ല, മുഖം തിരിച്ചു മാറ്റില,
കൺ-കൾ ഇടരാതെ നത-അംഗി നേരേ നോട്ടം പതിയ്ക്കു പരന്നു എന്നതു പോൽ കൊടുത്താൾ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** തടുത്തില്ലാവസാഗതി...(പേജ് 189)
- മാനവിക്രമൻ:** വീട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവേശം...(പേജ് 214)

3.100 പ്രിയകൃതപടന്യേയ.../രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം...

വേമദ്രുപാലൻ:100 രവിചന്ദ്രൻ:- ശ്യാമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

ഒരു രതിക്രിഡയ്ക്കു ശേഷം വീണ്ടും അതിനു തുടങ്ങുന്ന നായികാനായകന്മാരെപ്പറ്റി കവി:

മൂലം:

പ്രിയകൃതപടന്യേയക്രിഡാവിളംബനവിഹ്വലാ
കിമപി കരുണാലാപാം തന്വീമുദീക്ഷ്യ സസംഭ്രമം
അപി വിഗളിതേ സ്തന്ധാവാരേ ഗതേ സുരതാഹവേ
ത്രിഭുവനമഹാധന്വീ സ്ഥാനേ ന്യവർത്തത മന്ഥഃ || 100 ||

ഹരിണി

പദച്ഛേദം: പ്രിയ-കൃത-പട-ന്യേയ-ക്രിഡാ-വിളംബന-വിഹ്വലം കിം-അപി കരുണാ-ആലാപം തന്വീം
ഉദീക്ഷ്യ സ-സംഭ്രമം അപി വിഗളിതേ സ്തന്ധ-ആവാദേ ഗതേ സുരത-ആഹവേ ത്രി-ഭുവന-മഹാ-
-ധന്വീ സ്ഥാനേ ന്യവർത്തത മന്ഥഃ

അർത്ഥം:

- പ്രിയ-കൃത-പട-ന്യേയ-ക്രിഡാ- : പ്രിയൻ വസ്ത്രം മോഷ്ടിക്കുന്ന കളി കളിച്ചു
- വിളംബന-വിഹ്വലം : വൈകിച്ചപ്പോൾ വിഷമിച്ച്
- കിം-അപി കരുണാ-ആലാപം : എന്തൊക്കെയോ അലറി വിളിച്ചു നിന്നു
- തന്വീം ഉദീക്ഷ്യ : യുവതിയെ കണ്ടിട്ട്
- ത്രി-ഭുവന-മഹാ-ധന്വീ മന്ഥഃ : മൂന്നു ലോകത്തിലെയും വലിയ വില്ലാളിയായ കാമദേവൻ
- ഗതേ സുരത-ആഹവേ : കഴിഞ്ഞു പോയ സംഭോഗയുദ്ധത്തിൽ
- വിഗളിതേ സ്തന്ധ-ആവാദേ : സാമഗ്രികളൊക്കെ പൊളിഞ്ഞു പോയെങ്കിലും
- അപി സ-സംഭ്രമം ന്യവർത്തത : തിടുക്കത്തിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു

പരിഭാഷ:

രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം മോഷ്ടിച്ചിടുന്ന കളിയ്ക്കു വ-
ന്നവനൊടലറിചാടിത്തുള്ളിക്കൃശാംഗി കലമ്പവേ
സുരതകലഹം സന്നാഹങ്ങൾ പൊളിച്ചതു കാൺകിലും
ത്സാടിതിയിൽ മഹാവില്ലൻ കാമൻ തിരിച്ചു വരുന്നിതാ!

ഹരിണി

പദച്ഛേദം: രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം മോഷ്ടിച്ചിടുന്ന കളിയ്ക്കു വന്നവനൊട് അലറി ചാടി-ത്തുള്ളി കൃശാംഗി കല
മ്പവേ, സുരത-കലഹം സന്നാഹങ്ങൾ പൊളിച്ചതു കാൺകിലും ത്സാടിതിയിൽ മഹാ-വില്ലൻ കാ
മൻ തിരിച്ചു വരുന്നു ഇതാ!

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** കാന്തൻ വസ്ത്രമൊളിച്ചു...(പേജ് 190)
- മാനവിക്രമൻ:** നേരമ്പോക്കിൽ പ്രിയൻ...(പേജ് 215)

3.101 സാലക്തകേന നവപല്ലവ.../ചെമ്പഞ്ഞി തന്റെ രസമിട്ട...

വേമദ്രൂപാലൻ:101 രവിചന്ദ്രൻ:52 അദ്രമദേവകമാരൻ:62 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

കവിവചനം:

മൂലം:

സാലക്തകേന നവപല്ലവകോമളേന
പാദേന നൃപുരവതാ മദലാലസേന
യസ്താഡ്യതേ ദധിതയാ പ്രണയാപരാധാത്
സോഘീകൃതോ ഭഗവതാ മകരദ്ധ്യജേന || 101 ||

വസന്തതിലകം

പദച്ഛേദം: സാലക്തകേന നവ-പല്ലവ-കോമളേന പാദേന നൃപുര-വതാ മദ-ലാലസേന യഃ താഡ്യതേ ദധിതയാ പ്രണയ-അപരാധാത് സഃ അംഗീകൃതഃ ഭഗവതാ മകരദ്ധ്യജേന

അർത്ഥം:

- സാലക്തകേന : ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറു തേച്ചതും
- നവ-പല്ലവ-കോമളേന : ഇളം തളിരു പോലെ മനോഹരമായതും
- നൃപുര-വതാ : പാദസരം ധരിച്ചതും
- മദ-ലാലസേന : മദത്തിൽ ലയിച്ചതും
- പാദേന : (ആയ) പാദം കൊണ്ട്
- യഃ പ്രണയ-അപരാധാത് താഡ്യതേ ദധിതയാ : ആരാണോ പ്രണയാപരാധം ചെയ്തതിനു ഭാര്യയാൽ ചവിട്ടു കൊള്ളുന്നത്
- സഃ ഭഗവതാ മകരദ്ധ്യജേന അംഗീകൃതഃ : അവൻ ഭഗവാൻ കാമദേവൻ അംഗീകരിച്ചവനത്രേ

പരിഭാഷ:

ചെമ്പഞ്ഞി തന്റെ രസമിട്ട, മദം നിറഞ്ഞ,
അൻപാർന്നു നൃപുരമണിഞ്ഞൊരു കാലു കൊണ്ട്
തൻ പത്നിയായ് തരവഴിയ്ക്കു ചവിട്ടു കിട്ടി-
യെന്നാലുമൊ രതിപതിയ്ക്കുവനിഷ്ടനല്ലോ.

വസന്തതിലകം

പദച്ഛേദം: ചെം-പഞ്ഞി തന്റെ രസം ഇട്ട, മദം നിറഞ്ഞ, അൻപാർന്നു നൃപുരം അണിഞ്ഞ ഒരു കാലു കൊണ്ട് തൻ പത്നിയായ് തരവഴിയ്ക്കു ചവിട്ടു കിട്ടി എന്നാലും ആ രതി-പതിയ്ക്കു ഇവൻ ഇഷ്ടൻ അല്ലോ

മറ്റു പരിഭാഷകൾ:

- കേരളവർമ്മ:** സുകിസലയുമൊത്താലസ്യം...(പേജ് 190)
- മാനവിക്രമൻ:** പുതിയ കിസലയത്തോടൊത്തു...(പേജ് 215)

4 മറ്റു പാഠങ്ങളിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ

വേമദ്രപാലൻ തന്റെ പാഠത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാത്തതും മറ്റു പാഠങ്ങളിൽ കാണുന്ന തുമായ ശ്ലോകങ്ങളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ.

ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രമേ ചേർക്കുന്നുള്ളൂ. ഇവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും പരിഭാഷയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല.

അമരുകശതകത്തിന്റെ വിവിധപാഠങ്ങളെപ്പറ്റി വിവിധപാഠങ്ങൾ (അദ്ധ്യായം 7, പേജ് 216) എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വായിക്കുക.

വേമദ്രുപാലന്റെ പാഠത്തിൽ (S) ഇല്ലാത്തവയും അർജ്ജുനവർമ്മദേവന്റെ പാഠത്തിൽ (W) ഉള്ളവയുമായ ശ്ലോകങ്ങൾ:

4.1 ധീരം വാരിധരസ്യ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:11 അദ്രമദേവകുമാരൻ:13 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:13

മൂലം:

ധീരം വാരിധരസ്യ വാരി കിരതഃ ശ്രുത്യാ നിശിമേ ധ്വനിം
ദീർഘോച്ഛ്യാസമുദക്ഷണാ വിരഹിണീം ബാലാം ചിരം ധ്യാതാ
അധ്യന്യേന വിമുക്തകണ്ഠമഖിലാം രാത്രിം തഥാ കന്ദിതം
ഗ്രാമീണൈഃ പുനരധ്യാഗമ്യ വസതിർഗ്രാമേ നിഷീദ്ധാ യഥാ || 102 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.2 മലയമരതാം വ്രാതാം...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:84 അദ്രമദേവകുമാരൻ:33 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:32

മൂലം:

മലയമരതാം വ്രാതാം വാതാം വികാസിതമല്ലികാ--
പരിമളഭരോ ഭഗ്നോ ഗ്രിഷ്മസ്തമുത്സഹസേ യദി
ഘന ഘടയിതും തം നിസ്സന്ദേഹം യ ഏവ നിവർത്തനേ
പ്രഭവതി ഗവാം കിം നശ്ചരിനം സ ഏവ ധനഞ്ജയഃ || 103 ||

ഹരിണി

4.3 സാ ബാലാ വയം...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:30 അദ്രമദേവകുമാരൻ:35 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:34

മൂലം:

സാ ബാലാ വയമപ്രഗല്ഭമനസഃ സാ സ്ത്രീ വയം കാതരാഃ
സാ പീനോന്നതിമത്പയോധരയുഗം ധത്തേ സഖേദാ വയം
സാകാന്താ ജഘനസ്ഥലേന ഗൃതണാ ഗന്തും ന ശക്താ വയം
ദോഷൈരസ്യജനാശ്രയൈരപടവോ ജാതാഃ സു ഇത്യദ്ഭുതം || 104 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.4 പുരസ്തന്വ്യാ ഗോത്രം...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:46 അദ്രമദേവകുമാരൻ:52 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:51

മൂലം:

പുരസ്കന്യാ ഗോത്രസ്ത്വലനചകിതോഹം നതമുഖഃ
പ്രവൃത്തോ വൈലക്ഷ്യാത്കമപി ലിഖിതും ദൈവഹതകഃ
സ്ഫുടോ രേവാനൃസഃ കഥമപി സ താദൃക്പരിണയോ
ഗതാ യേന വ്യക്തിം പുനരവയവൈഃ സൈവ തരുണീ || 105 ||

ശിവരിണി

4.5 തതശ്ചാഭിജ്ഞായ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രുമദേവകുമാരൻ:53 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:52

മൂലം:

തതശ്ചാഭിജ്ഞായ സ്ഫുരദരുണജണ്യസ്ഥലരചാ
മനസ്വിന്യാ രൂഢപ്രണയസഹസോദ്ഗദ്ഗദഗിരാ
അഹോ ചിത്രം ചിത്രം സ്ഫുടമിതി നിഗദ്യാശ്രുകല്പഷം
രഷാ ബ്രഹ്മാസ്തം മേ ശിരസി നിഹിതോ വാമചരണഃ || 106 ||

ശിവരിണി

4.6 ന ജാനേ സമ്മുഖായാതേ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:63 അദ്രുമദേവകുമാരൻ:77 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:64

മൂലം:

ന ജാനേ സമ്മുഖായാതേ പ്രിയാണി വദതി പ്രിയേ
സർവ്വാണ്യംഗാനി കിം യാന്തി നേത്രതാം കീമു കർണ്ണതാം || 107 ||

അനുഷ്ടുപ്പ്

4.7 അനല്പചിന്താരേ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രുമദേവകുമാരൻ:78 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:65

മൂലം:

അനല്പചിന്താരേമോഹനിശ്ചലാ
വിലോക്യമാനൈവ കരോതി സാദ്ധ്യസം
സ്വഭാവശോഭാനതിമാത്രദൃഷണാ
തനുസ്തവേയം ബത കിം ന സുന്ദരി || 108 ||

വംശസ്തമം

4.8 ഇതി പ്രിയേ പൃച്ഛതി...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:79 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:66

മൂലം:

ഇതി പ്രിയേ പൃച്ഛതി മാനവിഹ്വലാ
കഥഞ്ചിദന്തർയ്യതബാഷ്പഗദ്ഗദം
ന കിഞ്ചിദിത്യേവ ജഗാദ യദ്യദുഃ
കിയന്ന തേനൈവ തയാസ്യ വർണ്ണിതം || 109 ||

വംശസ്ഥം

4.9 യാസ്യാമീതി സമുദ്യതസ്യ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:93 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:79

മൂലം:

യാസ്യാമീതി സമുദ്യതസ്യ ഗദിതം വിസ്രബ്ധമാകീർണ്ണിതം
ഗച്ഛൻ ദൂരമുപേക്ഷിതോ മുഹൂരസൗ വ്യാവൃത്യ തിഷ്ണപി
തച്ഛന്യേ പുനരാസ്ഥിതാസ്തി ഭവനേ പ്രാണാസ്ത ഏതേ ദ്രവ്യാഃ
സഖ്യസ്തിഷ്ഠത ജീവിതവ്യസനിനീ ദംഭാദഹം രോദിമി || 110 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.10 ജാതാ നോത്കലികാ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:78 അദ്രമദേവകുമാരൻ:98 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:84

മൂലം:

ജാതാ നോത്കലികാ സ്തന്നൗ ന ലുളിതൗ ഗാത്രം ന രോമാഞ്ചിതം
വക്ത്ര സ്വേദകണാഞ്ചിതം ന സഹസാ യാവച്ഛഠോനാമുനാ
ദൃഷ്ടേനൈവ മനോ ഹൃതം ധൃതിമുഷാ പ്രാണേശ്വരേണാദ്യ മേ
തത്കേനാത്ര നിരൂപ്യമാണനിപുണോ മാനഃ സമാർദ്ധിയതാം || 111 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.11 തപ്തേ മഹാവിരഹ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:89 അദ്രമദേവകുമാരൻ:100 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:86

മൂലം:

തപ്തേ മഹാവിരഹവഹ്നിശിഖാവലിഭി--
രാപാബുരസ്തനതടേ ഹൃദയേ പ്രിയായാഃ
മന്മാർഗ്ഗവീക്ഷണനിവേശിതദിനദൃഷ്ടേർ--
ന്ദ്രനം ഛരമച്ഛമിതി ബാഷ്പകണാഃ പതന്തി || 112 ||

വസന്തതിലകം

4.12 സൈവാഹം പ്രമദാ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:103 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:89

മൂലം:

സൈവാഹം പ്രമദാ നൃണാമധിഗതാവേതു ച തു നൃപുരാ-
വേഷാസ്മാകമവൃത്തിരേവ സഹജവ്രിഡായനഃ സ്തീജനഃ
ഇതഥ ലജ്ജിതയാ സ്മൃതേതപഗമേ മത്യാ തനം സംഭ്രമാത്--
പുംഭാവഃ പ്രഥമം രതിവൃതികരേ മുക്തസ്തതോ വല്ലഭഃ || 113 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.13 ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:108 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:94

മൂലം:

ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം പ്രിയമത നനു ശ്വേതമഥ കീം
ഗമീഷ്യാമോ യാമോ ഭവതു ഗമനേനാഥ ഭവതു
പുരാ യേനൈവം മേ ചീരമനുസൃതാ ചിത്തപദവീ
സ ഏവാന്യോ ജാതഃ സഖി പരിചിതാഃ കസ്യ പുരുഷാഃ || 114 ||

ശിഖരിണി

4.14 തന്വംഗ്യാ ഗുരുസന്നിധൗ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:91 അദ്രമദേവകുമാരൻ:110 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:96

മൂലം:

തന്വംഗ്യാ ഗുരുസന്നിധൗ നയനയോര്യദ്വാരി സംസ്കംഭിതം
തേനാന്തർഗലിതേന മന്ദമശിഖി സിന്ധേതാ വിധോഗോദ്ഭവഃ
മന്യേ തസ്യ നിരസ്യമാനകീരണസ്യേഷാ മുഖേനോദ്ഗതാ
ശ്യാസായാസസമാകലാളിസരണിവാജേന ധൂമാവലീ || 115 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.15 പ്രാസാദേ സാ ദിശി...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:102

മൂലം:

പ്രാസാദേ സാ ദിശി ദിശി ച സാ പൃഷ്ഠതഃ സാ പുരഃ സാ
പര്യങ്കേ സാ പഥി പഥി ച സാ തദ്ദിതീയോഗാതുരസ്യ
ഹംഹോ ചേതഃ പ്രകൃതിരപരാ നാസ്തി മേ കാപി സാ സാ
സാ സാ സാ സാ ജഗതി സകലേ കോഽയമദ്വൈതവാദഃ || 116 ||

മന്ദാക്രാന്ത

വേമഭൂപാലൻ (S), അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ (W) എന്നിവരുടെ പാഠങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തവയും അദ്രമദേവകുമാരൻ (R) പാഠത്തിൽ ഉള്ളവയുമായ ശ്ലോകങ്ങൾ:

4.16 പ്രയച്ഛാകാരം മേ...

വേമഭൂപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:17 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

പ്രയച്ഛാകാരം മേ യദി തവ രഹോവൃത്തമഖിലം
മയാ വാച്യം വോച്ചൈരിതി ഗുരുശുകേ ജല്പതി ശന്നൈഃ
വധുർവക്ത്രം പ്രീഡാഭരണമിതമന്തർവിഹസിതം
ഹരത്യർദ്ധോന്വീലനളിനമനിലാവർജ്ജിതമിവ || 117 ||

ശിവരിണി

4.17 കിഞ്ചിന്മുദ്രിതപാഠസവഃ...

വേമഭൂപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രമദേവകുമാരൻ:59 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

കിഞ്ചിന്മുദ്രിതപാഠസവഃ ശിഖിഗണൈരതപക്ഷമാലോകിതാ
ജീർണ്ണാവാസരുദൃശിദ്രഗൃഹിണീശ്വസാനിലൈർജർജരാഃ
ഏതേ തേ നിപതാന്തി നൃതനഘനാത്പ്രാവൃഡ്ഭരാനന്ദിനോ
വിച്ഛായീകൃതവിപ്രയുക്തവനിതാവക്ത്രേന്ദ്രവോ ബിന്ദവഃ || 118 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.18 നീത്യാച്ചൈരിക്ഷിപന്തഃ...

വേമഭൂപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:54 അദ്രമദേവകുമാരൻ:64 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

നീത്യാച്ചൈർവിക്ഷിപന്തഃ കൃതരൂഹിനകണാ--
സാരസംഗാൻ പരാഗാ-
നാമോദാനന്ദിതാലീനതിതരസുരഭീൻ
ഭൂരിശോ ദിങ്മുഖേഷു
ഏതേ തേ കങ്കമാങ്കസ്തനകലശരോത്--
ഫാലനാദുച്ഛലന്തഃ
പീത്യാ സീത്കാരിവക്ത്രം ഹരിണശിശൂദൃശാം
ഹൈമനാ വാന്തി വാതാഃ || 119 ||

സ്രദ്ധാര

4.19 പീതസ്തുഷാരകിരണോ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:49 അദ്രുമദേവകുമാരൻ:65 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

പീതസ്തുഷാരകിരണോ മധുനൈവ സാർദ്ധ-
മന്തഃ പ്രവിശ്യ ചഷകപ്രതിബിംബവർത്തീ
നാനാകരം മനസി മാനവതീജനസ്യ
ന്ദനം വിദേദേ യദസൗ പ്രസസാദ സദ്യഃ || 120 ||

വസന്തതിലകം

4.20 ലലനാലോലധമ്മില്ല...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രുമദേവകുമാരൻ:66 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

ലലനാലോലധമ്മില്ലമല്ലികാമോദവാസിതാഃ
വാന്തി രാത്രൗ രതക്ലാന്തകാമിനിസുഹൃദോഽനിലാഃ || 121 ||

അനുഷ്ടുപ്പ്

4.21 വാന്തി കല്പഹാരസുഗോഃ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:- അദ്രുമദേവകുമാരൻ:67 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

വാന്തി കല്പഹാരസുഗോഃ സപ്തച്ഛന്ദസുഗന്ധയഃ
വാതാ നവരതിജ്ഞാനവധുസംഗമമന്മരാഃ || 122 ||

അനുഷ്ടുപ്പ്

4.22 രാമാണാം രമണീയ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:58 അദ്രുമദേവകുമാരൻ:71 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

രാമാണാം രമണീയവക്ത്രശശിനഃ സ്വേദോദബിന്ദുപ്ലതോ
വ്യാലോലാമളകാവലീം പ്രചലയംശ്ചംബന്നിതംബാംശ്രുകം
പ്രാതർവാതി മയൗ വികൃഷ്ടവികസദ്രാജീവരാജീരജോ--
ജാലാമോദമനോഹരോ രതിരസഗ്ലാനിം ഹരന്മാരുതഃ || 123 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.23 അംഗം ചന്ദനപാണ്ഡു...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:59 അദ്രമദേവകുമാരൻ:72 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

അംഗം ചന്ദനപാണ്ഡു പല്ലവമുദുസ്താംബുലതാത്ത്രോദ്യരോ
ധാരായന്ത്രജലാഭിഷേകകലുഷേ ധൗതാഞ്ജനേ ലോചനേ
അന്തഃപുഷ്പസുഗന്ധിരാജീകബരീ സർവ്വാംഗലഗാംബരം
കാന്താനാം കമനീയതാം വിദധതേ ശ്രീഷ്വേദ്യപരാഹ്ണാഗമേ || 124 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.24 വരമസൗ ദിവസോ ന...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:60 അദ്രമദേവകുമാരൻ:73 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

വരമസൗ ദിവസാ ന പുനർനിശാ
നന്ദ നിശൈവ വരം ന പുനർദിനം
ഉഭയദേദമപി വ്രജതു ക്ഷയം
പ്രിയതമേന ന യത്ര സമാഗമഃ || 125 ||

ദ്രുതവിളംബിതം

4.25 മന്ദം മുദ്രിതപാഠസവഃ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:48 അദ്രമദേവകുമാരൻ:58 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

മന്ദം മുദ്രിതപാഠസവഃ പരിപതജ്ഞാതാസകാരാ മത--
ദ്വേഗധ്യസ്തുകടീരകാഗ്രനിപതച്ഛിദ്രേഷു ലബ്ധാന്തരാഃ
കർമ്മവ്യഗ്രകുടുംബിനീകചഭരസ്വേദച്ഛിദഃ പ്രാവൃഷഃ
പ്രാരംഭേ മദയന്തി കന്ദളദലോല്ലാസാഃ പയോബീന്ദവഃ || 126 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

4.26 ഇയമസൗ തരളായത...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:51 അദ്രമദേവകുമാരൻ:60 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

ഇയമസൗ തരളായതലോചനാ
ഗൃതസമുന്നതപീനപയോധരാ
പ്ലവ്വിനീതംബരോലസഗാമിനീ
പ്രിയമതാ മമ ജീവിതഹാരിണീ || 127 ||

ദ്രുതവിളംബിതം

4.27 സാലക്തകം ശതദളാ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:86 അദ്രമദേവകുമാരൻ:61 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

സാലക്തകം ശതദളാധികകാന്തിരമ്യം
രാത്രൗ സ്വധാമനികരാതണന്തപുരാങ്കം
ക്ഷീപ്തം ഭൃശം കപിതയാ തരളായതാക്ഷയാ
സൗഭാഗ്യചിഹ്നമിവ മൂർദ്ധ്നി പദം വിരേചേ || 128 ||

വസന്തതിലകം

4.28 ശ്രുത്യാകസ്മാനിശീമേ...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:55 അദ്രമദേവകുമാരൻ:68 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

ശ്രുത്യാകസ്മാനിശീമേ നവഘനരസിതം വിശ്വമാംഗം പതന്ത്യാ
ശയ്യായാ ഭൂമിപൃഷ്ഠേ കരതലധൃതയാ ദുഃഖിതാലോജനേന
സോതകണ്ഠം മുക്തകണ്ഠം കഠിനകചതടോപാന്തദീർണ്ണാശ്രുബിന്ദു
സ്തമൃത്യാ സ്തമൃത്യാ പ്രിയസ്യ സ്ഖലിതമൃദുവചോ അഭ്യതേ പാണ്ഡവധ്യാ || 129 ||

സ്രദ്ധാര

4.29 പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:68 അദ്രമദേവകുമാരൻ:83 അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി കാമപിപാസിയേന
തസ്യ മയാധരരസഃ പ്രചുരഃ പ്രിയായാഃ
തൃഷ്ണാ തതഃ പ്രഭൃതി മേ ദ്വിഗുണത്യമേതി
ലാവണ്യമസ്തി ബഹു തത്ര കിമത്ര ചിത്രം || 130 ||

വസന്തതിലകം

വേമദ്രപാലൻ (S), അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ (W), അദ്രമദേവകുമാരൻ (R) എന്നിവരുടെ പാഠങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തവയും രവിചന്ദ്രന്റെ (E) പാഠത്തിൽ ഉള്ളവയുമായ ശ്ലോകങ്ങൾ:

4.30 കോപസ്തുയാ ഹൃദി...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:94 അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

കോപസ്തുയാ ഹൃദി കൃതോ യദി പങ്കജാനി
സോഽസ്തു പ്രിയസ്തുവ കിമത്ര വിധേയമന്യത്
ആശ്ലേഷമർഷയ മദർഷിതപൂർവ്വമുച്ചൈർ-
മഹ്യം സമർഷയ മദർഷിതചുംബനം ച || 131 ||

വസന്തതിലകം

4.31 ഊരുദ്യയം മൃഗദൃശഃ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:95 അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

ഊരുദ്യയം മൃഗദൃശഃ കദളസ്യ കാണൗ
മദ്ധ്യം ച വേദിരതുലം സ്തനയുഗ്മമന്യാഃ
ലാവണ്യവാരിപരിപൂരിതശാതകം--
കംഭൗ മനോജന്തുപതേരഭിഷേചനായ || 132 ||

വസന്തതിലകം

4.32 ഹാരോ ജലാർദ്രവസനം...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:98 അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

ഹാരോ ജലാർദ്രവസനം നളിനിഭളാനി
പ്രാലേയശീകരമുചസ്തഹിനാംശുഭാസഃ
യസ്യേന്ധനാനി സരസാനി ച ചന്ദനാനി
നിർവാണമേഷ്യതി കഥം സ മനോഭോഗിഃ || 133 ||

വസന്തതിലകം

4.33 തന്വി ശരന്ത്രീപഥഗാ...

വേമദ്രപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:99 അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

തന്വി ശരത്ത്രിപഥഗാ പുളിനേ കപോലേ
ലോലേ ദൃശൗ തചിരചഞ്ചലവഞ്ജരീടൗ
തദ്ബന്ധനായ സുചിരാർഷിതസുഭൃചാപ--
ചാണയാലപാശയുഗളാവിവ ശൂന്യകർണ്ണൗ || 134 ||

വസന്തതിലകം

4.34 ഹാരോജിയം ഹരിണാക്ഷിണാം...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:100 അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

ഹാരോജിയം ഹരിണാക്ഷിണാം ലുടതി സ്തനമണ്ഡലേ
മുക്താനാമപ്യവ്യവസ്ഥേയം കേ വയം സൂരകിങ്കരാഃ || 135 ||

അനുഷ്ടുപ്പ്

4.35 കാനേ കത്യപി...

വേമദ്രുപാലൻ:- രവിചന്ദ്രൻ:25 അദ്രമദേവകുമാരൻ:- അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ:-

മൂലം:

കാനേ കത്യപി വാസരാണി ഗമയ ത്വം മിലയിത്യാ ദൃശൗ
സ്വസ്തി സ്വസ്തി നിമീലയാമി നയനേ യാവന്ന ശൂന്യാ ദിശഃ
ആയാതാ വയമാഗമിഷ്യസി സുഹൃദ്ദർഗസ്യ ഭോഗ്യോദയൈഃ
സന്ദേശോ വദ കസ്തവാഭിലഷീതസ്തിര്യേഷു തോയാഞ്ജലിഃ || 136 ||

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

5 ചില ശ്ലോകങ്ങളുടെ വിശദമായ വ്യാഖ്യാനം

⇐ ജ്യോതൃഷ്ടിബദ്ധ/ഞാനേറ്റി നിന്ന... (ശ്ലോകം 1) ⇒

നടുവിരലിന്റെയും മോതിരവിരലിന്റെയും മധ്യത്തിൽ തള്ളവിരൽ വെച്ച് മറ്റുള്ള വിരലുകൾ എല്ലാം കൂടി മടക്കിയാൽ കിട്ടുന്ന മുദ്രയാണ് കടാകാമുഖം. വില്ലു ഞാനേറ്റു വോൾ കൈ ഈ മുദ്രയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ഇളം തളിരിൽ വണ്ടുകൾ ആർത്തിയോടെ വന്നു ചേരും. ദേവിയുടെ കണ്ണുകൾ കാതു വരെ നീണ്ടതാണ്.

അലങ്കാരം: ഉപമ.

⇐ ക്ഷീപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ/കേരിക്കയ്യിൽ പിടിക്കേ... (ശ്ലോകം 2) ⇒

വീരം, രൗദ്രം ആദിയായവ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നായകന്മാരും കാമദേവന്റെ പ്രവൃത്തി മൂലം കാലിൽ വീഴുകയും മറ്റും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞതു വഴി കാവ്യത്തിന്റെ പ്രതിപാദ്യത്തിന്റെ സൂചന കവി തരുന്നു എന്നു വേദമദ്രൂപാലൻ.

⇐ ആലോലാമളകാവലീം/ചഞ്ചലങ്ങളളകങ്ങൾ ചിന്നി... (ശ്ലോകം 3) ⇒

വേദമദ്രൂപാലന്റെ വ്യാഖ്യാനം:

തന്യാഃ തദ്വക്ത്രം ത്യാം പാതു = അലളുടെ മുഖം നിങ്ങളെ എന്നും രക്ഷിക്കട്ടേ. ഇവിടെ രക്ഷിക്കട്ടേ എന്നു വെച്ചാൽ സുഖം നൽകട്ടേ എന്നർത്ഥം. ഹരി, ഹരൻ, ബ്രഹ്മാവ് തുടങ്ങിയവരെക്കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം എന്നു താത്പര്യം. എങ്ങനെയുള്ള മുഖം? രതിപ്രത്യയത്തിൽ = പുരുഷായിതത്തിൽ, ആലോലാം = ഇളകി അലങ്കോലമായ അളകങ്ങൾ ഉള്ളത്. പിന്നെ എങ്ങനെ? ചലത്കണ്യാലം = ഇളകുന്ന കമ്മലോടു കൂടിയത്. തന്മതരൈഃ = വളരെ ചെറിയ, സ്വേദാംഭസാം ജാലകൈഃ വിയർപ്പുകണങ്ങളെക്കൊണ്ട്, കിഞ്ചിത് മൃഷ്ടു-വിശേഷകം = കുറച്ചു മാഞ്ഞ പൊട്ടോടു കൂടിയത്, പിന്നെ എങ്ങനെ? സുരത-അന്ത-താന്ത-നയനം = സംഭോഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ക്ഷീണിച്ച കണ്ണുകളോടു കൂടിയത്. ഇവിടെ അലങ്കാരം സ്വഭാവോക്തി. (ഇവിടെ അതിന്റെ ലക്ഷണം പറയുന്നു.) ഈ മൂന്നു ശ്ലോകത്തിൽ ആശിസ്സ് എന്ന അലങ്കാരവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (അതിന്റെ ലക്ഷണം). അങ്ങനെയുള്ള മുഖം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കട്ടേ എന്നർത്ഥം. ഹരി-ഹര-ബ്രഹ്മാദിഭിഃ ദേവതൈഃ = വിഷ്ണു, ശിവൻ, ബ്രഹ്മാവ് തുടങ്ങിയ ദേവന്മാരാൽ ഇതുപോലെയുള്ള സുഖം കിട്ടില്ല എന്ന്. നീതിവാക്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “യോർമകാമാവപാകൃത്യ ധർമ്മമേവോപസേവതേ, പക്വം ക്ഷേത്രം പരിത്യജ്യ അരണ്യം കർഷതീവ സഃ” എന്ന്. ശ്രമം എന്ന ഭാവം വ്യഞ്ജിക്കുന്നു. (അതിന്റെ ലക്ഷണം).

പരിഭാഷയ്ക്ക് വള്ളത്തോളിന്റെ **വിലാസലതിക** യിലെ നാനീശ്ലോകത്തിനോടു നല്ല സാദൃശ്യമുണ്ട്.

കന്തളാവലി വിയർത്ത പൂങ്കവിളിൽ മിന്നിയും, കളർമുലക്കടം
ചന്തമോടു നടമാടിയും, പൂന്മുനിതംബമണ്ഡലമുലഞ്ഞുമേ,
ചെന്തളീർത്തൻ തളർന്നിടും പടി, സലിലമന്ദ്രിജ നിജാന്തികേ
പന്തടിക്കെ, നിടിലാക്ഷനാർന്ന പുളകം നമുക്കരുൾക മംഗളം!

⇐ യാതാ: കിം ന മിലന്തി/പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും... (ശ്ലോകം 11) ⇒

ഇതിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു ശ്ലോകം വള്ളത്തോളിന്റെ **വിലാസലതിക** യിൽ ഉണ്ട്.

ക്ഷീണാപാഘ്നകപോലമാം മുഖവുമായ്, തൻ മന്ദിരത്താഴ്വര--
തൃണാലൊട്ടു മറഞ്ഞുനിന്നു, നെടുതാം വീർപ്പിട്ടുകൊണ്ടങ്ങനെ
“കാണാം താമസിയാതെ”യെന്നൊരുവിധം ബന്ധുക്കളോടോതിടും
പ്രാണാധിശനെ, യശ്രൂപൂർണ്ണമിഴിയായ് നോക്കുന്നു മൈക്കണ്ണിയാൾ.

⇐ പ്രഹരവിരതൗ മദ്ധ്യേ/ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊൾ... (ശ്ലോകം 13) ⇒

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ അന്നത്തെ ദിവസത്തെപ്പറ്റിയാണു നായിക പറയുന്നത് എന്നു അർത്ഥത്തിൽ:

“ചൊല്ലു കാന്ത, പുറപ്പെടുന്ന സമയം, മദ്ധ്യാഹ്നമോ, പിന്നിൽ
തെല്ലും കൂടിയിരിക്കുമോ? യിനിയതോ സന്ധ്യയ്ക്കു പോകുന്നുവോ?”
ഇല്ലം വീട്ടൊരു നൂറു നാൾകളകലെപ്പോകുന്ന ഭർത്താവിനെ-
ത്തല്ലിട്ടിങ്ങനെ കണ്ണനീരൊടു മുടക്കീടുന്നു തന്വംഗിയാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

⇐ ത്യാം മുഷാക്ഷി വിനൈവ/നിന്നെക്കണ്ണുകമൊന്നഴിച്ച്... (ശ്ലോകം 25) ⇒

പരിഭാഷയിൽ അഷ്ടപ്രാസവും ഉണ്ട്.

⇐ ഉരസി നിഹിതസ്താരോ/മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും... (ശ്ലോകം 29) ⇒

ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ വൃത്താനുവൃത്തപരിഭാഷ:

മുലകളുടെ മേൽ ഹാരം, ശബ്ദിച്ചിടുന്നരത്തോണു താൻ
പെരിയ ജഘനം മുടാൻ, കാലിൽ കിലങ്ങിന കാൽത്തള,
പ്രിയനൊടണയാനീ മട്ടിൽ പോയിട്ടെന്നൊരു പൊട്ടി നീ
സകലദിശയും നോക്കുന്നെന്തേ ഭയന്നു വിറച്ചു പോൽ?

ഹരിണി

⇐ ഗാഢാലിംഗനവാമനീകൃത/ഉന്നതസ്തനമർന്നു പോം... (ശ്ലോകം 35) ⇒

മരണം അമംഗളസൂചകമായതിനാൽ മൃതി എന്നതിനു മോഹാലസ്യം എന്ന് അർത്ഥം പറയണം എന്നു വേമദ്രുപാലൻ പറയുന്നു. അർജ്ജുനവർമ്മദേവനാകട്ടേ ഒരു പടി കൂടെ കടന്ന് “എങ്കിലും കരുണയും ബീഭത്സവും ദ്വേഷാതിപ്പിക്കുന്ന മൃതാ എന്ന പ്രയോഗം ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ നാലാമത്തെ വരി ‘കിം മൂന്നാ ശയിതാ നു കിം മനസി മേ ലീനാ വിലീനാ നു കിം’ എന്നു മാറ്റണം” എന്നു വരെ പറയുന്നു.

ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ രണ്ടു വൃത്താനുവൃത്തപരിഭാഷകൾ:

1. മത്തോടാഞ്ഞു പുണർന്നു തൻ മൂലയമർന്നേറുന്ന രോമാഞ്ചമാർ--
 ന്നൊത്തും പ്രേമരസത്തിനാലരയിൽ നിന്നുർന്നോടു വസ്ത്രത്തൊടും
 "നിർത്തു, വേണ്ടട, യെന്നെയിങ്ങനെ" ബലം പോയോരു വാക്കോതവേ
 ചത്തോ, തന്വിയുറങ്ങിയോ ഉരുകിയെന്നുള്ളിൽ ലയിച്ചോയിനി?
2. ആവേശത്തൊടു പൂ, ഞമർന്നു മൂല, രോമാഞ്ചം നിറഞ്ഞിട്ടവൾ
 താവും പ്രേമരസത്തിനാലരയിൽ നിന്നുർന്നോരു വസ്ത്രത്തൊടും
 "ഹാവു, വേണ്ടിനി, യിന്നു വയ്യ, മതി"യെന്നോതീ കിത, ച്ചിന്നവൾ
 ചാവറായി, യുറങ്ങിയോ, യുരുകിയോ, യെന്നുള്ളിലായ് ചേർന്നുവോ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

⇐ രാത്രൗ വാരിഭരാലസാംബുദ/ഏറെക്കാറു നിറഞ്ഞ... (ശ്ലോകം 46) ⇒

അമരകന്റെ മറ്റു ശ്ലോകങ്ങൾക്കുള്ള ലാളിത്യം ഇതിനില്ല. മാത്രമല്ല, അർത്ഥം അല്പം ക്ലിഷ്ടവുമാണ്. പല വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പല വിധത്തിലാണ് അർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മുകളിൽ എഴുതിയത് ഏറ്റവും യുക്തമെന്നു തോന്നിയ അർത്ഥമാണ്.

വർഷകാലത്തു വിരഹികൾക്കു കൂടുതൽ ദുഃഖം ഉണ്ടാവുമെന്നു കവിസങ്കേതം. അങ്ങനെ വിരഹിയായ ഒരുവൻ പാടിയ പാട്ടു കേട്ടു ആളുകൾ പ്രവാസത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ പ്രേമഭാജനങ്ങളോടു പിണങ്ങാതെ ജീവിച്ചു എന്നർത്ഥം.

ഉദ്ദിഗാശബ്ബത്തിനു ഭയന്നു എന്നും ദുഃഖിച്ചു എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഭയന്നു എന്ന അർത്ഥമാണു പറയുന്നത്. ദുഃഖിച്ചു എന്ന അർത്ഥമാണു കൂടുതൽ ശരിയായി തോന്നുന്നത്. ഭയന്നവന്റെ നിലവിളിയെക്കാൾ ദുഃഖിച്ചവന്റെ പാട്ടാണു കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നത്.

⇐ ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച/പെണ്ണേ, നാഥ, പിണങ്ങാലോ... (ശ്ലോകം 50) ⇒

ഈ ശ്ലോകത്തിന് ന്യൂ ജെനറേഷൻ പിള്ളേരുടെ ഭാഷയിൽ ഒരു പരിഭാഷ:

"ഡീ...", "ണ്ടേ?"; "യെന്തു കലിപ്പെടി ഇതു?", "കലി--
 ച്ചാലാർക്കു നഷ്ടം?"; "തകർ--
 ന്നീടും നെ", "ഞ്ചൊരു പുണ്യവാളനതു നീ,
 ഞാനല്ലിയോ പോക്കു കേസ്?";
 "നീയെന്തിങ്ങനെ തൊണ്ട പൊട്ടിന വിധം
 മോങ്ങുന്നു?", "വേറെങ്ങു പോം?";
 "ഞാനില്ലേ?" "പറ, നിന്റെയാരിവിടെ ഞാൻ?";
 "ചങ്കല്ലിയോ?", "അച്ചൊടാ..."

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

⇐ വാഞ്ഞെർല്ലോചനവാരിഭി:/രൂകം ബാഷ്പകണങ്ങളാൽ... (ശ്ലോകം 52) ⇒

നായിക എന്തു ചെയ്യും എന്നതൊരു ചോദ്യമാണ്. മരിക്കും എന്നാണു വേമദ്രപാലന്റെയും അർജ്ജുനവർമ്മദേവന്റെയും വ്യാഖ്യാനം. അതു കൂടാതെ “നീ പോയാൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടു കൂടി ജീവിക്കും” എന്നു വേണമെങ്കിലും പറയാം. പരിഭാഷയ്ക്കും ആ അർത്ഥം പറയാം.

⇐ നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം/തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ... (ശ്ലോകം 61) ⇒

ദൂതിയെ കളിക്കാൻ പോയി എന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും അവൾ നായകന്റെ അടുത്തു പോയി അയാളുമായി രതിയിലേർപ്പെട്ടിട്ടു വന്നത് നായിക മനസ്സിലാക്കി എന്നതു വ്യക്തം. നായകനെ അധമൻ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതു വെറുതെയല്ല!

⇐ ക്വചിത്താംബുലാതഃ/മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട്... (ശ്ലോകം 65) ⇒

വിവിധതരത്തിലുള്ള രതിഭേദങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഈ പാട്ടുകൾ. കൊക്കോകന്റെ രതിരഹസ്യം എന്ന പുസ്തകത്തെ ഉദ്ധരിച്ച് വേമദ്രപാലൻ മുറുക്കാന്റെ പാട്ട് മാർജ്ജാരകരണത്തെയും ചന്ദനക്കുഴമ്പ് ഐഭവന്ധത്തെയും (കരിപദബന്ധം) ചൂർണ്ണം ധൈന്യകബന്ധത്തെയും കാൽപ്പാട്ടുകൾ പുരുഷായിതത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

രതിരഹസ്യത്തിൽ നിന്ന് ഇവയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ:

- മാർജ്ജാരകരണം:

പ്രസാരിതേ പാണിപാദേ ശയ്യാസ്തപ്തീ മുഖോരസി
ഉന്നതായാം സ്ത്രീയഃ കട്യാം മാർജ്ജാരകരണം വിദുഃ

- ഐഭവന്ധം (കരിപദബന്ധം)

ഭ്രഗതസ്തന്നഭരാസ്യമസ്തകാ--
മുന്നതസ്ഫിജമധോമുഖീം സ്ത്രീയം
ക്രാമതി സ്വകരഗൃഹ്യമേഹനേ
വല്ലഭേ കരിവദം തദുച്യതേ

- ധൈന്യകബന്ധം

ന്യസ്കഹസ്തയുഗളാ നിജേ പദേ
യോഷീദേതി കടിരൂവവല്ലഭോ
അഗ്രതോ യദി ശനൈരധോമുഖീ
ധൈനകം വൃഷവദനതേ പ്രിയേ.

- പുരുഷായീതം

⇐ ലോലദ്രുലതയാ വിപക്ഷദി/വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടുവേ... (ശ്ലോകം 69) ⇒

നായകൻ മറ്റേ പെണ്ണിന്റെ അടുത്തു പോയിരുന്നു. നായിക അതു കണ്ണു കാണിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഇല്ല എന്നു തലയാട്ടി. ആ വിവരം അറിയാവുന്ന സഖിമാർ നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ മുഖം കുനിച്ചു. പ്രണയകലഹത്തോടെ അവൾ മുഖം ചുവപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൻ കാലു പിടിക്കുന്നതായി കണ്ണു കാണിച്ചു.

“തദ്യുത്താന്തവിദീക്ഷണേ” എന്നതിന് “അവന്റെ കള്ളത്തരം അറിയാവുന്ന നായികയുടെ തന്നെ കണ്ണു കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ” എന്ന അർത്ഥം എടുത്താൽ “ഓരുന്നേൻ മനമെന്നു കൺകൾ പറയും നേരം” എന്നു പരിഭാഷ മാറ്റാം.

⇐ ലാക്ഷാലക്ഷ്യ ലലാട/മൈയാകെപ്പടരം മുഖം... (ശ്ലോകം 71) ⇒

ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറ് സ്ത്രീകൾ കാലിൽ പുരട്ടുന്ന സൗന്ദര്യവർദ്ധകദ്രവ്യമാണ്.

⇐ അദ്യാരദ്യ നഹി പ്രിയേ/ഇന്നിൻ ശേഷമെന്നിട... (ശ്ലോകം 72) ⇒

വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഇവിടെ പയോദം എന്ന പദത്തിന് പയസ്സിനെ (വെള്ളത്തെ എന്നും പാലിനെ എന്നും) തരുന്നതു് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മേഘം എന്ന അർത്ഥം കൂടാതെ സ്തനം എന്ന അർത്ഥവും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

⇐ പുരാദ്രസ്മാകം/ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ്... (ശ്ലോകം 81) ⇒

മൂലശ്ലോകത്തിൽ ഞാൻ എന്നല്ല ഞങ്ങൾ എന്നു ബഹുവചനമാണ്. കവലയാനന്ദത്തിൽ ഒന്നിൽ നിന്നു പലതിലേക്കു പോകുന്ന പര്യായാലങ്കാരത്തിനുദാഹരണമായി ഈ ശ്ലോകം ഉദാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലളിതമായ ഒരു വാച്യർത്ഥത്തെ മാത്രമേ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ.

രണ്ട് അർത്ഥഭേദങ്ങൾ:

1. ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് കഴിയുവോരാദ്യം ഭവാൻ ഞാനുമേ, പീണെക്കാമുകനായി നീ, പ്രിയകളിൽ ഭഗോശയാം സാധു ഞാൻ; ഇന്നോ നീ പതി, പത്തിമാരിലൊരുവൾ ഞാൻ, ആക്കഴിഞ്ഞൊന്നുമി--ല്ലൊന്നും നമ്മളി, ലീവിധം കഠിനമായ് വജ്രോപമം ജീവിതം!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

- 2. ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് കഴിയുവോരാദ്യം ഭവാനു ഞാനുമേ,
 പിന്നെക്കാമുകനാകവേ, കമനിയായ്; പിന്നീടു ഞാൻ തൃക്തയായ്;
 ഇന്നോ നീ പതി, മറ്റൊരാൾക്കു വധുവായ് ഞാനും വസിക്കുന്നു, നീ
 കൊന്നു പ്രാണനെ, ജീവിതം കഠിനമായ് വജ്രോപമം ദാരുണം!

⇐ കപോലേ പത്രാളീ/കയാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ... (ശ്ലോകം 85) ⇒

സമാസോക്തി അലങ്കാരം. അവളുടെ ദേഷ്യം ചെയ്തതൊക്കെ - കവിളിലെ ചായം തു
 ത്തു കളഞ്ഞത്, അധരരസം കുടിച്ചത്, മുലകളെ ഇളക്കിയത് - ഇതൊക്കെ കാമുകൻ
 ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ്. അങ്ങനെ ദേഷ്യത്തിൽ കാമുകഭാവം ആരോപിച്ചിരിക്കു
 ന്നു.

⇐ രോഹന്തോ പ്രഥമം മമോരസി/എൻ മാറത്തു കരുത്ത... (ശ്ലോകം 87) ⇒

ഇതു പോലെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തു പ്രണയം തോന്നിയ ഒരു യുവാവിനെപ്പറ്റി നായിക
 ഓർക്കുന്ന ശ്ലോകം വള്ളത്തോളിന്റെ **വിലാസലതിക** -ൽ ഉണ്ട്.

കട്ടിക്കാലമതെത്ര തൃഷ്ണീകര, മന്നദ്രോഹമെന്നോടു വേർ--
പെട്ടിട്ടുള്ള ദിനം ചുരുങ്ങ, മൊരുമിച്ചല്ലാതെയില്ലെന്നുമേ;
കിട്ടില്ലിപ്പൊഴുതിപ്പൊഴുസ്സുഭഗനെന്നാണെന്നുമെന്നായി, പാർ--
ത്തട്ടിൽ ദുഃസ്ഥിതിഹേതുവിങ്ങു ഹതമാമി യൌവനം താനഹോ!

⇐ കരകിസലയം ധൃത്യാ/അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കൂ... (ശ്ലോകം 89) ⇒

രതിക്രിഡയ്ക്കിടയിൽ അരഞ്ഞാണം അഴിയുകയും മാല പൊടുകയും ചെയ്തു എന്നു വ്യക്തം. അരഞ്ഞാണം/അരപ്പട്ട അഴിഞ്ഞതു കൊണ്ട് നഗ്നത കൂടുതൽ വെളിവാണെന്നും, അതു കാലിൽ കരുങ്ങി അവൾക്ക് ഓടിച്ചോയി വിളക്കു കെടുത്താൻ പറ്റിയില്ല എന്നും വ്യംഗ്യം. തന്റെ നഗ്നത ഒളിപ്പിക്കാൻ കൈ വീശി മറയ്ക്കാനും മാല എറിഞ്ഞു വിളക്കു കെടുത്താനും ഭർത്താവിന്റെ കണ്ണു പൊത്താനും ഒക്കെ ശ്രമിക്കുന്നു.

⇐ പരാചി കോപേന/കടുക്കം കോപത്താൽ... (ശ്ലോകം 90) ⇒

വേമദ്രുപാലന്റെ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് മടിക്കത്തിൽ കൈ വെയ്ക്കുന്നതു നായകനാണ്. മൂന്നാം വരിയിലെ “സ്പൃശതി” (സ്വർശിക്കുന്നു) എന്നതിന്റെ കർത്താവു നായകനോ നായികയോ ആവാം. അതനുസരിച്ചുള്ള തർജ്ജമ താഴെ.

കടുക്കം കോപത്താൽ മുഖമതു തിരിച്ചും, മിഴിയട--
ച്ചറക്കും ഭാവിച്ചും മരുവുമവൾ തന്നംഗമൊരു പോൽ
വെളിക്കാക്കീട്ടാലിംഗനകൃത്യകിയായ് മാരനവൾ തൻ
മടിക്കത്തിൽ കൈ വെ, ചുവളുഴറിനാൾ ഹ്രീഭയമൊടും.

ശിവരിണി

വള്ളത്തോളിന്റെ **വിലാസലതിക** -യിൽ ഇതിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു ശ്ലോകമുണ്ട്.

മങ്കത്തയ്യിനെ മഞ്ജുവാക്കുകൾ പറഞ്ഞൊട്ടൊട്ടുപ്പിച്ചു ഞാൻ
തങ്കപ്പട്ടുറവുക തൻ നടുവിലായ് കയ്യാണു വെച്ചിടവേ
തങ്കൽ തീപ്പൊരി വീണ പോലെ തരസാ തട്ടിപ്പിടഞ്ഞുച്ചലൽ--
കൊങ്കച്ചപ്പുകൾ മെത്തമേലമരുമാറാക്കിക്കിടന്നാളവൾ.

6 മറ്റു പരിഭാഷകൾ

6.1 കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ

വേമദ്രുപാലന്റെ ദാക്ഷിണാത്യപാഠത്തെ അവലംബിച്ച് 1893-ൽ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ ചെയ്ത പരിഭാഷ. മണിപ്രവാളശാക്തളത്തിനു ശേഷം കേരളവർമ്മ രചിച്ച ആദ്യത്തെ ഭാഷാപദ്യകൃതിയായിരുന്നു ഇത്.

1. കർണ്ണാന്തം കടകാമുവാകലിതമായ്
 ജ്യാകർഷണം ചെയ്യുമ-
 കയ്യിന്മേൽ പരിചിൽ പരന്ന കരജ-
 ശ്രീപുരസമ്മിശ്രിതം
 കാതിൽചേർത്ത കരുത്ത നൽത്തളിർ കൊതി-
 ചെത്തുന്ന മത്താളിപോൽ
 കാന്തം കാന്തിമതികടാക്ഷമവതു
 ത്യാം കാംക്ഷിതാർത്ഥപ്രദം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ജ്യാകൃഷ്ടിബദ്ധ... (പേജ് 26)

2. വേഗത്താൽ ക്ഷീപ്തനാലംബിതകരനവധു-
 തൻ ഗൃഹീതാംശുകാന്തൻ
 പ്രാഗല്ഭ്യത്തോടപാസുൻ കലിതകചനനാ-
 ലോകിതൻ പാദലഗൻ
 ആഗത്യാലിംഗനേ നിർദ്ധതനഴലിയലും
 മുപ്പുരസ്തീജനത്താ-
 ലാഗസ്തീ കാമിപോൽ ശങ്കരശരദഹനൻ
 ദദ്ധമാക്കട്ടഘം വഃ

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ക്ഷീപ്തോ ഹസ്താവലഗഃ... (പേജ് 27)

3. ഇന്നാലോലാളകാളിലളിതമിളകിടും
 തോടയോടേ ലലാടോൽ-
 ഭിന്നാനാം സ്വേദവാരാം തന്തരനിരയാ-
 ലൊട്ടു നൽപ്പൊട്ടു മാഞ്ഞും
 നന്നായ്കന്ദർപ്പലീലാവിരതിയിലവസ-
 ന്നാക്ഷീ വീരായിതസ്തീ
 തന്നാസ്യം രക്ഷതു ത്യാം ഹരിഹരമുഖരാം
 ദൈവതൈരാവതൈന്താം

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ആലോലാമളകാവലിം... (പേജ് 29)

- 4. സന്ദംശിച്ചിടവേ സുന്ദരമധരമുദ-
 ബ്രദ്രസം കൈ കടഞ്ഞി-
 “ട്ടേനേ വിട്ടാലു”മെന്നങ്ങനെയരുളി രുഷാ
 ചില്ലിവില്ലാട്ടമോടേ
 വന്നിടും സിൽകൃതത്താൽ ചടുലനയനയാം
 മാനിനിയമ്മവയ്ക്കും
 ധന്യർക്കത്രേ ലഭിക്കുന്നമുതു, കടൽ കട-
 ഞ്ഞാരമർത്തുർ ശ്രമാർത്ഥം

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സന്ദംശാധരപല്ലവാ...(പേജ് 30)

- 5. ജാതാലസ്യം തിരിഞ്ഞും കിമപി മുഹൂരട-
 ണ്തും പ്രിയത്താലലിഞ്ഞും
 ഹ്രീതാരദ്യം നിറഞ്ഞും ക്ഷണമെതിരെയണ-
 ണ്തും നിമേഷം വെടിഞ്ഞും
 വീതാശങ്കം ഹൃദന്തർഗ്ഗതമതു വെളിവാ-
 ക്കുന്ന പോലുള്ളുദ്ദൃഷ്ട്യാ
 നീ താൻ മുശോ! കമിക്കേതൊരു സുകൃതിയെയാ-
 ണിന്നു വീക്ഷിച്ചിടുന്നു.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അലസവലിതൈഃ...(പേജ് 31)

- 6. അന്തസ്താപേന കണ്ണീർകണിക കരതഹാ-
 ഗ്രത്തിനാൽ നീക്കിനീക്കി-
 ക്കിം രുഷ്ണീം രോഷണേ രോദിഷീ? ഭൃശമിനി വാ
 വിട്ടു രോദിച്ചിടും നീ
 എന്തെന്നാലേഷണിക്കാരുടയ മൊഴികളാ-
 ലേറെ നീ മാനമാർന്നാൽ
 കാന്തൻ നിർവിണ്ണനായ് സാന്ത്യനസരണിയുപേ-
 ക്ഷിച്ചദാസീനനാകും.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അംഗുല്യഗ്രനഖൈന...(പേജ് 33)

- 7. നീതാൻ സ്നേഹിച്ചു മാനിച്ചിറളെയധികനാ-
 ളായി ലാളിച്ചു നീ താൻ
 നീതാനേ ചെയ്തുപോലിപ്പൊഴുതു നവമിവാശ്-
 ക്കപ്രിയം ദൈവയോഗാൽ
 ഏതാവൽസങ്കടം ദുസ്സഹമിതു നിയനം
 സാന്ത്യനൈശ്ശാന്തമാകാ
 ഹാ താവൽകാലമുച്ചൈരകരുണ കരുണം
 തോഴി രോദിച്ചിടട്ടേ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദത്തോഽസ്യഃ പ്രണയഃ...(പേജ് 34)

8. വാഴുന്നഴി വരച്ച കൊണ്ടവനതൻ
 ബാഹ്യാങ്കണേ വല്ലഭവൻ;
 കേഴുന്നു തവ തോഴിമാർ കരകയാൽ
 കണ്ണുതിയുണ്ണാതയും;
 താഴും മൗലികളോടു പൈങ്കിളികളും
 മിണ്ടാതെയായ്; നിന്റെയും
 തോഴി, യിവിധയാവസ്ഥ; യിനിയും
 കാഠിന്യമെന്തിങ്ങനെ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ലിഖന്നാസ്തേ ഭൂമിം...(പേജ് 35)

9. ത്വന്നാമം വശ്യനാക്കും സരളശരകളാം
 നാരിമാരേത്തടുക്കാ-
 നിന്നാമോ? പിന്നെ നീയെന്തിനു ബത കരയു-
 ന്നാർത്തയായ് തത്പ്രിയാർത്ഥം?
 നന്നായുള്ളൊരു ഭർത്താവതിരസികനവൻ
 കാതരേ! നീ തിരിച്ചി-
 ട്ടെന്നാലേനം കഥഞ്ചിൽ പ്രിയശതമതിനാൽ
 പാട്ടിലാക്കാത്തതെന്തേ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നാര്യോ മുശാശരാം...(പേജ് 36)

10. കാലുഷ്യത്തോടു ലോലായിതഭ്രജലതയാൽ
 ഗാവശമാബദ്ധ്യസായം-
 കാലേ കേളീഗൃഹത്തിൽ പ്രിയതമനെന്നയി-
 ച്ചാളിമാർ നോക്കിനില്ക്കേ
 "മേലാലീവണ്ണ" മെന്നങ്ങിടറിയരുളിയാ-
 ഗസ്സിനെസ്സുചയിത്യാ
 ലോലാക്ഷീ നിഹവോൽകം പ്രഹരതി തദതി
 ധന്യമേനം ഹസന്തം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കോപാത് കോമളലോല...(പേജ് 37)

11. "പോയാലിങ്ങായവർ സുന്ദരി! തിരിയെ വരാ-
 റില്ലയൊ? നീയെന്നിക്കാ-
 യായാസപ്പെട്ടിടൊല്ലാ ഭൃശമസി കൃശ"യെ-
 ന്നോതവേ ഞാനഭസ്രം
 ഹ്രീയാൽ മന്ദിച്ചു കണ്ണീർവരവു കവരമ-
 കണ്ണുകൊണ്ടെന്നെ നോക്കി-
 ജ്ജായാ ഹാസത്തിനാൽ ഭാവിനമൊരു മരണോ-
 സാഹമാവിഷ്ണുരിച്ചാൾ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: യാതാഃ കിം ന മിലന്തി...(പേജ് 38)

12. കാന്തേ മത്സമ്മുഖീനേ വദനമനമയം
 കാൽകളിൽ കണ്ണു ചേർത്തേൻ
 പുന്തേനോലും തദുകതിശ്രുതികൃതികളാം
 കാതുകൾ ഞാനടച്ചേൻ
 സ്യാന്തേ തിങ്ങും വികാരം പ്രകടമധികപോ-
 ലം കരാജ്യാം മറച്ചേൻ
 പ്രാന്തേഷു ഛിദൃതേ കഞ്ചളിക സഖികളെ!
 ഹന്ത ഞാനെന്തു ചെയ്വു?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: തദ്വക്ത്രാഭിമുഖം മുഖം...(പേജ് 39)

13. "വന്നീടാനിവിടെക്കേറേ വഴുകമോ?
 നട്ടച്ചയായിടുമോ?
 പിന്നീടായ് വരുമോ? പകൽ കഴിയണോ?
 ചൊല്ലേണമെൻ വല്ലഭോ!"
 എന്നീവണ്ണമുരച്ചു ഗൽഗദവതീ
 ദേശാന്തരേ പോകവാ-
 നന്നീടും കണവന്റെ യാത്രയെ മുട-
 ക്കീടുന്നു മുശ്യാംഗനാ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പ്രഹരവിരതൈ മദ്യേ...(പേജ് 41)

14. കേളീകോപവശാൽ കഥഞ്ചന ഗമി-
 കാൻ ഞാൻ കഥിച്ചപ്പൊഴേ-
 ത്താളീ! യക്കറനൻ കിടക്കയെവെടി-
 ഞരുതമായ മണ്ടീടിനാൻ
 കേളീ നിമ്മർമനായ നിഷ്കൃതണനിൽ
 ചെല്ലുന്നു ചിത്തം ഹത-
 വ്രീളീഭൂതമിതാഗ്രഹത്തൊടിയും
 വല്ലായ്മ ചൊല്ലാവതോ?.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കഥമപി സഖി ക്രീഡാ...(പേജ് 42)

15. രണ്ടാളും രാത്രിയിൽ ചേർന്നരുളിയ മൊഴിതാൻ
 സന്നിധാനേ ഗുരൂണാം
 കൊണ്ടാടിക്കൊഞ്ചിയാശ്രേഡിതമൊടുഷസി ചൊ-
 ല്ലുന്ന കേളീശുകത്തെ
 മിണ്ടാതാക്കുന്നു ചംച്ചുപ്പടനികടമതിൽ
 കർണ്ണികാപത്മരാഗം
 വണ്ടാർപ്പവേണി കാണിച്ചവനതവദനാ
 ദാഡിമീബീജദംഭാൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ...(പേജ് 43)

16. വിശ്വാസക്കേടിനാലിജ്ജനമനഭിമുഖം
 പിന്നിലോർക്കാതെ വന്നി-
 ഞാശ്ശേഷിച്ചെന്തു കിട്ടീ തവ കിതവ! ഫലം
 സൗഭഗഭ്രംശമെന്യേ?
 പശ്യേദം പ്രേയസീപൊർമുലയിണയിലെഴും-
 ക്ഷമാലംകൃതം മൽ-
 കൈശ്യേ തങ്ങും മെഴുക്കാലതിവികൃതമെഴു-
 കേരിടും മാറിടം തേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീ... (പേജ് 45)

17. ദൂരാൽപ്രത്യുദ്വജനീ വസതി പരിഹരി-
 ച്ചീടിനാളേകമഞ്ചേ
 സ്വൈരാശ്ശേഷായ വീടിപ്രണയനകപട-
 ത്താൽ കൊടുത്തില്ല തക്കം
 ചേരാതാക്കീടിനാളുകതികൾ സവികളൊടായ്
 കൃത്യമൊരൊന്നു ചൊല്ലി-
 ദ്വീരാ സൽകാരഭംഗ്യാ ദധിതനൊടു ഫലി-
 പിച്ചു തൻപ്രേമകോപം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഏകത്രാസനസംഗതിഃ... (പേജ് 46)

18. കണ്ടിട്ടേകാസനത്തിൽ പ്രിയകളിരുവരെ-
 പിന്നിലെത്തി പ്രമോദാൽ
 കണ്ടിക്കാർകൃന്തലാളാമൊരുവൾമിഴികളേ
 മുടി ലീലാച്ഛലേന
 തൊണ്ടിക്കിണ്ടൽകൊടുക്കുന്നധരയപരയെ-
 കണ്ണമീഷൽതിരിച്ചും-
 കൊണ്ടിഷ്ടാവാപ്ലിഹൃഷ്ടാം കിതവനതിരസം
 പുണ്ടു ചുംബിച്ചീടുനന്ദു

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദൃഷ്ട്വൈകാസനസംഗതേ... (പേജ് 47)

19. ഭേളളില്ലാതെ നമസ്കരിച്ചതു, മൂപേ-
 ക്ഷിക്കെ പ്രസാദാശയെ-
 ത്തള്ളിത്തൻ ദധിതൻ നിഗൃഹകിതവാ-
 ചാരേതി ദുർവാക്കിനാൽ
 ഉള്ളിൽ കോപമിയന്നു പോകുമളവിൽ
 കൈവെച്ചു പോർകൊങ്കയിൽ
 പുള്ളിപ്പേടമുഗാക്ഷി നോക്കി നെടുവീർ-
 പ്പോടുൽകടാസ്രാ സഖീഃ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ചരണപതനപ്രത്യുഖ്യാനാത്... (പേജ് 48)

20. ചുമ്മാതെന്തേ പടാനും ദ്രവൃതരമരണാൺ-
 കൊണ്ടു ബന്ധിച്ചുറങ്ങു-
 ന്നിമ്മാൻകണ്ണാളിവണ്ണം പ്രിയനവളുടെയാ-
 ളോടു മനം വദിക്കേ
 അമ്മാ! യിമ്മാമുറങ്ങുന്നതിനമനുവദി-
 ക്കുന്നതില്ലെന്നു കോപി-
 ചുമ്മാറമ്മെത്തയിൽത്താൻ ഛലമൊടവൾ തിരി-
 ണെത്താട്ടിടം വിട്ടുവന്നായ്.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കാഞ്ചയാ ഗാവൃതരാവബദ്ധ... (പേജ് 49)

21. ഉൾത്താപത്തോടൊരേ മെത്തയിലനഭീമുഖം
 തമ്മിൽ മിണ്ടാതെ ഭാര്യ-
 ഭർത്താക്കന്മാരു തൻ ഗൗരവമതിനെ വിടാ-
 തേ പണിപ്പെട്ടിരിക്കേ
 ചിത്താസംഗേന മനം മിഴികളിടകലർ-
 ന്നോരു നേരം ക്ഷണത്താ-
 ലുൾത്താരിൽ തീർന്നു കേളീകലഹമിരുവതം
 ചേർന്നു കെട്ടിപ്പുണർന്നാർ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഏകസ്തിന്തഃശരയനേ പരാമുഖ... (പേജ് 51)

22. കണ്ടീടാമെന്നൊടൊന്നിനവളുടെ വിധമെ-
 ന്നോർത്തു ഞാൻ പാർത്തിരുന്നേൻ
 മിണ്ടീടുന്നില്ലിതെന്തെന്നൊടു ശഠനിതി മൽ-
 ക്കാന്തയും കോപമാർന്നാൾ
 അവ്യാപാരം മിഥോ വീക്ഷണചതുരമതാ-
 മായവസ്ഥാന്തരത്തിൽ
 സവ്യാജം ഞാൻ ചിരിച്ചു, നവൾ മമ ധൃതി പോ-
 കും പ്രകാരം കരഞ്ഞാൾ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത... (പേജ് 53)

23. അദ്ധ്യാസിച്ഛേകശയ്യാം പതി പരതരുണി-
 പേരു ചൊന്നോരു നേര-
 ത്തദ്ധ്യാ കോപാൽ തിരിഞ്ഞൊരവളൊടനുനയാ
 ര്തഥം പറഞ്ഞൊരു വാക്യം
 ബദ്ധാവേഗം ഗണിച്ചില്ലവളുവനമട-
 ണിക്കീടുന്നാനുടൻ സാ
 മുദ്ധ്യാ വീക്ഷിച്ചുറങ്ങീടരുതിവനിതി സോൽ-
 കണ്ണുമാവൃത്തകണ്ണാ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഏകസ്തിന്തഃശരയനേ വിപക്ഷ... (പേജ് 54)

24. കന്നേലുംകൊങ്കയാളാമവളുടെ പരിരം-
 ഭാങ്കമാന്വേർത്ത വക്ഷ-
 സ്സിന്നേരത്തെത്തിനംപ്രിപ്രണമനകപടാൽ
 ഗോപനം ചെയ്തിടുന്നു?
 എന്നേവം തമ്പി ചൊന്നാളുട്`നതെവിടെ?" യെ-
 ന്നായതേ മായ്ക്കുവാനാ-
 യൊന്നേണാക്ഷീം പുണർന്നേൻ; ദ്രവമവളുമതേ-
 ത്തദ്രസത്താൽ മറന്നാൾ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: തസ്യാസ്സാദ്രവിലേപന...(പേജ് 55)

25. മയ്യേൽക്കണ്ണീ! നിനക്കേറുമൊരഴകു മൂല-
 ക്കച്ച കൂടാതെ തന്നേ
 പൊയ്യല്ലെന്നോതി മെല്ലെ പ്രിയതമനതിലേ-
 കെട്ടു തൊട്ടീടുമപ്പോൾ
 ശയ്യുതാരാലിരിക്കും സുമുഖിയുടെ മുഖം
 നോക്കിയാനന്ദമോടെ
 പയ്യപ്പോയിടിനാരാളികൾ വെളിയിലളി-
 കങ്ങളോരോന്നു ചൊല്ലി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ത്വം മുശാക്ഷി വിനൈവ...(പേജ് 57)

26. വല്ലാതാക്കിച്ചുളക്കാം പുരികമപിതു ക-
 ണ്ണാസ്ഥയാ നോക്കിടുന്നു
 സല്ലാപത്തേത്തടുക്കാം തദപി ഹതമിദം
 സ്മേരമാകുന്നു വക്ത്രം
 ഇല്ലാതാക്കാം മൃദുത്വം ഹൃദിപ്പുളകിതമാ-
 കന്നിതെന്നാലുമംശം
 ചൊല്ലാമായാളിനേക്കാണുകിലതിവിഷമം
 തന്നെ മാനം നടപ്പാൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഭൂഭംഗേ രചിതേപി...(പേജ് 58)

27. കാന്തൻ വിപ്രിയമാചരിക്കുമളവിൽ
 കാലുഷ്യമാർന്നീർഷ്യയാ
 കാട്ടും ചേഷ്ടകൾ മുളളുവാക്കുകളിവ-
 യ്താളിടെ കോളെന്നിയെ
 കൌശല്യം കലരാതെ ബാലിക കര-
 ണതീടുന്നു ഹാ കേവലം
 കണ്ണീർകൊണ്ടു കപോലപാളി കഴുകി-
 കലയാണി കാർവേണിയാൾ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ...(പേജ് 59)

28. ആകട്ടേ വിവരം ഗ്രഹിച്ചു മതി വീൺ-
 വാക്യങ്ങൾ പോകാം പ്രിയ!
 ദോഷം നിന്നിലശേഷമില്ല വിധി താ-
 നെന്നിൽ ധൃതദ്വേഷനായ്
 അവുണ്ണം വലുതായ് വളർന്നൊരു തവ
 പ്രേമാവതിവുണ്ണമാ-
 യെന്നാലീ ഹതജീവിതം വിടുവതിൽ
 കില്ലില്ല മേ തെല്ലുമേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥ... (പേജ് 60)

29. താരം ഹാരമുരസ്സിലും കളകളും
 തഞ്ചുന്ന കാഞ്ചീഗുണം
 സ്ഫാരശ്രീജഘനത്തിലും മുഖരമാ
 മിത്തണ്ട കാൽത്താരിലും
 സ്വൈരം ചേർത്തു തമുക്കടിച്ചഭിസരി
 ക്കാൻ പോകയാണെങ്കിലി-
 ന്നേരം പാരമുഴന്നു ദിക്കുകളയേ!
 നോക്കുന്നതെന്തിന്നു നീ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ഉരസി നിഹിതസ്താരോ... (പേജ് 61)

30. എത്തിക്കാലത്തുകാലത്തരികിൽ മിഴികളേ
 നിദ്രയില്ലാതെയൊക്കി-
 ഷോക്കിച്ചേൻ ഗൌരവത്തെസ്സരളഹൃദയയാ-
 മെന്നെന്നി പാട്ടിലാക്കി
 മുഖാൻ നീയെന്തുചെയ്തു? മൃതിഭയമതു ഞാൻ
 വിട്ടു പോയ്ക്കാൾ കഷ്ട-
 ഷെട്ടിടേണ്ടാചരിപ്പെൻ ഹിതമതുമുടനേ
 കേൾക്കുമാറാകുമേ നീ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പ്രാതഃപ്രാതരൂപാഗതേന... (പേജ് 62)

31. സ്വൈര്യം വിട്ടുനൂർപോയി വളക; ഉദവിടാ-
 തശ്രു നിര്യാതമായി;
 ധൈര്യം നിന്നില്ല തെല്ലും; മനമതു ഗമനം
 നിശ്ചയിച്ചു നടേതാൻ;
 പോകാൻ ഭർത്താവുറച്ചൊരളവതിലൊരുമി-
 ച്ചേവരും നിശ്ശർമിച്ചു;
 പോകേണ്ടും നേരമെൻ ജീവിത! ബത വെടിയു-
 നെന്തു ചങ്ങാതിമാരെ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം... (പേജ് 63)

32. “ശ്രീമാൻ ഭർത്താവുറങ്ങി സഖി, ഭവതിയുറ”-
 ഞെന്തൊ ചൊന്നാളിമാർ പോയ്
 പ്രേമാവോശന ചേർത്തേൻ തദന തരളയായ്
 തന്തുവേ മന്തുവേത്തേ
 രോമാഞ്ചാലോകനത്താൽ കിതവക്രതകനി-
 ദ്രാമറിഞ്ഞൊരു നേരം
 പ്രീമാന്ദ്രം മേ ഭവിച്ചായതുമവനചിത-
 പ്രക്രമത്താലമർത്താൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സുഷ്കോഽയം സഖി സുപ്യതാം...(പേജ് 64)

33. ഉൾപ്പുവിൽ കോപമപ്പോൾ ഭൂകടിഘടന താൻ,
 ശബ്ദ മിണ്ടാവ്രതം താ,-
 നല്ല തമ്മിൽ സ്തീതം താനനനയ, മൊരു ദൃക്-
 പാതമാത്രം പ്രസാദം,
 അപ്രേമാവിചൊഴോർത്തീടുക വിഷമതയേ
 പ്രാപ്തമായിപ്രകാരം
 മൽപാദേ നീ കിടക്കുന്നഹഹ! കനിവുമി-
 ല്ലൊട്ടുമേ ദുഷ്ടയാം മേ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കോപോ യത്ര ഭൂകടിരചനാ...(പേജ് 65)

34. മതി മതിമുഖി! മൗനം കാൺക ഞാൻ കാല്ക്കൽ വീണേൽ
 മതിയതിലിതുപോൽ തേ ജാതു ജാതാം ന കോപം
 ഇതി പതി പറയുമ്പോൾ സാ തിരിഞ്ഞെങ്കി ചിമ്മി-
 ചുതിവിധൂര കരഞ്ഞാളേതുമൊന്നോതിടാതേ

മാലിനി

മൂലശ്ലോകം: സുതനു ജഹിഹി മൗനം...(പേജ് 66)

35. മുദ്രാഹീനാദരം പുൾകിയ മുലകളമർ-
 നേറേ രോമാഞ്ചമാർന്നം
 ഹൃദ്രാഗോദ്രേകമൂലം കടിതടമതിൽ നി-
 നംശുകം സ്രംസിയായു
 ഭദ്രാസാ വേണ്ടവേണ്ടന്തിതുമതിമതിയെ-
 ന്നാകലാലാപിനീ കിം
 നിദ്രാണാ മുർച്ഛിതാ കിം മനസി മമ ലയി-
 ച്ചോ ദ്രവത്വം ഭജിച്ചോ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഗാഢാലിംഗനവാമനീകൃത...(പേജ് 67)

36. കാന്തൻ പുന്തുകിലേന്തവേയവൾ മുഖം
 താഴ്ത്തുന്നു മര്യാദയാ
 പുൾകാനായി മുതിർന്നിടും പൊഴുതൊഴി-
 ചിടുന്നു മെയ് മെല്ലവെ
 അളാകാതുരിയാടുവാൻ സ്തിതമുഖി-
 മാലോക്യ ചാലേ സഖീം
 വ്രീളാലോളിതയാദുകേളിയിൽ വല-
 ണ്ണീടുന്നു ബാലാ തുലോം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പടാലഗേ പത്യൗ...(പേജ് 68)

37. സാന്ത്യത്താൽ ശാന്തമാകാതെയുമപഹൃതമാ-
 കാതെയും ബന്ധുവാക്യൈ-
 സ്സാന്തത്തിൽ ഭൂരിയത്തൊട്ടാ പകൽ മുഴുവൻ
 സോഽഥമാം പ്രേമകോപം
 താന്താങ്ങൾ പിന്നിരിഞ്ഞങ്ങനെ മരുവുമവ-
 സ്ഥാന്തരേ തിര്യഗക്ഷി-
 പ്രാന്തങ്ങൾ ചേർന്നനേരത്തിരുവരുടയ ഹാ-
 സത്തിനാൽ തീർന്നു വേഗാൽ.

ബ്രഹ്മാര

മൂലശ്ലോകം: നാപേതോനനയേന യഃ...(പേജ് 69)

38. പ്രേമാവും ബഹുമാനവും പ്രണയവും
 സൗജന്യവും വീട്ടവൻ
 സാമാന്യത്തിലൊരാളു തൻ നിലയിലായ്
 മുൻപിൽ ഗമിച്ചിടവേ
 സീമാതീതസുഖം കഴിഞ്ഞ ദിവസാ-
 നോർത്തോർത്തു മേ മാനസം
 ഹേ മാനേ സഖീ! യെന്തുകൊണ്ടു പൊടിയു-
 ന്നില്ലെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ഗതേ പ്രേമാവേശേ...(പേജ് 70)

39. ഏറക്കാലം പിരിഞ്ഞിട്ടതിരതി കൊതി കൊ-
 ണ്ടാർത്തരായ് പുത്തനായി-
 ഷാരൊക്കെത്തീർന്ന പോലുള്ളൊരു പരമരസം
 പൂണ്ടു ചേർന്നോരു യൂനോഃ
 സ്വൈരക്കേടായി നീളപ്പകലതു ഗുരുമ-
 ദ്യേ കഴിഞ്ഞിട്ടു രാവിൽ
 ഭൂരിക്രീഡയ്ക്കു നേരം ബഹുസരസകമാ-
 വിസ്മയരസസ്സുമായി.

ബ്രഹ്മാര

മൂലശ്ലോകം: ചിരവിരഹിണോരുത്കണ്ഠ...(പേജ് 72)

40. ദ്വാരത്തിൽ ചേർത്തു മാല്യം കുവലയമയമാ
 ദൃഷ്ടിപാതത്തിനാൽ താൻ
 ചാരത്താചാരപുഷ്പാഞ്ജലികലന ഫലി-
 ഷിച്ച മന്ദസ്മിതത്താൽ
 നേരത്തർഘ്യം വിയർത്തുള്ളൊരു കുചകലശം
 കൊണ്ടവൾ നൽകിനാൾ സൽ-
 കാരത്തേ വീട്ടിലെത്തും പ്രിയതമന പരാ-
 പേക്ഷ കൂടാതെ ചെയ്യാൾ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ...(പേജ് 74)

41. രോഷത്താൽ സാപരാധൻ കണവനെയകല-
 ത്താക്കിനേൻ പിന്നെയായി-
 വേഷത്തോടെത്തിനാനെന്നരികിലവനിത-
 ട്വത്തു ഞാൻ ഭ്രാന്തിമൂലം
 ഭാഷിച്ചേൻ ഗുഡ്രമായാഗ്രഹമവനില്പുടൻ
 ദുഷ്കരം താനിതെന്നൽ-
 ഘോഷിച്ചാലിംഗനം ചെയ്തുദിതഹസിതനായ്
 ധൂർത്തനെന്നെച്ചതിച്ചാൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ...(പേജ് 76)

42. കാൽക്കൽ വീണീടുമെന്നോർത്തടിമലരിണ മു-
 ടുനൂ ചേലാഞ്ചലംകൊ-
 ണ്ടേല്ക്കും ഹാസം മറയ്ക്കുന്നൊളിവൊടു തെളിവായ്
 ദൃഷ്ടി ചേർക്കുന്നതില്ല
 വാക്യം ഞാനൊന്നു ചൊല്ലുന്നളവിലവൾ വിത-
 ങ്ഗോകതിയോതുന്നു സഖ്യാ
 വായ്ക്കും പ്രേമാവിരിക്കട്ടവളുടെ കലഹാ-
 രംഭവം രമ്യമത്രേ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത...(പേജ് 77)

43. കുറ്റക്കാർവേണിയാളേ പ്രിയസഖികൾ പഠി-
 ഷിച്ചുറപ്പിച്ചതെല്ലാം
 കുറ്റക്കാരൻ പ്രിയൻതന്നരികിലവൾ പറ-
 ണ്തിട്ടു വേഗേന പിന്നേ
 സ്തിധ്യത്യത്തോടനംഗാഭിമതമതനവ-
 ത്തിർപ്പതിനായ് തുനിഞ്ഞാൾ
 മുഖ്യത്യത്തോടിണങ്ങും പ്രിയതയുടെ നിസർ-
 ഗ്ഗാഭിരാമഃ ക്രമോയം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സാ യാവന്തി പദാന്യളിക...(പേജ് 78)

44. പ്രേയാനാഗസ്സു ചെത്തോൻ വരുവതുവരെയും
 പാരമൗത്യകൃമാർന്നി-
 ട്രായാനം ചെയ്തനേരം വിവലിതമഭിഭോ-
 ഷിക്കവേ സ്ഫാര്യാണം
 ആലിംഗിക്കെച്ചുകന്നൻപൊടു പുടക പിടി
 കൈക്കൂതഭ്രൂവിംഗം
 കാലിൽ വീണപ്പൊളസ്രാവിലമതിചതുരം
 കണ്ണഹോ മാനവത്യാഃ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദൂരാദൃത്യകമാഹതേ...(പേജ് 79)

45. "എന്താണീയതികാർശ്യ? മെന്തിതു വിറ-
 ച്ചിടുന്നു? മുശോ മുഖം
 കിം താവൽ പരിപാണുഗണ്ഡ?"മിതി തൽ-
 കാന്തൻ കഥിച്ചിടവേ
 ചിന്താവിഗ്നയിതൊക്കെയും സഹജ"മെ-
 ന്നോതിത്തിരിഞ്ഞന്യത-
 സ്സന്താപാശ്രൂവിനേക്കളഞ്ഞു നെടുവീർ-
 ഷോടേ നെടുങ്കണ്ണിയാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അംഗാനാമതിതാനവം...(പേജ് 80)

46. ക്ഷീണം പുണ്ടംബുദാഡംബരജനിതസമു-
 ദ്രേഗനായിട്ടു രാത്രൗ
 ദീനം രോദിച്ചു കേഴും വിരഹിയുടെ വിലാ-
 പങ്ങളേക്കേട്ട നേരം
 പ്രാണം പോക്കും പ്രവാസവ്യസനകഥയിരി-
 ക്കട്ടെയുണ്ടായിടൊല്ലാ
 മാനം പോലും മഹാസങ്കടമിതിസകലർ-
 ക്കും മനസ്സാർദ്രമായി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: രാത്രൗ വാരിരോലസാംബുദ... (പേജ് 81)

47. ഹാലാപാനേന മത്താ നിജകരജപദം
 കണ്ടു ശങ്കിച്ചു സേർഷ്യാ
 ബാലാ പോകമ്പൊളേന്തിപ്പടകയരുളിനേ-
 നെങ്ങു പോകുന്നിതെന്നായ്
 ലോലാപാംഗീടെ സാചീകൃതവദനമുദ-
 റേന്ദ്രക്ഷണം മുഞ്ച മുഞ്ച-
 ത്യാലാപം കോപകന്യാധരമതുപൊഴുതെ-
 നുള്ളിൽനിന്നെങ്ങനേ പോം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം...(പേജ് 82)

48. ഞാനേറെപ്പണി ചെയ്തയാലിഹ ഗൃഹേ
 വന്നിട്ടു നിൻ കാൽകളിൽ
 താനേ വീണ സരാഗനാം രമണനേ
 നീയെന്തു കൈവിട്ടെടീ?
 മാനേലുംമീഴി! മന്ദഭാഗ്യയിനി നീ-
 യിസ്സാഹസത്തിൽ ഫലം
 താനേ വാണു കരഞ്ഞു കേണനുഭവി-
 കാജീവാനന്തം ശരോ!

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ചപലഹൃദയേ കിം...(പേജ് 83)

49. ക്രാന്താകാശാന്തരാളം കരിമുകിൽനികരം
 നോക്കിയുദ്യാന്തബാഷ്പാ
 കാന്താ നി പോകുവാനായിഹ തുനിയുകയാ-
 ണെങ്കിലെന്നദ്ധർവാക്യം
 ശ്രാന്താ കൃച്ഛേണ ചൊല്ലീട്ടഥ മമ പടമേ-
 ന്തിദ്ധരിത്രീം ലിഖന്തീ
 കാന്താ പിന്നെന്തു ചെയ്തെന്നതു ബത പറവാൻ
 നാവിനിന്നാവതല്ലാ.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നഭസി ജലദലക്ഷ്മീം...(പേജ് 84)

50. "കാന്തേ!", "നാഥാ!"; "കയർത്തിടതതു മയി", "കയർ-
 തെന്തു ചെയ്തേനഹം തേ?";
 "സ്വന്തേ ദുഖം", "ഭവാനില്ലാത പിഴയുമെനി-
 കല്ലയോ കുറ്റമെല്ലാം"
 "എന്തേ പിന്നിവിധം തേ തദിത-", "മെവനുടേ
 മുൻപി-"; "ലെന്തൻപിലത്രേ"
 "ഹന്തേയം തേസ്മികാഹം?"; "ദധിതമ", "യത-
 ല്ലെന്നു രോദിച്ചിടുന്നേൻ!"

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച...(പേജ് 86)

51. പ്രാണേശന്റെ കഴുത്തിലെന്തു പുണരാ-
 ണ്തിപ്പൊട്ടി ഞാനെന്തുവാ-
 നാണേ താഴ്ത്തി മുഖത്തെയുമ്മതരവേ
 നോക്കാതിരുന്നെന്തുവാൻ?
 തൃഷ്ണിം വാണതുമെന്തിന്നെന്നു നവസം-
 ഗാവസ്ഥയോർത്തംഗനാ
 കേണീടുന്നതാപമാർന്നു രസികാ
 പ്രേമ്ണി പ്രരൂഢേ ദൃഢേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ശ്ലിഷ്ടഃ കണ്ഠേ കിമിതി...(പേജ് 88)

52. കണ്ണീർ വാത്താർണയിട്ടും കഴലിണയിൽ നമി-
 ചും പ്രിയം മറ്റു ചെയ്തും
 പെണ്ണുങ്ങൾ ദൈന്യമാന്നർന്യകൾ ഗമനപരം
 പ്രാണനാഥം തടുക്കും
 ധന്യാഹം പോക നി മംഗള സുദിവസമ-
 കാലമേ ചെയ്വനെനാ-
 ലെന്നാൽ കത്തർവുമായുള്ളതു തവ വഴിയേ
 കേട്ടിടാമായഭീഷും.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: വാതൈർലോചനവാരിഭിഃ...(പേജ് 89)

53. നീലാംഭോജാക്ഷി നിന്നി; ല്ലവൾ നടയെ മുട-
 ക്കിപ്പിടിച്ചില്ല കയ്യാൽ;
 ചേലാന്തത്തെപ്പതിച്ചില്ലടിയിണയി; ലുര-
 ച്ചില്ല നിലക്കെന്നവാക്കും;
 കാളാംഭോദാളി മേളിച്ചിളകിയ സമയേ
 പോകുവാനായ് തുനിഞ്ഞോ-
 രാളാം കാന്തന്റെ യാനം നയനജലനദീ-
 നിർജ്ജ്യാരത്താൽ തടുത്താൾ

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ...(പേജ് 90)

54. പാരം കാമൻ വിരഹവിഷമൻ മെയ് മെലിപ്പിച്ചിടുന്നു
 സ്വൈരം കാലൻ ദിവസഗണനാദക്ഷനത്യന്തരൂക്ഷൻ
 ഘോരം മാനാമയമതിനു ഹാ വശ്യനായ് നീയുമോർക്കി-
 നേരം ജീവിപ്പതു സുകരമോ ദുർബ്ബലസ്ത്രീജനത്താൽ.

മന്ദാക്രാന്ത

മൂലശ്ലോകം: വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം...(പേജ് 91)

55. മാനം മ്ലാനതയാർന്നു മാനിനി കരം
 കൊണ്ടാനനം താങ്ങിയും
 ഞാനംശ്രിപ്രണതിക്കൊരുങ്ങിയുമുപാ-
 യങ്ങൾ ഫലിക്കായ്യാൽ
 വാണോരക്ഷണമക്ഷീരോമനിരയിൽ
 തങ്ങിട്ടു പൊർകൊങ്കയിൽ
 വീണോരശ്രുവിനാലുടൻ പ്രകടമാ-
 യുള്ളിൽ പ്രസാദോദയം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പരിമ്ലാനേ മാനേ...(പേജ് 92)

56. ദൂരാൽ താനപചാരമോടുടനെയ്യ-
 നേറ്റം സമന്ദസ്സീതം
 പാരതാജ്ഞ ശിരസ്സിൽ വച്ചു മമ ചൊ-
 ല്ലീടുനുമുണ്ടുത്തരം
 ചേരുന്നില്ലയവീനൂ ദൃഷ്ടിയീലയേ
 നിന്നാശയേ ഗൃഹമി-
 ഷാരുഷ്യം പരമേവ മോർത്തു കഠിനേ!
 കത്തുന്നിതുൾത്താര മേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കൃതോ ദൂരാദേവ...(പേജ് 93)

57. തെല്ലും വിശ്വാസമില്ലെൻസഖികളിലതിരി-
 ക്കട്ടെയെന്നാശയത്തേ-
 യല്ലാം ബോധിച്ചൊരാളിൽ സലളിതമിഴിചേർ-
 ഷാനമാളല്ലഹോ ഞാൻ
 വല്ലാതെല്ലാതമെല്ലാക്കഥയുമറിയുമെ-
 ന്നാൽ ഹസിക്കും രസിക്കും
 ചൊല്ലുമാ! നീയെന്നിക്കാരൊരുഗതിയനുരാ-
 ഗാഗിയുള്ളിൽ ജരിച്ചു.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ആസ്താം വിശ്വസനം...(പേജ് 94)

58. ഉണ്ടാകുന്നൊണ്ടു മേ കോൾമയിരധികമവൻ
 പേരുപോലും ശ്രവിച്ചാൽ
 കണ്ടാലോ തന്മുഖത്തിങ്കളെയുടലലിയും
 ചന്ദ്രകാന്തം കണക്കേ
 കണ്യാശ്ശേഷത്തിനെത്തും നിലയിലണയുമ-
 പ്പ്രാണനാമോപകണ്ഠേ
 കണ്യാ ശബ്ദയ്ക്കു ചിന്താ മമ കഠിനതയു-
 ണ്ടാക്കിയാലും കഥഞ്ചിൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ശ്രുത്യാ നാമാപി...(പേജ് 95)

59. ശിഷ്യപ്പെണ്ണങ്ങളൊണ്ടിങ്ങനഗ്രഹമവരോ-
 ടിന്നുനീ ചെന്നു ചോദി-
 ക്കിഷ്യന്മാർ കൂടുമോ? നിന്നടിമയുടെ നില-
 യല്ലയോ നിൻമണാളൻ?
 ദൃഷ്ടക്കൂട്ടങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതു കരുതരുതേ
 നിന്നെ നീയോത്തിർഭേദം
 കഷ്ടപ്പാടേറിവന്നാൽ കഠിനത പുരുഷ-
 ന്മാർക്കു കൂടീടുമത്രെ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ...(പേജ് 96)

60. അധാ കാമുകർ കാമകൌതുകനദീ-
 പൂരത്തിനാലുഡരാ-
 യദ്ധാമസ്ഥഗുരുക്കളാമണകളാൽ
 പ്രത്യുഡരായനികേ
 രദ്ധാസംഗമിരിക്കിലും നിദ്രതമാ-
 യൗന്മുഖ്യമോടേ മീമ-
 ശ്ശ്രദ്ധാമാർന്നു പകർന്നിടുന്നു മിഴികൊ-
 ണ്ടുള്ളിൽ കിടക്കുംരസം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: സ്മരസനദീപുരേണോഽഃ...(പേജ് 97)

61. നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പോർമുലയിൽ മലയജം
 ചുണ്ടിലേച്ചോപ്പശേഷം
 മൃഷ്ടം ലുപ്താഞ്ജനം കണ്ണിണ തവ കൃശമി-
 കോശ്മയിർ കൊണ്ടുകോലം
 കഷ്ടം പോയ്യാതുവോളു! സ്വജനരുജ ധരി-
 കാത്ത ദുതീ! കളിപ്പാ-
 നിഷ്ടം പോലങ്ങു നീ പോയ് കളമതിൽ ന ഹി ത-
 സ്മാനമസ്മാനീകത്തിൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം...(പേജ് 98)

62. ഒട്ടേറത്തട്ടി വാട്ടം കുറുനിരകൾ വളർ-
 നാർത്തി പൂണ്ടങ്ങിരിക്കെ-
 ഷെട്ടെനെനാഗമത്താൽ പുനരുടനളവാ-
 യോരു സൗന്ദര്യമാർന്നും
 ചട്ടറ്റാടോപമോടേ രതികരുകമിയ-
 ന്നും പ്രകാശിച്ചു പുത്ത-
 നുട്ടോലും വാണിതന്നാനമതിനെ നുകർ-
 ന്നോരു സൗഖ്യം മറക്കാ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: മ്ലാനം പാണ്ഡു കൃശം...(പേജ് 99)

63. മുന്നേപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കുംപൊഴുതവശ്കലഹി-
 ക്കുന്നതില്ലിന്ന ദീനാ
 പിനക്കുന്തൽ പിടിക്കെ ഭൂകുടിയൊടധര-
 ത്തേ മുറിക്കുന്നമില്ല
 തന്നത്താൻ തന്നിടുന്നൊണ്ടുടലുമവൾ ഹഠാ-
 ലിംഗനേ ശാഠ്യമെന്യേ
 കന്നൽക്കണ്ണാൾ പഠിച്ചാളപരമൊരു കയ-
 ഷിർന്റെ മട്ടെനിലിപ്പോൾ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആയസ്താ കലഹം...(പേജ് 100)

64. പ്രാണപ്രേഷുൻ പ്രണാമത്തെയുമവൾ വകവ
 യ്ക്കാതിരുന്നോരു നേരം
 ക്ഷീണപ്പെട്ടേതുമോതാതരിശമൊടു ശറൻ
 പോകുവാനായ് തുനിഞ്ഞാൻ
 നാണപ്പെട്ടേറ്റുമാലസ്യമൊടവിരളബാ-
 ഷ്ചാർദ്രമാമീക്ഷണത്താ-
 ലേണപ്പെൺകണ്ണി നോക്കീട്ടവനെ വിവശയായ്
 തൽക്ഷണത്തിൽ തടുത്താൾ.

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാന...(പേജ് 101)

65. വീടിച്ചെഞ്ചാറുചേർന്നിട്ടൊരിട, മഗ്നരപ-
 കാകമാർന്നിട്ടൊരേടം,
 കൂടിച്ചൂർണ്ണക്കറിക്കുട്ടൊരിട, മരുണമാം
 ചേവടിപ്പാടൊരേടം,
 വാടിശ്ശീർണ്ണങ്ങളാം പൂക്കളൊടുമിടയിലേ-
 റച്ചുളുകോടുമിനി-
 കോടിശ്ശയാസ്സരം പെൺകൊടിയുടെ രതഭേ-
 ദങ്ങളെക്കാട്ടിടുന്നു.

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ക്വചിത്താംബുലാകതഃ...(പേജ് 102)

66. "ചൊല്ലാനുണ്ടൊരു കാര്യമിങ്ങു വരികെ"-
 ന്നാഹൃതയായ് മറ്റൊരാ-
 ലില്ലാതുളളൊരിടത്തിൽ ഞാനുജ്ജതയാ
 ചെന്നെന്നവന്നന്തികേ
 എന്തോ മേ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു വദനം
 ധൂർത്തൻ മണപ്പിച്ച കൊ--
 ണ്ടെൻ തോഴീ! മുടിയിൽ പിടിച്ചുധരസർ-
 വസ്ത്രം കവർന്നിടിനാൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അഹം തേനാഹൃതാ കിമപി...(പേജ് 103)

67. വണ്ടാർ പൂവണിവേണി കേളിശയനാൽ
 തീണ്ടാർന്നകനീടവേ
 ചുണ്ടാലോലത പൂണ്ടു ചുംബനമതി-
 ന്നർത്ഥിച്ച കാന്തൻ ഭൂവാ
 ഉണ്ടാമുൾച്ചിരിചേർന്ന ചാരുവദനം
 പൂഞ്ചേലതന്നഞ്ചലം
 കൊണ്ടാരോമൽ മറച്ചവൾ തല കല്ല-
 ക്കീ തോടയാടീടവേ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ...(പേജ് 104)

68. കനത്ത നടുരാവിലെങ്ങു കരഭോര! പേകുന്നു നീ?
മനുഃപ്രിയതമൻ മയോദ്യ മരുവുന്നിടത്തേക്കു താൻ
നിനക്കു ഭയമില്ലയോ സഖി! തനിച്ചുപോയിടുവാ-
നനംഗനിഷ്ഠവും തൊടുത്തു തുണയായെനിക്കില്ലയോ?.

പൂതമി

മൂലശ്ലോകം: ക്വ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോര...(പേജ് 105)

69. അന്യസ്ത്രീദിക്കിലേക്കായ് പുരികമിളകവേ
മൂർദ്ധനിർഭൃതി ചെയ്താൻ
പിന്നത്തതുജ്ഞലോകേ മിഴിയതണയവേ
ചിന്ത പുണ്ടമ്പരന്നാൻ
തന്വിക്കാസ്യം ചുകന്നിടവെയടിയിണയിൽ
ദൃഷ്ടികൊണ്ടാനമിച്ചാൻ
മുന്നിൽതന്നേ ഗുരൂണാമിരുവരവർ വെടി-
ഞ്ഞില്ല കാലോചിതത്തെ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലോലഭ്രൂലതയാ വിപക്ഷദി...(പേജ് 106)

70. ഏണാക്ഷീ നോക്കി ദീനാ ചിരതരമമ കൈ-
കൂപ്പി യാചിച്ചു പിന്നെ-
ച്ചേണാർന്നച്ചേലമേന്തി ചിദമൊടു തദനു
വ്യാജമെന്യേ പുണർന്നാൾ
വീണാക്കീട്ടായതെല്ലാം ശംനഹണനവൻ
പോവതിന്നാഞ്ഞ നേരം
പ്രാണാശാം കൈവെടിഞ്ഞു പ്രഥമമവളമ
പ്രാണനാമം പ്രയത്താൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദൃഷ്ടഃ കാതരനേത്രയാ...(പേജ് 107)

71. ആ ലാക്ഷാങ്കം ലലാടസ്ഥലമതുച്ചഴലെ,-
ക്കങ്കണാങ്കം കഴുത്തിൽ,
ചേലായിട്ടാനനത്തിൽ മഷി, മിഴികളില-
സ്വപ്നതാംബുലരാഗം
ബാലാകാലത്തു കോപാവഹമിതി ചിരമാ-
ലോക്യ കാന്തന്റെ കോലം
ലീലാകഞ്ചത്തിനുള്ളിൽ കൊടിയൊരു നെടുതാം
വീർപ്പതപ്പോളടക്കീ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലാക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാട...(പേജ് 108)

72. ഇക്കാലത്തു മുതൽക്കു മാനവുമെനി-
 കായാളിലുണ്ടാകയി-
 ല്ലക്കാർക്കോടകനാം ശറന്റുഭിയയും
 ഞാൻ തെല്ലമേ ചൊല്ലിടാ
 നോക്കാ, മായവനെപ്പിരിഞ്ഞിഹ ശരൽ
 കാലത്തിലേ രാത്രിയോ
 നൽക്കാർ കൊണ്ടൊരു വർഷകാലദിനമോ
 പോക്കാനെനിക്കാവതോ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ...(പേജ് 109)

73. കയ്യാ! കൈതവശീല! മറ്റുവളുടേ
 കാഞ്ചീരവം കേട്ടു നീ
 കയ്യാശ്ര ശ്രമബന്ധമാക്കിയിഹ മാം
 പുൽകിശ്ശയിച്ചീടവേ
 അയ്യാ ചൊൽവനിതാരൊടെന്റെ സഖിയും
 കൂട്ടാക്കയില്ലേതുമേ
 നെയ്യായും മധുവായുമുള്ള ബഹുനിൻ
 പൊയാഗിഷാഘൃണിതാ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ശഠാന്യസ്യഃ കാഞ്ചീ...(പേജ് 110)

74. വീക്ഷിച്ചേകാന്തമായപ്പുരമുറി ശയനാൽ
 ചെറ്റെഴുന്നേറ്റു മന്ദം
 സൂക്ഷിച്ചൊട്ടേറെനേരം കൃതകപടമുറങ്ങുന്ന കാ-
 നന്റെ വക്ത്രം
 ചുംബിച്ചാശങ്കയെന്യേ കലീതപുളകമായ്
 കണ്ടു ഗണ്ഡസ്ഥലത്തെ-
 ചുംബിക്കപ്പെട്ടു ലജ്ജാനതമുഖി ഹസതാ
 പ്രാണനാഥേന ബാലാ.

ബ്രശാര

മൂലശ്ലോകം: ശ്രന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ...(പേജ് 111)

75. ഹേ രംഭോത! വിരോധമെന്തു സുചിരം
 കാൽകൂപ്പിക്കാന്തനോ-
 ടാരംഭത്തിനു താമസിക്കിലവനെ-
 ന്താഗസ്സുയേ കോപനേ!
 പാരം പൊങ്ങിയ കോപമിങ്ങനെ സഖീ-
 വാചാ ശമിച്ചിടുമ-
 നേരം പെണ്ണിനു തോർന്നമില്ല മിഴിയിൽ
 നീർ വാർന്നമില്ലങ്ങസാ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പാദാസക്തേസുചിരമിഹതേ...(പേജ് 113)

76. കഷ്ടപ്പെട്ട വിധോഗിനീ കഥമപി
 പ്രത്യാഗതൻ കാമുകൻ
 ദ്വിഷ്ടസ്ത്രീയുടെ പേരുചൊല്ലിയതു കേ-
 ട്തില്ലെന്നു ഭാവിക്കിലും
 യുഷ്ടാ തൻസഖി കേട്ടിതോ പരമിതെ-
 ന്നൽഭ്രാന്തമായ് സംശയാ-
 വിഷ്യാവേല്ലിതദൃഷ്ടി വേശ്ശവിജനം
 കണ്ടാശ്വസിച്ചിടിനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കഥമപി കൃതപ്രത്യാപത്തൗ...(പേജ് 114)

77. പാടീരപ്പൊടി വീണു പാരമധുനാ
 പാരുഷ്യമീ മെത്തമേൽ
 വാടീടൊല്ലയി പല്ലവാംഗി! തവ മെ-
 യ്യന്നേറ്റി മാറത്തു മാം
 കൂടീടും പരിരംഭ്യംബനരസാ-
 വേശേന കാൽ കൊണ്ടു താൻ
 ശാടീബന്ധമകറ്റിയക്കിതവനാ-
 ലാരണ്ഡമാതോചിതം

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പശ്യാശ്ശേഷവിശീർണ്ണ...(പേജ് 115)

78. ബന്ധുക്കൾക്കാക്കി ബാഷ്പോദകന്ധരികഗൃത-
 കൾക്കമശ്രാന്തചിന്താം
 ചിത്തും ദൈന്യത്തെല്ലൊ പരിജനമതിനും
 താപമത്തോഴിമാർക്കും
 സന്ധിപ്പിച്ചന്യരിൽ തന്നഴൽ പരമസുഖം
 ശ്യാസമാത്രേണഖിന്നാ
 പന്തൊക്കും കൊങ്കയാൾ ചേർന്നിടുമുടനെയിനി
 സ്വൈരമായ് നീയിരിക്ക

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: അച്ഛിന്നം നയനാംബു...(പേജ് 116)

79. ദേഹത്തെക്കൂശമാക്കിട്ടുലർശരൻ
 പൊട്ടട്ടെയെൻ നെഞ്ചകം
 സ്നേഹസ്നേഹമര്യമകന്ന കാന്തനെയിനി-
 കാണേണ്ടെന്നിക്കൊൻ സഖി!
 മോഹത്താലതി മാനിനീ സരഭസം
 ചോന്നേവമീക്ഷിച്ചു സാ
 ഗേഹസ്ഥാ ഭയസംഭ്രമേണ രമണൻ-
 തൻമാർഗ്ഗമേണേക്ഷണാ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം...(പേജ് 118)

80. നന്നായ ന്യാരദാങ്കം പ്രിയനടെയധരേ
 കണ്ടു ലീലാംബുജം കൊ -
 ളെടാനായാളേയടിച്ചാളരുവയ, റുടന-
 കേസരം വിണവണ്ണം
 നിന്നാൻ ചിമ്മിച്ചു കണ്ണങ്ങവ, നവളനതാ
 പത്തൊടുതിടുവാനായ്
 ചെന്നാൾ; ആ ധൂർത്തനപ്പോളനനയതിയെ-
 ന്നേ പ്രിയയ്ക്കമ്മവച്ചാൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലീലാതാമരസാഹതോന്യ...**(പേജ് 119)**

81. മൂന്നത്തേ സ്ഥിതിയോർക്കിൽ നമ്മുടെ വപു -
 സ്സൊന്നായിരുന്നാദിയിൽ
 പിന്നത്തേ നിലയിൽ ഭവാൻ പ്രിയതമൻ
 ഭഗോശ ഞാൻ പ്രേയസീ
 ഇന്നേരം കണവൻ ഭവാനൊരു കള-
 ത്രം ഞാനുമീമട്ടിലാ
 യെന്നേ വേണ്ടിതു വരൂ നിഷ്കരമതാ-
 മിജ്ജീവിതത്തിൽ ഫലം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പുരാഭൂദസ്മാകം...**(പേജ് 121)**

82. "പാവം നീ പാവമായ് താനനവരതമിര-
 ന്നീടൊലാ കാന്തനോടി-
 ബ്ഭാവം മാറ്റിക്കയർത്തിടുക സരളതയേ
 വിടു കയ്യാണ്ടു ധൈര്യം"
 ഈവണ്ണം തോഴിയോതുംപൊഴുതു മതിമുഖി
 സാദ്ധ്യസാ സാദ്ധ്യാസത്തോ-
 ടേവം ചൊന്നാൾ "പതുകാപ്പറക മനസി മേ
 വാഴുമായാളു കേൾക്കും".

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: മുദ്രോ മുദ്രാതയൈവ...**(പേജ് 122)**

83. നീരാഴിക്കരയിൽ പരാഗരസമാർ-
 ന്നാരബ്ധതധങ്കാരമായ്
 ധാരാളം വരിവണ്ടണഞ്ഞു വിലസും
 മാംവള്ളിയേന്തിട്ടവൾ
 പാരാതങ്ങുടലുത്തരിയമുറിയാൽ
 മന്യേ മറച്ചേറിടു-
 ന്നാരാവത്തെയടക്കിയിന്നു കരയു-
 ന്നു ശ്യാസകന്ദ്രസ്സുനീ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ആലംബ്യാംഗണവാപികാ...**(പേജ് 123)**

84. ചിന്തിക്കാതവനുള്ളരാഗമനവർ-
 ത്തിക്കാതെ ബന്ധുക്കളേ
 യെന്തിക്കാലമകാരണം കണവനോ-
 ടന്യേ; കലമ്പിച്ചു നീ?
 ചെന്തിക്കട്ടകൾ താൻ യുഗാന്തദഹനോ-
 ദ്രിപ്പുങ്ങൾ നീ കയ്യിനാ-
 ലേന്തിക്കാട്ടിലിനിക്കിടന്നു മുറയി-
 ട്യാലാരു കൂട്ടാക്കിടും?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അനാലോച്യപ്രേമ്ങഃ...(പേജ് 124)

85. പത്തിക്കീറ്റു കവിശ്തടത്തിലമരം
 കയ്യാൽ പ്രമുഷ്ഠം, സുധാ-
 സത്തിനൊത്തിയലും തവാധരരസം
 നിശ്ശ്വാസനിഷ്ഠിതമായ്
 എത്തിക്കണമണഞ്ഞു പോർമുല ചലി-
 പിക്കുന്നു കണ്ണിർ പ്രകോ-
 പത്തിനായ് പ്രിയഭാവമിന്നതു ദുരാ-
 രാഭ്യേ!നമുക്കുർദ്ധ്യമായ്.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കപോലേ പത്രാളീ...(പേജ് 125)

86. കാന്തൻ പോയ് വന്ന ശേഷം കഥമപി പകലുൽ-
 കണ്ഠയോടേ കഴിച്ചി-
 ട്ടനേഗ്ഗേഹത്തിലെത്തിജ്ജഡസവികൾ കമാ-
 വിസ്തരം ചെയ്തിടുമ്പോൾ
 "എന്തോയെന്നെക്കടിച്ചെ"ന്നധികവിവശയായ്
 ചൊല്ലി വസ്ത്രം കൂടഞ്ഞ-
 ഷ്ടനേനേർവാണിയേറ്റം രതിരസേരേരം
 പുണ്ടു ദീപം കെടുത്തി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആയാതേ ദധിതേ മനോരഥ...(പേജ് 127)

87. എൻമാറിൽ പൂർവ്വമുണ്ടായൊരു മൂലയിണ നിൻ-
 മാറിലത്രേ വളർന്നു
 നിൻവാക്യത്തോടു ചേർന്നെന്നുടെ മൊഴിയതിനി-
 ല്ലാതയായ് മുദ്രാഭാവം
 എൻബാഹുക്കൾക്കു ധാത്രിഗളതലമതു വി-
 ട്ടാശ്രയം നിൻകഴുത്തായ്
 നിൻമാർഗ്ഗം നിർദ്ദയാഗ്രേസര! തെരുവുമിത-
 ല്ലാതയായെന്തു ചെയ്യൂ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: രോഹന്തൌ പ്രഥമം മമോരസി...(പേജ് 128)

88. കണ്ണിനാഹ്ലാദമുണ്ടായ ഹൃദയമതു പതി-
 ണേതാർത്തുപായങ്ങളേറ്റും
 വണ്ണിച്ച സ്നേഹമെൻ ദൂതിയുടെ മൊഴികളും
 ചെന്നുകൊണ്ടങ്ങിരിക്കേ
 എണ്ണിക്കൂടാത്തൊരാലിംഗനസുഖമതിരി-
 ക്കട്ടെ, യെന്നോമലാമ-
 ഷെണ്ണിൻ വീട്ടിനടുക്കൽ പെരുവഴിയിൽ നട-
 ക്കുന്നതും ബ്രഹ്മസൗഖ്യം.

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ചക്ഷുഃപ്രിത്യാ നിഷണ്ണേ...(പേജ് 129)

89. കാമക്രിഡ കഴിഞ്ഞ വേളയിലഴി-
 ണ്തക്കാഞ്ചി കാലിൽ തട-
 ണേതാമൽ കയ്ത്തളിർ വീശി വീശി വിവശാ
 ദീപം കെടുത്തിടുവാൻ
 സാമർത്ഥ്യത്തോടെറിഞ്ഞു മാല്യമുറിയെ-
 ക്കാന്തന്റെ കൺ പൊത്തിടു-
 ന്നാമയ്യണ്ണി ചിരിച്ച ഭംഗിയതവൻ
 നോക്കുന്നു കൌതൂഹലാൽ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കരകിസലയം ധൃത്യാ...(പേജ് 131)

90. കോപംകൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു ശയ്യയിലണ-
 ണേതനേക്ഷണാ വ്യാജമായ്
 സ്വാപം ചെയ്തീടവേ പുണർന്നു നിപുണൻ
 പ്രാണേശ്വരൻ മാന്മഥം
 താപം പൂണ്ടു പതുകയംശുകമഴി-
 ക്കാനാഞ്ഞിടുമ്പോൾ ഭൂജ-
 ക്ഷേപം ചെയ്തഥ നീവീയേറ്റുവുമുറ-
 പിക്കുന്നു ചിങ്കെന്നവൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പരാമീ കോപേന...(പേജ് 132)

91. നോക്കിക്കണ്ണെത്തുവോളം കണവനുടെ വഴി-
 കാശവിട്ടെങ്ങുമേയാൾ
 പോക്കില്ലാതന്തിനേരം വഴികളിലിരുളേ-
 റിത്തുടങ്ങിടുമപ്പോൾ
 വീട്ടിൻ നേർക്കായ് വിഷാദിച്ചൊരടി വിരഹിണീ
 വച്ചുകൊണ്ടിക്ഷണത്തിൽ
 പ്രേഷുൻ വന്നേക്കുമോയെന്നുടനെ വലിതയായ്
 പിന്നെയും കണ്ണയച്ചാൾ.

സ്രഗ്ദ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ആദൃഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ...(പേജ് 133)

92. നാടും മേടും കൊടുങ്കാടുകൾ പുഴകളനേ
 കും കടന്നെത്തിടേണ്ടു-
 നേടത്തുളളൊരു തൻകാന്തയെയൊരുവിധവും
 കാണതല്ലെന്നറിഞ്ഞും
 കൂടക്കൂടക്കിളർത്തിഗ്ഗളമതു മിഴിനിർ
 പോക്കിയദ്രികിലേക്കാ-
 യാടൽപ്പെടുളളിലെന്നോ നിനവൊടു വിരഹീ
 നോക്കിടുന്നാക്കമോടെ.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദേശശൈരന്തരിതാ ശതൈശ്ച...(പേജ് 134)

93. വക്ത്രമെന്തിതു വീയർത്തു ഹന്ത വെയിൽ-
 കൊണ്ടു കണ്ണുരുണമായവ-
 ന്നുകതി കേട്ടൊരു രക്ഷാ കറുത്തൊരള-
 കങ്ങൾ ചിന്നിയതു തെന്നലാൽ
 പത്രലേഖയിതു മാഞ്ഞു വസ്ത്രകുഷ--
 ന്നാൽ തളർന്നതു നടപ്പിനാൽ
 യുക്തമോതിയതശേഷവും പുറക
 ദൂതി! ചുണ്ടിൽ മുറിവെന്തു തേ?

കസ്യമമഞ്ജരി

മൂലശ്ലോകം: സ്വിന്നം കേന മുഖം...(പേജ് 135)

94. വിട്ടാലും കഠിനേ! വൃളീകകമയെ-
 ച്ചേർന്നുള്ള വിഭ്രാന്തിയെ--
 ഷെട്ടെനേഷണി കേട്ടു നീ ജനമീമം
 കഷ്ടപ്പെടുത്തിടൊലാ
 തിട്ടപ്പെട്ടിതു സത്യമായ് കരുതിയോ?
 മുശോ! ഫലിപ്പിച്ച മേ
 ചട്ടറ്റുള്ളൊരഭീഷ്ടമെൻ പ്രിയതമേ!
 വാണീടുകാനന്ദമായ്

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം...(പേജ് 137)

95. ചില്ലീഭംഗം കഴിച്ചേന്തരുവനവധിയ-
 കണ്ണുടപ്പഭ്യസിച്ചേൻ
 സല്ലിലാഹാസവും സല്ലപിതമതുട-
 കാൻ പഠിച്ചേൻ ചിരം ഞാൻ
 ഇല്ലാതാക്കാൻ മൃദുത്വം ഹൃദയമതു പണി-
 പെട്ടുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടേ-
 നെല്ലാമായ് മാനയത്നം മമ ഫലമേതു ദൈ-
 വത്തിനായത്തമത്രേ.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഭൂദേവോ ഗണിതശിരം...(പേജ് 138)

96. കാന്തൻ കേണ കഴൽക്കു വീണു കരയും
 സ്വാന്തം ഹരിക്കുന്ന പോൽ
 സാന്തം ചൊല്ലിടുമാർത്തിയോടു പുണരും
 ചുംബിക്കുമത്യാദരാൽ
 എന്തെല്ലാം ഗുണമൊണ്ടു മാനമതിനെ-
 ന്നാലും മടിയുന്നു ഞാ-
 നന്തസ്സേഹമീയന്ന കാന്തനെ നിന-
 ചെന്തിങ്ങു ചെയ്വേൻ സഖി.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ചരണപതനം സാന്ദ്രാലാപം...(പേജ് 140)

97. തല്പത്തിൽ പ്രിയനെത്തിയപ്പൊളുടനേ
 സ്രംസിച്ച് നീവിസ്വയം
 സ്വല്പം നിന്നധിമധ്യമത്തുകിലഴി-
 ണ്തീടുന്ന കാഞ്ചൊ പൃതം
 ഉൾപ്പുവിത്രയുമോർത്തിടുന്നു സഖി! മേ
 പീന്നിടു തന്മൂർത്തി ചേർ-
 ന്നപ്പോളാരവനാരു ഞാൻ രതമതേ-
 തെന്തോർമ്മയില്ലേതുമേ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കാന്തേ തല്പമുപാഗതേ...(പേജ് 141)

98. മ്ലാനം നിശ്ശ്വാസദാഹാനുഖമകതളിര-
 ന്വലിതം ദീനയാം മേ
 ന്യൂനം നിദ്രാപ്രസംഗം ദയിത മുഖമദൃ-
 ശ്യം സദാ രോദനം താൻ
 ഗ്ലാനം ഗാത്രം മെലിഞ്ഞെൻ പ്രിയനടിയിൽ നമി-
 ച്ചിട്ടുപേക്ഷിച്ചു ഹാ ഞാൻ
 മാനം ചെയ്യിച്ചു മാം കാന്തനിലൊരുഫലമെ-
 ത്താവുമെൻ തോഴിമാരേ?

സ്രഗാര

മൂലശ്ലോകം: നിശ്വാസാ വദനം ദഹന്തി...(പേജ് 142)

99. തടുത്തില്ലാവാസാഗതിയുമ ഭവിച്ചില്ല വിമുഖി
 കടുത്തോരുൾ കൊപാൽ പൌരുഷമുരചെയ്തില്ല മൊഴിയും
 അടുത്തെത്തും തൻകാന്തനെ വെറുമോരാളോടു സദൃശ-
 ഷെടുത്തി പ്രേക്ഷിച്ചാൾ പരമവളു ദാസീനതയോടെ

ശിഖരിണി

മൂലശ്ലോകം: നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ...(പേജ് 143)

100. കാന്തൻ വസ്ത്രമൊളിച്ചു കിഞ്ചന വിളം-
 ബിച്ചപ്പൊളെന്തോ പരം
 ക്ലാന്തത്യത്തൊടു ചൊല്ലുമത്തരണിയെ-
 കണ്ടാശു തണ്ടാർശരൻ
 ശാന്തപ്പെട്ടു രതാഹവം ശിബിരവും
 വിച്ഛിന്നമായെങ്കിലും
 ശ്രാന്തത്യേന വിനാ തിരിഞ്ഞുചിതമായ്
 വൻപുള്ളവൻ പിന്നയും

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പ്രിയകൃതപടസ്തേയ...(പേജ് 144)

101. സുകിസലയുമൊത്താലസ്യം പുണ്ടലകതകരകതമായ്
 സുകിലികിലിതം മഞ്ജീരം ചേർന്നെഴും ചരണത്തിനാൽ
 ചകിതഹരിണീനേത്രം മാനം കലർന്നു ചവിട്ടുകിൽ
 സുകില സുകൃതീ ശ്രീമന്മീനാകനാലുരരീകൃതൻ.

ഹരിണി

മൂലശ്ലോകം: സാലകതകേന നവപല്ലവ...(പേജ് 145)

6.2 മാനവിക്രമൻ ചെറിയനുജൻ രാജാ

വേമദ്രുപാലന്റെ ദാക്ഷിണാത്യപാഠത്തെ അവലംബിച്ച് പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകത്തു് മാനവിക്രമൻ ചെറിയനുജൻ രാജ ചെയ്തു പരിഭാഷ.

1. ഒന്നായ് ഞാൺ കടകാമുഖത്തോടു വലി-
 ച്ചീടുന്ന കൈ മേൽ സ്വയം
 ചേർന്നീടുന്ന നഖങ്ങൾ തന്നിലിയലും
 ശ്രീ തിങ്ങിവിങ്ങിപ്പരം
 നന്നായ് കാതിലണഞ്ഞ മഞ്ജരി കൊതി-
 ച്ചെത്തുന്ന മത്താളിപോൽ
 മിന്നീടുന്നൊരുമാകടാക്ഷമനിശം
 പാലിക്കണം നിങ്ങളെ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ജ്യാകൃഷ്ണിബദ്ധ...(പേജ് 26)

2. ക്ഷിപ്തൻ കൈത്താർ പിടിക്കെ, തൂകിൽ തൊടുമളവിൽ
 താഡിതൻ, പിന്നപാസ്തൻ
 ഹസ്തത്താൽ കൂന്തലേന്തിടവെ, വെടിയിലുടൻ
 വീഴെ നോക്കപ്പെടാത്തോൻ
 എത്തിപ്പുകേ നിരസ്തൻ, ത്രിപുരയുവതിമാർ
 തങ്ങളാൽ; ചെറു തെറ്റി-
 ണ്ടെത്താക്കാമിങ്കു തുല്യൻ ഹരശരദഹനൻ
 ദശമാക്കട്ടെ പാപം.

സ്രഗ്ധര

മൂലശ്ലോകം: ക്ഷിപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ...(പേജ് 27)

3. പാരം പുംസായിതത്തിൽ ചിതറുമളകവും
 ലോലമാം തോടതാനും
 സ്ഫാരശ്രീനെറ്റി വേർത്തജലകണികകളാ-
 ലൊട്ടു മാഞ്ഞുള്ള പൊട്ടും
 മാരക്രീഡാന്തതാനത്തിരുമിഴിയുമെഴും
 സ്ത്രീമുഖം നിങ്ങളെത്താൻ
 നേരെപ്പാലിച്ചിടട്ടെ ഹരിഹരമുഖരാം
 ദേവരാലേന്തു സാധ്യം?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ആലോലാമളകാവലിം...(പേജ് 29)

4. ചുണ്ടിൽ ദംശിക്കവേ സംഭ്രമമൊടു തരസാ
 കൈ കടഞ്ഞിട്ടു ധൂർത്താ
 വേണ്ടാ വിട്ടാലുമെന്നായ് പുരികമതു ചുളി-
 ച്ചീർഷ്യഭാവേന ചൊല്ലി
 പുണ്ടീടും സിൽകൃതത്താൽ മുകുളിതമിഴിയാം
 മാനിനിക്കമ്മവെച്ചാ-
 ലുണ്ടാം പിയുഷമയ്യോ! കടലമതു കട-
 ണ്ണിടിനാർ വ്യർത്ഥമായി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സന്ദഷ്ടാധരപല്ലവാ...(പേജ് 30)

5. ആലസ്യത്താൽ തിരിഞ്ഞുൾപ്രിയമൊഴുകി, യട-
 ണ്ണതാനു നേരിട്ടു നാണ-
 ത്താലേ, ചാഞ്ചല്യമാർന്നിട്ടൊരു നൊടിയിട കൈ-
 വിട്ടു നോട്ടങ്ങളോടേ
 ചേലോടേന്തുനൊരന്തർഗ്ഗതമതു വെളിവിൽ
 കാട്ടിടും മട്ടിലൊന്നി-
 ക്കാലേ നീ നോക്കിടുന്നതൊരു സുകൃതിയെയാ-
 ണിന്നു മുശോ; കഥിക്ക

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അലസവലിതൈഃ...(പേജ് 31)

6. കണ്ണീരും കയ്യുമായിട്ടിതുവിധമധികം
 കോപനേ മൗനമാർന്നീ
 വണ്ണം കേഴുന്നതെന്തിന്നിതിലുമധികമായ്
 കേഴുമാറായിടും തേ
 പൊണ്ണത്തം കൊണ്ടു പാരം പീശൂനമൊഴികളെ-
 ക്കേട്ടു മാനം കലർന്നാൽ
 തിണ്ണം നിർവിണ്ണനായ് നിൻ പതി നയഗതിയേ
 വിട്ടുദാസീനനാകും.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അംഗുല്യഗ്രന്തവൈന...(പേജ് 33)

7. നന്നേ പ്രേമാലിവളെയധികം
 ലാളനം ചെയ്തു നീ താൻ
 തന്നേ യോഗാൽ നവമിവളിലോ
 വിപ്രിയം ചെയ്തുവത്രേ
 ഇന്നോ കോപം നിയതമധികം
 സാന്ത്യനാൽ ശാന്തമാക-
 നന്നോളം ഹേ കഠിന സഖീ, മേ
 ഹന്ത രോദിച്ചിടട്ടേ.

മന്ദാക്രാന്ത

മൂലശ്ലോകം: ദത്തോഽസ്യഃ പ്രണയഃ...(പേജ് 34)

8. വല്ലഭന്തേഴി വരച്ചു പുറത്തു കുനിഞ്ഞമത-
 നിന്നു തോഴികളോ-
 ടല്ലലൊടുണമുറക്കുമൊഴിച്ചു കരഞ്ഞു
 തളർന്നു വരന്നു പരം
 വല്ല വിധം തല താഴ്ത്തി വിലാസമൊഴിച്ചു
 വസിച്ചിതു തത്തകളും
 നല്ലൊരു നിന്റേയവസ്ഥയുമിങ്ങിനെ മാന-
 മകറ്റുക മാനവതീ

മദിര

മൂലശ്ലോകം: ലിഖന്നാസ്തേ ഭൂമിം...(പേജ് 35)

9. ദേർത്താവെപ്പാട്ടിലാക്കും കുടിലകളെ തടു-
 ത്തിടുവാൻ വയ്യ പൊയ്യ-
 ല്ലോർത്താൽ നീ പിന്നെയെന്തിന്നഴലൊടു കരയ്ക്ക
 നായവക്കിഷ്ടമായി
 കത്തും പേടിക്കുവീനേ; പ്രിയനതി രസിക-
 ക്കട്ടി കേളീവിലോലൻ
 മുത്തേറ്റും വാക്ശതത്താലൊരുവീധമവനെ-
 പാട്ടിലാക്കാത്തതെന്തേ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നാര്യോ മുശാശൊ...(പേജ് 36)

10. ഏറീടും കോപമോടേ കരലതികകളാൽ
 കെട്ടി ലീലാഗൃഹേ ചെ-
 ന്നേറി, "ഷിന്നേയുമേവം വിധ"മിതിയരുളി-
 ത്തോഴിമാർ നോക്കിനിൽക്കേ
 പാരം ദുർവൃത്തിച്ചുണ്ടുനവളോടു വടിവിൽ
 തന്റെ ധൂർത്തേ മറപ്പാൻ
 പാരാതോർത്തിട്ടുളവിലടി പെടും
 കാമിയാണിങ്ങു ധന്യൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കോപാത് കോമളലോല...(പേജ് 37)

11. എത്താരില്ലേ ഗമിച്ചോർ വരതന്ന, തിരികേ?
 മതക്രതേ വ്യർത്ഥമാണി-
 നുൾത്താപം, നിന്നിലേറുന്നതിപരവശമെ-
 നശ്രു വാർത്തോതവേ ഞാൻ
 ചിത്തം മന്ദിച്ചു നാണം പെരുകി ജലമെഴും
 കണ്ണുകൊണ്ടെന്നെ നോക്കി-
 പേർത്തും ഹംസാലവൾ താൻ വരുമൊരു മരണോ-
 ത്സാഹമൊന്നാശ്രു ചൂണ്ടി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: യാതാഃ കിം ന മിലന്തി...(പേജ് 38)

12. തദ്വത്രത്തിങ്കലേക്കായ് തിരിയുമൊരു മുഖം
 താഴ്ത്തി വീക്ഷിച്ചു കാലിൽ
 തദ്ദാക്കിൽ തോഷമേന്തും മമ ചെവികളുട-
 ച്ചിടീനേൻ മെച്ചമായി
 കൈത്താരാൽ സ്വേദവും നൽപ്പളകവുമിയലും
 ഗണ്ഡദേശം മറച്ചേ-
 നോർത്താലെത്തൊന്നു ചെയ്തു പറക സഖികളേ,
 കഞ്ചുകം നൂറു കീറായ്!

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: തദ്വക്ത്രാഭിമുഖം മുഖം...(പേജ് 39)

13. എത്താനായിഹ വൈകുമോ? പറയെടോ
 മദ്ധ്യാഹ്നമായിടുമോ?
 പാർത്തിടിൽ പരമായതും കഴിയണോ?
 സായാഹ്നമാകേണമോ?
 ഇതഥം ഗദ്ഗദബാഷ്പധാരയൊടഹോ
 ചോദിച്ചുറച്ചിടിനാൾ
 ഭർത്താവിന്റെ വിദേശയാത്രയെ മുട-
 കിടുന്നു മുഖാംഗനാ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പ്രഹരവിരതൊ മദ്ധ്യേ...(പേജ് 41)

14. ഇന്നെന്നോ പോകയെന്നായ് കളിയിലൊരുവിധം
 കോപഭാവേന ചെന്നേ-
 നെന്നപ്പോൾ ശയ്യ വിട്ടാൻ കഠിനനന്ദനയം
 പിന്നെ ഞാൻ ചൊൽകിലും പോയ്
 പിന്നെയും നാണമെന്യേ വിഗതകരുണനാം
 പ്രേമമില്ലാത്തവങ്കൽ
 ചെന്നീടുണന്റെ ചിത്തം സഖി; ഇതുസമയം
 ഹന്ത! ഞാനെന്തു ചെയ്വേൻ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കഥമപി സഖി ക്രീഡാ...(പേജ് 42)

15. താനും ഭർത്താവുമായി സ്വയമീരവിലുരയ്-
 ക്കുന്നതേക്കേടു കാല-
 ത്താനന്ദത്തോടതെല്ലാം ഗുരുജനനികടേ
 ചൊല്ലിപ്പും തത്ത തന്നെ
 തേനോലും മാതളത്തിൻകുരു ഇതി കപടാൽ
 കണ്ണികാപത്മരാഗം
 താനേ കൊക്കിനടുത്തായ് നതമുഖിയവൾ വെ-
 ച്ചോതിടാതാക്കിടുന്നു.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ...(പേജ് 43)

16. കാലുഷ്യേന കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടു മരുവു-
 നെന്നേ വീചാരം വിനാ
 ചാലേ പുൽകി ലഭിച്ചതെന്തുക പോ-
 യീടുന്നതെന്തേ ശം!
 കോലം കാണുക കാന്തതൻ കചയുഗേ
 ചേർന്നുള്ളൊരക്കങ്കമം
 കോലും നിന്നുടെ മാറിലെൻ തലയിലെ-
 തൈലാലഴുകല്ലയോ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീം...(പേജ് 45)

17. ഒന്നായ് പ്രത്യുൽഗമത്താൽ സഹവസതി കൊടു-
 ത്തില്ലൊരേ മെത്ത തന്മേൽ
 പിന്നെത്താംബുലപുഗാനയനമഭിനയി-
 ചുംഗസംഗം വിലക്കി
 തന്നാലാപം മുടക്കി പലപണിയൊരുമി-
 ച്ചാളിമാരോടു ചൊല്ലി-
 ട്ടെന്നീസൽകാരമോടീഷ്യത ചതുര നട-
 ത്തിട്ടുടൻ തൃപ്തി പുണ്ടാൾ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഏകത്രാസനസംഗതിഃ...(പേജ് 46)

18. സുന്ദരിമാരിരുപേരൊരു പീഠമതിങ്ക-
 ലിരിപ്പതു കണ്ടുടനെ
 പിന്നിലണഞ്ഞൊരു പെൺമണി തന്നുടെ
 കണ്ണിണപൊത്തി വെറും കളിപ്പോൽ
 പിന്നെ മദോല്ലസഹർഷമിയന്നകതാരു
 കളർത്തൊരു മറ്റുവൾ തൻ
 ഗണ്ഡയുഗേ ഗളമാശു തിരച്ചഥ ചുംബന-
 മൊന്നു കഴിച്ചു ശാൻ

മദിര

മൂലശ്ലോകം: ദൃഷ്ട്വൈകാസനസംഗതേ...(പേജ് 47)

19. മാനം വിട്ടു പണിഞ്ഞതും വെടികയാൽ
 തൽപ്രീതിയിൽ കെട്ടുകയും
 താനേ വിട്ടു ധൂർത്തനെന്ന മൊഴിയാൽ
 കോപിച്ചു കാന്തൻ ദ്രുതം
 യാനത്തിനു തുനിഞ്ഞ പോതുരസിജേ
 കൈ വെച്ച കണ്ണീരൊടും
 തേനോലും മൊഴി തോഴിമാരെ നെടുവീർ-
 ചോടൊന്നു നോക്കീടിനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ചരണപതനപ്രത്യുഖ്യാനാത്...(പേജ് 48)

20. എന്തിനായ് മൃഗാ ചേലാഞ്ചലമതു ദ്രവ്യമായ്
 കാഞ്ചിയാൽ ബന്ധനം ചെയ്-
 തേത്തുന്നു നിദ്രയെന്നായ് പ്രിയതമനവൾതൻ
 ദാസിയോടോതിയപ്പോൾ
 "എന്തമ്മേ; നിദ്ര പോകുന്നിത"യരുളി വെറും
 സ്വപ്നഭാവത്തെൊടൊന്നായ്
 ചന്തത്തിൽ കട്ടിലിന്മേൽ കണവനിടമുടൻ
 നൽകിനാളാസ്ഥയോടേ.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കാഞ്ചയാ ഗാഢതരാവബദ്ധ...(പേജ് 49)

21. സന്താപംപൂണ്ടു മിണ്ടാതൊരു ശയനമതിൽ
 പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടു കാന്താ-
 കാന്തന്മാർ ഗൌരവത്താൽ മനമനുനയമാർ-
 നീടിലും കഷ്ടമാകെ
 എന്തോ തമ്മിൽ കടക്കൺകളുവു വെളിവിലായ്
 പ്രേമകോപം സമസ്തം
 സ്വാനതത്തിൽത്തീർന്നു നന്നായ് ചിരിയൊടു രസേം
 കെട്ടിയൊന്നായ് പുണർന്നാർ.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഏകസ്തിത്ഛരയനേ പരാമുഖ...(പേജ് 51)

22. എന്നോടെത്തൊന്നു കാണിച്ചിടുമിവിളറിയാ
 മെന്നു ഞാൻ സ്വൈര്യമോർത്തേൻ
 തന്നോടെത്തോതിടാത്തി ശഠനിതി കരളിൽ
 കാന്തയും കോപമാർന്നാൾ
 അന്യോന്യം ലക്ഷശൂന്യം മിഴിയൊടു വിലസു-
 ന്നായവസ്ഥാന്തരേ ഞാൻ
 മന്ദം വ്യാജാൽ ചിരിച്ചേ, നവൾ മമ ധൃതി പോ-
 മ്മാറ്റു കണ്ണീരു വാർത്താൾ

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത...(പേജ് 53)

23. ചെന്നൊരു മെത്തയിലൊത്തമരം പതി
 മറ്റവൾ തന്നുടെ നാമമുരയ്-
 ക്കുന്നതു കേട്ടു കയർത്തു തിരിഞ്ഞുകിടന്നവ-
 ലോടു നയങ്ങൾ പരം
 ചൊന്നവ നിഷ്ഫലമെന്നതു കണ്ടുരിയാട-
 ലൊഴിച്ചു ശയിച്ചിതവൻ
 പിന്നെയുറങ്ങിയൊയെന്നിതി മുദ്ധ കഴുത്തു
 തിരിച്ചു നോക്കിയുടൻ.

മദിര

മൂലശ്ലോകം: ഏകസ്തിത്ഛരയനേ വിപക്ഷ... (പേജ് 54)

24. നന്നായ്ചെന്നങ്ങു പൂണ്ടാരവൾ മൂലയണിയും
 ലേപനം പൂണ്ട വക്ഷ-
 സ്സിന്നെന്തിനായ് മറക്കുന്നടി പണിയുകയെ-
 നുള്ള കള്ളത്തിനാലെ
 എന്നത്തമ്പാംഗി ചൊന്നാ "ളെവിടെയ"തിതി ഞാൻ
 വേഗമോതീട്ടതെല്ലാ-
 മൊന്നായ് മാതൃനതിനായ് തഴുകിയവൾ മറ-
 നീടിനാൾ തൽസുഖത്താൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: തസ്യസ്താസ്രവിലേപന... (പേജ് 55)

25. ഇന്നെൻ മുദ്ധാക്ഷി, കൂട്ടന്നഴക തവ പരം
 റൗക്കയില്ലാതെ താ, നാ-
 ണെന്നോതിച്ചെന്നു വേഗം ദധിതനതിലേഴും
 കെട്ടു തൊട്ടോരുനേരം
 മന്ദാക്ഷത്തോടു മെത്തക്കരിക്കിലമരമ-
 ത്തന്നിയേ നോക്കി മോദാൽ
 മന്ദം പോയിടിനാരാളികൾ വെളിയിൽ വെറും
 കള്ളമോരോന്നു ചൊല്ലി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ത്വം മുദ്ധാക്ഷി വിനൈവ... (പേജ് 57)

26. നൂനം ചില്ലിച്ചുളിക്കിലും സകതകം
 നോക്കുന്നു നേത്രാഞ്ചലം
 മൗനം കേൾകിലുമാനനം സ്മിതമെഴു-
 ന്നീടുന്നു താപാതുരം
 ഞാനോ വാശിപിടിക്കിലും പുളകമാർ-
 ന്നീടുന്നു സർവ്വാംഗവും
 മാനം തെല്ലു നടിപ്പതിന്നു വിഷമം
 തന്മേനി കാണം വീധൗ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ഭൂഭംഗേ രചിതേപി... (പേജ് 58)

27. പ്രേമം കൈവിട്ടു കുറ്റം പ്രിയതമനൊരുനാൾ
 ചെയ്തുവന്നോരുനേര-
 തോമനുശ്യാക്ഷി താനേ സഖിയുടെയുപദേ-
 ശാദിയില്ലാതെ കഷ്ടം
 സാമർത്ഥ്യം ലേശമെന്യേ കുടിലമൊഴികളിൽ
 തന്മുഖം താഴ്ത്തി മന്ദം
 സാമാന്യം രോദനം ചെയ്തവൾ കവിൾ കഴുകി-
 കേവലം കണ്ണനീരാൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ...(പേജ് 59)

28. വ്യാർത്ഥാലാപങ്ങളാട്ടേ മതി വിവരമറി-
 ണ്തീടിനേൻ നാഥ! പോവാം
 പാർത്താൽ ദോഷങ്ങളൊന്നും തവ നഹി വിധിതാ-
 നിന്നുമേ വൈരി നൃനം
 പ്രത്യക്ഷം രൂഢമായിങ്ങിനെ പെരുകിയ നിൻ
 പ്രേമമിവുണ്ണുമായാൽ
 സത്യത്തിൽ ദുഃഖമെന്തിപ്രകൃതിതരളമാം
 കെട്ടു ജീവൻ ഗമിച്ചാൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥ... (പേജ് 60)

29. ചാരുശ്രീതാരഹാരം വിപുലകുചതടം
 തന്നിലും താരനാദം
 ചേരുന്നപ്പൊന്നരഞ്ഞാണരയിലുമടിമേൽ
 കാൽച്ചിലമ്പും ധരിച്ച്
 പാരെല്ലാം കൊട്ടിപ്പോഷിച്ചയി കണവനെ നീ
 കാണുവാൻ പോകയെന്നാ-
 ലോരാതേ നാലുപാടും ഭ്രമമൊടു രസേം
 നോക്കിടുന്നെന്തു മുശോ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഉരസി നിഹിതസ്താരോ...(പേജ് 61)

30. നിത്യം കാലത്തു വന്നിങ്ങിനെ സുഖമിയലും
 നിദ്ര നീ പോക്കിടുന്നു
 സത്യം നിർഭാഗ്യയാം മേ ഗരിമ കളകയാൽ
 ലാഘവം ചേർത്തു പാരം
 പ്രത്യേകം കാന്തനെന്ന ഭയമിഹ ഗതമായ്
 മുശാ നീയെന്തുചെയ്തു?
 പഥ്യം ഞാൻ ചെയ്തുകൊള്ളാമുടനതുമറിയാം
 നിന്നു കഷ്ടപ്പെടേണ്ടാ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പ്രാതഃപ്രാതരുപാഗതേന...(പേജ് 62)

31. സ്വന്തം നൽകകണൗലം വിരവാടു ഗതമായ്
 കണ്ണനീരാക വേർപ്പായ്,
 സ്വാന്തം മുമ്പേ നടപ്പാൻ കരുതി, ദ്രവ്യതരം
 ധൈര്യവും യാത്രയായി
 കാന്തൻ പോകാൻ തുനിഞ്ഞൊരളവനൊരുമി-
 ചേവമെല്ലാവരും പോ-
 യെന്തിപ്പോകേണ്ടനേരം പ്രിയമുടയവരെ
 പ്രാണ! നീ വേർവിടുന്നു.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം...(പേജ് 63)

32. നന്നായായാളറങ്ങി സഖി; വിരവില്പുറ-
 ഞങ്ങനരച്ചാളിമാർ പോയ്
 പിന്നെ പ്രേമാർത്തയാം ഞാൻ ദയിതനുടെ മുഖ-
 ഞ്ഞൻ മുഖം ചേർത്ത നേരം
 തന്നംഗേ കണ്ടകം കണ്ടവനുടെ കപടം
 പൂണ്ടുറക്കെന്നറിഞ്ഞേ-
 നന്നേരം ലജ്ജയായ് മേ പരിചൊടു പൊടി-
 കൈകളാൽ തീർത്തു നാഥൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സുപ്ലോഽയം സഖി സുപ്യതാം...(പേജ് 64)

33. ചില്ലിത്തല്ലാണു കോപം വടിവാടു കലഹം
 കേവലം മൌനഭാവം
 തെല്ലന്യോന്യം സ്തീതംതാനുചിതമനനയം
 നോക്കമാത്രം പ്രസാദം
 ചൊല്ലേവം ചേർന്ന രാഗം പരമിതുവിധമായ്
 തീർന്നു നീ കാക്കലിപ്പോൾ
 വല്ലാതേ വീണുരുണ്ടും കടുമ കലരുമെൻ
 കോപമോ പോവതില്ല.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കോപോ യത്ര ഭൂകുടിരചനാ...(പേജ് 65)

34. കണ്ടാലും കോമളാംഗീ; തവ കഴൽ പണിയു-
 നെന്നെ നീ കോപമേവം
 പണ്ടുണ്ടായില്ല നിന്നിൽ കടുമയൊടധുനാ
 പോരുമേ മൌനഭാവം
 കണ്ണുതും പൂണ്ടു പാരാതിതി പതി പറകേ
 കൺതിരിച്ചാശു ചിമ്മി-
 കൊണ്ടൽക്കാർവേണി കണ്ണീർ കളവിലവൾ കള-
 ഞത്താനുമേ ചൊന്നതില്ലാ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സുതനു ജഹിഹി മൗനം...(പേജ് 66)

35. ചേർത്തേറെപ്പുൽകമുലം പുളകവികൃതമാം
 പോർമുലക്കുന്നു ചേർന്നും
 മെത്തും രാഗാലഴിഞ്ഞത്തുകിലൊടുമഴകിൽ
 കാഞ്ചിയും കാലിലാർന്നും
 ഭർത്താവേ വേണ്ട വേണ്ടാ മതിയിതിയുരചെ-
 താത്തയായ നിദ്ര പുണ്ടോ?
 ചത്തോ ചിത്തേ ലയിച്ചോ പരമവളലിവാത്
 തീർന്നുവോ തീർച്ചയില്ല.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഗാവശാലിംഗനവാമനീകൃത...(പേജ് 67)

36. ചേലാനം കണവൻ വലിക്കുമളവിൽ
 താഴ്ത്തുന്നു വക്ത്രാംബുജം
 ആലിംഗിപ്പതിനായടുത്തു തുടരും
 നേരത്തൊഴിക്കുന്നു മെയ്
 ആലാപത്തിനശക്തയായ് പ്രിയസഖി-
 മുധ്യാസ്യമീക്ഷിച്ചു തൻ
 ബാലാ നൃതന സംഗമേ പരമുഴ-
 നീടുന്നു നാണിച്ചഹോ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: പടാലഗേ പത്യൗ...(പേജ് 68)

37. അന്യനും താണചൊല്ലും നയമടയ സുഹൃ-
 ദ്യാകൃവും ലേശമേശാ-
 തുന്നിദ്രം ദീർഘമായപ്പകലഖിലമട-
 ക്കീടുമപ്രേമകോപം
 അന്യോന്യം പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടപഹൃതമുഖരായ്
 വാണിടുമ്പോൾ കടക്കൺ
 ചേർന്നൊന്നാകെച്ചിരിച്ചിടിന സമയമുടൻ
 കേവലം തീർന്നുപോയി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നാപേതോനനയേന യഃ...(പേജ് 69)

38. തീരേ മര്യാദരാഹാദരമിതുകൾ വെടി
 ഞ്ഞാശു മൽപ്രാണനാമൻ
 ചാരത്തെൻ മുന്നിലേതോ പുരുഷനുടെ നില-
 യ്ക്കങ്ങിനേ പോയ നേരം
 നേരായ് താനിന്നു പോയ്പോയൊരു ദിനഗുണവും
 പാർത്തുപാർത്തന്റെ ചിത്തം
 നൂറായ്ചൊട്ടിത്തൊറിക്കാത്തതിനിഹ സഖി; ഞാൻ
 കാരണം കാണതില്ല.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ഗതേ പ്രേമാവേശേ...(പേജ് 70)

39. ഏറേ നാൾ വിട്ടുപാർത്തിട്ടുലർശരദൂര താ-
 നേറെ നീറിച്ചൊരിഞ്ഞി-
 ഷാരെല്ലാം പുത്തനെപ്പോൽ പരമസുഖമെഴും
 നായികാനായകന്മാർ
 പാരതെപ്പോക്കി നീളപ്പകൽ ഗുരുനികടേ
 കഷ്ടമായ് ചെന്നു രാവിൽ
 താരമ്പാട്ടത്തിനോടും പല കഥ പറകേ
 നേരമില്ലാതെയായി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ചിരവിരഹിണോരുതകണ്ഠ... (പേജ് 72)

40. മെല്ലെ തോരണമാല തൂക്കി മിഴിയാൽ,
 നീലാബ്ജാലത്തിനാ
 ലല്ലാ, പൂജകഴിച്ചു മന്ദഹസിതം
 കൊണ്ടല്ല കുന്ദാദിയാൽ
 നല്ലോരർഘ്യമുദാരമേകി മൂലയാൽ
 കുന്ദങ്ങൾകൊണ്ടല്ല താൻ
 മല്ലാക്ഷീമണിചെയ്തു സൽകൃതി ശുഭം
 കാന്തന്നു താൻ തന്നെയായ്.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ... (പേജ് 74)

41. തെറ്റേറ്റം ചെമ്പുയാലേൻ ദയിതനെ വെളിയിൽ
 തള്ളി ഞാൻ പിന്നിട്ടട്ടിൽ
 തെറ്റാതെത്തോഴിവേഷത്തൊടുമവനമടു-
 തെത്തി ഞാൻ പുൽകി മന്ദം
 തെറ്റിച്ചൊന്നെൻ നിഗൃഹഗ്രഹമവനിലവൻ
 ബുദ്ധിമുട്ടാണിതെന്നായ്
 തെറ്റേന്നോതിപ്പുണർന്നച്ചിരിയൊടു ചതിയോ-
 നിന്നു പറ്റിച്ചിതെന്നെ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ... (പേജ് 76)

42. ചേലാന്തം കൊണ്ടുമുടി കഴലിനെയതിൽ ഞാൻ
 വിഴുമൊന്നോർത്തു, കള്ള-
 ത്താലേ നന്നായ് മറച്ചു ചീരി, തെളിവിയലും
 ഭൂവിലാസം വിലക്കി
 ബാലാ ഞാനോതുമപ്പോൾ കുടിലമൊഴികളും
 തോഴിമാരോടു ചൊല്ലി-
 ക്കാലേ പ്രേമത്തിനാലുള്ളവളുടെ കലഹം
 കൂടിയേറ്റം മനോജ്ഞം

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത... (പേജ് 77)

43. ആളീവർഗ്ഗമളികമായ വചനം
 ചൊല്ലിക്കൊടുത്തോളമ-
 ന്നാളീകാക്ഷി കഥിച്ചു കുറ്റമിയലും
 കാന്തന്റെ മുന്നിൽ ഭൃതം
 കേളീലോലസുമായുടെ ഹൃദയം
 പോലേ നടപ്പാൻ തുടർ-
 ന്നാളീമൗഢ്യമെഴുന്ന രാഗമതു താൻ
 കാന്തക്രമം കൗതുകം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: സാ യാവന്തി പദാന്യളിക... (പേജ് 78)

44. നേരേ പ്രേമാപരാധൻ വരുവതു വരെയും
 പേരമൗത്സുക്യമെത്തും
 നേരം തീരേത്തിരിക്കും പറയുകിലധികം
 സസ്പുരിക്കും വിശേഷം
 പാരം പുൽകിത്തുടക്കും, തുകിൽ തൊടുമളവിൽ
 ചില്ലിയൊന്നായ് വളയ്ക്കും
 പാരതശ്രോക്കളേത്തും പണിയുകിലിതി താൻ
 മാന്യ തൻ കൺവിശേഷം

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദൂരാദൃത്യകമാഹതേ... (പേജ് 79)

45. എന്താണിന്നംഗമൊക്കെപ്പരവശത കലർ-
 ന്നിട്ടു മുശോ വിറയ്ക്ക-
 ന്നെന്നാണൊട്ടേറെ വക്രതം, കവിളിവ വീളു-
 ന്നെന്നു കാന്തൻ കഥിക്കേ
 എന്തോ കാണുന്നിതെല്ലാം സഹജമിതി പറ-
 ണ്തക്ഷിയുഗം തിരിച്ചി-
 ട്ടേത്തും കണ്ണീർ കളഞ്ഞിട്ടവളമ നെടുവീർ-
 ഷൊന്നു വിട്ടാശ്വസിച്ചാൾ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അംഗാനാമതിതാനവം... (പേജ് 80)

46. പാരതേ വാരിവാഹാരവജനിതമന-
 സ്സാപമേന്തിട്ടു രാവിൽ
 പാരം കണ്ണീരു വാർക്കും വിരഹിയുടെ മഹാ-
 രോദനം കേട്ടു നേരം
 ഓരോ പ്രാണാരിയാകും വിരഹകഥയിരി-
 ക്കട്ടെ, യുണ്ടാകവേണ്ടാ
 തീരെ പ്രേമേർഷ്യ പോലും, വ്യഥ പരമിതു പോ-
 ലാർദ്രമായ് സർവ്വചിത്തം

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: രാത്രൗ വാരിഭരാലസാംബുദ... (പേജ് 81)

47. മദ്യം സേവിച്ചു മത്തം നിജനഖവടുക-
 ണദീർഷ്യപുണ്ടാശു പോകാ-
 നദ്യോഗിച്ചപ്പോളി ഞാൻ വസനമിതു പിടി-
 ചെങ്ങു പോകുന്നുവെന്നായ്
 സദ്യഃ ചോദിക്കവേ "മാം വിടുക, വിടുക"യെ-
 നശ്രു തുകിത്തിരിഞ്ഞി-
 ട്ടുദ്യുൽക്കോപം സ്ഫുരിക്കുന്നധരമൊടിടി-
 ച്ചൊന്നതൊന്നും മറക്കാ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം...(പേജ് 82)

48. താൻ തന്നെ വന്നു രാഗാൽ തവ പദയുഗളേ
 നാണമെന്യേ പണിഞ്ഞ-
 ക്കാന്തൻ തന്നെക്കടുത്തിങ്ങനെ ബത ചപലേ
 യെന്തിനായ് കൈവെടിഞ്ഞു
 താനോന്നിത്തം നിമിത്തം പകലീരവൊരുപോ-
 ലേവമാജീവനാന്തം
 സന്താപംപുണ്ടു വാണീടുക ഖലു തദിതം
 തന്നെ മേലാശ്രയം തേ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ചപലഹൃദയേ കിം...(പേജ് 83)

49. ആകാശത്തംബുദശ്രീയതു ജലമിയലു-
 നക്ഷിയാൽ കണ്ടു "കാന്താ
 പോകാനാ ഭാവമെന്നാ" ലീതി പകുതി പണി-
 ചെട്ടു പെട്ടെന്നുരച്ച്
 ശോകത്തോടെന്റെ മുണ്ടിൻ തലയവൾ പിടിപെ-
 ട്ടാശു ഭ്രമൗ വരച്ചി-
 ന്നൻകാന്താ ചെയ്തതെന്തെന്നതു പറയുവതി-
 ന്നോർക്കിലെന്നാലസാദ്ധ്യം

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നഭസി ജലദലക്ഷ്മിം...(പേജ് 84)

50. ബാലേ; നാഥാ; വെടിഞ്ഞീടുക രക്ഷ മയി നി
 ഞാൻ കടുത്തെന്തു ചെയ്തു?;
 മാലേറീടുന്നെനിക്കിന്നതിനു പഴി ഭവാ-
 നല്ലെന്നിക്കാണതെല്ലാം
 ആലോചിച്ചെന്തിനായ് നിൻ കടുരുദിത, മെവൻ
 മൂന്നി, ലെൻ മൂന്നിലാണി-
 ക്കാലേ ഞാനാർ നിന, കീ മമ ദയിത, യത-
 ല്ലെന്നു ഞാൻ കേണീടുന്നേൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച...(പേജ് 86)

51. ചെമ്മേ പ്രാണേശ്വരൻതൻ ഗളമതു പുണരാ
 തെത്തു ഞാൻ മൂവു കഷ്ടം!
 ചുംബിക്കെത്താഴ്ത്തി ഞാനെന്തിനു വദനമുടൻ
 നോക്കിടാതെന്തിരുന്നേൻ
 ചുംബേ മിണ്ടാത്തതെന്തേ ബത പുതുരതിയിൽ
 ചിന്തയാ വെന്തിതേവം
 തന്മാറിൽ കയ്യു ചാർത്തി പ്രണയരസമെഴും
 പ്രൗഢരൂഢാനതാപം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ശ്ലീഷ്ടഃ കണ്ഠേ കിമിതി... (പേജ് 88)

52. സത്യം ചെയ്തും കരഞ്ഞും ചരണതതികളും
 മറ്റു മോദങ്ങളും ചെ-
 യ്തുൾത്താപാൽ സ്ത്രീകളെല്ലാം ഗമനപരവരൻ
 തന്നെ താന്താൻ തടുക്കും
 ഓർത്താൽ ഞാൻ ധന്യഃ പോകാം തവ ശുഭദിവസം
 രാവിലെപ്പോകിലെന്നാൽ
 കർത്തവ്യം ചെയ്തിടും ഞാൻ പ്രിയതമഃ വഴിയേ
 കേൾക്കുമാറായിടും തേ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: വാന്തൈർല്ലോചനവാരിഭിഃ... (പേജ് 89)

53. ചാലേ ചേലാഞ്ചലം ചെന്നവൾ കരമതിനാൽ
 തൊട്ടതില്ലാ, കവാടേ
 നീലക്കാർവേണി നിന്നില്ലടനവനൊടു നീ
 നിൽക്കയെന്നോതിയില്ലാ
 കാലിൽ താൻ വീണതില്ലാ, ജലധരനിവഹം
 വാനിലൊന്നാൽ പടർന്ന-
 കാലേ പോകാൻ തുനിഞ്ഞ പ്രിയതമനെ വെറും
 കണ്ണനീരാൽ തടുത്താൻ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലഗ്നാ നാംശുകപല്ലവേ... (പേജ് 90)

54. കാലൻ നിർദ്ദയനാം വിയോഗവിഷമൻ
 മാരൻ മെലിക്കുന്നു മെയ്
 നാളെണ്ണാൻ ബഹുകേമനാകിയ യമൻ
 പാരം കരോരൻ ദ്രവ്യം;
 മാലേകന്നൊരു മാനരോഗമതു തൻ
 കയ്യിൽപരം നിയ്യമി-
 കാലേ നാഥഃ വരാംഗിമാർകലമഹോ!
 ജീവിഷതിനെങ്ങിനെ?

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം... (പേജ് 91)

55. ചേണാർന്നോരവളീർഷ്യവിട്ടു വദനം
 കൈത്താരിനാൽ താങ്ങിയും
 താണക്കാലടി കമ്പിടുന്നതൊഴികേ
 ഞാനൊന്നു കാണാതെയും
 വാണപ്പോളടനക്ഷിരോമനിരയിൽ
 തങ്ങിട്ടു കൊങ്കത്തടേ
 വീണോരശ്രുവിനാൽ പ്രസാദമുദയം
 ചെയ്തെന്നറിഞ്ഞേതനഹം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പരിമാനേ മാനേ...(പേജ് 92)

56. ദൂരാൽ താനഴകിൽ ചിരിച്ചുപചരി-
 ച്ചൊന്നായെഴുന്നേറ്റു നീ
 തീരേ വെച്ചു ശിരസ്സിലാജ്ഞകളുര-
 ച്ചിടുന്നുമുണ്ടുത്തരം
 നേരേ നല്ലവയില്ല കണ്ണിലിതി മേ
 ചിത്തം ദഹിക്കുന്നു, എ-
 ത്താരിൽ കോപമെഴും ശരോ; തവ പൊടി-
 കയ്യാണു പൊയ്ക്കല്ലെടോ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കൃതോ ദൂരാദേവ...(പേജ് 93)

57. ഒട്ടും വിശ്വാസമാളീജനതയിലെന്നി-
 ക്കില്ലിരിക്കട്ടെ, മേ എ-
 ത്തട്ടെല്ലാം തേറ്റമാളീൻ തരളതരമാം
 കൺവിലാസം പ്രയാസം.
 മറ്റാരാൻ ചെറ്ററിഞ്ഞാലതു പൊഴുതു ഹസി-
 ച്ചിടുമോതിടു മാതേ;
 തെറ്റൊന്നാരാണെന്നിന്നൊരു തുണയനുരാ-
 ഗാഗിയോ കെട്ടു താനേ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആസ്താം വിശ്വസനം...(പേജ് 94)

58. തന്നാമം കേൾക്കുമപ്പോൾ പുളകവികൃതമായ്
 തീർന്നിടുന്നംഗമെല്ലാം
 തന്നാസ്യത്തിങ്കൾ കണ്ടാലുടലിലിവിയലു-
 ന്നിന്ദുകാന്തം കണക്കേ
 നന്നായെൻ കണ്ണുമേറ്റം സുഖമൊടു പുണരാൻ
 വന്നടുക്കുന്ന നേര-
 തൊന്നായ് പോകുന്നു കോപസ്തുതിമതികലശം
 പോലെ ഞാനാക്കിയാലും

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ശ്രുത്യാ നാമാപി...(പേജ് 95)

59. കെല്ലേറ്റം നാരിമാരുണ്ടുനഗ്രഹമവരോ-
 ടിഷ്ടൂർ കൂപ്പീടുമോ? യെ-
 ന്നിപ്പോൾ താൻ ചെന്നു ചോദിക്കയി തവ ദയിതൻ
 ദാസനെപ്പോലെയല്ല
 ശപ്പന്മാർ വന്നുരയ്ക്കും ചതിമൊഴി ചെവിയിൽ
 കേറ്റൊലാ കഷ്ടമേറ്റാ-
 ലപ്പോൾ കാഠിന്യമേറ്റം പുരുഷരിലതിയാ-
 യാത്മവിദ്വേഷവിന്തേ!

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ...(പേജ് 96)

60. കാമരസപ്പുഴതന്റേയൊഴുക്കു വഹിച്ചു
 വലഞ്ഞൊരു കാമുകിയും
 കാമുകനും നിജ മൃത്തവരമണകൊണ്ടു
 തടസ്ഥമൊടാഴ്ന്നിഹോ!
 കാമമതിൽ പരിപൂർത്തി വരായിലുമൊട്ടു
 പരസ്പരമുന്മുഖരായ്
 കാമതരം മിഴിയാൽ നകരുന്നിതകത്തമരുന്ന
 രസം രഭസം

മദിര

മൂലശ്ലോകം: സ്മരരസനദിപുരേണോഽഃ...(പേജ് 97)

61. മാലേയം മാഞ്ഞു തീരേ മൂലകളിലധരേ
 രാഗവും നഷ്ടമായി
 ചാലേപ്പോയ് നേത്രമേന്തും മഷി, തവ പുളകം
 പൂണ്ടിടും മെയ് മെലിഞ്ഞു
 കാലം പോൽക്കളമോതും സഖി; നിജജനതാ-
 പാദി തേറാത്ത നിന്തി-
 കാലം പോയീ കളിപ്പാനയി കുളമതിലേ-
 കല്ലു നീചാന്തികത്തിൽ

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം...(പേജ് 98)

62. പാടേ വാടി വിളർപ്പുചേർന്നു കൃശമായ്
 സല്ലീലയില്ലാതയായ്
 കാടായ്തീർന്നളകത്തൊടും മരുവിടും
 നേരത്തു ഞാനെത്തവേ
 ആടോപത്തോടു കാന്തിയാർന്നു രഭസം
 മാരാട്ടുമാടാൻ തുട-
 ണ്ടിടും സ്ത്രീവദനം നകർന്നതു മറ-
 ന്നീടില്ല ഞാൻ നിർണ്ണയം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: മ്ലാനം പാണ്ഡു കൃശം...(പേജ് 99)

63. പണ്ടേപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കുന്നളവു കലഹവും
 കേശഭാരം പിടിക്കേ-
 ചുണ്ടേദ്രംശിക്കയും നല്ലരികമതു ചുളി-
 കെന്നതും ചെയ്വതില്ലാ
 പൂണ്ടീടാനും തരുന്നണ്ടവൾ തന്ന തനിയേ
 യിന്നു തമ്പംഗി തഞ്ചം
 പൂണ്ടെന്നിൽ കാട്ടുവാനായൊരു പുതിയവിധം
 കോപഭാവം പഠിച്ചാൽ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആയസ്സാ കലഹം...(പേജ് 100)

64. കാന്തൻ കാൽക്കൽ നമിക്കവേയവളുടൻ
 ചിന്താവിമോഹത്തിനാ-
 ലേന്തും മാനമിയന്നു മൗനത പരം
 കൈക്കൊണ്ടിരിക്കും വിധൗ
 ചിന്തിച്ചാ വിമുഖൻ ഗമിക്കവതിനായ്
 നോക്കീടവേ ലജ്ജയാ
 സ്യാന്തം വെന്തു തളർന്നു ബാഷ്പസഹിതം
 നോക്കിത്തടുത്തിടീനാൾ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാന...(പേജ് 101)

65. എണ്ണം പോൽ വെറ്റിലച്ചാരൊരിട, മകിലു തൻ
 നീർ പെടും പാടൊരേടം,
 ചൂർണോൽഗാരിക്കുറിഞ്ഞൊരിട, മൊരിടമാ-
 ലാകതതൻ രക്തവർണ്ണം
 ജീനിച്ചാകി പൂക്കൾക്കീടയിൽ ചുളികൾ ചേർ-
 നുള്ള ശയ്യാസ്തരം താൻ
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കുള്ള നാനാതരസുഖസുരതാ-
 വസ്ഥയെക്കാട്ടിടുന്നു.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ക്വചിത്താംബുലാകതഃ...(പേജ് 102)

66. ഒന്നുണ്ടിങ്ങുരചെയ്യുവാൻ വരിക നീ
 യെന്നായ് വിളിച്ചപ്പൊൾ ഞാൻ
 ചെന്നെന്നായവനാഴിടുന്ന വിജന-
 സ്ഥാനത്തു വിസ്തൃതമായ്
 പിന്നെന്തോ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു വദനം
 ധൂർത്തൻ മണത്തിട്ടു താ-
 നൊന്നായ് കൂന്തൽ പിടിച്ചു ചുണ്ടിലിയലും
 തേനങ്ങു കൊണ്ടിടീനാൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: അഹം തേനാഹുതാ കിമപി...(പേജ് 103)

67. തീണ്ടാർനോരവൾ ശയ്യവിട്ടുകലവേ
 വാഴുമ്പൊളാ ലോലമാം
 ചുണ്ടാർന്നമ്മയിരുന്നു തൻ പ്രിയതമൻ
 ഭ്രസംജന്തയാൽ സാദരം
 കണ്ടുണ്ടായൊരു മന്ദഹാസവദനം
 തമ്പംഗി ചേലാഞ്ചലം
 കൊണ്ടൊന്നാശ്രു മറച്ചു തോടയിളകും
 മട്ടിൽ കുലുക്കിതാ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പുഷ്പാൽഭേദമവാപ്യ...(പേജ് 104)

68. അല്ലെ പോകുന്നതെങ്ങാണയി; ഘനപടലം
 കൂടിടുന്നർദ്ധരാവിൽ
 കലേ; പോകുന്നതിപ്പോൾ അരിക മമ മനഃ-
 കാന്തനേ കാഞ്ചതിനായ്
 ചൊല്ലെന്നോടെങ്ങിനേ നീയിരുളിലൊരുവളായ്
 പോവതും പേടിയില്ലേ?
 യില്ലേ ശസ്ത്രം തൊടുത്തിട്ടലർശരനൊരുമി
 ചികുഷണം രക്ഷയായി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ക്വ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോരു...(പേജ് 105)

69. മറ്റേപ്പെൺ വീട്ടിലേക്കായ് പുരികമിളകവേ
 യൊന്നിളക്കീ ശിരസ്സു-
 ഷറ്റെല്ലാം തേറിടുന്നസ്സുഖിയുടെ വദനം
 നോക്കവേയമ്പരന്നാൻ.
 മറ്റും വക്ത്രം ചുവന്നോരളവടിയിണയിൽ
 ദൃഷ്ടിയാലേ നമിച്ചാൻ
 പറ്റിച്ചു രണ്ടുപേരും ഗുരുനികടമതിൽ-
 കൂടി തൽക്കാലയോഗ്യം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലോലഭ്രൂലതയാ വിപക്ഷദി...(പേജ് 106)

70. നന്നേപ്പേടികലർന്നു നോക്കി സുചിരം
 കൈ കൂപ്പി യാചിച്ചുതേ
 ചെന്നച്ചേല പിടിച്ചു, നിഷ്പടമായ്
 പിന്നെപ്പുണർന്നീടിനാൾ
 ഒന്നും താൻ വിലവെച്ചിടാതെ കഠിനൻ
 പോകാൻ തുടങ്ങിടവേ
 മൂന്നും പ്രാണവിചാരവും പീറുക കൈ-
 വിട്ടാൽ പ്രിയൻ തന്നെയും

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ദൃഷ്ടഃ കാതരനേത്രയാ...(പേജ് 107)

71. നെറ്റിന്മേൽ നല്ല ലാക്ഷാവടുകൾ, ഗളതലേ
 കങ്കണം കൊണ്ടപോടും
 തെറ്റൊന്നു നന്മവത്തിൽ മഷി മിഴികളിൽ നിർ-
 നിദ്രതാംബുലരാഗം
 മുറ്റം കാലത്തു രോഷാവഹമിതി ദയിതാ
 കാരമീക്ഷിച്ചു പാരം
 കുറ്റക്കാർവേണി കേളീകമല മതിലുടൻ
 വന്നു വീർപ്പൊന്നടക്കി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലാക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാട...(പേജ് 108)

72. ഭർത്താവോടിതന്നാൾ മുതൽക്കൊരു ലവം
 പോലില്ലിനിക്കീർഷ്യ ഞാൻ
 ധൂർത്തേറ്റും വിഷരൂപിതന്നുടെ വെറും
 നാമാപി ചൊല്ലില്ലെടോ
 പാർത്താൽ ചന്ദ്രിക ചേർന്നിടുന്ന നിശയോ
 വർഷത്തിലക്കാർ പടർ-
 നൊത്തിടും പകലോ, നമുക്കവനടൻ
 പോയാൽക്കഴിക്കാവതോ

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ...(പേജ് 109)

73. മറ്റവൾക്കടയ കിങ്കിണീകിണിതമാശു
 കേട്ടു കരവന്ധവും
 വീട്ടു ധൂർത്ത! പരമെന്നെയിങ്ങിനെ പുണർന്നു
 നിയ്യിഹ കിടക്കവേ
 ചെറ്റു ചൊൽവതെവനോടു? നിൻ ഘൃത-
 മധുക്കളായ വിഷവാക്കഹോ
 കേട്ടു ചുറ്റിയ ശിരസ്സെഴുന്ന മമ തോഴിയും
 ഖലു ഗണിച്ചിടാ

കുസുമമഞ്ജരി

മൂലശ്ലോകം: ശഠാനൃന്യാഃ കാഞ്ചീ...(പേജ് 110)

74. ശൂന്യം കേളീഗൃഹം കണ്ടവൾ ശയനമതി
 കിന്നെഴുന്നേറ്റൊരല്പം
 മന്ദം നോക്കീ ഭയം വീട്ടഥ കളവിലുറ-
 ങ്ങുന്ന കാന്തൻ വക്ത്രം
 നന്നായ് ചുംബിച്ച നേരം പുളകമിളിതമായ്
 രണ്ടു ഗണ്ഡങ്ങൾ കണ്ടി-
 ട്ടൊന്നായ് നാണിച്ചുഴന്നാ നതമുഖിയെയവൻ
 ഹാസമാർന്നമ്മവെച്ചു.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ...(പേജ് 111)

75. (പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.)

മൂലശ്ലോകം: പാദാസക്തേസുചിരമിഹതേ...(പേജ് 113)

76. മൂറ്റം കഷ്ടത്തിലാഴ്ച്ചേ തിരിയെയൊരുവിധം
 വന്നുചേർന്നാ മണാളൻ
 മറ്റേപ്പെൺ പേരുചോരളവളതു താൻ
 കേട്ടതില്ലെന്നുവെച്ചും
 ചെറ്റം തൻ തോഴി കേട്ടോ ഇതി മനസി വെറ്റം
 ശങ്കയാൽ ഭ്രാന്തിയേന്തി-
 ചുറ്റും നോക്കീട്ടു ഗേഹം പരമവിജനമാ-
 ണെന്നു കണ്ടാശ്വസിച്ചാർ.

സ്രഗാര

മൂലശ്ലോകം: കഥമപി കൃതപ്രത്യാപത്തൗ...(പേജ് 114)

77. മാലേയപ്പൊടി കോമളാംഗിയധുനാ
 ചേണാർന്നു വീണേറ്റവും
 ലീലാശയു വരുത്തുവെന്നരുളി മാം
 മാറത്തു കേറ്റീടുടൻ
 താലോലിച്ചു പുണന്നു ചുംബനസുഖം
 വേശേന കാൽകൊണ്ടു തൽ-
 കാലം ചേലയകറ്റി വേണ്ടതുചിതം
 ചെയ്തു യഥേഷ്ടം ശാൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: പശ്യാശ്ലേഷവിശീർണ്ണ...(പേജ് 115)

78. ബന്ധുവർഗ്ഗമതിനാക്കിയശ്രു ഗൃത-
 ചിന്ത തൻ ഗൃതജനത്തിനാ-
 യന്തമറ്റൊരലഴൽ തോഴികൾക്കു നിജ-
 ദൈന്യമപ്പരിജനത്തിനും
 ബന്ധുരാംഗി ഇതി ദുഃഖമൊക്കെ വിഭ-
 ജിച്ചു തൽശ്വസിത മാത്രയായ്
 സന്തപിച്ചു പരസൗഖ്യമേന്തിടുമു-
 ടൻ സുഖിക്ക ഗതചിന്തയാ.

കസുമമഞ്ജരി

മൂലശ്ലോകം: അച്ഛിന്നം നയനാംബു...(പേജ് 116)

79. താരമ്പൻ തനുവാക്കിടട്ടെയുടലെൻ
 പൊട്ടിത്തൊറിക്കട്ടേ ഹൃൽ-
 ത്താരപ്രേമമകന്നവൻ വരികിലി-
 നെൻ തോഴി, യെന്തൊന്നെടോ
 പാരം മാനമിയന്നു ഹുംകൃതിയെഴും
 വാക്കേവമോതീടുടൻ
 സാരംഗാക്ഷി പരം വരന്റെ വരവും
 കാത്തങ്ങു പാർത്തിടിനാൾ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം...(പേജ് 118)

80. മറ്റേ സ്ത്രീ തന്റെ ദന്തക്ഷതമധരമതിൽ
 കണ്ടു ലീലാംബുജത്താൽ
 കുറ്റക്കാർവേണി തച്ചോരളവു മിഴികളിൽ
 കേസരം വീണ ഭാവാൽ
 പറ്റെക്കൺ മുടി നിന്നാനവളുമന്തപി-
 ചുതുവാനായടുത്താൾ
 തെറ്റായ് സാന്ത്യപ്രണാമപ്രതിവിധികൾ വിനാ
 ധൂർത്തനൊന്നുമയേകി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ലീലാതാമരസാഹതോന്യ...(പേജ് 119)

81. മൂന്നു ദേഹാൽ പ്രഥമമനിശം
 നൊമ്മജൊന്നായിരുന്നൂ
 പിന്നേ നിയ്യോ, പ്രിയതമനഹോ!
 ഭഗചിത്തം പ്രിയ ഞാൻ
 ഇന്നേരം നീ കരുതുകിൽ വെറും
 നാഥ നീ ഞാൻ കളത്രം
 വന്നീ ഭാഗ്യം കലിശകഠിനം
 കെട്ടു ജീവന്റെ യോഗം.

മന്ദാക്രാന്ത

മൂലശ്ലോകം: പുരാഭ്രദസ്മാകം...(പേജ് 121)

82. എന്നും മുശ്യേയിവണ്ണം ദയിതനൊടധികം
 സാധുവായ വാണിടൊല്ലേ
 നന്നായ് നീ ധൈര്യമേന്തിച്ചപലതയെ വെടി
 ഞ്ഞൊരെ മാനം ധരിക്ക
 എന്നേവം തോഴി ചൊന്നോരളവു പറക നീ
 മെല്ലെ മേ ഹൃത്തിലാഴ്ത്തി-
 ടുന്നേൻ കേട്ടിട്ടുമെന്നായ് ഭയസഹിതമുര-
 ചുത്തരം മന്ദമന്ദം.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: മുശ്യോ മുശ്യാതയൈവ...(പേജ് 122)

83. ഭംഗികലന്ന തടാകതടേ സുമരേണ
 കൊതിച്ചു മുരണ്ടലയ്യും
 ശ്രംഗവിശോഭിത മാന്തളിരേന്തി നിജാ-
 ക്കണമെന്നതുകൊണ്ടധുനാ
 മംഗലമൂർത്തി മറച്ചു കണ്ണുരവത്തെയട-
 ക്കുകയാലിളകും
 ത്രംഗകുചങ്ങളെഴുന്നവൾ വീർപ്പൊടു
 കേഴുകയെന്നറിയുന്നിഹ ഞാൻ

മദിര

മൂലശ്ലോകം: ആലംബ്യാംഗണവാപികാ...(പേജ് 123)

84. ആലോചിക്കാതെയും തൽ പ്രണയമതു, ഗണി-
 ക്കാതെയും ബന്ധുവാക്യം
 കാല്പഷ്യത്തോടു മാനം പ്രിയനോടു ചപലേ!
 ഏന്തിയെന്തിന്നിവണ്ണം
 മാലിന്നായ് കല്പകാലാനല കടുകനലിൻ
 കട്ട കൈപ്പറ്റി ഹസ്തു-
 ത്താലേക്കാട്ടിൽക്കിടന്നിട്ടെനി നിലവിളി കൂ
 ട്ടീടുകിൽ കാര്യമെന്താ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: അനാലോച്യപ്രേമ്ങം...(പേജ് 124)

85. കയ്യാൽ നിന്നുടെ ഗണ്ഡപാളിയിലെഴും
 പത്രാളിയോ മാഞ്ഞുപോയ്
 പിയ്യുഷാധര ഹൃദ്യമാം രസമഹോ
 ശ്യാസത്തിനാൽ പിതമായ്
 പയ്യെച്ചെന്നു കഴുത്തിലെത്തി മൂലയെ-
 കണ്ണിരിളക്കുന്നുമു-
 ണ്ടയ്യോ; നിൻപ്രിയനിന്നു കോപമതുതാൻ
 താനോന്നി ഞാനല്ലെടോ.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കപോലേ പത്രാളീ...(പേജ് 125)

86. ഭർത്താവോ വന്നുചേർന്നു പകൽ വിവിധ മനോ-
 രാജ്യമായ്ത്താൻ കഴിച്ചി-
 ട്ടെത്തി കേളീഗൃഹത്തിൽ പെരുകഥകഥയി
 ല്ലാത്തൊരാത്തോഴി ചൊല്ലേ
 മെത്തിടും മാതാപം പെരുകിയതു പൊറാ-
 ന്നെയെന്നോ കടിച്ചെ-
 അൾത്താപത്തോടു ചൊല്ലിത്തരണി തുണി കട
 ഞ്താശ്രു ദീപം കെടുത്തി.

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ആയാതേ ദയിതേ മനോരഥ...(പേജ് 127)

87. എന്നുടെ വക്ഷസി പണ്ടുളവായ ക്ഷം
 തവമാറിൽ വളർന്നു പരം
 നിന്നുടെ വാക്കോടു ചേന്നൊരു മന്മൊഴി
 മുദ്രാതയൊക്കെയൊഴിച്ചു ദ്രവ്യം
 എന്നുടെ കയ്യുപമാതുഗളത്തെ വെടിഞ്ഞഥ
 നിന്റെ കഴുത്തിലുമായ്.
 നിന്നുടെ വീഥി പിഴച്ചിതു നിർദ്ദയ; ഞാനതി-
 നെന്തിഹ ചെയ്യുമെടോ?

സ്രദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി...(പേജ് 128)

88. സന്തോഷം കണ്ണിനണ്ടായ്, മനസി പതികയും
 ചെയ്തു, കിട്ടാനുപായം
 ചിന്തിച്ചു, രാഗമേറി, സ്സഖിയുടെ വഴിയായ്
 വാർത്ത പൊയ്ക്കാണ്ടിരിക്കേ
 ചന്തത്തിൽ പുൽകിടന്നോരമിതസുഖമിരി-
 ക്കട്ടെ, കാനേടെ ഗേഹോ-
 പാന്തത്തിൽ സ്വന്തമായ് വെറുതെ തെരുവിലല-
 ണ്തിടിലും ബ്രഹ്മസൗഖ്യം.

സ്രഗാര

മൂലശ്ലോകം: ചക്ഷുഃപ്രിത്യാ നിഷണ്ണേ...(പേജ് 129)

89. ക്രീഡാന്തത്തിലഴിഞ്ഞ കാഞ്ചി തടയും
 കാലാർന്നു ദീപം കെട്ട-
 ത്തിടാൻ കൈമലർ വീശി വീശി വിവശ-
 ഷെട്ടും ഫലിക്കായ്യാൽ
 പാടേ പൊട്ടിയ പുഷ്പമാലകളെറി-
 ണത്തൊന്നായ് പ്രിയൻ തന്റെ കൺ
 മൂടുനോരവൾ തന്റെ മന്ദഹസിതം
 നോക്കുന്നു നന്നായവൻ.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: കരകിസലയം ധൃത്യാ...(പേജ് 131)

90. (പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.)

മൂലശ്ലോകം: പരാമീ കോപേന...(പേജ് 132)

91. സ്വന്തം കണ്ണെത്തുവോളം പ്രിയനുടെ വഴിതാൻ
 നോക്കിയുൾത്താപമേന്തി-
 ട്വന്തിക്കാൾ പോക്കു വിട്ടോരളവു വഴികളിൽ
 സഞ്ചരിച്ചോരു ശേഷം
 പാമ്പസ്സീ വീട്ടിലേക്കായഴലൊടൊരു പദം
 വെച്ചു പിന്നേയുമേവം
 കാന്തൻ വന്നെത്തുമോയെന്നിതി ഗളമുടനെ-
 ചിന്തിരിച്ചേറെ നോക്കി.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ആദൃഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ...(പേജ് 133)

92. ദേശാന്തം, കാടുതോടഗ്നിരികളിതുകൾ ത-
 നപ്പുറത്താഴിടുന്നാ
 വേശപ്പെണ്ണെസ്സമീക്ഷിപ്പതിനൊരു വിധവും
 സാദ്ധ്യമല്ലെന്നറിഞ്ഞു
 ലേശം പാദാഗ്രമുന്നിട്ടുടനടനെ ഗളം
 പൊക്കിയദ്ദിക്കിലേക്കാ-
 യാശിക്കും പാമ്പനെന്നോ മിഴിയിലെ ജലവും
 പോക്കി നോക്കുന്നു പാരം

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: ദേശൈരന്തരിതാ ശതൈശ്ച...(പേജ് 134)

93. വേർത്തിടാനെന്തു വക്ത്രം? പരമതു വെയിലാൽ
 കണ്ണുരണ്ടും തുടുപ്പാൻ?
 തദ്യാകൃം കേട്ടു കോപാൽ, കുറുനിര ചിതറാ-
 നെന്തുവാൻ? കാറ്റിനാലേ
 പത്തിക്കീറ്റുതു മാഞ്ഞു? തുണിയുടെ തലയാൽ
 ക്ഷീണമോ? പോയിവന്നി,-
 ട്ടുകതായുക്തം സമസ്തം പഠക മുറിപെടാൻ
 ചുണ്ടിലെന്താണു തോഴി.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: സ്വീന്നം കേന മുഖം...(പേജ് 135)

94. വിട്ടാലും ഹേ! കഠിനഹൃദയേ
 പൊയ്ക്കുമാ ഭ്രാന്തിയൊക്കെ-
 പെട്ടെന്നുള്ളാപ്പിശൂനമൊഴിയാൽ
 കഷ്ടമാക്കൊല്ല നീ മാം
 ആട്ടേ സത്യം നിയതമിതൃതാ-
 നെന്നു നീ നിശ്ചയിച്ചാ-
 ലിഷ്ടം മുശോ; മയി സപദി ചെ-
 യ്താഴ്ന്നോ! തോഷമോടേ.

മന്ദാക്രാന്ത

മൂലശ്ലോകം: കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം...(പേജ് 137)

95. പാരതൈപ്പരികം ചുളിച്ചു നയനം
 ചിമ്മിക്കഴിച്ചേൻ ചീരം
 പാരം പുഞ്ചിരിതാനടക്കിയുരിയാ-
 ടാതെക്കഴിച്ചേൻ ചീരം
 ധീരത്വം സ്ഥിരമാചരിക്കുവതിനായ്
 ഹൃത്താരുഠപ്പിച്ചു ഞാൻ
 തീരെച്ചെയ്തിതു മാനയത്നമഖിലം
 ദൈവത്തിലല്ലോ ഫലം.

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ഭൂദേവോ ഗണിതശിരം...(പേജ് 138)

96. കാക്കൽ കുമ്പിട്ടമശ്രു വാർത്തു കരയും
 ചിത്തം ഹരിക്കുന്നൊരാ
 വാക്കോതും ദ്രവഗാഢമായ് തഴുകിടും
 ചുംബിച്ചിടും സാദരം
 ഓർക്കിൽ പാരമതാണു മാനഗുണമെ-
 ന്നാലും മടിക്കുന്നു തൊ-
 നൾക്കാമ്പിൽ പ്രിയമാന്നിടും ദയിതനോ-
 ടെന്തൊന്നു ചെയ്വേൻ സഖീ

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

മൂലശ്ലോകം: ചരണപതനം സാസ്രാലാപാ...(പേജ് 140)

97. കട്ടിന്മേൽ കാന്തനെത്തിക്കയറിയ സമയം
 തൽക്ഷണം തന്നെ വസ്ത്രം
 കെട്ടും വിട്ടല്ലനേരം കടിയിലഴിയുമ-
 കാഞ്ചിയാൽ തങ്ങി നിന്നു
 ഒട്ടോർക്കുന്നിത്രമാത്രം സഖി; യവനുടെ ന-
 ല്ലംഗ സംഗത്തിലെൻ ഹൃ-
 ത്തട്ടിൽ ജ്ഞാനം വെടിഞ്ഞേനവനെവനിവളാർ-
 ഭോഗമെന്തെന്നതെന്നും.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: കാന്തേ തല്ലമുപാഗതേ...(പേജ് 141)

98. നിശ്വാസത്താൽ ദഹിച്ചു മുഖ, മകമലരിൻ
 വേരുകൂടിപ്പൊരിഞ്ഞു
 നിശ്ശേഷം നിരൂയില്ലാ, നിശയിലനിശവും
 രോദനം ചെയ്തു തന്നെ
 കാർശ്യം മെയ്യിൽ കവിഞ്ഞു, പ്രിയമുഖമധുനാ
 കാഞ്ചതില്ലാ പണിഞ്ഞേൻ
 വശ്യം ഞാൻ കൈവെടിഞ്ഞേനഹഹ സഖികളേ,
 യെന്തുവാൻ മാനലാഭം.

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നിശ്വാസാ വദനം ദഹന്തി...(പേജ് 142)

99. വീട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവേശം ലവവുമവൾ തടു-
 ത്തില്ല, തൻ ദുർമ്മുഖത്തെ-
 ക്കാട്ടീലാ, കോപഭാവത്തോടു പരുഷഗിരം
 ചെറു മേ ചൊന്നതില്ലാ
 പെട്ടെന്നങ്ങങ്ങത്തിടുന്ന പ്രിയതമനിൽ വെറും
 സ്വസ്ഥനാ മർത്തുനെന്നാ
 മട്ടിൽ കൺ കോണിനാലേ തരളതരളമാം
 നോട്ടമൊട്ടൊട്ടു വീട്ടാൾ

സ്രഗ്ദ്ധാര

മൂലശ്ലോകം: നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ...(പേജ് 143)

100. നേരമ്പോക്കിൽ പ്രിയൻ പുത്തുകിൽ വടിവിലൊളി-
 ചീക്കയാൽ ക്രിഡ ചെയ്വാൻ
 നേരം വൈകമ്പോളെന്തോ ചിലതു വിവശയായ്
 ചൊല്ലിടും തനിയെത്താൻ
 താരമ്പൻ കണ്ടു വേഗം സുരതസമരവും
 പോരിനുള്ളൊരു കോപ്പും
 തിരേയില്ലെങ്കിലും വേണ്ടവയുടെനെ നിവൃ-
 ത്തിച്ചു തൽക്കാലയോഗ്യം

സ്രഗാര

മൂലശ്ലോകം: പ്രിയകൃതപടന്യേയ... (പേജ് 144)

101. പുതിയ കിസലയത്തോടൊത്തു ചമ്പത്തി നിരാർ-
 ന്നതി വിവശതയോടേ നൃപുരം ചേർന്ന കാലാൽ
 പതിവു ദയിത കുറ്റം മൂലമേറ്റം ചവിട്ടും
 പതി സുകൃതി സുമാസ്ത്രൻ സ്വീകരിച്ചൊരു മർത്തുൻ.

മാലിനി

മൂലശ്ലോകം: സാലക്തകേന നവപല്ലവ... (പേജ് 145)

7 മുലകൃതിയുടെ വിവിധപാഠങ്ങൾ

അമരുകശതകത്തിനു പല പാഠങ്ങളുണ്ട്. പ്രധാനപ്പെട്ട പാഠങ്ങൾ.

1. S: വേമദ്രുപാലന്റെ തെക്കൻ പാഠം [2]. ഇതാണ് കേരളത്തിലെ മറ്റു പരിഭാഷകരും വ്യാഖ്യാതാക്കളും അവലംബിച്ചത്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവലംബവും അതു തന്നെ. 101 ശ്ലോകങ്ങൾ.
2. E: രവിചന്ദ്രന്റെ കിഴക്കൻ പാഠം [1]. 100 ശ്ലോകങ്ങൾ.
3. W: അർജ്ജുനന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ പാഠം [3]. ഇതാണെന്നു തോന്നുന്നു ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ പാഠം. 102 ശ്ലോകങ്ങൾ.
4. R: അഗ്രമദേവകുമാരന്റെ പാഠം. മറ്റു മൂന്നു പാഠങ്ങളിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തും കുറേക്കൂടി ചേർത്തുമുള്ള പാഠമാണിത്. 114 ശ്ലോകങ്ങൾ.

മൊത്തത്തിൽ 136 ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്. അവ അകാരാദിക്രമത്തിൽ ([2]-ൽ നിന്നു കിട്ടിയ വിവരമനുസരിച്ച് പട്ടിക 1-ൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒരേ ശ്ലോകങ്ങൾക്കു തന്നെ പല പാഠങ്ങളിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ട്.

ശ്ലോകം	വൃത്തം	പാഠങ്ങൾ			
		S	E	R	W
അംഗം ചന്ദനപാണു	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	59	72	-
അംഗാനാമതിതാനവം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	45	45	51	50
അംഗുലഗ്രനഖൈന	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	6	80	5	5
അച്ഛിന്നം നയനാംബു	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	78	-	-	-
അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖിം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	16	14	18	17
അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	72	-	107	93
അനല്പചിന്താരേ	വസന്തമാലിക	-	-	78	65
അനാലോച്യപ്രേമ്നഃ	ശിഖരിണി	84	76	94	80
അലസവലിതൈഃ	ഹരിണി	5	4	4	4
അസ്താം വിശ്വസനം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	57	-	76	63
അഹം തേനാഹുതാ കിമപി	ശിഖരിണി	66	-	112	98
ആദൃഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	91	74	90	76
ആയസ്താ കലഹം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	63	-	-	-
ആയാതേ ദധിതേ മനോരഥ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	86	75	91	77
ആലംബ്യാംഗണവാപികാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	83	-	92	78
ആലോലാമളകാവലിം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	3	3	3	3
ആശംക്യ പ്രണതിം പടാന്ത	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	42	42	48	47
ഇതി പ്രിയേ പൃച്ഛതി	വംശസ്ഥം	-	-	79	66
ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം	ശിഖരിണി	-	-	108	94
ഇയമസൗ തരളായത	ദ്രുതവിളംബിതം	-	51	60	-
ഉരസി നിഹിതസ്താരോ	ഹരിണി	29	28	31	31
ഊരുദ്യയം മൃഗദൃശഃ	വസന്തതിലകം	-	95	-	-
ഏകത്രാസനസംഗതിഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	17	15	19	18

പട്ടിക 1: എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും അകാരാദിക്രമത്തിൽ

ശ്ലോകം	വൃത്തം	പാഠങ്ങൾ			
		S	E	R	W
ഏകസ്തിഷ്ഠരയനേ പരാമുഖ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	21	19	23	23
ഏകസ്തിഷ്ഠരയനേ വിപക്ഷ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	23	83	25	22
കഠിനഏദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം	ഹരിണി	94	47	54	53
കഥമപി കൃതപ്രയാപത്താ	ഹരിണി	76	73	89	75
കഥമപി സഖി ക്രിഡാ	ഹരിണി	14	12	15	15
കപോലേ പത്രാജീ	ശിഖരിണി	85	87	95	81
കരകിസലയം ധൃത്യാ	ഹരിണി	89	-	104	90
കാഞ്ചാ ഗാവതരാവബദ്ധ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	20	18	22	21
കാന്തേ കത്യപി	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	25	-	-
കാന്തേ തല്പമുപാഗതേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	97	-	-	101
കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	41	41	47	46
കിഞ്ചിന്മുദ്രിതപംസവഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	-	59	-
കൃതോ ദുരാദേവ	ശിഖരിണി	56	82	14	14
കോപസ്സയാ ഹൃദി	വസന്തതിലകം	-	94	-	-
കോപാൽ കോമളലോല	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	10	8	9	9
കോപോ യത്ര ഭൂകിരചനാ	മന്ദാക്രാന്ത	33	34	39	38
കൃ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോര	വസന്തതിലകം	68	69	85	71
കൃചിത്താംബുലാകതഃ	ശിഖരിണി	65	-	-	-
ക്ഷീപ്തോ ഹസ്താവലനഃ	സ്രഗ്ദ്ധാര	2	2	2	2
ഗതേ പ്രേമാവേശേ	ശിഖരിണി	38	38	44	43
ഗാവശാലിംഗനവാമനീകൃത	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	35	36	41	40
ചക്ഷുഃപ്രിത്യോ നിഷണ്ണേ	സ്രഗ്ദ്ധാര	88	-	114	100
ചപലഏദയേ കിം	ഹരിണി	48	96	57	56
ചരണപതനം സാന്ദ്രാലാപാ	ഹരിണി	96	-	109	95
ചരണപതനപ്രയാഖ്യാനാൽ	ഹരിണി	19	17	21	20
ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാന	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	64	90	101	87
ചിരവിരഹിണോരൽകണ്ഠ	ഹരിണി	39	39	45	44
ജാതാ നോത്കലികാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	78	98	84
ജ്യാകൃഷ്ണിബദ്ധ	വസന്തതിലകം	1	1	1	1
തതശ്ചാഭിജ്ഞായം	ശിഖരിണി	-	-	53	52
തദ്യക്ത്രാഭിമുഖം മുഖം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	12	81	11	11
തന്വംഗ്യാ ഗുരുസന്നിധൗ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	91	110	96
തന്വീ ശരന്ത്രീപഥഗാ	വസന്തതിലകം	-	99	-	-
തപ്തേ മഹാവിരഹ	വസന്തതിലകം	-	89	100	86
തസ്മാസ്സാന്ദ്രവിലേപന	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	24	22	27	26
ത്വം മുധാക്ഷി വിനൈവ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	25	23	28	27
ദന്തോഽസ്മാഃ പ്രണയഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	7	5	6	6
ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്പതോഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	15	13	16	16
ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	40	40	46	45
ദുരാദൃത്യകമാഹതേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	44	44	50	49
ദൃഷ്ടഃ കാതരനേത്രയാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	70	79	99	85
ദൃഷ്ട്വൈകാസനസംഗതേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	18	16	20	19
ദേവേശരന്തരിതാ ശതൈശ്ച	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	92	93	113	99
ധീരം വാരിധരസ്യ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	11	13	13

പട്ടിക 1: എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും അകാരാദിക്രമത്തിൽ

ശ്ലോകം	വൃത്തം	പാഠങ്ങൾ			
		S	E	R	W
ന ജാനേ സമ്മുഖായാതേ	അനുഷ്ടുപ്പ്	-	63	77	64
നഭസി ജലദലക്ഷ്മീം	മാലിനി	49	50	-	-
നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ	വസന്തതിലകം	99	-	-	-
നാപേതോരനയേന യഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	37	-	43	42
നാര്യോ മുശാശാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	9	7	8	8
നിശ്ശേഷ്യതചന്ദനം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	61	-	-	-
നിശ്യാസാ വദനം ദഹന്തി	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	98	-	106	92
നീത്യാച്ചൈരിക്ഷിപന്തഃ	സ്രഗ്ദ്ധാര	-	54	64	-
പടാലഗേ പത്യൗ	ശിവരിണി	36	37	42	41
പരാചി കോപേന	ശിവരിണി	90	-	-	-
പരിമ്ലാനേ മാനേ	ശിവരിണി	55	21	26	25
പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	22	20	24	24
പശ്യാശ്ശേഷവിശീർണ്ണ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	77	72	88	74
പാദാസക്തേസുചിരമിഹതേ	മന്ദാക്രാന്ത	75	65	81	68
പീതസ്തുഷാരകിരണോ	വസന്തതിലകം	-	49	65	-
പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി	വസന്തതിലകം	-	68	83	-
പുരസ്തന്വ്യാ ഗോത്ര	ശിവരിണി	-	46	52	51
പുരാഭൂദസ്മാകം	ശിവരിണി	81	66	82	69
പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	67	-	-	-
പ്രയച്ഛാഹാരം മേ	സ്രഗ്ദ്ധാര	-	-	17	-
പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	31	31	36	35
പ്രഹരവിരതൗ മദ്ധ്യേ	ഹരിണി	13	9	12	12
പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	27	26	30	29
പ്രാതഃപ്രാതരപാഗതേന	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	30	29	34	33
പ്രാസാദേ സാ ദിശി	മന്ദാക്രാന്ത	-	-	-	102
പ്രിയകൃതപടസ്തേയ	ഹരിണി	100	-	-	-
ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	50	53	63	57
ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥ	ഹരിണി	28	27	32	30
ഭൂദേദോ ഗണിതശ്ചിരം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	95	92	111	97
ഭൂഭോഗേ രചിതേപി	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	26	24	29	28
മനം മുഗ്രിതപാംസവഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	48	58	-
മലയമരുതാം ബ്രാതാ	ഹരിണി	-	84	33	32
മുശോ മുശാതയൈവ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	82	67	84	70
മ്ലാനം പാണ്ഡു കൃശം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	62	-	102	88
യാതാഃ കിം ന മിലന്തി	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	11	10	10	10
യാസ്മാമിതി സമുദ്യതസ്യ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	-	93	79
രാത്രൗ വാരിഭരോലസാംബുദ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	46	97	55	54
രാമാണാം രമണീയ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	58	71	-
രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	87	-	-	-
ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	53	62	75	62
ലലനാലോലധമ്മില്ല	അനുഷ്ടുപ്പ്	-	-	66	-
ലാക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാട	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	71	88	-	60
ലിഖന്നാസ്തേ ഭൂമിം	ശിവരിണി	8	6	7	7
ലിലാതാമരസാഹതോന്യ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	80	70	86	72

പട്ടിക 1: എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും അകാരാദിക്രമത്തിൽ

ശ്ലോകം	വൃത്തം	പാഠങ്ങൾ			
		S	E	R	W
ലോലഭ്രൂലതയാ വിപക്ഷദി	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	69	-	97	83
വരമസൗ ദിവസോ ന	ദ്രുതവിളംബിതം	-	60	73	-
വാന്തി കൽഹാരസുഭോഗഃ	അനുഷ്ടുപ്പ്	-	-	67	-
വാന്തൈർല്ലോചനവാരിഭിഃ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	52	61	74	61
വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം	ഹരിണി	54	64	80	67
ശാന്ത്യസാഃ കാഞ്ചി	ശിഖരിണി	73	-	-	-
ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	74	77	96	82
ശൂന്യാ നാമാപി	സ്രഗ്ദ്ധാര	58	57	70	59
ശൂന്യാകസ്താനിശീമേ	സ്രഗ്ദ്ധാര	-	55	68	-
ശ്ലീഷുഃ കണ്ഠേ കിമിതി	മന്ദാക്രാന്ത	51	56	69	58
സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	59	-	105	91
സന്ദഷ്ടാധരപല്ലവാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	4	32	37	36
സാ യാവന്തി പദാന്യളിക	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	43	43	49	48
സാ ബാലാ വയം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	30	35	34
സാലക്തകം ശതദളാ	വസന്തതിലകം	-	86	61	-
സാലക്തകേന നവപല്ലവ	വസന്തതിലകം	101	52	62	-
സുതന്ദ ജഹിഹി മൗനം	മാലിനി	34	35	40	39
സുപ്ലോഽയം സഖി സുപ്യതാം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	32	33	38	37
സൈവാഹം പ്രമദാ	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	-	103	89
സ്പുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം	ഹരിണി	79	71	87	73
സ്മരരസനദീപുരേണോഽശഃ	ഹരിണി	60	-	-	-
സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	47	85	56	55
സ്വിന്നം കേന മുഖം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	93	-	-	-
ഹാരോ ജലാർദ്രവസനം	വസന്തതിലകം	-	98	-	-
ഹാരോഽയം ഹരിണാക്ഷിണാം	ശാർദൂലവിക്രിഡിതം	-	100	-	-
മൊത്തം ശ്ലോകങ്ങൾ		101	100	114	102

പട്ടിക 1: എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും അകാരാദിക്രമത്തിൽ

8 വൃത്തങ്ങൾ

11 വൃത്തങ്ങൾ ഇതിലെ മൂലശ്ലോകങ്ങളിലും മൂന്നു പരിഭാഷകളിലും കൂടി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ മൂലകൃതിയുടെ മറ്റു പാഠങ്ങളിൽ മൂന്നു വേറെ വൃത്തങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയും അവയുടെ ലക്ഷണങ്ങളും താഴെ.

വൃത്തം	അക്ഷരം	ലക്ഷണം
മദിര	22	-പപ-പപ-പപ-പപ-പപ-പപ-പപ-
സ്രഗ്ദ്ധര	21	----പ-പ പപപപപ- -പ--പ--
കസുമമഞ്ജരി	21	-പ-പപ -പ-പപ -പ-പപ -പ-
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം	19	---പപ-പ-പപ- --പ--പ-
ഹരിണി	17	പപപപ- ---- പ-പപ-പ-
പൃത്ഥ്വി	17	പ-പപ-പ- പപ-പ--പ-
മന്ദാക്രാന്ത	17	---- പപപപ- -പ--പ--
ശിഖരിണി	17	പ----- പപപപ- -പ-
പഞ്ചചാമരം	16	പ-പ-പ-പ-പ-പ-പ-പ-
മാലിനി	15	പപപപപ-- -പ--പ--
വസന്തതിലകം	14	--പ-പപ-പപ-പ--
വംശസ്ഥം	12	പ-പ--പ-പ-പ-
ദ്രുതവിളംബിതം	12	പപ-പ-പ-പ-
അനുഷ്ടുപ്പ്	8	(സങ്കീർണ്ണമായ ലക്ഷണം)

ഈ വൃത്തങ്ങൾ ഓരോ കൃതിയിലും ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ:

വൃത്തം	വേണുഭൂപാലന്റെ പാഠം				മറ്റു പാഠങ്ങൾ
	അമരകൻ	ഉമേഷ്	കേരളവർമ്മ	മാനവിക്രമൻ	
മദിര				5	
സ്രഗ്ദ്ധര	3	4	59	66	2
കസുമമഞ്ജരി		2	1	2	
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം	61	73	36	22	11
ഹരിണി	16	4	1		1
പൃത്ഥ്വി			1		
മന്ദാക്രാന്ത	3	4	1	3	1
ശിഖരിണി	12	6	1		4
പഞ്ചചാമരം		2			
മാലിനി	2	2	1	1	
വസന്തതിലകം	4	4			8
വംശസ്ഥം					2
ദ്രുതവിളംബിതം					2
അനുഷ്ടുപ്പ്					4
	101	101	101	99	35

മൂന്നു പരിഭാഷകർ മുലശ്ലോകങ്ങളുടെ വൃത്തം മാറ്റിയതിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ:

വൃത്തങ്ങൾ	ഉമേഷ്	കേരളവർമ്മ	മാനവിക്രമൻ
സ്രദ്ധാര ⇒ സ്രദ്ധാര	3	3	2
സ്രദ്ധാര ⇒ ശാർദൂലവിക്രീഡിതം			1
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം ⇒ മദിര			3
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം ⇒ സ്രദ്ധാര	1	51	43
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം ⇒ കസുമമഞ്ജരി	2	1	1
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം ⇒ ശാർദൂലവിക്രീഡിതം	58	9	11
ശാർദൂലവിക്രീഡിതം ⇒ മന്ദാക്രാന്ത			3
ഹരിണി ⇒ മദിര			1
ഹരിണി ⇒ സ്രദ്ധാര		2	8
ഹരിണി ⇒ ശാർദൂലവിക്രീഡിതം	9	13	6
ഹരിണി ⇒ ഹരിണി	4		
ഹരിണി ⇒ മന്ദാക്രാന്ത	1	1	
ഹരിണി ⇒ പഞ്ചചാമരം	2		
മന്ദാക്രാന്ത ⇒ സ്രദ്ധാര		1	3
മന്ദാക്രാന്ത ⇒ ശാർദൂലവിക്രീഡിതം		2	
മന്ദാക്രാന്ത ⇒ മന്ദാക്രാന്ത	3		
ശിവരിണി ⇒ മദിര			1
ശിവരിണി ⇒ സ്രദ്ധാര		1	7
ശിവരിണി ⇒ കസുമമഞ്ജരി			1
ശിവരിണി ⇒ ശാർദൂലവിക്രീഡിതം	6	11	3
ശിവരിണി ⇒ ശിവരിണി	6		
മാലിനി ⇒ സ്രദ്ധാര		1	2
മാലിനി ⇒ മാലിനി	2	1	
വസന്തതിലകം ⇒ സ്രദ്ധാര			1
വസന്തതിലകം ⇒ ശാർദൂലവിക്രീഡിതം		1	1
വസന്തതിലകം ⇒ ഹരിണി		1	
വസന്തതിലകം ⇒ പൃത്വി		1	
വസന്തതിലകം ⇒ ശിവരിണി		1	
വസന്തതിലകം ⇒ മാലിനി			1
വസന്തതിലകം ⇒ വസന്തതിലകം	4		
വൃത്താനുവൃത്തം	80/101	13/101	13/99

9 സൂചിക: വിശദീകരണം

വിശദമായ ഒരു സൂചിക (index) ഇനി വരുന്ന പേജുകളിലുണ്ട്. ഓരോ ശ്ലോകത്തിന്റെയും കൂടെ അതിന്റെ പേജ് നമ്പരും അതിലേക്കു പോകാനുള്ള ക്ലിക്ക്ബിൾ ലിങ്ക് ഉണ്ട്. താഴെച്ചേർക്കുന്ന സൂചികകൾ ഈ പുസ്തകത്തിലുണ്ട്.

1. (A) **മൂലശ്ലോകങ്ങൾ** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ അമരുകശതകം മൂലകൃതിയുടെ നാലു പാഠങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും അകാരാദിക്രമത്തിൽ കാണാം. ഓരോ ശ്ലോകത്തോടൊപ്പം അത് ഏതൊക്കെ പാഠങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.
 - S: വേമദ്രപാലന്റെ ദാക്ഷിണാത്യ (Southern) പാഠം.
 - E: രവിചന്ദ്രന്റെ പൂർവ്വ (Eastern) പാഠം.
 - W: അർജ്ജുനവർമ്മദേവന്റെ പശ്ചിമ (Western) പാഠം.
 - R: തദ്ദേശവകുമാരന്റെ പാഠം.
2. (B) **പരിഭാഷ (ഉമേഷ്)** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ വേമദ്രപാലന്റെ പാഠത്തിനുള്ള ഉമേഷിന്റെ പരിഭാഷകൾ അകാരാദിക്രമത്തിൽ കാണാം.
3. (C) **മറ്റു പരിഭാഷകൾ (ഉമേഷ്)** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ വേമദ്രപാലന്റെ പാഠത്തിനുള്ള ഉമേഷിന്റെ മറ്റു പരിഭാഷകൾ അകാരാദിക്രമത്തിൽ കാണാം.
4. (D) **പരിഭാഷ (കേരളവർമ്മ)** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ വേമദ്രപാലന്റെ പാഠത്തിനുള്ള കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ പരിഭാഷകൾ അകാരാദിക്രമത്തിൽ കാണാം.
5. (E) **പരിഭാഷ (മാനവിക്രമൻ)** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ വേമദ്രപാലന്റെ പാഠത്തിനുള്ള പടിഞ്ഞാറേ കോവിലകത്ത് മാനവിക്രമൻ ചെറിയനജൻ രാജയുടെ പരിഭാഷകൾ അകാരാദിക്രമത്തിൽ കാണാം.
6. (F) **വൃത്തങ്ങൾ** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ നാലു പാഠങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ മൂലശ്ലോകങ്ങളും എല്ലാ പരിഭാഷകളും ഓരോ വൃത്തം തിരിച്ച് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ വൃത്തത്തിന്റെയും താഴെ ആ വൃത്തത്തിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ അകാരാദിക്രമത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ ശ്ലോകവും ഏതു കൃത്തിയിൽ നിന്നാണെന്നും താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.
7. (G) **മറ്റു ശ്ലോകങ്ങൾ** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും അമരുകശതകവുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുമായ ശ്ലോകങ്ങൾ.
8. (H) **എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും പരാമർശങ്ങളും** എന്ന വിഭാഗത്തിനു താഴെ ഇതിലെ എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും (പേജ് നമ്പർ കട്ടിയുള്ള അക്ഷരത്തിൽ) അവയെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും (പേജ് നമ്പർ കട്ടി കുറഞ്ഞ അക്ഷരത്തിൽ) അകാരാദിക്രമത്തിൽ.
9. **കൂടാതെ ഇതിലെ ചിത്രങ്ങൾ, വ്യക്തികൾ, പുസ്തകങ്ങൾ ഇവയുടെ ഇൻഡക്സും.**
 - A അമരുകന്റെ മൂലശ്ലോകം.

U ഉമേഷിന്റെ പരിഭാഷ.

K കേരളവർമ്മയുടെ പരിഭാഷ.

M മാനവിക്രമന്റെ പരിഭാഷ.

സൂചിക

(A) മൂലശ്ലോകങ്ങൾ

അംഗം ചന്ദനപാണു (ER)	153	ചപലഹൃദയേ കിം (SERW)	83
അംഗാനാമതിതാനവം (SERW)	80	ചരണപതനം സാന്ദ്രാലാപം (SRW)	140
അംഗുലഗുണവൈന (SERW)	33	ചരണപതനപ്രത്യോഖ്യാനാത് (SERW)	48
അച്ഛിന്നം നയനാംബു (S)	116	ചിന്താമോഹനിബദ്ധ്യമാന (SERW)	101
അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീം (SERW)	45	ചിരവിരഹിണോരുതകണ്ഠ (SERW)	72
അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ (SRW)	109	ജാതാ നോത്കലികാ (ERW)	149
അനല്ലചിന്താരേ (RW)	148	ജ്യാകൃഷ്ടിബദ്ധ (SERW)	26
അനാലോച്യപ്രേമ്ണഃ (SERW)	124	തതശ്ചാഭിജ്ഞായ (RW)	148
അലസവലിതൈഃ (SERW)	31	തദ്യക്ത്രാഭിമുഖം മുഖം (SERW)	39
അഹം തേനാഹൃതാ കിമപി (SRW)	103	തന്വംഗ്യാ ഗുരുസന്നിധൗ (ERW)	150
ആദൃഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ (SERW)	133	തന്വി ശരന്ത്രീപഥഗാ (E)	155
ആയന്ത്യാ കലഹം (S)	100	തപ്തേ മഹാവിരഹ (ERW)	149
ആയാതേ ദധിതേ മനോരഥ (SERW)	127	തസ്യോസ്സാന്ദ്രവിലേപന (SERW)	55
ആലംബ്യാംഗണവാപികാ (SRW)	123	ത്വം മുശാക്ഷി വിനൈവ (SERW)	57
ആലോലാമളകാവലീം (SERW)	29	ദത്തോഽസ്യഃ പ്രണയഃ (SERW)	34
ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത (SERW)	77	ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ (SERW)	43
ആസ്ത്യാം വിശ്വസനം (SRW)	94	ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ (SERW)	74
ഇതി പ്രിയേ പൃച്ഛതി (RW)	149	ദൂരാദൃശ്യകമാഹതേ (SERW)	79
ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം (RW)	150	ദൃഷ്ടഃ കാതരനേത്രയാ (SERW)	107
ഇയമസൗ തരളായത (ER)	153	ദൃഷ്ട്വൈകാസനസംഗതേ (SERW)	47
ഉരസി നിഹിതസ്താരോ (SERW)	61	ദേശേശരന്തരിതാ ശതൈശ്ച (SERW)	134
ഉരുദ്വയം മൃഗദൃശഃ (E)	155	ധീരം വാരിധരസ്യ (ERW)	147
ഏകത്രാസനസംഗതിഃ (SERW)	46	ന ജാനേ സമുഖായാതേ (ERW)	148
ഏകസ്നിഞ്ചരയനേ പരാന്മുഖ (SERW)	51	നഭസി ജലദലക്ഷ്മീം (SE)	84
ഏകസ്നിഞ്ചരയനേ വിപക്ഷ (SERW)	54	നാനന്ദഃ പ്രവേശമരുണ (S)	143
കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തിം (SERW)	137	നാപേതോന്നയനേ യഃ (SRW)	69
കഥമപി കൃതപ്രത്യാപത്തൗ (SERW)	114	നാര്യോ മുശാശാഠ (SERW)	36
കഥമപി സഖി ക്രിഡാ (SERW)	42	നിശ്യാസാ വദനം ദഹന്തി (SRW)	142
കപോലേ പത്രാജീ (SERW)	125	നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം (S)	98
കരകിസലയം ധൃത്യാ (SRW)	131	നീത്യാച്ചൈർവിക്ഷിപന്തഃ (ER)	151
കാഞ്ചാ ഗാവതരാവബദ്ധ (SERW)	49	പടാലഗ്നേ പത്യൗ (SERW)	68
കാന്തേ കത്യപി (E)	156	പരാചീ കോപേന (S)	132
കാന്തേ തല്ലമുപാഗതേ (SW)	141	പരിമ്ലാനേ മാനേ (SERW)	92
കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ (SERW)	76	പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത (SERW)	53
കിഞ്ചിന്മുദ്രിതപാംസവഃ (R)	151	പശ്യാശ്ശേഷവിശീർണ്ണ (SERW)	115
കൃതോ ദുരാദേവ (SERW)	93	പാദാസങ്കേതസ്മിരമിഹതേ (SERW)	113
കോപസ്ത്വയാ ഹൃദി (E)	155	പീതസ്തുഷാരകിരണോ (ER)	152
കോപാത് കോമളലോല (SERW)	37	പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി (ER)	154
കോപോ യത്ര ഭൂകുടിരചനാ (SERW)	65	പുരസ്തന്ത്യാ ഗോത്ര (ERW)	147
കൃപ്രസ്മിതാസി കരഭോരു (SERW)	105	പുരാഭൂദസ്മാകം (SERW)	121
കൃചിത്താംബുലാകതഃ (S)	102	പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ (S)	104
ക്ഷിപ്തോ ഹസ്താവലഗഃ (SERW)	27	പ്രയച്ഛാകാരം മേ (R)	151
ഗതേ പ്രേമാവേശേ (SERW)	70	പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം (SERW)	63
ഗാവശാലീംഗനവാമനീകൃത (SERW)	67	പ്രഹരവിരതൈഃ മദ്ധ്യേ (SERW)	41
ചക്ഷുഃപ്രിത്യാ നിഷണ്ണേ (SRW)	129	പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ (SERW)	59
		പ്രാതഃപ്രാതരപാഗതേന (SERW)	62

പ്രാസാദേ സാ ദിശി (W)	150	അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കു	131
പ്രിയകൃതപടസ്തേയ (S)	144	ഇതുവരെയകന്ന്	72
ബാലേ നാമ വിമുഞ്ച (SERW)	86	ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു	135
ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥ (SERW)	60	ഇന്നിൻ ശേഷമെന്നിക്കു	109
ഭൃദേദോ ഗണിതശ്ചിരം (SERW) ...	138	ഇന്നീപ്പെണ്ണുരതൊണ കൊണ്ടു	49
മന്ദം മുദ്രിതപാംസവഃ (ER)	153	ഈ രാവിലീയിരുളിലെങ്ങു	105
മലയമന്ദതാം വ്രാതാ (ERW)	147	ഉണ്ടാം നൂറു വനങ്ങളും	134
മുശോ മുശാതയൈവ (SERW)	122	ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം	67
മൂന്നം പാണ്ഡു കൃശം (SRW)	99	എന്തേ നിന്റെ ശരീരം	80
യാതാഃ കിം ന മിലന്തി (SERW)	38	എന്തേ മൗവ്യം പെരുതും	88
യാസ്യാമിതി സമുദ്യതസ്യ (RW) ...	149	എന്നും നിൻ കാൽ തടവി	113
രാത്രൗ വാരിഭരോലസാംബുദ (SERW)	81	എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ	133
രാമാണാം രമണീയ (ER)	152	എന്നും രാവിലെയെത്തി	62
രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി (S)	128	എന്നോടിന്നിവളെന്തു	53
ലഗ്നാ നാംശൂകപല്ലവേ (SERW) ...	90	എന്തേൽ സ്വന്തനഖക്ഷതം	82
ലലനാലോലധമ്മില്ല (R)	152	എൻ മാറത്തു കരുത്ത	128
ലക്ഷാലക്ഷ്മ ലലാഃ (SEW)	108	ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ചു	119
ലിഖന്നാസ്തേ ഭ്രമിം (SERW)	35	ഏറെക്കാറ്റു നിറഞ്ഞ	81
ലീലാതാമരസാഹതോന്യ (SERW) .	119	ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ്	121
ലോലഭ്രുലതയാ വിപക്ഷദി (SRW) .	106	ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെ	47
വരമസൗ ദിവസോ ന (ER)	153	കടുക്കും കോപത്താൽ	132
വാന്തി കല്ഹാരസുഭോഃ (R)	152	കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്ഫുരിച്ചും	129
വാന്തൈർല്ലോചനവാരിഭിഃ (SERW)	89	കണ്ണീർ കൈവിലാൽ	33
വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം (SERW) .	91	കത്തും ഹൃത്തൊടു നോക്കി	107
ശാന്ത്യസ്യഃ കാഞ്ചീ (S)	110	കന്നത്തം കലരും പ്രിയനൊടു	78
ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ (SERW)	111	കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ	125
ശ്രുത്യാ നാമാപി (SERW)	95	കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ	137
ശ്രുത്യാകസ്താനിശീഥേ (ER)	154	കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ	70
ശ്ലീഷ്ടഃ കണ്ഠേ കിമിതി (SERW)	88	കാണില്ലാരുമിതെന്നൊച്ച	111
സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ (SRW)	96	കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ	77
സന്ദഷ്ടാധരപല്ലവാ (SERW)	30	കുനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ	48
സാ ബാലാ വയം (ERW)	147	കൂലം കുത്തിയൊലിച്ചു	97
സാ യാവന്തി പദാന്യളിക (SERW) .	78	കേറിക്കൈയിൽ പിടിക്കേ	27
സാലകതകം ശതദളാ (ER)	154	കോപം വന്നാൽ	65
സാലകതകേന നവപല്ലവ (SER) .	145	കോപത്താൽ കരവല്ലിയാം	37
സുതരൺ ജഹിഹി മൗനം (SERW) ...	66	ചഞ്ചലങ്ങളളകങ്ങൾ ചിന്നി	29
സുപ്ലോഽയം സഖി സുപ്യതാം (SERW)	64	ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ്	93
സൈവാഹം പ്രമദാ (RW)	150	ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റ്	30
സ്മുദ്യത ഹൃദയം കാമഃ കാമം (SERW)	118	ചെമ്പഞ്ഞി തന്റെ രസമിട്ടു	145
സ്തരരസനദീപുരേണോഽഃ (S) ...	97	ചേണാർന്നിട്ടിളകിട്ടു	31
സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം (SERW) ...	82	ചേതസ്സിൽ പ്രണയം	83
സ്വിന്നം കേന മുഖം (S)	135	ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊൾ	41
ഹാരോ ജലാർദ്രവസനം (E)	155	ഞാനേറ്റി നിന്നു	26
ഹാരോഽയം ഹരിണാക്ഷിണാം (E)	156	ഞാനോടിച്ചവനെൻ പ്രിയൻ	76
(B) പരിഭാഷ (ഉമേഷ്)		തണ്ടാർന്നിപ്പുരികം	58
അങ്ങിപ്പൊൾ തൊടിയിൽ	123	തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ	51
അടിമലർ പണിയുന്നോരെനെ ..	66	തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം	92
അറിയുമഖിലം, ചുമ്മാതൊന്നും ..	60	തിരികെയണയും കാന്തൻ	114
		തൂകും തന്നുടെ കണ്ണുനീർ	116

രൂകം ബാഷ്പകണങ്ങളാൽ	89	ആവേശത്തോടു പൂ, ഞമർന്നം	160
രൂക്കി നീണ്ടൊരു തോരണം	74	ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (2)	162
തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ	98	ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (3)	163
ദൂരത്തുത്ക്കണ്ണു	79	കടുക്കും കോപത്താൽ (2)	164
ദേ, നിൻ കാന്തന്ദരങ്ങി	64	ചൊല്ലു കാന്ത, പുറപ്പെടുന്ന	159
നാണം കെട്ടവനേ	110	ഡീ, ദേ, യെന്തു കലിപ്പെടീ	160
നീനൊക്കെങ്ങുകമൊന്നെഴിച്ച്	57	മത്തോടാഞ്ഞു പുണർന്നു	160
നീനോടീ മുഖം	45	മുലകളുടെ മേൽ ഹാരം	159
നീനോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം	103	(D) പരിഭാഷ (കേരളവർമ്മ)	
നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിന്റെ	124	അഥാ കാമുകർ കാമകൌതുക	179
നി താൻ പ്രേമമിവൾക്കു	34	അദ്ധ്യാസിച്ചുകൾയാം പതി	170
നി മറ്റോളുടെ മാറിൽ	55	അന്തസ്താപേന	166
നീയിപ്പോഴിവിടുന്നിറങ്ങു	42	അന്യസ്ത്രീദിക്കിലേക്കായ്	182
നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ്	122	ആ ലാക്ഷ്യാങ്കം ലലാട	182
നേരത്തെയെഴുന്നേറ്റൊരേ	46	ആകട്ടേ വിവരം ഗ്രഹിച്ചു	171
നേരേ നിന്ന മുഖം കനിച്ചു	39	ഇക്കാലത്തു മുതൽക്കു	182
നോക്കൂ സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി	115	ഇന്നാലോലാളകാളീ	165
പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല	100	ഉണ്ടാകുന്നൊണ്ടു മേ	179
പാവം പോലെ, യകത്തു	36	ഉൾത്താപത്തോടൊരേ	170
പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ	68	ഉൾപ്പൂവിൽ കോപമപ്പോൾ	173
പുറത്തെങ്ങോ മുറ്റത്തെഴുതി	35	എത്തിക്കാലത്തുകാലത്ത്	172
പുണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു	90	എന്താണീയതികാർശ്യം	176
പൂന്തൻ വാണി തൊടായ്മ	104	എൻമാറിൽ പൂർവ്വം	186
പൂവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ	118	ഏണാക്ഷീ നോക്കി ദീനാ	182
പെണ്ണും മാരന്ദമൊത്തു	43	ഏറക്കാലം പിരിഞ്ഞിട്ട്	174
പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടിൽ	96	ഒട്ടേറത്തട്ടി വാട്ടം	180
പെണ്ണേ, നാഥ, പിണങ്ങാലാ	86	കണ്ടിട്ടേകാസനത്തിൽ	169
പൊള്ളന്നു നെടുവീർപ്പിനാൽ	142	കണ്ടിടാമെന്നൊടൊന്ത്	170
പോയി കൈകളിൽ നിന്നും	63	കണ്ണിന്നാഹ്ലാദമുണ്ടായ്	186
പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും	38	കണ്ണിർ വാത്താർണയിട്ടും	177
പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടവേ	59	കനത്ത നടുരാവിലെങ്ങു	181
ബന്ധുക്കൾ പറയും	69	കയ്യൊ, കൈതവശീല	183
മങ്ങീട്ടും വിളറി	99	കറ്റക്കാർവേണിയാളേ പ്രിയ	175
മാനിക്കാ സഖിമാരെ	94	കഷ്ടപ്പെട്ട വിധോഗിനീ	183
മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക്	91	കാന്തേ മത്സമ്മുഖിനേ	167
മാരൻ വന്നു കിടക്കവേ	141	കാന്തേ, നാഥാ, കയർത്തിടരുതു	177
മുക്തികളുയരുമ്പോൾ	84	കാന്തൻ കേണു കഴൽക്കു	188
മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും	61	കാന്തൻ പൂന്തുകിലേന്തവേ	173
മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട്	102	കാന്തൻ പോയ് വന്ന ശേഷം	186
മെയൊകൈപ്പടരും മുഖം	108	കാന്തൻ വസ്ത്രമൊളിച്ചു	189
രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം	144	കാന്തൻ വിപ്രിയം	171
രോമാഞ്ചം വന്നു മുട്ടും	95	കാമക്രീഡ കഴിഞ്ഞ	187
വന്നപ്പോൾ ദയിതൻ	127	കാമുഷ്ടത്തോടു ലോലായിത	167
വീട്ടിൽ കടപ്പതു	143	കാൽക്കൽ വീണിടുമെന്ന്	175
വീണ്ടു കാൽക്കലവൻ	101	കന്നേലുംകൊങ്കയാളാമവളുടെ	170
വീഴും കാൽക്കലവൻ	140	കേളികോപവശാൽ	168
വേറെ പെണ്ണിനു കാട്ടവേ	106	കോപംകൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു	187
വേറെ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേരു	54	ക്രാന്താകാശാന്തരാളം	177
സാധിച്ചു പുരികം	138	ക്ഷീണം പൂണ്ടുംബുമാഡംബര	176
(C) മറ്റു പരിഭാഷകൾ (ഉമേഷ്)			

കർണ്ണാന്തം കടകാമുഖം 165
 ചിന്തിക്കാതവനുള്ള 185
 ചില്ലിഭംഗം കഴിച്ചുനര 188
 ചുമ്മതെന്തേ പടാന്തം 169
 ചൊല്ലാനുണ്ടാരു കാരുമിങ്ങു 181
 ജാതാലസ്യം തിരിഞ്ഞു 166
 ഞാനേറെപ്പണി ചെയ്തയാലിഹ 176
 തടുത്തില്ലാവസാഗതി 189
 തല്ലത്തിൽ പ്രിയനെത്തി 189
 താരം ഹാരമുരസ്സിലും 172
 തെല്ലും വിശ്വാസമില്ലെൻ 179
 ത്വന്നാമം വശ്യനാക്കും 167
 ദൂരാൽ താനുപചാരമോടുടൻ 178
 ദൂരാൽപ്രത്യുദ്ഭജനീ 169
 ദേഹത്തെക്കുശമാക്കിട്ട് 184
 ദ്വാരത്തിൽ ചേർത്തു മാല്യം 174
 നന്നായ ന്യാരദാകം 184
 നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പേർ 180
 നാടും മേടും കൊടുങ്കാടുകൾ 187
 നീതാൻ സ്നേഹിച്ചു 166
 നീരാഴിക്കരയിൽ പരാഗരസം 185
 നീലാംഭോജാക്ഷി നിന്നില്ലവൾ 178
 നോക്കിക്കണ്ണെത്തുവോളം 187
 പത്തിക്കീറു കവിൾ 186
 പാടീരപ്പൊടി വീണു 184
 പാരം കാമൻ വിരഹ 178
 പാവം നീ പാവമായ് 185
 പോയാലിങ്ങായവർ സുന്ദരി 167
 പ്രാണപ്രേഷ്യൻ പ്രണാമത്തെയും 180
 പ്രാണേശന്റെ കഴുത്തിലെത്തു 177
 പ്രേമാവും ബഹുമാനവും 174
 പ്രേയാനാഗസ്തു ചെയ്തോൻ 175
 ബന്ധുക്കൾക്കാക്കി 184
 ഭേളില്ലാതെ നമസ്കരിച്ചതും 169
 മതി മതിമുഖി, മാനം 173
 മയ്യേൽക്കണ്ണി, നിനക്ക് 171
 മാനം മൂന്നതയാർന്നു മാനിനി 178
 മുദ്രാഹിനാദരം പുൾകിയ 173
 മുന്നത്തേ സ്ഥിതിയോർക്കിൽ 185
 മുന്നോപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കും 180
 മൂന്നം നിശ്വാസദാഹാത് 189
 രണ്ടാളും രാത്രിയിൽ ചെന്ന് 168
 രോഷത്താൽ സാപരാധൻ 175
 വക്ത്രമെന്തിതു വിയർത്തു 188
 വണ്ടാർ പൂവണിവേണി കേളി 181
 വന്നിടാനിവിടെക്കുറേ 168
 വല്ലാതാക്കിച്ചുളുക്കാം 171
 വാഴന്നുഴി വരച്ചു കൊണ്ട് 166
 വിട്ടാലും കുറിയേ, വൃളിക 188
 വിശ്വാസക്കേടിനാലിജ്ജനം 168

വിക്ഷിച്ചേകാന്തമായപ്പുരമുറി 183
 വീടിഞ്ചെഞ്ചാറുചേർന്നിട്ട് 181
 വേഗത്താൽ ക്ഷിപ്തൻ 165
 ശിഷ്ടപ്പെണ്ണുങ്ങളൊണ്ടിങ്ങ് 179
 ശ്രീമാൻ ഭർത്താവുറങ്ങി സഖി 172
 സന്ദംശിച്ചിടവേ 165
 സാന്ത്യത്താൽ ശാന്തം 174
 സുകിസലയുമൊത്താലസ്യം 190
 സ്നൈഹ്യം വിട്ടുനാർപോയി 172
 ഹാലാപാനേന മത്താ 176
 ഹേ രംഭോരു, വിരോധമെത്തു 183
 (E) പരിഭാഷ (മാനവിക്രമൻ)
 അന്യനും താണുചൊല്ലും 199
 അല്ലേ പോകുന്നതെങ്ങാണയി 207
 ആകാശത്തംബുദശ്രിയതു 202
 ആലസ്യത്താൽ തിരിഞ്ഞുൾ 191
 ആലോചിക്കാതെയും തൽ പ്രണയം 210
 ആളിവർഗ്ഗമളികമായ വചനം 200
 ഇന്നെന്നോ പോകയെന്നായ് 193
 ഇന്നെൻ മുശാകുഷി, കൂടുന്നഴക 196
 എണ്ണം പോൽ വെറ്റിലച്ചാർ 206
 എത്താനായിഹ വൈകുമോ? 193
 എത്താറില്ലേ ഗമിച്ചോർ? 192
 എന്താണിന്നംഗമൊക്കെ 201
 എന്തിനായ് മുശാ ചേലാഞ്ചലം 195
 എന്നും മുശായിവണ്ണം 210
 എന്നുടെ വക്ഷസി പണ്ടുളവായ 211
 എന്നോടെന്തൊന്നു കാണിച്ചിടും 195
 ഏറീടും കോപമോടേ 192
 ഏറേ നാൾ വിട്ടുപാർത്തിട്ട് 199
 ഒട്ടും വിശ്വാസമാളീജന 204
 ഒന്നായ് ഞാൻ കടകാമുഖത്തോടു 190
 ഒന്നായ് പ്രത്യുൽഗമത്താൽ 194
 ഒന്നുണ്ടിങ്ങുരചെയ്യുവാൻ വരിക 206
 കട്ടിന്മേൽ കാന്തനെത്തി 214
 കണ്ടാലും കോമളാംഗീ 198
 കണ്ണിരും കയ്യുമായിട്ടിതു 191
 കയ്യാൽ നിന്നുടെ ഗണ്ഡപാളി 211
 കാക്കൽ കമ്പിട്ടമശ്രു വാർത്തു 213
 കാന്തൻ കാൽക്കൽ നമിക്കവേ 206
 കാമരസപ്പുഴതന്റെയൊഴുക്ക 205
 കാലുഷ്യേന കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടു 194
 കാലൻ നിർദ്ദയനാം 203
 കെല്ലേറ്റും നാരിമാരുണ്ട് 204
 ക്രീഡാന്തത്തിലഴിഞ്ഞ കാഞ്ചി 212
 ക്ഷിപ്തൻ കൈത്താർ പിടിക്കെ 190
 ചാരുശ്രീതാരഹാരം 197
 ചാലേ ചേലാഞ്ചലം ചെന്നവൾ 203
 ചില്ലിത്തല്ലാണു കോപം 198

ചുണ്ടിൽ ദംശിക്കവേ സംഭ്രമമൊട്ടു . . . 191
 ചെന്നൈ മെത്തയിലൊത്ത് 195
 ചമ്മേ പ്രാണേശ്വരൻതൻ 202
 ചെന്നാർനോരവളിർഷ്യവിട്ടു 203
 ചേലാന്തം കണവൻ വലിക്കുമളവിൽ 199
 ചേലാന്തം കൊണ്ടുമുടി 200
 ചേർത്തേറെപ്പുൽകുമ്പലം 198
 തദ്വത്രത്തിങ്കലേക്കായ് 193
 തന്നാമം കേൾക്കുമപ്പോൾ 204
 താനും ഭർത്താവുമായി 193
 താരമ്പൻ തനുവാക്കിടട്ടെ 209
 താൻ തന്നെ വന്നു രാഗാൽ 202
 തിണ്ടാർനോരവൾ ശയ്യ 206
 തീരേ മരയാദരാഹാദരമിതുകൾ . . . 199
 തെറ്റേറ്റം ചെയ്തയാലെൻ 200
 ദൂരാൽ താനഴകിൽ ചിരിച്ചു 204
 ദേശാന്തം, കാട്ടുതോടഗ്നിരികൾ . . . 212
 നന്നായായാളുറങ്ങി സഖി 198
 നന്നായ്ച്ചെന്നങ്ങു പൂണ്ടാരവൾ . . . 196
 നന്നേ പ്രേമാലിവളെ 191
 നന്നേപ്പേടികലർന്നു നോക്കി 207
 നിത്യം കാലത്തു വന്നിങ്ങിനെ 197
 നിശ്വാസത്താൽ ദഹിച്ചു മുഖം 214
 നൂനം ചില്ലിച്ചുളിക്കിലും 196
 നെറ്റിന്മേൽ നല്ല ലാക്ഷാ 207
 നേരമ്പോക്കിൽ പ്രിയൻ 214
 നേരേ പ്രേമാപരാധൻ 201
 പണ്ടേപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കുന്നളവു . . . 205
 പാടേ വാടി വിളർപ്പുചേർന്നു 205
 പാരം പുംസായിതത്തിൽ 190
 പാരാതെപ്പുരികം ചുളിച്ചു 213
 പാരാതേ വാരിവാഹാരവ 201
 പുതിയ കിസലയത്തോടൊത്തു . . . 215
 പ്രേമം കൈവിട്ടു കുറ്റം 196
 ബന്ധുവർഗ്ഗമതിനാക്കിയശ്രു 209
 ബാലേ; നാഥാ; വെടിഞ്ഞീടുക 202
 ഭംഗികലന്ന തടാകതടേ 210
 ഭർത്താവെപ്പാട്ടിലാക്കും കുടില 192
 ഭർത്താവോ വന്നുചേർന്നു 211
 ഭർത്താവോടിതുനാൾ മുതൽക്ക് . . . 208
 മദ്യം സേവിച്ചു മത്തം 201
 മറ്റവൾക്കുടയ കിങ്കിണി 208
 മറ്റേ സ്ത്രീ തന്റെ ദന്തക്ഷതം 209
 മറ്റേപ്പെൺ വീട്ടിലേക്കായ് 207
 മാനം വിട്ടു പണിഞ്ഞതും 194
 മാലേയം മാഞ്ഞു തീരേ 205
 മാലേയപ്പെടി കോമളംഗി 209
 മൂന്നും ദേഹാൽ പ്രഥമമനിശം 210
 മൂറ്റം കഷ്ണത്തിലാഴ്കേ 208
 മെല്ലേ തോരണമാല തൂക്കി 200

വല്ലഭന്ദഴി വരച്ചു പുറത്തു 192
 വിട്ടാലും ഹേ, കഠിനഹൃദയേ 213
 വീട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവേശം 214
 വേർത്തീടാനെത്തു വക്ത്രം 213
 വ്യർത്ഥാലാപങ്ങളാട്ടേ 197
 ശൂന്യം കേളിഗൃഹം കണ്ടവൾ 208
 സത്യം ചെയ്തും കരഞ്ഞും 203
 സന്താപംപൂണ്ടു മിണ്ടാതൊരു 195
 സന്തോഷം കണ്ണിനണ്ടായ് 211
 സുന്ദരിമാരിരുപേരൊരു പീഠം 194
 സ്വന്തം കണ്ണത്തുവോളം 212
 സ്വന്തം നൽകുകണൗഘം 197

(F) വൃത്തങ്ങൾ

അനുഷ്ടുപ്പ്

ന ജാനേ സമ്മുഖായാതേ (A) . . . 148
 ലലനാലോലധമ്മില്ല (A) 152
 വാന്തി കല്ഹാരസുഭോഗഃ (A) . . . 152
 ഹാരോഽയം ഹരിണാക്ഷീണാം (A) 156

കസുമമഞ്ജരി

ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം (U) . . . 67
 ചഞ്ചലങ്ങളുകങ്ങൾ ചിന്നി (U) . . . 29
 ബന്ധുവർഗ്ഗമതിനാക്കിയശ്രു (M) 209
 മറ്റവൾക്കുടയ കിങ്കിണി (M) 208
 വക്ത്രമെന്തിതു വിധർത്തു (K) . . . 188

ദ്രുതവിളംബിതം

ഇയമസൗ തരളായത (A) 153
 വരമസൗ ദിവസോ ന (A) 153

പഞ്ചചാമരം

അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കു (U) 131
 കനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ (U) 48

പൃഥ്വി

കനത്ത നടുരാവിലെങ്ങു (K) 181

മദിര

കാമരസപ്പുഴതന്റെയൊഴുക്കു (M) 205
 ചെന്നൊരു മെത്തയിലൊത്ത് (M) 195
 ഭംഗികലന്ന തടാകതടേ (M) 210
 വല്ലഭന്ദഴി വരച്ചു പുറത്തു (M) 192
 സുന്ദരിമാരിരുപേരൊരു പീഠം (M) 194

മനാക്രാന്ത

എന്തേ മൗവ്യം പെരുകും (U) 88
 എന്തും നിൻ കാൽ തടവി (U) 113
 കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ (U) 137
 കോപം വന്നാൽ (U) 65
 കോപോ യത്ര ഭൂകുടിരചനാ (A) . . . 65
 നന്നേ പ്രേമാലിവളെ (M) 191
 പാദാസക്തേസുചിരമിഹതേ (A) . . . 113
 പാരം കാമൻ വിരഹ (K) 178
 പ്രാസാദേ സാ ദിശി (A) 150
 മൂന്നും ദേഹാൽ പ്രഥമമനിശം (M) 210
 വിട്ടാലും ഹേ, കഠിനഹൃദയേ (M) . 213

ശൃംഷു: കണ്ടു കിമിതി (A) 88

മാലിനി

അടിമലർ പണിയുന്നോരെനെ (U)

66

നഭസി ജലദലക്ഷ്മിം (A) 84

പുതിയ കിസലയത്തോടൊത്തു (M)215

മതി മതിമുഖി, മൗനം (K)173

മുകിലുകളയരുമ്പോൾ (U).....84

സുതന ജഹിഹി മൗനം (A) 66

വംശസ്ഥം

അനല്ലമിന്താര (A)148

ഇതി പ്രിയേ പൂച്ഛതി (A) 149

വസന്തതിലകം

ഈ രാവിലിയിരുളിലെങ്ങു (U) ... 105

ഊരുദ്യയം മൃഗദൃശഃ (A)155

കോപസ്തുയാ ഹൃദി (A)155

കൃ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോരു (A) .. 105

ചമ്പവന്തി തന്റെ രസമിട്ടു (U) .. 145

ജ്യാകൃഷ്ണിബദ്ധ (A) 26

ഞാനേറ്റി നിന്നു (U) 26

തന്വി ശരന്ത്രീപഥഗാ (A) 155

തപ്തേ മഹാവിരഹ (A) 149

നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ (A)143

പീതസ്തുഷാരകിരണോ (A)152

പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി (A) 154

വീട്ടിൽ കടപ്പതു (U)143

സാലകതകം ശതദളാ (A) 154

സാലകതകേന നവപല്ലവ (A) .. 145

സാരോ ജലാർദ്രവസനം (A)....155

ശാർദൂലവിക്രീഡിതം

അംഗം ചന്ദനപാണ്ഡു (A)153

അംഗാനാമതിതാനവം (A) 80

അംഗുല്യഗ്രനഖൈന (A) 33

അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ (U) ... 123

അച്ഛിന്നം നയനാംബു (A)116

അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖിം (A) .. 45

അദ്ധാ കാമുകർ കാമകൌതുക (K)

179

അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ (A) 109

ആകട്ടേ വിവരം ഗ്രഹിച്ചു (K) 171

ആദൃഷ്ടീപ്രസാരാത് പ്രിയസ്യ (A) ..133

ആയസ്തോ കലഹം (A) 100

ആയാതേ ദധിതേ മനോരഥ (A) 127

ആലംബ്യാംഗണവാപികാ (A) .. 123

ആലോലാമളകാവലീം (A) 29

ആളീവർഗ്ഗമളികമായ വചനം (M)200

ആവേശത്തോടു പൂ, ണമർന്ന (U)160

ആശങ്ക്യ പ്രണതിം പടാന്ത (A) ... 77

ആസ്താം വിശ്വസനം (A) 94

ഇക്കാലത്തു മുതൽക്കു (K)182

ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു (U) 135

ഇന്നിൻ ശേഷമെനിക്കു (U)109

ഇന്നിപ്പെണ്ണുരഞ്ഞാണു കൊണ്ടു (U)49

ഉണ്ടാം നൂറു വനങ്ങളും (U) 134

എത്താനായിഹ വൈകുമോ? (M)193

എന്താണിയതികാർശ്യം (K) 176

എന്തേ നിന്റെ ശരീരം (U)80

എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ (U) . 133

എന്നും രാവിലെയെത്തി (U) 62

എന്നോടിന്നിവളെത്തു (U) 53

എന്മേൽ സ്വന്തനഖക്ഷതം (U) ... 82

എൻ മാറത്തു കരുത്ത (U) 128

ഏകത്രാസനസംഗതിഃ (A) 46

ഏകസ്തിഞ്ചരയനേ പരാമുഖ (A) 51

ഏകസ്തിഞ്ചരയനേ വിപക്ഷ (A) . 54

ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ചു (U)119

ഏറെക്കാറു നിറഞ്ഞ (U)81

ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (2) (U) .. 162

ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (3) (U) .. 163

ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (U) 121

ഒന്നായ്ഞാൺ കടകാമുഖത്തോടു (M)

190

ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെ (U) .47

ഒന്നുണ്ടിങ്ങുരചെയ്യാവാൻ വരിക (M)206

കണ്ണിർ കൈവിരലാൽ (U) 33

കത്തും ഹൃത്തോടു നോക്കി (U) .. 107

കന്നത്തം കലരും പ്രിയന്നോടു (U)78

കയ്യാ, കൈതവശില (K)183

കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ (U) 125

കഷ്ടപ്പെട്ട വിധോഗിനി (K) 183

കാക്കൽ കുമ്പിട്ടമശ്രു വാർത്തു (M)213

കാഞ്ചി ഗാവതരാവബദ്ധ (A) . 49

കാണില്ലാരുമിതെന്നറച്ചു (U)111

കാന്തേ കത്യപി (A) 156

കാന്തേ തല്ലമുപാഗതേ (A) 141

കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ (A) .. 76

കാന്തൻ കാൽക്കൽ നമിക്കവേ (M)

206

കാന്തൻ കേണു കഴൽക്കു (K) ...188

കാന്തൻ പുത്തുകിലേന്തവേ (K) .. 173

കാന്തൻ വസ്ത്രമൊളിച്ചു (K)189

കാന്തൻ വിപ്രിയം (K)171

കാമക്രീഡ കഴിഞ്ഞ (K) 187

കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ (U) . 77

കാലുഷ്യേന കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടു (M)194

കാലൻ നിർദ്ദയനാം (M) 203

കിഞ്ചിദുദ്രിതപാംസവഃ (A) 151

കൂലം കുത്തിയൊലിച്ചു (U) 97

കേളീകോപവശാൽ (K)168

കോപംകൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു (K) ... 187

കോപത്താൽ കരവല്ലിയാം (U)... 37
കോപാത് കോമളലോല (A) 37
ക്രിയാന്തത്തിലഴിഞ്ഞ കാഞ്ചി (M)212
കർണ്ണാന്തം കടകാമുഖം (K) 165
ഗാവഴാലിംഗനവാമനീകൃത (A) . . 67
ചിന്താമോഹനിബദ്ധമാന (A) . . 101
ചിന്താകാതവനുള്ള (K) 185
ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റ് (U) 30
ചേണാർന്നിട്ടിളകിട്ടു (U) 31
ചേണാർന്നോരവളീർഷ്യവിട്ടു (M)203
ചേതസ്സിൽ പ്രണയം (U) 83
ചൊല്ലാനുണ്ടൊരു കാര്യമിങ്ങു (K)181
ചൊല്ലു കാന്ത, പുറപ്പെടുന്ന (U) . . 159
ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊൾ (U) . . 41
ജാതാ നോത്കലികാ (A) 149
ഞാനേറെപ്പണി ചെയ്തയാലിഹ (K)176
ഞാനോടിച്ചവനെൻ പ്രിയൻ (U) . 76
ഡീ, ങേ, യെത്തു കലിപ്പെടീ (U) . . 160
തണ്ടാർന്നിപ്പുരികം (U) 58
തദ്വക്ത്രാഭിമുഖം മുഖം (A) 39
തന്വംഗ്യാ ഗൃതസന്നിധൗ (A) 150
തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ (U) 51
തല്ലത്തിൽ പ്രിയനെത്തി (K) 189
തസ്യോസ്സാന്ദ്രവിലേപന (A) 55
താരം ഹാരമുരസ്സിലും (K) 172
താരമ്പൻ തനുവാക്കിടട്ടെ (M) . . 209
തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം (U) 92
തീണ്ടാർന്നോരവൾ ശയ്യ (M) . . 206
തുകം തന്നുടെ കണ്ണനീർ (U) 116
തുകം ബാഷ്പകണങ്ങളാൽ (U) 89
തുകി നീണ്ടൊരു തോരണം (U) . . 74
തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ (U) 98
തെല്ലും വിശ്വാസമില്ലെൻ (K) 179
ത്വം മുശാക്ഷി വിനൈവ (A) 57
ദത്തോഽസ്യഃ പ്രണയഃ (A) 34
ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ (A) . . 43
ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ (A) 74
ദൂരാദൃത്യകമാഹതേ (A) 79
ദൂരാൽ താനഴകിൽ ചിരിച്ച് (M) . . 204
ദൂരാൽ താനുപചാരമോടുടൻ (K) 178
ദൃഷ്ടുഃ കാതരനേത്രയാ (A) 107
ദൃഷ്ടൈകാസനസംഗതേ (A) 47
ദേ, നിൻ കാന്തനരങ്ങി (U) 64
ദേശൈരന്തരീതാ ശതൈശ്ച (A)134
ദേഹത്തെക്കുശമാക്കിടട്ട് (K) 184
ധീരം വാരിധരസ്യ (A) 147
നന്നേഷേടികലർന്നു നോക്കി (M)207
നാനും കെട്ടവനേ (U) 110
നാപേതോരനയേന യഃ (A) 69
നാര്യോ മുശാശാ (A) 36
നിന്നെക്കണ്ണുകമൊന്നിച്ച് (U) . . 57
നീനോടീ മുഖം (U) 45
നീനോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം (U)103
നിശ്വാസാ വദനം ദഹന്തി (A) . . . 142
നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം (A) 98
നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിനെ (U) . . 124
നീ താൻ പ്രേമമിവൾക്കു (U) 34
നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ (U) 55
നീയിപ്പോഴിവിടുന്നിറങ്ങു (U) 42
നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ് (U)122
നീരാഴിക്കരയിൽ പരാഗരസം (K)185
ന്ദനം ചില്ലിച്ചുളിക്കിലും (M) 196
നേരത്തേയെഴുന്നേറ്റൊരേ (U) . . . 46
നേരേ നിന്ന മുഖം കനിച്ചു (U) 39
നോക്കു സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി (U)115
പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല (U) . . 100
പത്തിക്കീറു കവിൾ (K) 186
പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത (A) . 53
പശ്യാശ്ശേഷവിശീർണ്ണ (A) 115
പാടീരപ്പൊടി വീണു (K) 184
പാടേ വാടി വിളർപ്പുചേർന്നു (M) . 205
പാരം പുംസായിതത്തിൽ (M) 190
പാരാതെപ്പുരികം ചുളിച്ചു (M) 213
പാവം പോലെ, യകത്തു (U) 36
പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ (A) 104
പുണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു (U) . . 90
പുനേൻ വാണി തൊടായ്മ (U) 104
പുവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ (U) 118
പെണ്ണും മാറനുമൊത്തു (U) 43
പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടിൽ (U)96
പെണ്ണേ, നാഥ, പിണങ്ങൊലാ (U)86
പൊള്ളന്നു നെടുവീർപ്പിനാൽ (U)142
പോയീ കൈകളിൽ നിന്നും (U) . . 63
പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും (U) . 38
പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം (A) . . 63
പ്രാണേശന്റെ കഴുത്തിലെത്തു (K)177
പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ (A) 59
പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടവേ (U) 59
പ്രാതഃപ്രാതരുപാഗതേന (A) 62
പ്രേമാവും ബഹുമാനവും (K) 174
ബന്ധുക്കൾ പറയും (U) 69
ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച (A) 86
ഭേളില്ലാതെ നമസ്കരിച്ചതും (K) . . 169
ഭൂദേദോ ഗണിതശ്ചിരം (A) 138
ഭൂഭംഗേ രചിതേപി (A) 58
മങ്ങീട്ടും വിളറി (U) 99
മത്തൊടാഞ്ഞു പുണർന്നു (U) . . . 160
മന്ദം മുദ്രിതപാംസവഃ (A) 153
മാനം മൂന്നതയാർന്നു മാറിനി (K)178

മാനം വിട്ടു പണിഞ്ഞതും (M)..... 194
 മാനിക്കാ സവിമാരെ (U) 94
 മാരൻ കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക് (U)... 91
 മാരൻ വന്നു കിടക്കവേ (U) 141
 മാലേയപ്പെടി കോമളാംഗി (M) 209
 മുശോ മുശാതയൈവ (A) 122
 മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും (U).... 61
 മൂന്നത്തേ സ്ഥിതിയോർക്കിൽ (K)185
 മെല്ലേ തോരണമാല തൂക്കി (M) .200
 മെയൊകെപ്പടരും മുഖം (U).....108
 മൂന്നം പാണു കൃശം (A)..... 99
 യാതാഃ കിം ന മിലന്തി (A) 38
 യാസ്യാമീതി സമുദ്യതസ്യ (A)...149
 രാത്രൗ വാരിരോലസാംബുദ (A) . 81
 രാമാണാം രമണീയ (A) 152
 രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി (A)128
 ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ (A) 90
 ലക്ഷ്മാലക്ഷ്മ ലലാട (A) 108
 ലീലാതാമരസാഹതോന്യ (A) ... 119
 ലോലഭ്രൂലതയാ വിപക്ഷദി (A) .. 106
 വണ്ടാർ പൂവണിവേണി കേളി (K) 181
 വന്നപ്പോൾ ദയിതൻ (U) 127
 വന്നീടാനിവിടെക്കേ (K) 168
 വാണൈർല്ലോചനവാരിഭിഃ (A) .. 89
 വാഴുന്നഴി വരച്ചു കൊണ്ട് (K) ... 166
 വിട്ടാലും കുറിയേ, വൃളീക (K).....188
 വിശ്വാസക്കേടിനാലിജ്ജനം (K) . 168
 വീണു കാൽക്കലവൻ (U).....101
 വീഴും കാൽക്കലവൻ (U) 140
 വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടവേ (U)....106
 വേദേ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേര (U) . 54
 ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ (A) 111
 സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ (A) 96
 സന്ദഷ്ടാധരപല്ലവാ (A) 30
 സാ ബാലാ വയം (A) 147
 സാ യാവന്തി പദാന്യളീക (A).... 78
 സാധിച്ചു പുരികം (U) 138
 സുപ്ലോയം സഖി സുപ്യതാം (A) . 64
 സൈവാഹം പ്രഥദാ (A) 150
 സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം (A) 82
 സ്വന്തം കണ്ണെത്തുവോളം (M) ... 212
 സ്വീനാം കേന മുഖം (A) 135
 ഹേ രംഭോര, വിരോധമെത്തു (K)183
 ശിവരിണി
 അനാലോച്യപ്രേമ്ങഃ (A)124
 അഹം തേനാഹൃതാ കിമപി (A) . 103
 ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം (A) 150
 കടുക്കും കോപത്താൽ (2) (U) ... 164
 കടുക്കും കോപത്താൽ (U).....132
 കപോലേ പത്രാളി (A) 125

കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ (U) 70
 കൃതോ ദുരാദേവ (A) 93
 ക്വചിത്താംബുലാകതഃ (A) 102
 ഗതേ പ്രേമാവേശേ (A) 70
 ചിരിച്ചു ദുരത്തായ് (U) 93
 തടുത്തില്ലാവാസാഗതി (K) 189
 തതശ്ചാഭിജ്ഞായ (A) 148
 പടാലഗ്നേ പത്യൗ (A) 68
 പരാചീ കോപേന (A).....132
 പരിമൂഢേന മാനേ (A) 92
 പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ (U)..... 68
 പുരസ്കന്ധാ ഗോത്ര (A) 147
 പുരാഭൂദസ്താകം (A) 121
 പുറത്തെങ്ങോ മുറ്റത്തെഴുതി (U)... 35
 പ്രയച്ഛാകാരം മേ (A) 151
 മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട് (U).....102
 ലിഖനാസ്തേ ഭൂമിം (A) 35
 ശാന്ത്യസ്യഃ കാഞ്ചീ (A).....110
 സ്രധാര
 അദ്ധ്യാസിച്ഛേകശയ്യാം പതി (K) .170
 അന്തസ്താപേന (K) 166
 അന്യസ്തീദിക്കിലേക്കായ് (K) ... 182
 അന്യനം താണുചൊല്ലും (M) ... 199
 അല്ലേ പോകുന്നതെങ്ങാണായി (M)207
 ആ ലാക്ഷാങ്കം ലലാട (K) 182
 ആകാശത്തംബുദശ്രിയതു (M) .. 202
 ആലസ്യത്താൽ തിരിഞ്ഞുൾ (M) .191
 ആലോചിക്കാതെയും തൽ പ്രണയം (M) 210
 ഇന്നാലോലാളകാളി (K) 165
 ഇന്നെന്നതോ പോകയെന്നായ് (M)193
 ഇന്നൻ മുശാക്ഷി, കൂട്ടുന്നഴക (M) 196
 ഉണ്ടാകുന്നോണ്ടു മേ (K).....179
 ഉൾത്താപത്തോടൊരേ (K) 170
 ഉൾപ്പുവിൽ കോപമപ്പോൾ (K)...173
 എണ്ണം പോൽ വെറ്റിലച്ചാർ (M) .206
 എത്താറില്ലേ ഗമിച്ചോർ? (M) ... 192
 എത്തിക്കാലത്തുകാലത്ത് (K) ... 172
 എന്താണിന്നംഗമൊക്കെ (M) .. 201
 എന്തിനായ് മുശാ ചേലാഞ്ചലം (M)195
 എന്നും മുശായിവണ്ണം (M) 210
 എന്നുടെ വക്ഷസി പണ്ടുളവായ (M)211
 എന്നോടെന്തൊന്നു കാണിച്ചിടും (M) 195
 എൻമാറിൽ പൂർവ്വം (K) 186
 ഏണാക്ഷി നോക്കി ദീനാ (K) ... 182
 ഏറക്കാലം പിരിഞ്ഞിട്ട് (K) 174
 ഏറീടും കോപമോദേ (M) 192

ഏറേ നാൾ വിട്ടുപാർത്തിട്ട് (M) .. 199
 ഒട്ടും വിശ്വാസമാജീജന (M) 204
 ഒട്ടേറത്തട്ടി വാട്ടം (K) 180
 ഒന്നായ് പ്രത്യുൽഗമത്താൽ (M) 194
 കട്ടിന്മേൽ കാന്തനെത്തി (M) ... 214
 കണ്ടാലും കോമളാംഗി (M) 198
 കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്പുരിച്ചും (U) 129
 കണ്ടിട്ടേകാസനത്തിൽ (K) 169
 കണ്ടീടാമെന്നൊടെന്ത് (K) 170
 കണ്ണിന്നാഹ്ലാദമുണ്ടായ് (K) 186
 കണ്ണിതം കയ്യുമായിട്ടിതു (M) 191
 കണ്ണീർ വാത്താർണയിട്ടും (K) ... 177
 കയ്യാൽ നിന്നുടെ ഗണ്ഡപാളി (M) 211
 കറ്റക്കാർവേണിയാളേ പ്രിയ (K) .175
 കാന്തേ മത്സമ്മുഖീനേ (K) 167
 കാന്തേ, നാഥാ, കയർത്തിടതു (K) 177
 കാന്തൻ പോയ് വന്ന ശേഷം (K) 186
 കാലുഷ്യത്തോടു ലോലായിത (K) 167
 കാൽക്കൽ വീണീടുമെന്ന് (K) ... 175
 കന്നേലുംകൊങ്കയാളാമവളുടെ (K) 170
 കെല്ലേറ്റം നാരിമാരുണ്ട് (M) 204
 കേറിക്കൈയിൽ പിടിക്കേ (U) 27
 ക്രാന്താകാശാന്തരാളം (K) 177
 ക്ഷിപ്തോ ഹസ്താവലഗ്നഃ (A) 27
 ക്ഷിപ്തൻ കൈത്താർ പിടിക്കേ (M) 190
 ക്ഷീണം പൂണ്ഡംബുമാഡംബര (K) 176
 ചക്ഷുഃപ്രിയോ നിഷ്ണേ (A) 129
 ചാരുശ്രീതാരഹാരം (M) 197
 ചാലേ ചേലാഞ്ചലം ചെന്നവൾ (M) 203
 ചില്ലിത്തല്ലാണു കോപം (M) 198
 ചില്ലിഭംഗം കഴിച്ചുനര (K) 188
 ചുണ്ടിൽ ദംശിക്കവേ സംഭ്രമമൊടു (M) 191
 ചുമ്മാതെന്തേ പടാന്തം (K) 169
 ചെമ്മേ പ്രാണേശ്വരൻതൻ (M) 202
 ചേലാന്തം കണവൻ വലിക്കുമളവിൽ (M) 199
 ചേലാന്തം കൊണ്ടുമുടീ (M) 200
 ചേർത്തേറെപ്പുൽകമുലം (M) 198
 ജാതാലസ്യം തിരിഞ്ഞും (K) 166
 തദ്വത്രത്തിങ്കലേക്കായ് (M) 193
 തന്നാഥം കേൾക്കുമപ്പോൾ (M) . 204
 താനും ഭർത്താവുമായി (M) 193
 താൻ തന്നേ വന്നു രാഗാൽ (M) 202
 തീരേ മര്യാദരാഹാദരമിതുകൾ (M) 199
 തെറ്റേറ്റം ചെയ്യാലേൻ (M) ... 200
 ത്യന്നാഥം വശ്യനാക്കും (K) 167
 ദൂരത്തുത്ക്കണ്ണ (U) 79
 ദൂരാൽപ്രത്യുദ്ഭവജന്മീ (K) 169

ദേശാന്തം, കാടുതോടശ്ശിരികൾ (M) 212
 ദ്വാരത്തിൽ ചേർത്തു മാല്യം (K) .. 174
 നന്നായ ന്യൂരദാങ്കം (K) 184
 നന്നായായാളുറങ്ങി സഖി (M) .. 198
 നന്നായ്ച്ചെന്നങ്ങു പൂണ്ടാരവൾ (M) 196
 നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പോർ (K) ... 180
 നാടും മേടും കൊടുങ്കാടുകൾ (K) . 187
 നിത്യം കാലത്തു വന്നിങ്ങിനെ (M) 197
 നിശ്വാസത്താൽ ദഹിച്ചു മുഖം (M) 214
 നിതാൻ സ്നേഹിച്ചു (K) 166
 നിത്യോച്ചൈർവിക്ഷിപന്തഃ (A) ... 151
 നിലാംഭോജാക്ഷി നിന്നില്ലവൾ (K) 178
 നെറ്റിന്മേൽ നല്ല ലാക്ഷാ (M) ... 207
 നേരമ്പോക്കിൽ പ്രിയൻ (M) 214
 നേരേ പ്രേമാപരാധൻ (M) 201
 നോക്കിക്കണ്ണത്തുവോളം (K) ... 187
 പണ്ടേപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കുന്നളവു (M) 205
 പാരാതേ വാരിവാഹാരവ (M) .. 201
 പാവം നീ പാവമായ് (K) 185
 പോയാലിങ്ങായവർ സുന്ദരി (K) .167
 പ്രാണപ്രേഷ്യൻ പ്രണാമത്തെയും (K) 180
 പ്രേമം കൈവിട്ടു കുറ്റം (M) 196
 പ്രയാനാഗസ്തു ചെത്തോൻ (K) .. 175
 ബന്ധുക്കൾക്കാക്കി (K) 184
 ബാലേ; നാഥാ; വെടിഞ്ഞീടുക (M) 202
 ഭർത്താവെപ്പാട്ടിലാക്കും കടില (M) 192
 ഭർത്താവോ വന്നുചേർന്നു (M) .. 211
 ഭർത്താവോടിതന്നാൾ മുതൽക്ക് (M) 208
 മദ്യം സേവിച്ചു മത്തം (M) 201
 മയ്യേൽക്കണ്ണി, നിനക്ക് (K) 171
 മറ്റേ സ്ത്രീ തന്റെ ദന്തക്ഷതം (M) . 209
 മറ്റേപ്പെൺ വീട്ടിലേക്കായ് (M) .. 207
 മാലേയം മാഞ്ഞു തീരേ (M) 205
 മുദ്രാഹിനാദരം പുൾകിയ (K) 173
 മുനോപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കും (K) 180
 മുറ്റം കഷ്ടത്തിലാഴ്കേ (M) 208
 മൂന്നം നിശ്ശ്വാസദാഹാത് (K) 189
 രണ്ടാളും രാത്രിയിൽ ചെന്ന് (K) .. 168
 രോമാഞ്ചം വന്നു മുടും (U) 95
 രോഷത്താൽ സാപരാധൻ (K) . 175
 വല്ലാതാക്കിച്ചുളക്കോം (K) 171
 വീക്ഷിച്ചുകാന്തമായപ്പുരമുറി (K) . 183
 വീടിഞ്ചെഞ്ചാറുചേർന്നിട്ട് (K) 181
 വീട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവേശം (M) 214
 വേഗത്താൽ ക്ഷിപ്തൻ (K) 165
 വേർത്തിടാനെന്തു വക്ത്രം (M) .. 213
 വ്യാർത്ഥാലാപങ്ങളാട്ടേ (M) 197
 ശിഷ്യപ്പെണ്ണുങ്ങളൊണ്ടിങ്ങ (K) ... 179
 ശൂന്യം കേളീഗൃഹം കണ്ടവൾ (M) 208

ശ്രീമാൻ ഭർത്താവുറങ്ങി സഖി (K)172
ശ്രുത്യാ നാമാവി (A) 95
ശ്രുത്യാകസ്താനിശിമേ (A) 154
സത്യം ചെയ്തും കരഞ്ഞും (M) .. 203
സന്താപംപുണ്ടു മിണ്ടാതൊരു (M)195
സന്തോഷം കണ്ണിനുണ്ടായ് (M) .. 211
സന്ദംശിച്ചിടവേ (K) 165
സാന്ത്വത്താൽ ശാന്തം (K) 174
സൈന്ധവ്യം വിട്ടുനാർപോയി (K) ..172
സ്വന്തം നൽകുകണുഘം (M) .. 197
ഘാലാപാനേന മത്താ (K) 176

ഹരിണി
അരിയുമഖിലം, ചുമ്മാതൊന്നും (U)60
അലസവലിതൈഃ (A) 31
ഇതുവരെയെകന്ന് (U) 72
ഉരസി നിഹിതസ്താരോ (A) 61
കഠിനഹൃദയേ മുഖ്യ ഭ്രാന്തിം (A) . 137
കഥമഖി കൃതപ്രത്യുപത്തൗ (A) .. 114
കഥമഖി സഖി ക്രീഡാ (A) 42
കരകിസലയം ധൃത്യാ (A) 131
ചപലഹൃദയേ കിം (A) 83
ചരണപതനം സാന്ത്വലാപാ (A)140
ചരണപതനപ്രത്യുഖ്യാനാത് (A) . 48
ചിരവിരഹിണോരുതകണ്ഠ (A) .. 72
തിരികെയണയും കാന്തൻ (U) .. 114
പ്രഹരവിരതൈഃ മദ്ധ്യേ (A) 41
പ്രിയകൃതപടസ്തേയ (A) 144
വേതു വിദിതം വ്യർത്ഥ (A) 60
മലയമരുതാം വ്രാതാ (A) 147
മുലകളുടെ മേൽ ഹാരം (U) 159
രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം (U) 144
വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം (A) ... 91
സുകിസലയുമൊത്താലസ്യം (K) 190
സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം (A)118
സ്മരസനദീപുരേണോവഴാഃ (A) .97

(G) മറ്റു ശ്ലോകങ്ങൾ
കുട്ടിക്കാലമതത്ര 163
കന്തളാവലി വിയർത്ത 157
കുഷിണാപാണുകപോലമാം 158
ന്യസ്തഹസ്തയുഗളാ 161
പ്രസാരിതേ പാണിപാദേ 161
ഭ്രൂതസ്തനരോസ്യ 161
മങ്കത്തയ്യിനെ മഞ്ജ 164
വാത്സ്യായനപ്രോദിത 10

(H) എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങളും പരാമർശങ്ങളും
അംഗം ചന്ദനപാണു 153
അംഗാനാമതിതാനവം 20, 80
അംഗുല്യഗ്രനഖൈന 13, 33
അങ്ങിപ്പോൾ തൊടിയിൽ 19, 123
അച്ഛിന്നം നയനാംബു 12, 23, 116
അജ്ഞാനേന പരാങ്മുഖീം 14, 45
അടിമലർ പണിയുന്നോരെനെ 15, 66
അധാ കാമുകർ കാമകൌതുക .. 179
അധ്യാസിച്ഛേകശയ്യാം പതി 170
അദ്യാരഭ്യ നഹി പ്രിയേ ... 16, 109, 162
അനല്ലചിന്താരേ 148
അനാലോച്യപ്രേമ്ണഃ 14, 124
അന്തസ്താപേന 166
അന്യസ്മീദിക്കിലേക്കായ് 182
അന്യനം താണചൊല്ലും 199
അറിയുമഖിലം, ചുമ്മാതൊന്നും . 14, 23, 24, 60
അലസവലിതൈഃ 12, 31
അല്ലേ പോകുന്നതെങ്ങാണയി 207
അഴിഞ്ഞു പോയരയ്ക്കു 21, 131, 164
അഹം തേനാഹൃതാ കിമഖി .19, 23, 103
ആ ലാക്ഷാങ്കം ലലാട 182
ആകട്ടേ വിവരം ഗ്രഹിച്ചു 171
ആകാശത്തംബുദശ്രിയതു 202
ആദ്യഷ്ടിപ്രസരാത് പ്രിയസ്യ 19, 133
ആയസ്താ കലഹം 16, 100
ആയാതേ ദയിതേ മനോരമ 19, 127
ആലംബ്യാംഗണവാപികാ 19, 123
ആലസ്യത്താൽ തിരിഞ്ഞുൾ 191
ആലോചിക്കാതെയും തൽ പ്രണയം 210
ആലോലാമളകാവലീം 20, 29, 157
ആളീവർഗ്ഗമളികമായ വചനം 200
ആവേശത്തൊടു പൂ, ണമർന്ന 160
ആശക്യ പ്രണതിം പടാന്ത .. 15, 24, 77
ആസ്താം വിശ്വസനം 12, 22, 94
ഇക്കാലത്തു മുതൽക്കു 182
ഇതി പ്രിയേ പൂച്ഛതി 149
ഇതുവരെയെകന്ന് 19, 72
ഇദം കൃഷ്ണം കൃഷ്ണം 150
ഇന്നാരേകി വിയർപ്പു 20, 23, 135
ഇന്നാലോലാളകാളി 165
ഇന്നിൻ ശേഷമെനിക്കു 109, 162
ഇന്നിപ്പെണ്ണുരണാണു കൊണ്ടു . 17, 49
ഇന്നെന്നോ പോകയെന്നായ് 193
ഇന്നെൻ മുഗ്ദ്ധാക്ഷി, കൂട്ടുന്നഴകു 196
ഇന്നോടേ പ്രിയനോടു 16
ഇയമസൗ തരളായത 153
ഈ രാവിലീയിരുളിലെങ്ങു 20, 105
ഉണ്ടാം നൂറു വനങ്ങളും 19, 134
ഉണ്ടാകുന്നോണ്ടു മേ 179
ഉന്നതസ്തനമമർന്നു പോം . 20, 22, 67, 159
ഉരസി നിഹിതസ്താരോ 20, 61, 159
ഉൾത്താപത്തോടൊരേ 170

ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കോപമപ്പോൾ 173
 ഉത്തരവ് മൂലം 155
 എണ്ണം പോൽ വെറ്റിലച്ചാർ 206
 എത്താനായി ഹൈ വൈകുമോ? 193
 എത്താറില്ലേ ഗമിച്ചോർ? 192
 എത്തിക്കാലത്തുകാലത്ത് 172
 എന്താണിന്നംഗമൊക്കെ 201
 എന്താണിയതികാർഗ്യം 176
 എന്തിനായ് മുഗ്ദ്ധ ചേലാഞ്ചലം 195
 എന്തേ നിന്റെ ശരീരം 20, 80
 എന്തേ മൗഢ്യം പെരുകും 17, 88
 എന്നും നിൻ കാൽ തടവി 14, 113
 എന്നും മുഗ്ദ്ധയായിവണ്ണം 210
 എന്നും യാത്രയിലായവന്റെ 19, 133
 എന്നും രാവിലെയെത്തി 14, 23, 24, 62
 എന്നുടെ വക്ഷസി പണ്ടുളവായ 211
 എന്നോടിന്നിവളെത്തു 17, 53
 എന്നോടെത്തൊന്നു കാണിച്ചിട്ടും 195
 എന്തേൽ സ്വന്തനവകുപ്പം 17, 82
 എൻ മാറ്റത്തു കരുത്ത 18, 22, 128, 163
 എൻമാറിൽ പൂർവ്വം 186
 ഏകത്രാസനസംഗതിഃ 15, 24, 46
 ഏകസ്ത്രീമുരയനേ പരാമുഖ 17, 51
 ഏകസ്ത്രീമുരയനേ വിപക്ഷ 14, 54
 ഏനോക്ഷി നോക്കി ദീനാ 182
 ഏതോ പെണ്ണു കടിച്ച 19, 119
 ഏറ്റക്കാലം പിരിഞ്ഞിട്ട് 174
 ഏറ്റവും കോപമോടെ 192
 ഏറ്റക്കൊറ്റു നിറഞ്ഞ 18, 81, 160
 ഏറേ നാൾ വിട്ടുപാർത്തിട്ട് 199
 ഒട്ടും വിശ്വാസമാളിജന 204
 ഒട്ടേറത്തട്ടി വാട്ടം 180
 ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് 18, 121, 162
 ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (2) 162
 ഒന്നായുള്ള ശരീരമായ് (3) 163
 ഒന്നായ് ഞാൺ കടകാമുഖത്തോടു 190
 ഒന്നായ് പ്രത്യുൽഗമത്താൽ 194
 ഒന്നിച്ചാണിരു കാന്തമാരുടെ 21, 47
 ഒന്നുണ്ടിങ്ങുരചെയ്യുവാൻ വരിക 206
 കടുക്കും കോപത്താൽ 19, 23, 132, 164
 കടുക്കും കോപത്താൽ (2) 164
 കട്ടിന്മേൽ കാന്തനെത്തി 214
 കഠിനഹൃദയേ മുഞ്ച ഭ്രാന്തി 17, 23, 137
 കണ്ടാലും കോമളാംഗീ 198
 കണ്ടിട്ടിഷ്ടം സ്പർശിച്ചും 13, 129
 കണ്ടിട്ടേകാസനത്തിൽ 169
 കണ്ടിടാമെനൊടെന്ത് 170
 കണ്ണിന്നാഹ്ലാദമുണ്ടായ് 186
 കണ്ണിരും കയ്യുമായിട്ടിതു 191
 കണ്ണിർ കൈവിരലാൽ 13, 33

കണ്ണിർ വാത്താർണയിട്ടും 177
 കത്തും ഹൃത്തോടു നോക്കി 16, 107
 കഥമപി കൃതപ്രത്യാപത്തൗ 13, 114
 കഥമപി സഖി ക്രീഡാ 16, 42
 കനത്ത നടുരാവിലെങ്ങു 181
 കന്നത്തം കലരും പ്രിയനൊടു 13, 78
 കപോലേ പത്രാളി 17, 125, 163
 കയ്യാ, കൈതവശീല 183
 കയ്യാൽ നിന്നുടെ ഗണ്ഡപാളി 211
 കയ്യാൽ മാഞ്ഞു മുഴുകെ 17, 125, 163
 കരകിസലയം ധൃത്യാ 21, 131, 164
 കറുക്കാർവേണിയാളേ പ്രിയ 175
 കള്ളം തിങ്ങും കഥകൾ 17, 23, 137
 കഴിഞ്ഞു പ്രേമത്തിൻ 9, 16, 70
 കഷ്ടപ്പെട്ട വിയോഗിനീ 183
 കാക്കൽ കുമ്പിട്ടുമശ്രു വാർത്തു 213
 കാഞ്ചു ഗാഢതരാവബദ്ധ 17, 49
 കാണില്ലാരുമിതെന്നൊച്ച 19, 23, 111
 കാന്തേ കത്യപി 156
 കാന്തേ തല്ലുമുപാഗതേ 21, 141
 കാന്തേ മത്സമ്മുഖിനേ 167
 കാന്തേ സാഗസി യാപിതേ 17, 76
 കാന്തേ, നാഥാ, കയർത്തിടരുതു 177
 കാന്തൻ കാൽക്കൽ നമിക്കവേ 206
 കാന്തൻ കേണു കഴൽക്ക 188
 കാന്തൻ പൂന്തുകിലേന്തവേ 173
 കാന്തൻ പോയ് വന്ന ശേഷം 186
 കാന്തൻ വസ്ത്രമൊളിച്ചു 189
 കാന്തൻ വിപ്രിയം 171
 കാമക്രീഡ കഴിഞ്ഞ 187
 കാമരസപ്പുഴതന്റെയൊഴുക്ക 205
 കാലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചിടാതെ 15, 24, 77
 കാലുഷ്യത്തോടു ലോലായി 167
 കാലുഷ്യന കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടു 194
 കാലൻ നിർദ്ദയനാം 203
 കാൽക്കൽ വീണിടുമെന്ന് 175
 കിഞ്ചിന്ദ്രിതപാംസവഃ 151
 കുട്ടിക്കാലമതൈത്ര 163
 കുനിഞ്ഞു കാൽക്കൽ വീഴവേ 16, 48
 കുന്തളാവലി വിയർത്ത 157
 കുന്തളംകൊങ്കയാളാമവളുടെ 170
 കൂലം കുത്തിയൊലിച്ച 17, 97
 കൃതോ ദുരാദേവ 16, 93
 കൈലേറ്റം നാരിമാരുണ്ട് 204
 കേറിക്കയ്യിൽ പിടിക്കേ 157
 കേറിക്കൈയിൽ പിടിക്കേ 21, 27
 കേളികോപവശാൽ 168
 കോപം വന്നാൽ 18, 65
 കോപംകൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു 187
 കോപത്താൽ കരവല്ലിയാം 15, 37

കോപസ്തുയാ ഹൃദി.....155
 കോപാത്കോമളലോല.....15, 37
 കോപോ യത്ര ഭൂകുടിരചനാ.....18, 65
 ക്രാന്താകാശാന്തരാളം.....177
 ക്രീഡാന്തത്തിലഴിഞ്ഞ കാഞ്ചി.....212
 ക്വ പ്രസ്ഥിതാസി കരഭോരു ... 20, 105
 ക്വചിത്താംബുലാകതഃ.....21, 102, 161
 ക്ഷീപ്തോ ഹസ്താവലഗഃ.....21, 27, 157
 ക്ഷീപ്തൻ കൈത്താർ പിടിക്കെ.....190
 ക്ഷീണം പുണ്യംബുമാഡംബര.....176
 ക്ഷീണാപാണുകപോലമാം.....158
 കർണ്ണാന്തം കടകാമുഖാ.....165
 ഗതേ പ്രേമാവേശേ9, 16, 70
 ഗാവധാലിംഗനവാമനീകൃത.20, 22, 67, 159
 ചക്ഷുഃപ്രീത്യാ നിഷ്ണേ 13, 129
 ചഞ്ചലങ്ങളുകങ്ങൾ ചിന്നി 20, 29, 157
 ചപലഹൃദയേ കിം 14, 83
 ചരണപതനം സാന്ദ്രാലാപാ...15, 140
 ചരണപതനപ്രത്യുഖ്യാനാത്... 16, 48
 ചാരുശ്രീതാരഹാരം.....197
 ചാലേ ചേലാഞ്ചലം ചെന്നവൾ 203
 ചിന്താമോഹനിബദ്ധമാന.....15, 101
 ചിന്തിക്കാതവനുള്ള185
 ചിരവിരഹിണോരുത്കണ്ഠ.....19, 72
 ചിരിച്ചു ദൂരത്തായ്.....16, 93
 ചില്ലിത്തല്ലാണു കോപം.....198
 ചില്ലിഭംഗം കഴിച്ചുനരത188
 ചുണ്ടത്തായ് കടിയേറ്റ്.....20, 23, 30
 ചുണ്ടിൽ ദംശിക്കവേ സംഭ്രമമൊട്ടു..191
 ചുമ്മാതെന്തേ പടാന്തം.....169
 ചെന്നൊരു മെത്തയിലൊത്ത്.....195
 ചെമ്പഞ്ഞി തന്റെ രസമിട്ടു.....21, 145
 ചെമ്മേ പ്രാണേശ്വരൻതൻ202
 ചേണാർന്നിട്ടിളകിട്ടു12, 31
 ചേണാർന്നോരവളിർഷ്യവിട്ടു.....203
 ചേതസ്സിൽ പ്രണയം.....14, 83
 ചേലാന്തം കണവൻ വലിക്കുമളവിൽ199
 ചേലാന്തം കൊണ്ടുമുടി.....200
 ചേർത്തേറെപ്പുൽകുമുലം.....198
 ചൊല്ലാൻതണ്ടൊരു കാര്യമിങ്ങു.....181
 ചൊല്ലു കാന്ത, പുറപ്പെടുന്ന159
 ചൊല്ലു, നിൻ വരവെപ്പൊൾ 18, 41, 159
 ജാതാ നോത്കലികാ.....149
 ജാതാലസ്യം തിരിഞ്ഞും.....166
 ജ്യാകൃഷ്ണിബദ്ധ21, 26, 157
 ഞാനേറ്റി നിന്നു21, 26, 157
 ഞാനേറെപ്പണി ചെയ്തയാലിഹ.....176
 ഞാനോടിച്ചവനെൻ പ്രിയൻ76

ഡീ, ങേ, യെന്തു കലിപ്പെടി.....160
 തടുത്തില്ലാവാസാഗതി.....189
 തണ്ടാർന്നിപ്പുരികം.....13, 58
 തതശ്ചാഭിജ്ഞായ.....148
 തദ്യക്ത്രാഭിമുഖം മുഖം.....13, 39
 തദ്യക്ത്രത്തിങ്കലേക്കായ്.....193
 തന്നാമം കേൾക്കുമപ്പോൾ204
 തന്വംഗ്യാ ഗുരുസന്നിധൗ150
 തന്വി ശരന്തുപഥഗാ155
 തപ്തേ മഹാവിരഹ149
 തമ്മിൽ കണ്ണിടയാതെ.....17, 51
 തല്ലത്തിൽ പ്രിയനെത്തി.....189
 തസ്യാസ്സാന്ദ്രവിലേപന15, 23, 55
 താനും ഭർത്താവുമായി.....193
 താരം ഹാരമുരസ്സിലും.....172
 താരവൻ തനുവാക്കിടട്ടെ.....209
 താൻ തന്നേ വന്നു രാഗാൽ202
 തിങ്കൾക്കൊത്ത മുഖം16, 92
 തിരികെയണയും കാന്തൻ13, 114
 തീണ്ടാർന്നോരവൾ ശയ്യു.....206
 തീരേ മര്യാദരാഹാദരമിതുകൾ...199
 തൂകം തന്നുടെ കണ്ണനിർ ... 12, 23, 116
 തൂകം നേത്രജം18, 23
 തൂകം ബാഷ്പകണങ്ങളാൽ89, 160
 തൂക്കി നീണ്ടൊരു തോരണം19, 74
 തെറ്റേറ്റം ചെയ്തയാലെൻ200
 തെല്ലും ചന്ദനമില്ല നിൻ .20, 23, 98, 161
 തെല്ലും വിശ്വാസമില്ലെൻ179
 ത്വം മുശാകഷി വിനെവ .. 20, 57, 159
 ത്വന്നാമം വശ്യനാക്കും.....167
 ദത്തോസ്സയാഃ പ്രണയഃ.....14, 34
 ദമ്പത്യോർന്നിശി ജല്ലതോഃ21, 43
 ദീർഘാ വന്ദനമാലികാ.....19, 74
 ദൂരത്തുത്കണ്ഠ16, 79
 ദൂരാദൃത്യകമാഹതേ.....16, 79
 ദൂരാൽ താനഴകിൽ ചിരിച്ച്.....204
 ദൂരാൽ താനപചാരമോടുടൻ178
 ദൂരാൽപ്രത്യുദ്ഭജന്തി169
 ദൃഷ്ടഃ കാതരനേത്രയാ16, 107
 ദൃഷ്ടൈകാസനസംഗതേ21, 47
 ദേ, നിൻ കാന്തരരഞ്ചി19, 23, 64
 ദേശാന്തം, കാടുതോടഗ്നിരികൾ212
 ദേശശരന്തരിതാ ശതൈശ്ച .. 19, 134
 ദേഹത്തെക്കുശമാക്കിടട്ട്.....184
 ദ്വാരത്തിൽ ചേർത്തു മാല്യം.....174
 ധീരം വാരിധരസ്യ147
 ന ജാനേ സമ്മുഖായാതേ.....148
 നന്നായ ന്യാരദാകം184
 നന്നായായാളുറങ്ങി സഖി.....198
 നന്നായ്ചെന്നങ്ങു പുണ്ടാരവൾ ... 196

നന്നോ പ്രേമാലിഖമള 191
 നന്നോപ്പേടികലർന്നു നോക്കി 207
 നന്നസി ജലദലക്ഷ്മി 18, 84
 നഷ്ടം നിശ്ശേഷമായ് പോർ 180
 നാടും മേടും കൊടുങ്കാടുകൾ 187
 നാണം കെട്ടവനേ 15, 22, 110
 നാന്തഃ പ്രവേശമരുണ 16, 143
 നാപേതോന്നനയേന യഃ 8, 17, 69
 നാര്യോ മുശാശാ 14, 36
 നിത്യം കാലത്തു വന്നിങ്ങിനെ 197
 നിന്നൊക്കെച്ചൊന്നൊഴിച്ചു 20, 57, 159
 നിന്നോടീ മുഖം 14, 45
 നിന്നോടൊന്നു പറഞ്ഞിടേണം. 19, 23, 103
 നിശ്യാസത്താൽ ദഹിച്ചു മുഖം 214
 നിശ്യാസാ വദനം ദഹന്തി ... 9, 15, 142
 നിശ്ശേഷച്യുതചന്ദനം ... 20, 23, 98, 161
 നിൻ പ്രേമത്തെ, യതിന്റെ 14, 124
 നീ താൻ പ്രേമമീവൾക്കു 14, 34
 നീ മറ്റോളുടെ മാറിൽ 15, 23, 55
 നീതാൻ സ്നേഹിച്ചു 166
 നീയോച്ചെർവിക്ഷിപന്തഃ 151
 നീയിപ്പോഴിവിടുന്നിറങ്ങു് 16, 42
 നീയെന്തിങ്ങനെ പൊട്ടിയായ് .. 13, 122
 നീരാഴിക്കരയിൽ പരാഗരസം 185
 നീലാംഭോജാക്ഷി നിന്നില്ലവൾ 178
 നൂനം ചില്ലിച്ചുളിക്കിലും 196
 നേറ്റിന്മേൽ നല്ല ലാക്ഷാ 207
 നേരത്തെയെഴുന്നേറ്റൊരേ .. 15, 24, 46
 നേരമ്പോക്കിൽ പ്രിയൻ 214
 നേരേ നിന്ന മുഖം 13
 നേരേ നിന്ന മുഖം കുനിച്ചു 39
 നേരേ പ്രേമാപരാധൻ 201
 നോക്കിക്കണ്ണത്തുവോളം 187
 നോക്കു സുന്ദരി, ചന്ദനപ്പൊടി .. 21, 115
 നൃസ്തഹസ്തയുഗളാ 161
 പടാലഗേ പത്യം 21, 68
 പണ്ടേപ്പോലെ വഴക്കിനില്ല 16, 100
 പണ്ടേപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കുന്നളവു 205
 പത്തിക്കീറു കവിൾ 186
 പരാമി കോപേന 19, 23, 132, 164
 പരിമൂഢനേ മാനേ 16, 92
 പശ്യാമോ മയി കിം പ്രപദ്യത 17, 53
 പശ്യാശ്ശേഷവിശീർണ്ണ 21, 115
 പാടീരപ്പൊടി വീണു 184
 പാടേ വാടി വിളർപ്പുചേർന്നു 205
 പാദാസുകേതസൂചിരമിഹതേ ... 14, 113
 പാരം കാമൻ വിരഹ 178
 പാരം പുസായിതത്തിൽ 190
 പാരായെപ്പരികം ചുളിച്ചു 213

പാരതേ വാരിവാഹാരവ 201
 പാവം നീ പാവമായ് 185
 പാവം പോലെ, യകത്തു 14, 36
 പിടിക്കുമ്പോൾ കാന്തൻ 21, 68
 പീതസ്തുഷാരകിരണോ 152
 പീതോ യതഃ പ്രഭൃതി 154
 പുതിയ കിസലയത്തോടൊത്തു 215
 പുരസ്തന്യാ ഗോത്ര 147
 പുരാഭൂദസ്താകം 18, 121, 162
 പുറത്തെങ്ങോ മുറ്റത്തെഴുതി 14, 35
 പുഷ്പോൽഭേദമവാപ്യ 17, 104
 പൂണില്ലാ കരവല്ലി കൊണ്ടു 18, 90
 പൂന്തേൻ വാണി തൊടായ്മ ... 17, 104
 പൂവമ്പൻ ചെറുതാക്കിടട്ടെ 15, 118
 പെണ്ണും മാന്ദനമൊത്തു 21, 43
 പെണ്ണുങ്ങൾ പലരുണ്ടു നാട്ടിൽ .. 14, 96
 പെണ്ണേ, നാഥ, പിണങ്ങാലാ . 86, 160
 പൊന്നേ, നാഥ, പിണങ്ങാലാ 17
 പൊള്ളുനൂ നെടുവീർപ്പിനാൽ 9, 15, 142
 പോയാലിങ്ങായവർ സുന്ദരി 167
 പോയി കൈകളിൽ നിന്നും .. 18, 23, 63
 പോവുന്നോർ വരുമെപ്പൊഴും . 9, 18, 23, 38, 158
 പ്രയച്ഛാകാരം മേ 151
 പ്രസാരിതേ പാണിപാദേ 161
 പ്രസ്ഥാനം വലയൈഃ കൃതം . 18, 23, 63
 പ്രഹരവിരതൗ മദ്ധ്യേ 18, 41, 159
 പ്രാണപ്രേഷൻ പ്രണാമത്തെയും .. 180
 പ്രാണേശന്റെ കഴുത്തിലെത്തു 177
 പ്രാണേശപ്രണയാപരാധ 15, 59
 പ്രാണേശൻ പിഴ കാട്ടുവേ 15, 59
 പ്രാതഃപ്രാതരൂപാഗതേന 14, 23, 24, 62
 പ്രാസാദേ സാ ദിശി 150
 പ്രിയകൃതപടസ്തേയ 21, 144
 പ്രേമം കൈവിട്ടു കുറ്റം 196
 പ്രേമാവു ബഹുമാനവു 174
 പ്രേയാനാഗസ്തു ചെത്തോൻ 175
 ബന്ധുക്കൾ പറയും 8, 17, 69
 ബന്ധുക്കൾക്കാക്കി 184
 ബന്ധുവർഗ്ഗമതിനാക്കിയശ്രു 209
 ബാലേ നാഥ വിമുഞ്ച 17, 86, 160
 ബാലേ; നാഥാ; വെടിഞ്ഞിടുക 202
 ഭംഗികലന്ന തടാകതടേ 210
 ഭജിച്ചുതെ നമസ്കരിച്ചതും 169
 ഭവതു വിദിതം വ്യർത്ഥം .. 14, 23, 24, 60
 ഭൂഗതസ്തനഭരോസ്യ 161
 ഭൂദേദോ ഗണിതശ്ചിരം 13, 138
 ഭൂഭംഗേ രചിതേപി 13, 58
 ഭർത്താവെപ്പാട്ടിലാക്കും കുടില 192

ഭർത്താവോ വന്നുചേർന്നു 211
 ഭർത്താവോടൊന്നിച്ച് മുതൽക്ക്... 208
 മകുത്തയ്യനെ മഞ്ചു 164
 മങ്ങിട്ടും വിളി 20, 99
 മതി മതിമുഖി, മൗനം..... 173
 മത്തോടാഞ്ഞു പുണർന്നു 160
 മദ്യം സേവിച്ചു മത്തം 201
 മന്ദം മുദ്രിതപാസവഃ 153
 മയ്യേൽക്കണ്ണി, നിനക്ക് 171
 മറ്റവർക്കുടയ കിങ്കിണി 208
 മറ്റേ സ്ത്രീ തന്റെ ദന്തക്ഷതം 209
 മറ്റേപ്പെണ്ണി വിട്ടിലേക്കായ് 207
 മലയമരുതാം വ്രാതാ 147
 മാനം മൂന്നതയാർന്നു മാനിനി 178
 മാനം വിട്ടു പണിഞ്ഞതും 194
 മാനിക്കാ സഖിമാരെ 12, 22, 94
 മാർഗ്ഗം കൂട്ടു പിരിഞ്ഞവർക്ക് 18, 91
 മാർഗ്ഗം വന്നു കിടക്കവേ 21, 141
 മാലേയം മാഞ്ഞു തീരേ 205
 മാലേയപ്പെട്ടി കോമളംഗി 209
 മുക്കിലുക്കിയുരുമ്പോൾ 18, 84
 മുശോ മുശാതയൈവ 13, 122
 മുത്തിൻ മാലകൾ മാറിലും .. 20, 61, 159
 മുദ്രാഹിനാദരം പുൾകിയ 173
 മൂന്നം ദേഹാൽ പ്രഥമമനിശം 210
 മൂന്നത്തേ സ്ഥിതിയോർക്കിൽ 185
 മൂന്നോപ്പോൽ മുണ്ടഴിക്കും 180
 മുറുക്കും ചുണ്ടിൻ പാട് 21, 102, 161
 മുറ്റം കഷ്ടത്തിലാഴ്കേ 208
 മുലകളുടെ മേൽ ഹാരം 159
 മെല്ലെ തോരണമാല തൂക്കി 200
 മെയ്യാകെപ്പടരും മുഖം ... 15, 24, 108, 162
 മൂന്നം നിശ്ശ്വാസദാഹാത് 189
 മൂന്നം പാണു കൃശം 20, 99
 യാതാഃ കിം ന മിലന്തി 9, 18, 23, 38, 158
 യാസ്മാമിതി സമുദ്യുതസ്യ 149
 രണ്ടാളും രാത്രിയിൽ ചെന്ന് 168
 രതി കഴിയവേ വസ്ത്രം 21, 144
 രാത്രൗ വാരിഭരോലസാംബുദ 18, 81, 160
 രാമാണാം രമണീയ 152
 രോമാഞ്ചം വന്നു മുട്ടും 13, 95
 രോഷത്താൽ സാപരാധൻ 175
 രോഹന്തൗ പ്രഥമം മമോരസി . 18, 22, 128, 163
 ലഗ്നാ നാംശ്രുകപല്ലവേ 18, 90
 ലലനാലോലധമ്മില്ല 152
 ലക്ഷ്മണലക്ഷ്മി ലലാട . 15, 24, 108, 162
 ലിഖനാസ്ത്രേ ഭ്രമിം 14, 35
 ലീലാതാമരസാഹതോന്യ 19, 119

ലോലഭൂലതയാ വിപക്ഷദി . 16, 106, 162
 ലോലൻ, ദൂരയകറ്റിയോൻ, 17
 വക്ത്രമെന്തിതു വിയർത്തു 188
 വണ്ടാർ പൂവണിവേണി കേളി 181
 വന്നപ്പോൾ ദയിതൻ 19, 127
 വന്നിടാനിവിടെക്കേ 168
 വരമസൗ ദിവസോ ന 153
 വല്ലഭന്ദുഴി വരച്ചു പുറത്തു 192
 വല്ലാതാക്കിച്ചുളക്കാം 171
 വാത്സ്യായനപ്രോദിത 10
 വാന്തി കല്ഹാരസുഗോഃ 152
 വാണൈർല്ലോചനവാരിഭിഃ . 18, 23, 89, 160
 വാഴുന്നൂഴി വരച്ചു കൊണ്ട് 166
 വിട്ടാലും കഠിനേ, വൃജീക 188
 വിട്ടാലും ഹേ, കഠിനഹൃദയേ 213
 വിരഹവിഷമഃ കാമഃ കാമം 18, 91
 വിശ്വാസക്കേടിനാലിജ്ജനം 168
 വീക്ഷിച്ചു കേടാത്തമായപ്പുരമുറി 183
 വീടിച്ചെഞ്ചാറ്റുചേർന്നിട്ട് 181
 വീട്ടിനുള്ളിൽ പ്രവേശം 214
 വീട്ടിൽ കടപ്പതു 16, 143
 വീണ്ടു കാൽക്കലവൻ 15, 101
 വീഴും കാൽക്കലവൻ 15, 140
 വേഗത്താൽ ക്ഷിപ്തൻ 165
 വേദേ പെണ്ണിനു കാട്ടുവേ . 16, 106, 162
 വേദേ പെണ്ണിനെഴുന്ന പേര 14, 54
 വേർത്തിടാനെന്തു വക്ത്രം 213
 വ്യർത്ഥാലാപങ്ങളാട്ടേ 197
 ശരാനസ്യസ്യഃ കാഞ്ചി 15, 22, 110
 ശിഷ്യപ്പെണ്ണുങ്ങളൊണ്ടിട് 179
 ശൂന്യം കേളിഗൃഹം കണ്ടവൾ 208
 ശൂന്യം വാസഗൃഹം വിലോക്യ 19, 23, 111
 ശ്രീമാൻ ഭർത്താവുറങ്ങി സഖി 172
 ശ്രുത്യാ നാമാപി 13, 95
 ശ്രുത്യാകസ്താനിശിമേ 154
 ശ്രീഷ്ടഃ കണ്ഠേ കിമിതി 17, 88
 സത്യം ചെയ്തും കരഞ്ഞും 203
 സന്താപംപുണ്യ മിണ്ടാതൊരു 195
 സന്തോഷം കണ്ഠിനണ്ടായ് 211
 സന്ത്യേവാത്ര ഗൃഹേ 14, 96
 സന്ദംശിച്ചിടവേ 165
 സന്ദൃശ്യാധരപല്ലവാ 20, 23, 30
 സാ ബാലാ വയം 147
 സാ യാവന്തി പദാന്യജീക 13, 78
 സാധിച്ചു പുരികം 13, 138
 സാന്ത്യത്താൽ ശാന്തം 174
 സാലക്തകം ശതദളാ 154
 സാലക്തകേന നവപല്ലവ 21, 145
 സുകിസലയുമൊത്താലസ്യം 190

സുതനു ജഹിഹി മൗനം.....	15, 66	സുന്ദരം ധനുവച്ചുപുരം.....	1
സുന്ദരിമാരിരുപേരൊരു പിറം.....	194	ഹരിദാസ് മംഗലപ്പിള്ളി	1
സുഷോഭിതം സഖി സുപുതാം	19, 23, 64		
സൈവാഹം പ്രമദാ	150		
സൈന്ദവ്യം വിട്ടുനൂർപോയീ	172		
സ്ഫുടതു ഹൃദയം കാമഃ കാമം ..	15, 118		
സ്മരസനദീപുരേണോഽശഃ ...	17, 97		
സ്വം ദൃഷ്ട്യാ കരജക്ഷതം.....	17, 82		
സ്വന്തം കണ്ണെത്തുവോളം	212		
സ്വന്തം നൽകകണൗഘം.....	197		
സ്വീന്നം കേന മുഖം.....	20, 23, 135		
ഹാരോ ജലാർദ്രവസനം.....	155		
ഹാരോഭിതം ഹരിണാക്ഷിണാം ...	156		
ഹാലാപാനേന മത്താ	176		
ഹേ രംഭോരു, വിരോധമെന്തു.....	183		
അലങ്കാരങ്ങൾ			
ഉപമ	157		
പുസ്തകങ്ങൾ			
വിലാസലതിക (വള്ളത്തോൾ)	157, 158,		
	163, 164		
ശൃംഗാരദീപിക (വേമദ്രുപാലൻ)	7		
വ്യക്തികൾ			
അമരകൻ	1		
അരിയന്നൂർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ.....	1		
അർജ്ജുനവർമ്മദേവൻ	7, 222		
ആത്മാരാമൻ	1		
ആനന്ദവർദ്ധനൻ	1		
ആർ. പി. ശിവകുമാർ.....	1		
കവിതാ രാജാ	1		
കാളിദാസൻ	1		
കുട്ടിക്കൃഷ്ണമാരാർ.....	8		
കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ			
	1, 7, 8, 25, 165		
കൈക്കുളങ്ങര രാമവാര്യർ	1		
പി. സി. മാനവിക്രമൻ ചെറിയന്നൂർ			
രാജാ	1, 8, 25, 190		
പ്രജേഷ് പണിക്കർ	1		
പ്രശാന്ത് നാരായണൻ.....	1		
രവിചന്ദ്രൻ	7, 222		
രശ്മി വാവ	1		
രാജീവ് സാക്ഷി	1		
രുദ്രദേവകുമാരൻ	222		
വള്ളത്തോൾ	157, 158, 163, 164		
വാസുദേവൻ ഇളയത്ത്	1		
വേമദ്രുപാലൻ	7, 25, 222		
ശ്യാം കുമാർ ആർ.	1		
സജിത്ത് യൂസഫ്.....	1		
സന്തോഷ് പിള്ള	1		
സരിജ എൻ. എസ്.....	1		

References

- [1] ??, editor. Amarusataka, With the commentary of Ravichandra. ??, ?? Available at https://archive.org/details/amarusatakacommentaryravichandracacuttaincomplete_202003_317_c.
- [2] C.R Devadhar, editor. Amarusatakam, With Śrīṅgāradīpika of Vemabhūpāla, A Centum of Ancient Love Lyrics of Amaru. Motilal Banarsidass, 1984. Available at <https://archive.org/details/amarushataka>.
- [3] Durgaprasada and Panasikar, editors. Amarusataka of Amaru, With the commentary of Arjunavarmadeva. Tukaram Javaji, 1916. Available at https://archive.org/details/amaru_sataka.

Colophon

This book is typeset by **Umesh P. Narendran** using X_YLA^TE_X Version 3.14159265–2.6–0.99999 (TEX Live 2018).

The index is generated using **Makeindex** and the bibliography is prepared using **BibTeX** version 0.99d.

All fonts used are made available free by **Swathanthra Malayalam Computing**.

The English text and the main Malayalam text are typeset using the **Manjari** font by **Santhosh Thottingal**. Slokams are typeset using the **Gayathri** font by **Binoy Dominic**. Meaning is typeset using the **Rachana** font by **Hussain K. H.**